

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

பத்தாவதாகிய

பரிபாடல் மூலமும்

ஆசிரியர் பரிமேலழகரியற்றிய உரையுந்

இவை

சென்னை

ஸ்டேன்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையார்

கையெழுத்துப் பிரதிகளைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

தாம் தூதனமாக எழுதிய

பலவகையான குறிப்புக்களுடன்

சென்னை :

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

விலை ரூபா. 2-8-0.

1918.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

	பக்கம்.
முகவுரை	iii
பாடினோர் வரலாறு	xi
இசைவகுத்தோர் வரலாறு	xviii
இந்நூலிலுள்ள சிறந்த பாகங்கள் ...	xix
இந்நூலை எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர் முதலியோர் பெயர்கள்	,
பரிமேலழகர் வரலாறு	xx
 பரிபாடற் பரிமேலழகருரை	 I
 பழைய உரைகள் முதலியவற்றிலிருந்து கிடைத்த	
இந்நூல் முழுப்பாடல்களும், உறுப்புக்களும் ...	165
அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ...	177
பரிபாடற் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி ...	280
 இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்களின்	
முதற் குறிப்பகராதி ...	231
உரைச் சிறப்புப்பாடிரம்	282

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	18	லாயிற்று,	லாயிற்று.
7	7	தொழுது,	தொழுது
25	6	நாற்றமும் வண்மை	நாற்றமுமொன்னை
28	34	ந.)	ந.)
29	4	ரல்ல	ரல்லா
„	27	மரை	மறை
37	4	மரனும்	மானும்
49	34	ப்திற்	பதிற்
56	19	6. மத	மத
58	14	தகாஅத்த காஅ	தகாஅத் தகாஅ
60	22	ஞள்,	ஞள்
70	6	லகிபோ	லகிம்போ
80	4	2	* 2
94	32	சுட.	ஊ.
122	27	யாகலின்?	யாகலின்,
134	27	செறி	செறி
189	11	ஒன்றல	ஒன்றல,
201	30	தமிழ்து	தமிழ்து
203	40	112.	112, 133.
„	41	2. [133.	2.
„	45	சுனை, 95.	சுனை, 56;
212	35	பாண்டில்	பாண்டில்
213	45	பின்பின,	பின்பின்,

முகவுரை.

“எண்ணிய வெண்ணியாங் கேய்துப கண்ணுதற்,
பவள மால்வரை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி வோரே.”

(திருவாலவாயுடையார் திருவாயாடந் புராணம்.)

“ஆவியந் தென்றல் வெற்பி னகத்தியன் விரும்புந் தேன்பா
னாவலந் தீவம் போற்றி நாவலந் தீவந் தன்னுண்
முவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னுடு போற்றி.”

பரிபாடலென்பது, கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்லி
சைப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த *எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவது;
சொற்களை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து பொருள்களின் இயற்கை
யழகுகளை நன்கு தெரிவிப்பது; மதுரை, வையையாறு, திருமருதந்
துறை, திருப்பரங்குன்றம், திருமாவிருஞ்சோலைமலையென்பவற்
றின் பண்டைக்காலநிலைமைகளையும் அக்கால நாகரிகமுறையையும்
வைதிக ஒழுக்கங்களையும் தெய்வவழிபாட்டுமுறையையும் பிறவழக்
கங்களையும் தமிழ்நாட்டின் வரலாறுகள் சிலவற்றையும் செவ்
வனே தெரிந்துகொள்ளுதற்குக் கருவியாகவுள்ளது; பதினோராம்
பாடலின் முதலிற் கூறப் பெற்றுள்ள கோள்களினிலைமை கடைச்
சங்கத்தார் காலத்தை ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தும். “நற்றிணை
நல்ல” என்னும் வெண்பாவில், ‘ஒங்கு பரிபாடல்’ எனப் பாராட்
டப் பெற்றிருத்தலால் இந்நூலின் உயர்வு நன்கு விளங்கும்.

இந்நூல், பரிபாடலென்னும் பாவால் தொகுக்கப் பெற்றமை
யின் இப்பெயர்பெற்றது; பரிபாட்டெனவும் வழங்கும்; இஃது,

“எட்டுத்தொகை இன்னவையென்பதை, “நற்றிணை நல்ல குறந்
தொகை யைங்குறுநா, நெய்தல் பதிறுப்பத் தோங்கு பரிபாடல், கற்
தறிந்தார் சொல்லும் கலியோ டகம்புறமென், நித்திரத்த வெட்டுத்
தொகை” என்னும் வெண்பாவாலுணர்க; இவை எண்பெருந்தொகை
யெனவும், என்கோவையெனவும் வழங்கும்.

எண்வகை வனப்பினுள் இழைபென்பர் பேராசிரியர் (தோல். செய். சூ. 242.) பரிபாடலாவது * இசைப்பாடிவன்றும் † பரிந்து வருவதென்றும் கூறப்படும்; பரிந்து வருவது - ஏற்றுவருவது.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் ³றுதிப்பொருள் நான்கனுள் இன்பத்தையே பொருளாகக்கொண்டு கடவுள்வாழ்த்து மலைவீளையாட்டு, புனல்வீளையாட்டு முதலியவற்றில் இப்பாடல் வருமென்பர் பேராசிரியர் (தோல். செய். சூ. ௧௨௧); தெய்வ வாழ்த்து உட்படக் காமப்பொருள்குறித்து உலகியலேபற்றிவரு மென்பர் நச்சினர்க்கினியர் (தோல். அகத். சூ. ௫௩); தெய்வமும் காமமும் பொருளாக வருமென்பர் யாப்பருங்கலவிருத்தி யுடையார் முதலியோர்.

தோல்காப்பியச் செய்யுளியலிலுள்ள “நெடுவெண்பாட்டேகுறு” “பரிபா டல்லே”, “கொச்சக மராகம்”, “சொற்சீ ரடியும்” “கட்டுரைவகையான்”, “உருட்டுவண்ணம்” என்னும் சூத்திரங்கள் முதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் பரிபாடலின் இலக கணம் நன்கு விளங்கும்; “பரிபாட்டெல்லே” என்னும் சூத்திரம் இப்பாடல்களின் சிற்றெல்லே ௨௫ அடியென்றும் பேரெஜ்ஜை ௪௦௦ அடியென்றும் தெரிவிக்கின்றது.

“அன்பினைந்தினை” (இறை. சூ. ௧) என்பதனுரையிலும், “தரவின்றாகி” (தோல். செய். சூ. ௧௪௬) என்பதனுரையிலும் ௧௫௦ - கலியும் ௭௦ - பரிபாடலும் என வரையறைசெய்திருத்தலால் இந்நூல் எழுபதுபாட்டையுடையதென்றும்,

“திருபுரம் திருநாங்கு செவ்வேக்கு முப்பத் தொருபாட்டுக் காகோட் கொன்று - மருவியிய வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப செய்யபரி பாடற் திறம்”

* இப்புத்தகம் ௫ - ஆம் பக்கத்துள்ள ‘பரிபாட்டாவது இசைப்பாவா தலால்’ என்பது முதலியவற்றையும், ‘கலியும் பரிபாடலும்போலும் இசைப் பாட்டாகிய செந்தாமரமார்க்கத்தன்’ (தோல். செய். சூ. 242 - பேரி) என்பதையும் நோக்குக.

† “பரிந்தபாட்டு பரிபாட்டெனவரும்; அஃதாவது ஒருவெண்பாவாகி வருதலிற் பீழைபுத்தகமோடு தொடர்ந்து ஒரு பாட்டாகி முற்றுப் பெறுவது” (தோல். செய். சூ. 112 - இளம்); “பரிபாடலென்பது பரிந்த வருவது; அஃதாவது கலியுறுப்புப் போலாது பலவடியும் ஏற்றவருவது” (தோல். செய். சூ. 118 - பேரி); “பரிபாடலென்பது பரித்தவருவது; அது கலியுறுப்புபோலாது நான்கு பாவானும் வந்து பலவடியும் வருமாறு சிற்றுகொண்டனாக” (தோல். செய். சூ. 118 - ந.)

; ‘கார்கோளுக்கு’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு; கார்கோள்-கடல்.

ஈனும் வெண்பாவால் அப்பாடல்களுள், அ, திருமாலுக்கும், உ, முருகக்கடவுளுக்கும் க, காடுகிழாளுக்கும் உ, வையை ாற்றிற்கும் ச, மதுரைக்கும் உரியனவென்றும் தெரிகின்றன.

இப்பாடல்களுள், முதலிலிருந்து தொடர்ச்சியாகவுள்ள இரு ித்திரண்டு பாடல்களும், பழைய உரைகளிற் காட்டப்பட்ட மேற் ோள்களிலிருந்து கிடைத்த இரண்டு முழுப்பாடல்களும், சில உறுப்புக்களும், புறத்திரட்டு முதலியவற்றிலிருந்துகிடைத்த சில உறுப்புக்களுமே இப்புத்தகத்திலுள்ளன.

இவ்விருபத்திரண்டனும், திருமாலுக்குரியவை ஆறு (க, உ, ஈ, ச, கஈ, கரு); முருகக்கடவுளுக்குரியவை எட்டி (ரு, அ, கூ, கசு, கஎ, கஅ, கஊ, உக); இப்பதினான்கும்கடவுள் வாழ்த்து; வையைக் ுரியவை எட்டி (ஈ, எ, கர, கக, கட, கஃ, ட, ர, உஉ); கடவுள் வாழ்த்துள் திருப்பரங்குன்றமும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையும் கூறப்பெற்ற பாடல்களில் மலைவீளையாட்டும், வையைக்குரியபாடல் களிற் புனல்வீளையாட்டும் வந்துள்ளன.

இவற்றின்பின்னே பதிப்பிக்கப்பெற்ற பகுதிகளுள், திருமா லுக்குரிய முழுப்பாடல் ஒன்று; வையைக்குரிய முழுப்பாடல் ஒன்று; உறுப்பு ஒன்று; மதுரைக்குரிய உறுப்புக்கள் ஏழு; சில உறுப்புக்கள் இன்ன வகையைச் சார்ந்தனவென்று விளங்கவில்லை.

“இருமை வகை தெரிந்து” (குறள், பரி.) என்பதன் விசேட வுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்ற “தெரிமாண்டமிழ் மும் மைத் தென்னம் பொருப்பன், பரிமா நிரையிற் பார்த்தன்று வையை” என்பது பரிபாடற்பகுதியென்று நுண்பொருண்மாலே யரில் பின்பு தெரியவந்தது.

முற்றுமுள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒவ்வொரு தொகை னாலின் இறுதியிலும் தொகுத்தோர்பெயரும் தொகுப்பித்தோர் பெயரும் அடிகளின் சிற்றெல்லை பேரெல்லைகளும் பெரும்பாலும் வரையப்பெற்றிருக்கும்; இந்நூல் முற்றுமுள்ள பிரதி அகப்படா மையால் அவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை. * * *

கிடைத்த பிரதிகளில் இரண்டாவது முதலிய உ.ரீ - பாடல்க ளுக்கு மட்டிமே ஒவ்வொரு பாடலின் பின்னும் துறையும், இயற் றிய ஆசிரியரது பெயரும், அதற்கு இசைவகுத்தோர் பெயரும்,* அதற்குரிய பண்ணின் பெயரும் எழுதப்பெற்றிருந்தன; ஆனாலும் கட - ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத்தோர்பெயர் காணப்படவில்லை.

இரண்டாவது முதலிய பதினென்றின்பண் பாடியாமென்றும், ௧௬ - ஆவது முதலிய ஐந்தின்பண் நோதிமென்றும், ௧௮ - ஆவது முதலிய நான்கன்பண் காந்தாரமென்றுமிருத்தலை உற்று நோக்கும்பொழுது இரண்டாற்பாடல்கள் தேவாரங்கள் போலவே பண்டைக்காலத்தில் பண்முறையால் தெழுக்கப்பெற்று உரிய பண்களுடன் பாடப்பெற்று வந்தனவென்று தெரிகின்றது; “எழுத்துரு வொக்கும், பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பும்” (பக்கம், ௨.௧௨) என்னும் உரைச்சிறப்புப்பாயிரப்பகுதியும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்; பிற்காலத்தின்பண்ணொடுபாடும் வழக்கம் இல்லாமற் போனமையின் அம்முறையை இப்போது சிறிதும் தெரிந்துகொள்ள இயலவில்லை.

திருவாவதிமுறையாதீனத்துப்பிரதியொன்றும் ஆழ்வார் திருநகரி ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மணகவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதிகள் இரண்டும், தருமபுரவாதீனத்திலிருந்து கிடைத்த “பாயிரும் பனிக் கடல்” என்னும் ௩-ஆம் பாடல் மட்டுமேமுதிய இரண்டு ஒற்றை ஏடுகளுமே இரந்தாற் பரிசோதனைக்குக் கருவியாக இருந்தன.

இவற்றுள், முதற்பிரதி முதலும் இறுதியுமின்றி மிகச் சிதைந்துபோயிருந்தமையால் பார்த்தவுடன் இன்னதூலென்று புலப்படவில்லை; பிரித்துப் பார்த்தபோது, “வண்ணவண் டிண்குரல் பண்ணைபோன் றனவே” என்ற பகுதியைக்கண்டு, இலக்கணக் கொத்தில் மேற்கோளாக வந்திருத்தலை யறிந்து, இது பழைய நூலாக இருக்கவேண்டுமென்றுமட்டும் எண்ணினேன்; பிறகு திருமுருகாற்றுப்படைபய நச்சினர்க்கினியருரையுடன் ஆராய்ச்சி செய்து வருகையில், “அறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி” (அடி, ௩௮) என்பதன்விசேடவுரையில், முருகக்கடவுளின் திருவவதார வரலாற்றைக் கூறி, “இதனைப் பாயிரும் பனிக்கடலென்னும பரிபாடற் பாட்டானுணர்க” என்றிருந்ததையும், இப்புத்தகத்தில் அம்முதற்குறிப்புள்ளபாடல் அவ்வரலாற்றுடன் ஐந்தாவதாக இருந்ததையும்றிந்து இரந்தால் பரிபாடலென்றும், “நற்றிணை நல்ல குறுந் தொகை” என்னும் வெண்பாவால் இஃது எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவதென்றும் தெளிந்து கொண்டேன்.

இந்தப்பிரதியில் முதற்பாட்டிறுதியின் உரை தொடங்கி ௧௮-ஆம் பாட்டின் ௩௮-ஆம் அடியின் உரைவரையிலுள்ள பகுதிகள் மட்டும் இருந்தன; நெடுநாள்வரையில் முதலிலிருந்த

“ரைக்குரியபாடல்கிடைக்கவில்லை”; பின்பு, “கட்டுரைவகையின்” (தொல். செய். சூ. ௧௧௭) என்பதனுரையில் இளம்பூரணவடிகள் மேற்கோளாகக்காட்டிய “ஆயிரம் விரித்த” என்னும் பாடலின் இறுதிக்கு இவ்வுரைப்பகுதி பொருளாயிருத்தலென்கொண்டி அதுவே இந்நூலின் முதற்பாடலென்று நிச்சயிக்கப்பெற்றது.

ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளிரண்டிலும் ௨-ஆவது முதல் ௨௨-ஆவது இறுதியாகவுள்ள பாடல்கள் உரையுடன் இருந்தன; ஒன்று மற்றொன்றைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றதாதலின் அவ் விரண்டற்கும் வேறுபாடு சிறிதும் காணப்படவில்லை; ஆனாலும் ஏட்டின் தேய்வு, ஒடிவு, இராமபாணத்துளை முதலியவற்றால் ஒரு பிரதியிற் சிதைந்துபோன எழுத்துக்களுட் சில சில மற்றொருபிரதி யிற் காணப்பட்டன; ௨௨ - ஆம் பாடலின் பிற்பகுதியும் அதற் குரிய உரையின் முற்பகுதியும் ள்ள ஒரேயே இரண்டு பிரதிகளி லும் இல்லை; இக்குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுதற்கு எவ்வ ளவோ இடங்களுக்குச்சென்று பலவருடங்களாகத்தேடியும் பிரதி கள் கிடைக்கவில்லை.

இந்நூல் உரைப்பிரதிகளில் பாடல்களுக்குத் தரவுமுதலிய உறுப்புக்கள் வரையப்படவில்லை; தொல்காப்பியவுரையில் மேற் கோள்களாக வந்தபாடல்களுள் “ஆயிரம் விரித்த”, “வானாரெழினி” என்பவற்றிற்கு மட்டும் இளம்பூரணவடிகள் முதலியோரால் உரிய இடங்களில் உறுப்புக்கள் வரையப்பெற்றிருந்தமையின் அவ் விரண்டு பாடல்கள் மட்டும் அங்ஙனமே பதிக்கப்பெற்றன.

உரைக்குரிய மூலத்தின் இடங்களை வருத்தமின்றி அறிந்து கொள்ளுதற்காகவே மூலங்களுக்கு அடியெண்கள் ஒருவாறு வரையறை செய்து அமைக்கப்பெற்றன.

ஒட்டமைப்பகுதிகளும், பிறவுரையாசிரியர்கள் மேற்கோள்க ளாக எடுத்தாண்டிருக்கும் இந்நூற்பகுதிகளும், இவ்வுரையில் விளங்கிய மேற்கோள்களுள்ள இடங்களும், இன்றியமையாக் குறிப் புக்களும் ௧ ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன; உக - ஆம் பாடலின் ௧ - ஆம் அடியிலுள்ள, ‘தைப்பமைச்சருமத்து’ என்பது சான்றோர் செய்யுட்கண் வடசொற்சிதைந்து இயைந்ததற்கு உதா ரணமாகக் காட்டப்பெற்றிருத்தல் (தொல். எச். சூ. ௩ - 16; இ - வி. சூ. ௧௭௭) பின்பு தெரியவந்தது.

பின்னுள்ள இரண்டு மேற்கோள்களுக்கும்ட்டும் .இடம் விளங்கவில்லை;

(i) “நெட்டிலை வஞ்சிக்கோ” (பக் - கூசு)

(ii) “அரக்கிறலி.....ஐந்து” (பக் - கக.கூ.)

இப்புத்தகத்திலுள்ள அகராதியில் இந்நூல் மூலம் உரை இவற்றிலுள்ள சொற்களும் வாக்கியங்களும் விஷயங்களும், உவமைகளும் அடங்கியுள்ளன; விளங்குதற் பொருட்டு அவற்றுட் சிற்சில வெவ்வேறு விதமாகவும் இதில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

தலைச்சங்கத்தில் எத்துணையோபரிபாடல்கள் இருந்தனவென்று இறையராகப்பொருளுரை முதலியவற்றால் தெரிந்தாலும் அவற்றுள் ஒன்றேனும் இப்போது கிடைக்கவில்லை; ஆயினும், சிற்காலத்தில் திருக்குருகைச் சடகோபாழ்வார் சந்நிதிக்கவிராயர் பரம்பரையிலிருந்த சிறந்தகவிஞரொருவரால் இயற்றப்பெற்றதாகத் தெரிகின்ற பாப்பாலினம் என்னும் நூலில் அவரியற்றிய நான்கு பரிபாடல்கள் காணப்படுகின்றன; அவற்றின்பின் தனித்தனியே எழுதப்பெற்றிருந்த அடியிலுள்ள குறிப்புக்கள் இந்நூலாராய்ச்சிக்குமிக உபயோகமாக இருந்தன:

“கருங்கடலுடுத்த” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“தொல்காப்பியனார், ‘செப்பிய நான்குந் தனக்குறுப் பாக’ என்றுகூறவும் இப்பரிபாடலுக்கு எடுத்தென்பதொருறுப்பினையுங் கூட்டி ஐந்தாகக் கூறியதென்னையெனின், அஃதே! நன்று சொன்னாய்; ‘தரவே யெருத்தே யராகங் கொச்சக, மடக்கியல் வாரமொ டைந்துறுப் புடைத்தே’ என்பது அகத்தியமாதலின், எருத்தமென்பதனைத் தரவென்றொருசாராசிரியர் கூறவும் அகத்தியமுணர்ந்த ஒருசாராசிரியர் பாட்டிற்கு முகம் தரவாதலானும் எருத்தமென்பது கழுத்தின் புறத்திற்குப் பெயராதலானும் அவ்வுறுப்புத் தரவைச் சார்ந்து கிடக்கவேண்டுமென்பதனானும் எல்லா நூலிற்கும் அகத்தியம் முந்துநூலாகலானும் அகத்தியஞர் நோக்கத்தோடும் ஐந்துறுப்பாக்கினொனவுணர்க; அஃதாக, இதனுள், எண்விராயதென்னையெனின், “கொச்சக வகையி னெண்ணொடுவிராஅயடக்கியலின் றியடக்கவும் பெறமே” என்பதனால் விராயதறிக; ‘காமங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்’ எனவே அறத்தினும் பொருளினும் வாராதெனக்கூறிய பரிபாடல் இச்செய்யுளுடையார் வாழ்த்தியலாகக்கூற்பதென்னையோவெனின், ‘வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பார்க்கு முரித்தே’ எனச் சிறப்புவிதி ஒதினமையான் னான்கு பாவிலுள்ளும் பரிபாடல் வெண்பாயாப்பிற்குதலாற் கடவுள் வாழ்த்தாகியும் வரப்பெறுமென்னுமுகுலாசிரியர் நோக்கம்பற்றிச் சங்கத்தார் பரிபாடல் கூறியுமையார் கூறினொனவுணர்க; ‘ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தல்’ என்னும் பரிபாடற் தரவின்பின் ‘எரிமலர் சின்னைய கண்ணை...உ.நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே’ என்பது எருத்தம்; இதனை ஒருசாராசிரியர் ஆசிரியமென்றுங் கூறுவர்;”

“யாஅர்வாழ்வார் யாஅர் வாழ்வார்” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“இது, சங்கப்பாடலாகிய பரிபாடலுள், கடுவனினவெய்ணனார் பாட்டாய முன்னுதராய்ப் பெட்டனாகனாரிசை பன்னுப்பாடல் யாழாய் மாதயோ

யே 'மாஅயோயே' என்னும் பரிபாடல் போல எடுத்தமும் கொச்சகமுமின்றி வந்த பரிபாடல்;"

"வேல்விழி யீணையேன்" என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

"இது சங்கப் பரிபாடலுள், 'கார்மலி கதற்பெயல்...பூமலர் தனவே' னும் பதினாலாம் பாட்டின் ஐடையதாய் அமைந்தது;"

"விழுமியதிருத்தறை" என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

"இது, பரிபாடலுள், 'தொன்முறையிறக்கையின்' என்னும் இரண்டாம் பாட்டினுறப்புடை கடைத்தாயவந்தது."

ஏட்டுப்பிரதிகள் தேடுகையிற்கிடைத்த சில குறிப்புக்களாலும், "கண்ணுதற் கடவுள்" (பக். ௨௩௨) என்னும் உரைச்சிறப்புப்பா ஷித்தாலும், செந்தமிழ், கூ, ஏ, கூ, ௧௦-ஆம் தொகுதிகளிற் பதிப் பிக்கப்பெற்றுள்ள திருக்குறட்பரிமேலழகருரைநுண்பொருண்மாலையாலும் இந்த உரை பரிமேலழகரியற்றியதென்று தெரியவந்தது.

இந்தவுரை, பலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயும் சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும் சிலவிடத்துக் கருத்துரையாயும், சிறிதும் புலப் பட்டாத சொற்களின் பழைய வடிவங்களைப் புலப்படுத்தியும், உரிய இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புக்களைப் பெற்றும், சிலவிடத்து மிக அழகான பதசாரத்துடன் கூடியும், விளங்காத சிலவற்றைத் தக்க தமிழ்தூல் மேற்கோள்களாலும் வேதம் உபபிடத முதலியவற்றின் கருத்துக்களாலும் விளக்கியும் மிக விரிவாக அமைந்துள்ளது; துணுகி ஆராயின், திருக்குறளுரையிலும் இவ்வுரையிலும் ஒத்த கருத்துக்களும் ஆசிரியர் பரிமேலழகருடைய கொள்கைகளும் பல காணலாகும்.

சீவகசிந்தாமணி முதலியவற்றைப் பதிப்பித்த காலங்களில் அவ்வப்பொழுது உபகரித்து எனக்கு ஊக்கமளித்துவந்தவர்களும் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபுசிகாமணியுமாகிய கௌரவம்பொருந்திய ஸ்ரீமான், பொ. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், இந்நூலைப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தும்படி முன்னம் எழுதி வற்புறுத்தியதுண்டு; அவர்கள் இப்பொழுது இல்லையேயென்ற வருத்தம் எனக்கு மிகுதியாக இருப்பினும் தமிழ்ப்பாஷாபிமானத்திற் சிறந்தவரும் அவர்களுடைய செல்வீக்குமாரருமாகிய ஸ்ரீமான், டாக்டர். தீ. ஸ்ரீநாத முதலியாரவர்களிடம் இப்புத்தகத்தைச் சேர்ப்பதற்கும்படி நேர்ந்ததின அஃது ஒருவாறு மாறிற்று.

இந்தூல் ஏட்டுப்பிரதிகளைப் பார்த்துக் கடிதத்தில் முதலில் எழுதியவர், பல வருடங்களுக்கு முன் என்னிடம் பிடித்து

வந்த திருப்பெருந்துறை, அ. பொன்னுசாமிப்பிள்ளையென்பவர்; இது போன்ற பல உதவிகளை அன்புடன் பல வருடங்கள் செய்துவந்த அவர் இப்பொழுது இல்லாமை மிக்க வருத்தத்தைத் தருகின்றது.

இதனை ஆராய்ச்சி செய்யுங் காலத்தும் பதிப்பிக்கும் காலத்தும் மயிலாப்பூர் P. S. ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ. இ. வை. அனந்தராமையரவர்கள், சென்னை, இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம, வே. துரைசாமி ஐயர் முதலியோர் வழக்கம் போலவே உடனிருந்து அன்புடன் செய்த ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிகள் தமிழகத்தால் மிகப்பாராட்டற்குரியன.

ஒரு பழைய நூலைப் பதிப்பித்தலைக்காட்டிலும் அதனை ஆராய்ச்சி செய்தல் காலப்போக்கையும் பொருட்செலவையும் மிக உண்டாக்குமென்பதை அறிந்து, நூற்பரிசோதனை செய்வதற்கு உடனிருந்து உதவி செய்பவர்கள் விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் கவலை உண்டாகாதபடி ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும் சென்னைச் சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள் பேரன்புடன் பொருளுதவி செய்து ஆதரிக்கின்றார்கள்; “தேவேந்திர தாருவொத் தாய் ரகு நாத சயதுங்கனே” என்று பாராட்டப்பெற்ற முன்னோர்களுடைய புகழைத் தங்கள் புகழாக ஆக்கிக்கொண்ட இவர்களைப் பாதுகாத்தருளும் வண்ணம் தமிழ்த்தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்தலன்றி என்னாற்செய்தற்குரியது வேறுயாதுளது?

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகள் என்னுடைய மறதி, அயர்ச்சி முதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி அன்பர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி இந்த அனவிலாவது இந்நூல் வெளிவரும்படி செய்தருளிய திருவாலவாய்ப் பெருமாள் பிபருங்கருணையைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

“தீயாகராஜ விலாஸம்”
திருவேட்டேசுவரம் பேட்டை,
சென்னை, 1-6-18.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையன்.

பாடினோர் வரலாறு.

க. ஆசிரியனல்லாதுவரை:—இவர் 'செய்தனவாக இப்பகுதி யில் நான்கு பாடல்கள் (சு, அ, கக, உ) உள்ளன. அவற்றுள் எட்டா வது முருகக்கடவுளுக்கும் சு, கக, உ வைவையக்கும் உரியன.

எட்டாம் பாடலில் திரிமூர்த்திகளும் ஏனைத்தேவர்களும் முருகக்கடவுளைத் தரிசித்தற்பொருட்டி வந்திருத்தலால் திருப்பரங்குன்றம் இமயமலையையும் அதிலுள்ள சீனை இமயமலையிலுள்ள சரவணப்பொய்கையையும் ஒக்குமென்றும் ஆடவரும் மகளிரும் மகப்பேறு முதலிய பயன்களைக் கருதிப் பலவகைக் காணிக்கைகளுடன் அக்குன்றத்தைச் சார்ந்து அவரை வணங்கிப் பலவகை வழிபாடுகளைச் செய்து வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுய்கின்றன ரென்றுங் கூறுதன்முகமாக அக்குன்றத்தின் பெருமையையும் அதிற் கூடும்படியிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் முருகக்கடவுளின் திருவருட் சிறப்பையும் பாராட்டியிருக்கும் பகுதியும், அக்குன்றின் வாழ்வையே தம்முடைய வாழ்வாகக் கருதி உள்ளமுருகி இவர் அதனை வாழ்த்தியிருக்கும் பகுதியும், பிறவும் அறிந்து மிக இன்புறற் பாலன. இவற்றை உட்கொண்டே, “சூர்மருங்குறுத்த சுடரிலை நெடுவேற, சீர்மிகு முருகன் மண்பரங் குன்றத், தீந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை, யின்றீம் பைஞ்சனை” (அகநா. ௫௯) என மதுரை மந்தனினாடகஞ்சூறினர்போலும்.

மற்றைப் பாடல்களில் மழைவளமும் வையைப் பெருக்கும் புதுநீர் விழவின்பொருட்டிப் பலர் தத்தமக்கேற்ற ஊர்திகளிலேறிக் கொண்டுவையைக்குக் கையுறைப் பொருள்களாக ஏந்திச்செல்லும் பொன்மீன் முதலியனவும் நீர் விளையாட்டிற்குக் கொண்டுசெல்லும் கருவிகளும் தெப்ப வகைகளும் சன நெருக்கமும் நீர் விளையாட்டிற் பிறவும் கூறப்பெற்றுள்ளன. பரிபாடலைப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்த தென கக-ஆம் பாடலில் இவர் வையையாற்றைச் சிறப்பித்திருத்த லும் அது * கடலொடு கலத்தலை உட-ஆம் பாடலில் உவமை முகத் தால் தெரிவித்திருத்தலும் அறிதற்பாலன,

ஸ்ரீ ஸௌகர்மஸ்தான தந்தி கீழ்கடலோரத்தில் ஆடம்பரவாதையென்று மூரிலுள்ள சத்திரம் வைப்பாதி கடலோடு கலக்குதறையில் ஸ்நானஞ் செய்ய வருவோர்க்குப் பண்டைக்காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றதென்று கேள் விபுண்டு; மதுரைஜிலா சரித்திரத்தாலும் இது தெரிகின்றது. திருவாத வூர் புராணமுடையாரும் பாஞ்சோதிமுனிவரும் வையை கடலோடு கலவாமக்குக் காரணம் கற்பித்தது, கால வடைவில் பாய்ச்சல் மிகுதி யால், அது கடலோடு கலத்தல் தவிர்த்ததை நோக்கிப்போலும்.

இவர் கவித்தொகையில் நெய்தற்கவியை இயற்றியவர்; அந்நூலில் ஐந்திணைக்குழிய கவிப்பாக்களைக் கோத்தவர்; இவை,

“பெருங்கடுங்கோன் பாலை குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனிள நாகன் மருத - மருஞ்சோழ
னல்லுத் திரன் முல்லை நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கவி”

என்னும் வெண்பாவாலும், “புரிவுண்ட” (கலி. ௧௪௨) என்பதனுரையிலும், “உரிப்பொருளல்லன்” (தோல். அகத். சூ. ௧௩) என்பதனுரையிலும் நச்சினூர்க்கினியரொழுதியுள்ள வாக்கியங்களாலும் விளங்குகின்றன.

திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள “சாற்றிய பல்கலையும்” என்னும் வெண்பாவை இயற்றியவரும் இவரே. மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், இவற்றின் இடைவழி, வையையாறு, திருமருதந்துறையென்பவற்றின் இயற்கைகளையும் ஆங்காங்கு நிகழ்ந்த பலவகைச் செய்திகளையும் விளங்கக்கூறியிருத்தலால் இவருடைய ஊர்மதுரையென்றும் “கடன் முகந்துகொண்ட” (அகநா. ௪௩) என்பதை இயற்றியவரான மதுரையாசிரியனல்லந்துவனொரன்பவர் இவரேயென்றும் தோற்றுகின்றன.

உ. இளம்பெருவழிதாயர்:—திருமாலுக்குரிய கடு-ஆம் பாடலை இயற்றியவர் இவர். இப்பாட்டில் எல்லா மலைகளுள்ளும் இருங்குன்றம் (திருமாலிருஞ்சோலை மலை) சிறந்ததென்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் அழகும், சிலம்பாற்றால் அழகு பெற்றுள்ள அக்குன்றத்தின் வளமும் விரும்பி * அதிலெழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணபிரானும் பலதேவரும் உருவத்தால் இருவராயினும் தொழிலால் ஒரு

கண்ணபிரானையும் பலதேவரையும் இங்ஙனஞ் சேர்த்து ஒருங்கு பாராட்டி யிருத்தலை இந்நூலிலுள்ள வேறு பாடல்களாலும் அறியலாகும்; “வானுறவோங்கிய வயங்கொளிர் பனைக்கொடிப், பானிற வண்ணன்போற் பழிதீர்த்த வெள்ளையும், பொருமுரண் மேம்பட்ட பொலம்புனை புகழ்நேமித், திருமறு மார்பன்போற் நிறைசான்ற காரியும்”, “வள்ளுரு ணேயியான் வாய்வைத்த வனோடோலத், தெள்ளிதின விளங்குஞ் சுரிநெற்றிக் காரியு, மொரு குழையவன்மார்பி லொண்டார்போ ளொளியிகப், பொருவறப் பொருந்திய செம்மறு வெள்ளையும்” (கலி. ௧௦௪, ௧௦௫), “கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி, யடல்ழிவங் காஞ்சிற் டனைக்கொடி யோனு, மண்ணறு திருமணி புரையு டோனி, விண்ணுயர் புட்கொடி விதல்வெய் யோனும்...வலியொத் தியே வாலி யோனைப், புகழொத் தியே யிகழூக் ரடுகனை” (புறநா. ௫௬), “மாயவனுந் தம்முனும் போலே மறிகடலுங், கானலுஞ்சேர் வெண்மண லுங் காணையோ” (திணைமா. ௫௮) என்பவற்றாலும் இதனையுணர்க. “புகர் வெள்ளை நாகர், - கோட்டம்” (சீலப் ௬: ௧௦) என்பதனும் பலதேவர்க்குத் திருக்கோயிலிருந்தமை தெரிகின்றது. சோலைமலையிற் பலதேவர்திருவுருவம் இக்காலத்திற் காணப்படவில்லை,

வரே யென்பதற்குக் கூறியுள்ள உவமைநயமும், அக்குன்றம் திருமால் போல்வது, தன்னைக் கண்டோருடைய மயக்கத்தை யறுப்பது, ஆதலால், சென்றேனும் கண்டேனும் திசைநோக்கியேனும் குடும்பத்துடன் வழிபடுமினென்று உலக்த்தவரை நோக்கிக் கூறியிருக்கும் இவரது அன்புடைமையும், அக்குன்றத்தின் அடியுறைதலே தம்க்கு வேண்டிமென்று இவர் முடித்திருத்தலும் அறிந்த இன்புறுதற் குரியன. வழுகியாரென்ற பெயர் இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவ ரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. இளம்பிராயத்திலேயே பேரறிவினராக இருந்ததுபற்றி இவர் இப்பெயர் பெற்றனரென்று தோற்றுகின்றது; இப்பாடலே இவரது பேரறிவிற்குப் போதிய சான்றாகும். புறநானூற்றைப்பாடிய புலவர்களுள் கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி யென்று ஒருவருளர்; அவர் பாடிய “உண்டாலம்ம” என்னும் செய்யுளும் இப்பாட்டிம் பரோடகாரச் செய்தி முதலிய கருத்துக்களில் ஒத்திருத்தலானும் பெயரொற்றுமையானும் அவரும் இவரும் ஒருவரென்றே கொள்ளுதல் முறையாகும். ‘கடலுண்மாய்ந்த’ என்னுமடைமொழி, தஞ்சிய பின்பு இவருக்கு அமைக்கப்பட்டதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். நற்றிணைப்புலவர் வரிசையிலும் பழைய இலக்கணவுரைகளின் உதாரணங்களுள்ளும் பெருவழுதி யென்னும் பெயர் காணப்படுகின்றது; ஆயினும், இளமையென்னுமடைமொழி யின்மையால், அப்பெயரையுடையார்வேறு இவர் வேறென்று கொள்ளவேண்டும்.

க. கவேனிளவேயினனார்:—இவர் செய்த பாடல்கள் ந, ச, டி; திருமாலையும் முருகக்கடவுளையும் வாழ்த்தியிருத்தலால் இவர் அவ்விருவரிடத்தும் அன்புடையவரென்று தெரிகிறது. மூன்றாவது நான்காவது பாடல்களில் திருமாலேத் துதித்திருக்கும் பகுதிகளும் அவருடைய நால்வகையியுகம், வராக நரசிங்க வாமனாவதாரச் செயல்கள், அவர் அன்னமாகத் தோன்றிச்செய்த அரிய செயல், வேதத்தால் அவர் பாராட்டப்படும் வகை, யோகிகளாலே தியானிக்கப்படும்முறை, கருடனும் பனை நாஞ்சில் யானை ஆகிய இவைகளும் அவருக்குக் கொடிகளாகவுள்ளன வென்பது, ஆல் கடம்பு ஆற்றிடைக்குறை குன்றம் இவற்றில் அவர் வேறுவேறு பெயரோடு எழுந்தருளி யிருத்தல், கருடனது பெருமை, அவனுக்குண்டாகிய செருக்கை அவர் அடக்கினமை, தத்துவத்தின் தோற்றவொடுக்கங்கள் முதலியவற்றை விதந்து கூறியிருக்கும் பகுதி

களும் மிக்க இனிமை பயப்பன. முருகக்கடவுளுடைய திருவவதார வரலாறு, அவதரித்தஅன்றே இந்திரன்முதலிய தேவர்களைவென்று அவர்களளித்த மயில் கோழி முதலியவற்றை அவர் பெற்றமை, வேற்படையார் கிரௌஞ்சத்தையுடைத்து வழியுண்டாக்கினமை, பிணிமுகமென்னும் யானையை ஊர்ந்துசென்று கடலிற் சூர்மாவைத் தடிந்தமை ஆகிய இவைகளும், வெறியாட்டிச் செயல், சிவபிரான் திரிபுர தகனஞ்செய்த சரிதம் ஆகிய இவைகளும் ஐந்தாம்பாட்டில் மிகஅழகாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன. “எமக்கு வேண்டிவன நுகர் பொருளும் போகமுமல்ல; அருளும் அன்பும் அறனுமே” என்று வேண்டிக் கொண்டிருத்தல் இவருடைய பேரன்பைத் தெரிவிக்கின்றது. இவர்பெயர் ஒரு பிரதியிற் கடுவனிளவெயினொரென்றுங் காணப்படுகிறது.

கரும்பிள்ளைப் பூதனார்:—இவர் வையைக்குரிய ௧0 - ஆம் பாடலை இயற்றியவர்; இப்பாடலிலுள்ள புதுநீர் விழாச்சிறப்பு மிக்க இன்பமளிப்பது. நீர் விளையாட்டின் முறை இதனால் நன்கு அறியலாகும். “இதில் வந்துள்ள உவமைகள்யாவும் மிகச்சிறந்தவை. நெருக்கத்தால் மெல்லச்செல்லுமாதர் நடைக்கு வாச்சியத்தின் விளம்பித நடையை உவமை கூறியிருத்தலின் இவரது இசைப் பயிற்சியும் வையையின் பேருதவிக்குப் பாண்டியன் கொடையை உவமை கூறியிருத்தலின் அவனிடம் இவருக்கிருந்த அன்பும் வெளியாகின்றன.

௩. கீரந்தையார்:— ௨-ஆம் பாடலாகிய திருமால்வாழ்த்து இவரால் இயற்றப்பெற்றது; இதில் ஐம்பூத ஊழிகள், நெய்தல் முதலிய பேரெண்கள், திருமாலின் வியாபகம், அவர் பல தேவராகவும் கண்ணபிரானாகவும் பூவராக மூர்த்தியாகவும் ஆனமை, தேவர்களுக்கு அவர் அமுதளித்தது, வேள்வியில் அவருக்குள்ள சம்பந்தம் ஆகிய இவைகளும் பிறவும் கூறப்பெற்றுள்ளன. அவருடைய திருமேனி முதலியவற்றிற்கு இவ்வாசிரியர் கூறியவுவமை, அவரது திருமார்பைப் பாராட்டியிருத்தல் முதலியவைகள் வியக்கற்பாலன. திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, “தப்பாமுதற்பாவால்” என்னுஞ் செய்யுளை இயற்றியவரும் இவரே. சிலப்பதிகாரம் ௨௩-ஆம் காதை, ௪௨-ஆம் அடியில் கீரந்தையென்ற பெயரொன்று வந்துள்ளது. அப் பெயரையுடைபாரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

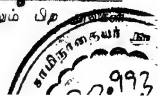
௪. குன்றம்பூதனார்:—இவர் முருகக்கடவுள்பால் அன்புடை

அவருக்குரிய கூ, கஅ-ஆம் பாடல்களை இயற்றியவர். கூ-ஆவதில், “நான்மறை விரித்து” என்பது முதலியவற்றும் பாராட்டி. டிருக்குந் தமிழ்வழக்கு, தமிழ்மொழியின் கண் இவருக்குள்ள பேரன்பைப் புலப்படுத்தும். கஅ-ஆவது செய்யுளால் குரலுடைய மாமரச் செய்தியும் திருப்பரங்குன்றத்துள்ள கோயிலின் பக்கத்தே சித்திரவம்பல முண்டென்பதும் தெரியவருகின்றன. குறிஞ்சித் திணைக்குரிய முதல், கரு, உரியென்ற முப்பொருள்களையும் செவ்வனையமைத்து நயமுறக் கூறியிருத்தலை உற்று நோக்கும்பொழுது, இவர் அத்திணையைப் பாடுதலில் வல்லவரென்று தெரிகின்றது. * திருப்பரங் குன்றத்துள்ள சோலை சீனை அருவி காந்தள் திணை யில் முதலியவற்றை வருணித்து, அக்குன்றம் இமயத்தையும் முருகக்கடவுளின் ஊர்தியாகிய யானையையுமொக்குமென்று இவர் றியிருப்பது பாராட்டற் பாலது. குன்றத்தை இங்ஙனம் அழைப்பாடி யிருத்தலால், இவர் இப்பெயர்பெற்றனர் போலும்.

எ. கேசவனார் :— இவர் முருகக்கடவுளுக்குரிய கசு - ஆம் பாடலை இயற்றியவர்; இப்பாடலில் திருப்பரங் குன்றத்துள்ள சீனை முதலியவற்றையும் கார்காலத்தையும் வருணித்திருத்தலும் அங்ஙனமே கூறிய உவமைகளும் முருகக்கடவுளை முன்னிலையாக்கித் துதித்திருக்கும் அருமையும் மிக்க இன்பம்பயக்கும். அவரை அமித்தமித்து வழிபடுவதன் பயன் மேன்மேலும் அவரைவழிபடுவதாகவே ஆகல் வேண்டுமென்று இதனிறுதியில் வேண்டிதல், அவர் பால் இவருக்குள்ள ஒப்புயர்வற்ற அன்பைப் புலப்படுத்துகின்றது. இசைச்செய்திகளை இவர் பலபடப்பாராட்டியிருக்கிறார்; இப்பாடலுக்கு இசை வகுத்தவரும் இவரே.

அ. நப்பண்ணனார் :— முருகக்கடவுளுக்குரிய கக-ஆம் பாடல் இவரால் இயற்றப்பெற்றது. திருப்பரங் குன்றத்தில் நிகழும் வள்ளியம்மையின் திருமணவிழாச் செய்தியும் முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கவிரும்பி மதுரையிலுள்ளார் தத்தமக்குரிய ஊர்திகளில் ஏறியும் நடந்தும் செல்லுதலும், அவர்களுடைய நெருக்கத்தால் தோன்றும் ஃழியின் காட்சியும், பாண்டியன் உரிமை மகளிரோடும் பீர்திரிமார் முதலியவர்களோடும்வந்து அம்மலையின் மீதேறித் திருக்கோயிலை வலம்வருதலும், தரிசிக்கவந்தவர்கள் அம்மலையில் நிகழ்த்தும்

இது குன்றமெனவும், குன்றெனவும் இன்னாலும் பிறவையெனவும் வழங்குகிறது.

பலவகைச் செய்திகளும், ஆண்டிள்ள மண்டபத்து எழுதப்பெற்ற பழஞ்செய்திகளைப் புலப்படுத்தும் சித்திரவகைகளும், பலவகை மலர்களின் தோற்றமும்; கொடியேற்றிய யானையை அலங்கரித்துப் பூசித்தலும், கன்னியரும் மணந்தமகளிரும் பயன்களைக்கருதி அந்த யானையின் கவளமிச்சிலே யுண்ணுதலும், முருகக்கடவுள் கடம்பின் அடியில் எழுந்தருளியிருத்தலும், பிறவும் இப்பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. இதில் வந்துள்ள உவமைகள் மிக்க இன்பம் பயப்பவை. இவரது இயற்பெயர் பண்ணொ ரென்பது; 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளைத் தருவதோ ரிடைச்சொல்.

கூ. நல்லச்சுதனர்:—முருகக்கடவுளுக்குரிய உக-ஆம் பாடல் இயற்றியவர் இவர்; இப்பாட்டில் முருகக்கடவுள் ஊரும் யானை, அவர் தொடும் அடையற்செருப்பு, அவரது வேற்படை, அவர் அணிந்தகடப்பமாலை, திருப்பரங்குன்றம், அதிலுள்ளமகளிருடைய பலவகைச் செயல்கள், அங்கே ஆடும் மயிலின் காட்சி, மகளிரும் மைந்தரும் சீனையில் நிகழ்த்தும் நீர்விளையாட்டி, பலவகை மணத்துடன் அங்கே தவழுங் காற்றின் இயல்பு, கேள்வனாருட்டிம் துடிச் சீர்க்கிசையக்குன்றத்து மகளிராடல் ஆகிய இவைகளும், பிறவும்கூறப்பெற்றுள்ளன. திருப்பரங்குன்றம் யானையாக உருவகஞ் செய்யப் பெற்றிருத்தல் மிக அழகிது. முருகக்கடவுளுடைய அடியின் கீழும் திருப்பரங்குன்றத்தின் கீழும் உறைதல் தமக்கு இயைய வேண்டிமென்று இவர் வேண்டிதல், அவர்பால் இவருக்குள்ள அன்பின் மிகுதியைக் காட்டுகின்றது. இந்நூலில் கௌ, கள, கஅ, உ0 - ஆம் பாடல்களுக்கு இசைவகுத்தவரும் இவரே. இவற்றால் இயலிசைகளில் இவர் வல்லுநரென்று தெரிகின்றது.

க0. நல்லமுசியார்:—இவர் வையைக்குரிய கௌ-ஆம் பாடலையும் முருகக் கடவுளுக்குரிய கள-ஆம் பாடலையும் இயற்றியவர். பதினாறாவதில், வையையினது கரை அதன் துறை அதன் கரைச்சோலை முதலியவற்றின் சிறப்பியல்பும் அதன் நீர்ப்பெருக்கும் அதில் நிகழ்ந்த நீர்விளையாட்டிச் செய்தியும் பதினாறாவதில் திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகக்கடவு எழுந்தருளிய கடம்பை அன்பர்கள் வந்து வழிபடுதலும் மால்தோறும் அக்குன்றத்தின் அடியிலுறைவோர் விண்ணுலக இன்பத்தையும் விரும்பாரென்பதும் அதிலுள்ள பலவகை விசேடங்களும் மதுரையின் வளமும் செவ்வனே கூறப்பெற்றுள்ளன.

கக. நல்லெழுதியார்.—இவ்வாற் பாடப்பெற்றது திருமாலுக்குரியதாகிய கக - ஆம் பாடல். இதில் திருமாலின் திருவுருவம் முதலியவற்றைப் பலபடப்பாராட்டி யிருக்கும் பகுதிகளும் அவரைத் துதித்திருக்கும் பாக்கங்களும் அன்பர்களுடைய மனத்தை ஆரந்த வெள்ளத்திலழுத்தும் அதிகமா னெடுமானஞ்சியின் பரம்பரையோர் பெயர்களில் 'எழுனி' என்பது விரவிவருதலால், இவர் அவன் பரம்பரையினரோவென்று நினைத்தற்கிடமுண்டு. இவர் பெயர் நல்லெழினியென்றும் வழங்கும்.

கஉ. நல்வழுதியார்.—இவ்வாற் பாடப்பெற்றது வையைக்குரிய கஉ-ஆம் பாடல். சையமலையிலிருந்து மாங்கள் பலவற்றை வையை அடித்துக்கொண்டு வருதல், அது மதுரையின் மதிலைப் பொருதல், அதிற் புதுநீர் பெருகி வருதலைக்கேட்ட மகளிர் தலைவர்களுடன் ஊர்திகளில் ஏறிச்செல்லல், அதுகண்ட பிறமகளிர் தம்முட்கூறுங் கூற்றுக்கள், சனங்களின் முழக்கமிகுதி, பலவகை வாச்சிய வொலிகள், சென்றோர் தம்மவர்க்கு அங்கங்கே நிகழ் பவற்றை உவந்து காட்டிக்கூறல், நீர் விளையாட்டின் வகை முதலியன இதில் மிக நன்றாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. வழுதியாரொன்பது இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவரென்பதைக் காட்டுகின்றது.

கங. மையோடக் கோவனார்.—இவர் வையைக்குரிய எ - ஆம் பாடலையியற்றியவர். வையை பல பொருள்களோடு பெருகி வருதற்குப் பாண்டியர்சேனை பகைமேற் செல்லுதலையும் அப் பெருக்கால் வேறுபட்ட இடங்களுக்கு அச்சேனையால் வேறுபட்ட பகைப் புலங்களையு முவமைகூறி யிருத்தலை நோக்கும் பொழுது இவர் இராசபத்தியுடையவ ரென்பது புலனாகின்றது; இவர் கூறிய வையைப் பெருக்கின் செயல்களும், புனல்விளையாட்டி வகையும் திருமருத முன்றுறைச் சிறப்பும் பிறவும் மிகவியக்கற்பாலன. இவர் புனல்விளையாட்டிற்குக் கருவியாகிய ஓடத்தை எந்த வகையாகவோ புனைந்து கூறியதுபற்றி இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாமென்று ஊகித்தற் கிடமுண்டு.

இசைவகுத்தோர் வரலாறு.

க. கண்ணகனார்:—இவர் ௨௧ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்; புறநானூற்றிலுள்ள ௨௧௮- ஆம் செய்யுளியற் றிய ௨௩௩ நற்றிணையில் ௭௯-ஆம் செய்யுளியற்றியவரும் இவரே; இதனால், இவர் இயற்றமிழிலும் வல்லவரென்று தெரிகின்றது.

௨. கண்ணகனார்:—இவர் ௩ - ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத் தவர்.

௩. கேசவனார்:—௧௪-ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத்தவர்; பிற வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயரிற் காண்க.

௪. நன்னகனார்:—இவர் ௧௨ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்த வர். நப்பண்ணாரென்பதிற்போல 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளை யுணர்த்தும்.

௫. நல்லச்சுதனார்:—இவர் ௧௬, ௧௭, ௧௮, ௨௦-ஆம் பாடல் களுக்கு இசை வகுத்தவர்; பிற வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயரிற் காண்க.

௬. நன்னகனார்:—இவர் ௨ - ஆம் பாட்டிற்கு இசைவகுத்தவர். புறநானூற்று ஆசிரியர்களுள் புறத்திணை நன்னகனாரென ஒருவர் உள்; அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

௭. நாகனார்:—இவர் ௧௧-ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்.

௮. பித்தாமத்தார்:—இவர் ௭ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத் தவர்; இப்பெயர் பித்தாமக்கரென்றும் காணப்படுகின்றது.

௯. பெட்டகனார்:—௩, ௪-ஆம் பாடல்களுக்கு இசை வகுத் தவர் இவர்.

௧௦. மருத்துவனல்லச்சுதனார்:— இவர் ௬, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧-ஆம் பாடல்களுக்கு 'இசை வகுத்தவர். 'மருத்துவன்' என்ற சிறப் புப் பெயர் இவர் மருத்துவ நூலிலும் வல்லவரென்பதைக் காட்டு கின்றது.

இந்நூலிலுள்ள சிறந்த பாகங்கள்.

திருமால்:—(முதற்பாட்டு:) அடிகள்: க-கந, உக-கந; (உ:) ஃ-எக; (ந:) க-கக, உக - கந, கந-கக; (ச:) க - க, உரு - கந, ஃ - எக; (கந:) சக-அ, கக-ச; (கந:) கக-ச, உஎ-கச, சக-அ, கக; (வானரொழிவி:) எ-சக, கச-எஅ;

முருகக்கடவுள்:—(ரு:) க-உக, ரு-அக; (அ:) க-கந, கக-கக, உரு-கந; (க:) அக-ரு; (கச:) முற்றும்; (கஎ:) எ-உக; (கஅ:) கரு-உக, சரு-ரு; (கக) க-உக; கஅ-ருஎ; (உக:) க-கஎ, உஉ-கஅ, கஅ-எ;

வையை:—(க:) க-கந, கந; (எ:) க-கந; (கந:) க-அ, கக-கக, ருஉ-கஅ, எச-அ, அரு-அ, கரு-கக; (கக:) கக-அ, சக-ச, ரு-கந, எஅ-அஎ, கரு-கஉ; ககரு-உக, ககஅ-சந; (கஉ:) சரு-க; (கக:) க-கரு, கக-அ, சச-எ, ருச-மு; (உ-ரு:) கச-உஉ, கஉ-சரு, கக-கக, கஅ-கந; (உஉ:) க-அ, கக-ச; (மானிலந்தோன் னுமை:) கச-சந, ருரு-கக;

மதுரை:—கஎச-கஎரு-ஆம் பக்கத்துள்ளவை முற்றும்.

இந்நூலை எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர் முதலியோர் பெயர்கள்:—

இலக்கணக் கொத்துரையாசிரியர்	நாற்கவிராய நம்பியகுப
இலக்கண விளக்க உரையாசிரியர்	பொருளுரையாசிரியர்
இளம்பூரணர்	பரிமேலழகர்
சங்கரநமச்சிவாயர்	பிரயோக விவேக உரையாசிரியர்
சேனாவரையர்	புறத்திரட்டித் தொகுத்தோர்
தக்கயாகப்பரணி உரையாசிரியர்	பேராசிரியர்
திருக்குறட் பரிமேலழகருரை	மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை
நுண்பொருண்மாலையுடையார்	மயிலேநாதர்
நச்சினர்க்கினியர்	மாறனலங்காரவுரையாசிரியர்.

பரிமேலழகர் வரலாறு.

~~~~~

இந்நூலுரையாசிரியராகிய பரிமேலழகர் ஸ்ரீ காஞ்சி நகரத்திலுள்ள ஸ்ரீ உலகளந்த்பெருமாள்கோயில் அருச்சகபரம்பரையிற் பிறந்தவர்; வைணவ சமயத்தினர். இவர் * திருக்குறளுக்குச் சிறந்த உரையியற்றியிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. இவருடைய ஊர் முதலியன கர்ணபரம்பரைச் செய்தியாலும், “திருக்காஞ்சி வாழ்பரி மேலழகன் வள்ளுவர் நூற்கு வழிகாட்டி னுன்றெண்டை மண்டலமே”, “நீணில மளந்தோன் றுடொழு மரபிற் பரிமே லழகன்” (232-ஆம் பக்கம்) என்பவற்றாலும் தெரிகின்றன.

இவர், திருமாலிடத்தும் திருமாவின் அடியார்களிடத்தும் மெய்யன்பு பூண்டொழுகியவர்; திருக்குறள் ௩௯-ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில், திருமாவை இறையென்றதும், † “திருவுடை மன்னரைக் காணிற்றிருமலைக் கண்டேனே யென்னுமென்றுபெரியாரும் பணித்தார்” என்றதும், மற்றும் அந்நூலுரையிலும் இந்நூலுரையிலும் எழுதியுள்ள பல குறிப்புக்களும் இதனைப் புலப்படுத்தும்; வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்; “வட நூற்றுறையுந் தென்றிசைத்தமிழும், விதிமுறை பயின்ற நெறியறி புலவன்” என்பதனாலும் இவருடைய உரை நடையாலும் இது விளங்கும்.

அருச்சுகரிற் பலர் பண்டைக்காலத்தில் வடமொழி தென் மொழிகளில் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்களாக இருந்ததற்கு ஸ்ரீ கக்கியப்பசிவாசாரியர் முதலியோர்களே உதாரணமாவார்.

திருக்குறளுக்கும் இந்நூலுக்கும் இவர் உரை செய்தவ ரென்பதை இரண்டு உரைகளிலுமுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகள் பலவற்றாலும் அறியலாகும்.

பண்டைக்காலத்தில் அரசர்களுடைய பிறழ்ச்சியால் இந்நூல் படித்துப் பாராட்டுவோரற்றுக் கிடந்ததென்றும் அக்காலத்தில், பழைய நூல்களேனிடையே தம் சொல்லை மதித்து வேறு படுத்தும்

---

* “ந்ருமா”, “திருத்தகு”, “தெய்வப்பலமை”, “பாலெல்லாம்”, “வள்ளுவர் சீர்” என்னும் வெண்பாக்களும், “திருந்திய தமிழில்” என்னும்பலவும், “வள்ளல் சிலைப்பெருமாள்” என்னும் கலித்துறையும் பிறவும் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

† திருவாய் மொழி ௩௯-ஆம் திருப்பதிகம், ௮.

இவ்வாறு கந்தியா ரென்பவராலும் பொருள் தெரியாமல் எழுதி
பவர்களாலும் பாடக்களாலும் இந்நூலில் நேர்த பலவகைப்
பட்ட பிழைகள் அறிஞர்களுடைய செவிகளை வெதும்பச் செய்
தலைத்தெரிந்து அப்பிழைகளை நீக்கி ஆராய்ந்து உண்மையான
பாடத்தையறிந்து சிற்றறிவினர்க்கும் தெற்றெனப் புலப்படும்படி
இவர் இவ்வுரையை இயற்றின ரென்றும் இந்நூலுரைச்சிறப்புப்
பாபிரத்தால் தெரியவருகின்றன.

“விரும்பியருள்” (பக்கம், 232) என்னும் வெண்பா, இந்
நூலுக்கு உரையெய்த்தொடங்குமுன் இவர்கூறிய கடவுள் வணக்
கமாக இருக்கலாமென்று தோற்றுகின்றது.

மிக அரியனவாகிய வடநூல்களின் கருத்துக்களை எளியன,
வாகத் தமிழ் நாட்டார் அறிந்துகொள்ளும்படி செய்த மகோபகாரி
களில் இவர் ஒருவர். சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல் முத
லிய அழகுக்களையமைத்து உரையெழுதுதல் இவருக்கு இயல்பு
பழைய செய்யுட்களையே உரைநடையாக உபயோகித்த உரையா
சிரியர்களில் இவர் முதன்மையானவர்.

இவர் திருமாலடியவராக இருந்தும் பரிபாடலிற் சிவபெரு
மான் முருகக்கடவுள் முதலியோர்களைக் குறிப்பிடுமிடங்களில் அவ்
ரவர்களுடைய பெருமைகளை நன்கு விளக்கிச் செல்லுதலால்
இவருடைய நடுவுநிலைமை புலனாகின்றது.

இவர்பெயர் பரிமேலழகரையெனவும் பரிமேலழகியா ரென
வும் வழங்கும்.

“வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்” (முருகு.
க0௬) என்பழி, ‘வசிந்து’ என்பதற்குப் பகைவர்மாற்பைப் பிளந்
தென்று பொருள்கூறி, படைக்கலங்களால் வடுப்பட்டென்று
பொருளுரைத்தல் இறைவனாதலிற் பொருந்தாதென்று விசேட
வுரையுமெழுவிய ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் முறுப்பு. “வாண்
மிகுவய மொய்ம்பின்” (பரி ௯: ௫௭) என்பதற்கு வாட்டமும்பு
நெருங்கிய வெற்றிமொய்ம்பென்று இவர் பொருளெழுதியதைச்
சுட்டியதாயின், இவர் இந்நூலுக்கு உரையியற்றியகாலம், அவர் பத்
துப்பாட்டிற்கு உரையியற்றிய காலத்திற்கு முற்பட்டதென்று
கொள்ளலாம்.

பாடினோர்களுடைய ஆழ்ந்த கருத்துக்களை விளக்கி இந்
துணுள் அங்கங்கே இவர் எழுதிய உரைநயங்களுட் பின்னர்ச்
சட்டியவை அறிந்து இன்புறற்பாலன:—

(மூன்றும் பாட்டு:) அடிகள்: க0 - கக, கூ0 - சூ, அக : 0,
(ச) க0; (0) க0, கூ0, எக - அக; (எ) 0 - 00; (அ) எ0 - கூ, எ0;
(கூ) கூ0; (க0) சீக - 00, கூ0; (கக) க - க0; (க0) கூ0 - கூ0; (கூ)
00; (க0) கூ0 - கூ0; (க0) கூ0; (கூ) 00, கூ0 - கூ0, சக, கூ0;
(00) 0, 00; (00) 00 - 0.

உரைகளில் இவர் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களமைந்த
தூல்களில் இதுகாறும் தெரிந்தவை வருமாறு:—

அகநானூறு	நாலடியார்
இறையனாகப் பொருள்	நான்மணிக் கழகை
செநூலின் உரை மேற்கோள்	நெடுநல்வாடை
கவித்தொகை	பட்டினப்பாலை
குறுந்தொகை	பரிபாடல்
சிலப்பதிகாரம்	புறநானூறு
சிறுபாணற்றுப்படை	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
சீவகசிந்தாமணி	பெருங்குறிஞ்சி (குறிஞ்சிப் பாட்டு)
திரிகடுகம்	பொருநராற்றுப்படை
திருக்குறள்	மணிமேகலை
திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்	மதுரைக் காஞ்சி
திருவாய்மொழி	முத்தொள்ளாயிரம்
தொல்காப்பியம்	வளையாபதி.
நற்றிணை	

“அன்பரு னுணைப் புரவுகண் ணோட்டம், நன்றறி வாய்மை
நற்றவ முடையோன், இத்தகை யன்றி யீசன தருளா, லுய்த்துணர்
வுடையவோ ருண்மை யாளன்” என ஆன்றோர் புகழும் இவரு
டைய பலன்கையான விசேடங்கள் விரிவஞ்சி இம்மட்டில் நிறுத்
தப்பெற்றன.

உ

கணபதிதுணை.

பரிபாடல்.

பரிமேலழகருமை.

முதற் பாடல்.

திருமால்.

* ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலை
தியுமிழ் ¹திருலொடு முடிமிசை யணவர[†]
²மாயுடை மலர்மார்பின் மையில்வால் வளைமேனிச்
சேயுயர் ³பனைமிசை யெழில்வேழ மேந்திய
ரு வாய்வாங்கும் வளைநாஞ்சி லொருகுழை யொருவளை.

(இது தரவு.)

* இந்நூற் பரிசோதனைக்குக் கிடைத்தவை, முதலிலும் இறுதியிலும் இருக்கவேண்டிய ஏடுகளில்லாமலும் இடையிலுள்ளவை தேய்ந்தும் ஒடிந்தும்^{*} இராமபாணவாய்ப்பட்டும் பழுதுற்றிருந்த பழம்பிரதிகளாதலின், அவற்றிற்காணப்பட்டாமல், “கட்டுரை வகையின்” என்னும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணவடிகள் காட்டிய மேற்கோள்களிற்காணப்பெற்ற இப்பாடல் மிகச் சிதைந்திருந்த உரைப்பகுதியால் இந்நூலின் முதற்செய்யுளென்று அறியப்பெற்றுத் தமிழ்த்தெய்வத்தின் திருவருட்செயலை நனைந்து இன்புற்று இங்கே மதிப்பிக்கலாயிற்று.

† வெண்டனையும் ஆசிரியத்தையும் விராய்த் துள்ளலோசைபடவும் கூறப்படுதலின், பரிபாடல், இதுபாவென்னும் இயனெறியின் தீப் பொதுவாய் நிறற்றகும் உரியதென்பதற்கு ‘ஆயிரம் விரித்த.....அணவர’ என்னும் பகுதி மேற்கோள்; (தொல். செய். கு. ககக - பேர். ந.)

(பிரதி பேதம்):— ¹திருலொடு, ²வாயுடை, ³பனைமிசையெழின்மேழி.

*1எரிமலர் சினை இய கண்ணை பூவை
விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித்
திருஞெமர்ந் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற்
றெரிமணி ¹பிறங்கும் பூணனை மால்வரை

க0 யெரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை
சேவலங் கொடியோய் நின் ²வலவயி னிறுத்து
மேவலுட் பணிந்தமை கூறு
நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே.

(இது கோச்சகம்.)

இணைபிரியணி துணிபுணியெரிபுரை விடரிசெடாபடா
ககி பொலம்புனைவினைமலா தெரிதிரடெரியுருளிகனமிகுமுரணமி
கு கடறருமணியொடுமுத்தியாததநொணி நெறிசெறிவெறியு
றுமுறலவிறலணங்கணங்குவிறாறராணி துணிமணிவெயிலுற
மெழிலபுகழலாமலாமாபின நெரிவயிராதுதிதுதியெறிபடைய
ருத்துமலையிவாரவை யினிறறுணிபடலினமணியியலெறுமெ
உ0 திலினிசையிருளகல முறுகிறுகுபுரியொருபுரி நாணமலாமல
ரிலகின வளாபருதியினொளிராமணிமார்பணிமணமிகநாறுருவி
ன விரைவளமிருகடுவிசையுடுவுறுதலைநொயிதழணி வயிரிய
வமாரைப்பொருநதுடனறிதாததுனைய தானவாசிரமு
மிழபுன்லபொழிபிழிநதூமுதிபதிபலந தொடாவ மாவென
உரு றகணை.

(இவை நான்கும் அராகம்.)

⁴பொருவே மென்றவர் மதந்தபக் கடந்து

⁵செருமேம் பட்ட செயிர்தீ ரண்ணை

* பரிபாடலில் ஆசிரியம் வந்ததற்கு 'எரிமலர்சினை இய.....பொருளே' என்னும் பகுதி மேற்கோள் ; (தொல். செய். கு. கடக - டோர். உ.)

† பிரதியுதவியும் உரையுதவியும் இல்லாமையால், 'அழுவரையறை யும் பொருள்வரையறையுஞ்செய்து இந்த அராகங்கள் நான்கினையும் ஒழுங்கு படுத்த இயலவில்லை ; இங்ஙனமே மூலத்திலும் உரையிலும் சில சில பின்னும் உள்ளன.

(பி-ம்):- ¹எரிமலர். ²விளங்கும்பூனை. ³வலவயினிறுத்த
பொருவமென்று. ⁴செருவிடம்படுத்த.

விருவர் தாதை யிலங்குபூண் ¹மாஅ

மெருள நின்வர வறிதன்

௩.0 மருளறு தேர்ச்சி முனைவர்க்கு மரிடே.

(இஃது ஆசிரியம்.)

அன்ன மரபி னையோய் நின்னை

யின்னனென் றுரைத்த வெமக் ²கெவ னெளிது.

(இது பேரேண்)

அருமைநற் கறியினு மார்வ நின்வயிற்

பெருமையின் வல்லா யாமிவண் மொழிபவை

௪.0 மெல்லிய வெனாஅ வெருஅ தல்லியந்

திருமறு மார்பநீ யருளல் வேண்டும்.

(இஃது ஆசிரியம்.)

விறன்மிகு விழுச்சீ ரந்தணர் காக்கு

மறனு மார்வலர்க் ³கனியு நீ

திறனிலோர்த் திருத்திய தீதுதீர் ⁴சிறப்பின்

௫.0 மறனு மாற்றலர்க் கணங்கு நீ

யங்கணைர் வானத் தணிநிலாத் திகழ்தருந்

திங்களுந் தெறுகதீர்க் கனலியு நீ

⁵ஐந்தலை யுயரிய வணங்குடை யருந்திறன்

மைந்துடை யொருவனு மடங்கலு நீ

பரிமேலழகருரை.

.....வாறு.

புற. - க. ஐந்து தலையைத் தோள் றுவித்த அணங்குடை அருந்திறனை
முடைய ... வீசன். மடங்கல் - அவனிஞ்சிய உலகுயிர்களினது ஒடுக்கம்.

* மிகச் சிறைத்திருப்பினும், "ஆயிரம் விரித்த" என்னும் செய்யுளை
விந்துவிட்டு முதற்செய்யுளென்று நன்கு அறிந்து கொள்ளும்படி *பேருதவி
யைச் செய்த இந்த உரைப்பிரதி திருவாவடுதுறையாதீனத்திலிருந்து
பெறப்பட்டது.

(பே-ம்):— ¹மாஅள். ²எவனெளிது. ³அருளுநீ. ⁴கொள்கை.
⁵ஐந்தனை.

சடு நலமுழு தனையு புகரறு காட்சிம்

1புலமும் பூவனு நாற்றமுநீ

வலனுய ரெழிலியு மாக விசும்பு

நிலனுநீடிய விமயமுநீ

(இவை ஆறும் பேரேண்.)

அதனால்,

(இது தனிச்சோல்.)

டு0 இன்னோ ரனையை யினையை யாலென

வன்னோர் யாமிவட் காணு மையிற்

பொன்னணி நேமி வலங்கொண் டேந்திய

மன்னுயிர் முதல்வனை யாதலின்

நின்னோ ரனையனின் புகழொடும் பொலிந்தே.

(இது சுரிதகம்.)

டு௧ * நின்னொக்கும் புகழ்நிழலவை

பொன்னொக்கு முடையவை

புள்ளின் கொடியவை புரிவனை யினவை

எள்ளுநர்க் கடந்தட்ட விகனேமி யவை

மண்ணுறு மணிபா யுருவினவை

சடு - சு. அறமுழுதினை...ய...பூவினா முகனும் அவனிஞகிய உருயிர்க்களி. தோற்றமுநீ.

வேதமென்ஹம் வடமொழித்.....நுணர்வென்பதாகலான் ஈண்டு அப்பொருள்பற்றி அதற்குப் புலமென்று பெயராயது...பி...நடாத்துகி... நான்முகற்குப் பெயராயிற்று.

அழிப்பும் படைப்பும் கூறியவாறு.

சுஎ. ...யங்கு மாகமாகிய விசும்பும்.

மாகமாகிய பூமிக்கும் சுவர்க்கத்துக்கும் நடுவ.....

டு0...யாய்இவரையனையை யென்றற்கு

டு௨ வலப்பக்கத்துக்கொண்டு முத...

டு௪...யையென்புழி...பத.....னுதலுற்ற நீயே.

டு௬. மணிபரந்தாலொத்த உருவினையுடைய. இம்மு...செ...சு.

இவ்வழியை - வஞ்சித்துக்கென்பர்; (தொல். செய். கு. கட. டெர். ந.)

(பி-ம்.):— 1புலனும் பூவினு நாற்றமுநீ.

கூ0 யெண்ணிறத்த புகழவை யெழின்மார்பினவை
(இவை சிற்றெண்ணும் பேரெண்ணும் இடை யெண்ணும்.)

ஆங்கு, (இது தனிச்சொல்.)

*காமரு சுற்றமோ டொருங்குநின் னடியுறை
யாமியைந் தொன்றுபு வைகலும் பொலிகென
வேழுறு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும்

கூரு வாய்மொழிப் ¹புலவரின் ருணிழ ரெழுதே.

(இது சுரிதகம்)

இது கடவுள் வாழ்த்து.

இரண்டாம் பாடல்.

திருமால்.

தொன்முறை யியற்கையின் மதியொ.....

..... ²மரபிற் ருகப்

பசும்பொ னுலகமு மண்ணும் பாழ்பட

விசும்பி லாழி யூழும் ³செல்லக்

கூஉ.....ரென்புழி உகரம் பகுதிப்பொருள் விசுதி,

கூஉ - ரு. யாம் ஏழுற்ற நெஞ்சத்தேமாய் இம்மைக்கட் காமருசுற்ற
மோடொருங்கு...தலைப்பொருந்தியும் பொலிகென நின் *தாணிமுல்தொ
ழுது வைகலும் பரவுதும், வாய்மொழிப்...

பரிபாட்டென்பது இசைப்பாவாதலால், இஃது இசைப்பகுப்புப்
படைத்த புலவரும் பண்ணுமிட்டெ...

(இரண்டாம் பாடலுரை.)

க.சு. மண்ணுலகமும் பசும்பொனுலகமும் பாழ்பட ஒவ் வற்றக்கொன்று
மாறிவருதலாகிய பழைய இயல்பினையுடைய மதியமும் ஞாயிறுங்கெடுத
லால் அழகிழந்த இயல்பிற்றாக விசும்புகெட்ட ஊழிகள் முறைமுறையாகக்
கழிந்தனவாக.

'பாழ்பட' எனவும், 'மரபிற்றாக' எனவுமுள்ள எச்சங்களை 'விசும்பி
லாழி' என்புழி, இன்மையாகிய குறிப்புவினை கொண்டன.

* பரிபாடல் காமங்கண்ணிவருமென்பதற்கு 'காமரு...தொழுதே' என்
னும் பகுதி மேற்கோள்; (தொல். செய் கு. கஉக - பேரீ. ந.)

(பி-ம்.);— ¹முதல்வ, ²மரபிற்றாகிப், ³செய்யக்.

ரு கருவளர் வானத் திசையிற் றேன்றி

யுருவறி வாரா வென்ற னாழியு

முந்துவளி கிளர்ந்த ஐயு மூழியுஞ்

செந்தீச் சுடரிய ஐழியும் பனியொடு

தன்பெய றலைஇய ஐழியு 'மவையிற்

க0 றுண்முனீற வெள்ள மூழ்கி யார்தருபு

மீண்டும் பீயெர் பீண்டி யவற்றிற்கு

முள்ளீ டாகிய விருநிலத் தூழியு

நெய்தலுங் குவளையு மாம்பலுஞ் சங்கமு

ரு-சு. தங்குணமாகிய ஒலியுடனேதோன்றி உருவுகாணப்படாத வளி முதற் றுதங்களின் பரமானுக்கள் வளர்கின்ற வானமாகிய முதற்கூதத்தி னது ஊழியும்.

'உருவறிவாரா' எனக் குறைந்துகின்ற பெயரெச்சம், 'கரு' என்னும் ...பொருட் பெயர்கொண்டது.

'வளர்வானம்' என்புழி வளர்தலாகிய இடத்துநிகழ்பொருளினின்றொழில் இடத்தின்மேனின்று, 'தோன்றி' என்னும் வினையெச்சத்திற்கு வினையுதல் முடிபாயிற்று.

'வானத்து' என்புழி, அத்து அவ்வழிக்கண் வந்தது.

எ - கஉ. அவ்வானத்தினின்று எல்லாப்பொருள்களையுஞ் சலிப்பிக்கும் காற்றுத்தோன்றிய முறைமுறையாகிய ஊழிகளும், அக்காற்றினின்றும் செந்தீத்தோன்றிய ஊழிகளும், அத்தீயினின்றும் தோன்றிப் பனியும் மழையும்பெய்த ஊழிகளும், அவற்றிற்குப்பின்பு அப்புனலினின்றும் தோன்றுதலான் மீண்டும் வெள்ளத்திவட்கிடந்து முன்றோன்றிய நான்கு றுதங்கட்கும் உள்ளீடாகிய இருநிலத்தி னாழியும்.

முன் அழிகின்ற காலத்தும் வெள்ளமூழ்குதலான், மீண்டும் வெள்ள மூழ்கியென்றார். உள்ளிடப்பட்டதனை 'உள்ளீடு' என்றார், ஆகுபெயரான்.

பரம்பொருளினின்றும் ஆகாயந்தோன்றி அதனினின்றும் காற்றுத் தோன்றி அதனினின்றும் தீத்தோன்றி அதனினின்றும் நீர்தோன்றி அதனி னின்று நிலத்தோன்றித்தென்று வேதத்துள்ளும் கூறப்பட்டது.

கா-அ. என்றிவ்ஐழிகளானோ நெய்தலும் குவளையும் ஆம்பலும் சங்க மும் கமலமும் வெள்ளமுமென எண்குறித்திட்ட பெயர்களது அளவிற்கு

(பி.-ம்.):—1 அவற்றுண்முறைவெள்ள மூழ்கிமீண்டியாககுப்பீயர் பீண்டியவதற்கு.

மையில் கமலமும் வெள்ளமு ¹ ததலிய
 கரு செய்குறி யீட்டங் கழிப்பிய வழிமுறை
 கேழு நிகழ்வரக் கோலமொடு பெயரிய
 ழுழி ²யொருவினை யுணர்த்தலின் முதுமைக்
 கூழி யாவரு முணுமா
 வாழி முதல்வநிற் பேணுதந் தொழுது.
 ௨௦ நீயே, வளையொடு புரையும் வாலி யோற்கவ
 னினைய னென்போர்க் கினையை யாதலும்
 புதையிரு னுடுக்கைப் பொலம்பனைக் கொடியோற்கு
 முதியையென் போர்க்கு முதுமை தோன்றலும்
 வடுவில் கொள்கையி னுயர்ந்தோ ராய்ந்த
 ௨௧ கெடுவில் கேள்வியு ணடுவா குதலு
 மிந்நிலைத் தெரிபொரு ³டேரி னிந்நிலை

கிய ¹ காலவீட்டம் கழிந்தபின் உயிர்களுளவாதற்பொருட்டு அந்நிலத்தினை எடுத்திட்ட கேழற்கோலத்தால் திகழ்வரப்பெயர்ப்பெற்ற இவ்வராககம்பம் நின் செயல்களுள் ஒருசெயலின் பெயராமதையுணர்த்துதலின் அச்செயல்கள் பலவற்றையுந் செய்கின்ற நின் முதுமைக்குள்ள கற்பங்கள் யாவரானும் அறியப்படாத.

௨௦-௨௧. அங்கனம் முதியையாகிய நீ வாலியோற்கு அவனினையெனன்று கூறுவோர்க்குப் பிறப்புமுறையால் இனையையாகலும் எல்லாப்பொருள்களையும் மறைக்கும் இருன்போலும் உடுக்கையையுடைய பனைக்கொடியோற்கு வாசுதேவமூர்த்தியாகிய நின்கட் சிறப்புமுறையான் முதியையென்போர்க்கு முதுமைதோன்றலும் தவறில்லாத விரதங்கையுடைய ஞானிகள் ஆராய்ந்த வேதத்தால் தெரிந்துணரின் உயிர்தொறும் உயிர்தொறும் அந்தரியாமியாய் நற்றலுமாகிய இந்நிலைமைகளும் நின்கட்டோடும் நின் தொன்னிலைமை போல நினக்கேயுள்ளவிசேடம்.

என்றது யாவரும் உவராமுதுமையும் ஒருவர்குப் பின்பிறத்தலும் அவர்கு முன்பிறத்தலும் எக்காலத்தும் எவ்விடத்துமுள்ள உயிர்ப்பொருள் கட்டு உட்பொருளாதலுமாகிய இவ்விரோதத்திட்டு கண்ணே உள்ளதென்ற வாறு.

௨௬. 'தெரிபொருள்' என்னும் வினைத்தொகை தெரியும் பொருளை நிகழ்காலத்தான் விரிக்கப்படும்; உயிர்ப்பொருட்டு உணர்த்தப்பென்பு இயற்கையாதலின். இந்நிலையுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது.

நின்னிலைத் தோன்றுநின் றென்னிலைச் சிறப்பே
 யோங்குயர் வானின் வாங்குவிற் புளையும்
 பூணணி கவைஇய வாரணி நித்தில
 ௩௦ நித்தில மதாணி யத்தகு மதிமறுச்
 செய்யோள் சேர்ந்தநின் மாசிலகலம்
 வளர்தினை மண்ணிய கிளர்பொறி நாப்பண்
 1வைவான் மருப்பிற் களிநு மணனயர்பு
 புள்ளி நிலனும் 2புரைபட லரிதென
 ௩௫ வள்ளந ருரைப்போ ருரையொடு சிறந்தன்
 றொடியா வுள்ளமொ டிருத்தொருங் குடனியைந்
 திடியெதிர் கழறுங் காலுறழ் பெழுந்தவர்
 கொடியறு பிறுபு செவிசெவிடு 3படுபு
 முடிக ளதிரப் படிநிலை தளர
 ௪௦ நனிமுரல்வளை முடியழிபிழிபு

உள, 'நின்னிலைத்தோன்றும்' என்புழி 'நிலை' என்பது இடப்பொருட் டாய் நின்றது.

௩௮-௩௯, மிகவுயர்ந்தவானின்கண் வளைந்தவில்லையொக்கும் ஏனைப் பூணணிகளால் அகத்திடப்பட்ட அரிய அழகிய நித்திலத்தாற் செய்த நித்திலமதாணியாகிய அழகிய மதிக்கு மறுவென்ச் செய்யோளடைந்த நின் மார்பு உரையொடுபொருத்திற்றன்று;

வளர்திரைப்புள்ளி மூழ்கியெடுத்தலின் அதனை மண்ணப்பட்ட கிளர் புகரிடையதாகிய மருப்பிற்கொண்டு சூதிவராகம் மணனயர்தலாற் புள்ளி யளவாகிய நிலனும் வெள்ளத்தால் வருந்திற்றில்லையென்று வேதப்பொருளை உட்கொண்டுரைப்போர் உரையொடெனக்கூட்டுக.

ஒருத்தியொடு மணனயரும்வழிப் பிறனொருத்தி அகலத்தைச்சேர்தல் கூடாமையிற் சிறந்ததன்மேன்றார்; செய்யுள் விகாரத்தால் 'சிறந்தன்று' என நின்றது.

௩௯-௪௦, கொடாதமனவெழுச்சியொடு வெகுண்டு உடனியைந்து காந்தை யொத்து எதிர்த்த அவனார் கொடிகள் அற்று இற்றுச் செவிகள் செவிடு பட்டு முடிகள் அதிரப் படிக்கநிலைதளர மிகவும் முழங்குகின்றன்கங்கு இடியை யொக்கும்.

௩௭, 'எதிர்கழறும்' என்பது உவமப்பொருட்டு.

௪௦, 'முரதல்' உயிருள்வழி அடையாய்வந்தது

(பி.ம.):— 1வைவான், 2புகர்படல், 3படல்.

- தலையிறுபு தாரொடு புரள
நிலைதொலைபு வேர்தூர்மடல்
குருகு பறியா நீளிரும் பனைமிசைப்
பலபதி னுயிரங் ¹குலைதரை யுதிர்வபோ.
ந னில்லா தொருமுறை கொய்பு கூடி
யொருங்குருண்டிபிளந்து நெரிந்துருள்புசிதறு
பளறுசொரிபு நிலஞ்சோரச்
சோர ரின்னுயிர் செகுக்கும்
போரடி குருசினீ யேந்திய படையே
10 ஒன்றா ருடங்குண்ணுங் கூற்ற முடலே
பொன்னேர் பவிரழ ²னுடக்கத னிறனே
நின்னது திகழொளி சிறப் ³பிரு டிருமணி
கண்ணே, புகழ்சா ருமரை யலரினைப் பிணையல்
வாய்மை வயங்கிய வைகல் சிறந்த
11 நோன்மை நாடி னிருநிலம் யாவர்க்குஞ்

சொ - சக. சிவ் தலையில் தொலைத்து வேரும் தூரும் மடலும் குருத்தும் பறியாத நீண்ட கரிய * பனைமிசைப் பல பதினுயிரங்குலைகள் அதன்மலை னீள்கித் தரைக்கண் உதிர்வனபோலத் தலைகள் வலியழிந்து சாய்ந்து ஒன்றும் உடன்மிசை நிலலாமற் ⁴கொத்தாக இற்றுத்தரித்ததாரொடுபுரளும்படி ஒருகாலத்திலே கொய்தல்பெற்று உடனே உருண்டு பிளந்து நெரிந்து பின் வேறுவேறாய் உருண்டு சிதறி அளறுசொரிந்து நிலத்தின்கட் சோர அடிணருயிரைச் செகுக்கும், நீ ஏந்திய ஆழிப்படை.

சங. பறியாப்பனை எனச் சினைவினை முதன்மேனின்றது.

ரு0. ஒன்றரை உடங்குண்ணும் அப்படையினுடல் கூற்றத்தையொக்கும்.

ருக. அதனிதம், சுமிகின்ற பொன்றோடு எழுத்து விளங்குகின்ற அழல் நடக்கத்தையொக்கும்.

ருஉ. சின் ஒளி, சிறப்பினைபுடைய இருண்ட நீலமணியை ஒக்கும்.

ருங. சிள்கண், தாமரையலரிண்பைப் பினைத்ததினை ஒக்கும்.

ருச. நிலவாய்மை, தப்பாது வருகின்ற நாளை ஒக்கும்.

ருரு. சின்பொறை நிலத்தையொக்கும்.

* “இலங்கையர் கோனைப், பாஹுநர் சரத்தாற் பனங்கண் போலப் ருமுடி யுதிர் வில் வளைத்தோன்” (திவீ. பெரிய. க; க. எ.)

(பி-ம்.)— 1தலைத்தரை. 2(க)நுடக்கததினிறமே. (உ)னுடக்கினிறமே. இருட்டிரு. 4கொத்தாகவித்தரித்த.

சாய னினது வானிறை யென்னு
நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே
யவ்வும் பிறவு மொத்தனை யுவ்வு
மெவ்வயி னேயு நீயே

சூ0 செவ்வா யுவணத் துயர்கொடி யோயே

கேள்வியுட் கிளந்த வாசா னுரையும்
பழநிலை வேள்வியுட் பற்றியாடு ¹கொளலும்
புகழியைந் திசைமறை யறுகனன் முறை ²மூட்டித்
திசுமொளி யொண்கடர் வளப்பாடு ³கொளலும்

சூரு நின்னுரு புடனுண்டி

ருரு - எ. யாவர்க்குமொத்தநின்னருள் நீரால் நிறைந்த மேகத்தை
ஒக்குமென்று உணர்த்தும், அருமறைப்பொருள்,

ரு0-ருரு. 'ஒக்கும்' என்னும் உவமச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

ருஅ - கூ. யாம்பொல்லிய அப்பொருள்களையும் சொல்லாத பிறவற்
றையும் பண்புகளானும் தொழில்களானும் ஒத்தனை; ஒத்தும் ஒப்பின்றி
எப்பொருளின் அகத்தாயும் நீ.

ருஅ. உகரச்சுட்டுச் சொல்லுளடங்காது குறிப்புளடங்கிய.....
ஆயிடை யிரண்டிலும் அடங்காதவற்றின்மேற்று.

சூக-அ. வேதத்துட்சொல்லப்பட்ட வேள்விமுதல்வன்சொல்லும், படி
கால்முறையான் ஒன்றற்கொன்று உயர்ந்த விகிருதிவேள்வியுள் பூபமாய்ப்
பசுவைப் பற்றிக்கோடலும், செய்தாரின்மையின் உலகச்சொல்லன்றென.....
நீதியிசைக்கின்ற மந்திரங்களான் உயர்ந்தளியை முறையாற் கடைத்து அத்
திசுமொளியையுடைய ஒண்குடரினது பெருக்கத்தையுண்டாக்கிக் கோடலு
மாகிய இவை, முறையே நின்னுருபும், நின்உண்டியும், கடவுள் இல்லையென்
பார் உடம்படுதலுண்டாகவும் நன்பெருமைக்குத் தகவும் அந்தணர்காண்
கின்ற நின்வெளிப்பாடுமாம்.

சூக. 'கேள்வியுட்கிளந்த' என்பது 'ஆடுகொளல்', 'வளப்பாடு கொளல்'
என்பனவற்றொடுமியையும்; அவையும் அதுனுட் சொல்லப்பட்டமையின்.

சூரு. ஒடுவிற்பொருட்டாகலின், ஈண்டு எண்ணின் கணவந்த உடனென்
பது ஏனையிரண்டிடத்தும் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

வேள்விக்கிறைவனை 'ஆசான்' என்றார்; தலைமைபற்றி. அவனுரை
யாவது வேதத்துள் நான்காம்வேற்றுமையை ஈறுகவுடைய தெய்வப்பெயர்
சொல், அதனை வைதிகர் உத்தேசத்தியாகமென்ப. ⁴அச்சொல்லே கடவுட்டு
உருவென்பது* ⁵சயிமினியாற் செய்யப்பட்ட வைதிகனாற்றுணிபாகலின்

* சயிமினியாற் செய்யப்பட்ட வைதிகனால் - பூருவமீமாஞ்சை.

(பி-ம்.)— ¹கோடலும். ²மூட்டத். ³கோடலும். ⁴அச்சொல்லோடு
⁵சயமுனியாற்.

பிற 1ருடம் படுவாரா

நின்னொடு புரைய

வந்தணர் 2காணும் வரவு

வாயடை யமீர்தநின் மனத்தகத் 3தடைத்தர

எ0 மூவா 4மரபு மோவா நோன்மையுஞ்

சாவா மரபி னமரர்க்காச் சென்றநின்

.....மரபினோய் நின்னடி

தலையுற வணங்கினேம் 5பன்மாண் யாமுந்

கலியி னெஞ்சினே மேத்தினேம் வாழ்த்தினேந்

எரு கடும்பொடுந் கடும்பொடும் பரவுதுந்

*கொடும்பா டறியற்க வெம்மறி வெனவே.

கடவுள் வாழ்த்து.

7நன்னுகறிகை.

6கீரந்தையார் பாட்டு.

8பண்ணுப் பாலையாழ்.

அதனை 'உருபு' என்றும், பூபமாவது மாயோனாகச் சொல்லப்படுதலால் பசுக் களைப் பிணித்துக்கொள்கின்ற அதனை 'உண்டி' என்றும், ஊட்கணுர்க்குப் படிமையினும் அந்தணர்க்கு வேள்வித்தியினும் யோகிகட்கு உள்ளத்தினும் ஞானிகட்கு எவ்விடத்தும் வெளிப்படுதலாற் சுடர்வளப்பாடுகோடலை 'அந்தணர்காணும்வரவு' என்றும் கூறினார்.

சுசு-எரு. அமரர்க்குணவாகிய அமீர்த்ததைக் கடைந்துகொடுப்பதாக நின்மனத்தின்கண் நினைந்த அளவிலே அவர்க்கு அதன்பயனாகிய மூவாமரபும் ஒழியாவலியும் தம் சாவாமரபுபோல உரியவாயின; ஆகவே நில்பல்புகழ் பரந்தன; அதனால் அத்தன்மைத்தாகிய அரிய மரபினோய், நின் அடியை பாரும் துளக்கமில் கெஞ்சினோமாய் வணங்கிப் பலகாலும் ஏத்திவாழ்த்தி வேண்டிக்கோடும்.

சுசு. வாயின்கண் அடுக்கப்படுதலின், உணவிற்கு 'வாயடை' என்று பெயராயிற்று.

எரு. 'கடும்பொடும் கடும்பொடும்' என்றும் அடுக்குப் பன்மைக்கண் வந்தது.

எ. எம்மறிவு கொடும்பாடறியற்கவென மெய்யுணர்வினையேவேண்டி ரர், † வீடு அகளுனல்லது எய்தப்படாமையின். (உ)

* "கொடும்பாடன்" (தே. நாகை, சுந்தர.)

† திருக்குறள், ஈசக, சஉ௩ - பரி.

‡ "ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு" (சிறுபஞ்ச. ஈசு.)

(பி-ம்).— 1உடம்பாடுவாரா. 2காணின்வரவு. 3அடைதர. 4ரபிம னோவானோன்மைச். 5பலமாபனமாயானிடம். 6...னாற்பாட்டு. 7மருத்த வனல்லச்சுவனறிகை. 8பண்ணுக்குறிஞ்சியாழ் பண்ணுப்பாலையாழ்.

மூன்றாம் பாடல்.

திருமால்.

*மாஅ யோயே மாஅ யோயே
மறுபிறப் பறுக்கு மாசில் சேவடி
மணிதிக ¹மூருபின் மாஅ யோயே
திவளி விசம்பு ²நிலனீ ரைந்து
௫ ஞாயிறார் திங்களு மறனு மைவருந்

(மூன்றாம் பாடலுரை).

க. மாயோனென்பது, கரியோனென்னும் பொருளுக்குறியாது பெயர் மாத்திரையாய் நின்று; அது விளியேற்று 'மாயோய்' என்றாயிற்று.

உ. அடிகளைப் பணியவே பணிந்தாரது மறுபிறப்பறுதலின், ¹ 'மறு பிறப்பறுக்கு மாசில் சேவடி' என்றார்.

ங. மணிதிகமூருபு - ³நீலமணி போல விளங்காநின்ற நிதம்.

அச்சேவடி பெறுதற்கு முகம்புகுகின்றாராதலிற் பலகாலும் எதிர்முக மாக்கினார்; ஆக்கி வாழ்த்துகின்றவர் அனங்கட்டோன்றிய பொருள்கள் கூறுவான் தொடங்கி முதற்கண் ⁴ ஈசற்கு வடிவாகிய அட்டமூர்த்தங்கள் கூறுகின்றார்:

ச-ரு. அவை: தீ, வளி, விசம்பு, நிலம், நீரென்னும் ஐதங்களைந்தும் ஞாயிறும் திங்களும் வேள்விமுதல்வறுமென இவை.

ரு. வேட்கின்ற டெடிவு தருமமாதலி: அஃது அந்நெனப் பட்டது.

உலக நடைக்கு ஏதுவாகிய கோட்கள் எழுவருள் ஞாயிறும் திங்க ளும் மேற்சொல்லிய அட்டமூர்த்தங்களுள் அடங்காமையின், ஏனையோரைப் பெயர்கூறுது 'இவரும்' என்றார்; பாம்புகள் காணப்படுவன அன்மையிற்கூறாயினார்.

* "ஏனைப்புள்ளி" (தொல். வி.ரி. கு. ௧௨ ந) என்பதனுரையில், 'மாயோய்' என்பது மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

¹ "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, நிறைவ னடிசேரா தார்" என்பது (திருக்குறள், ௧௦.) ஈண்டு அறிதற்பாலது.

⁴ ஈசற்கு அட்ட மூர்த்தங்கள் உளவென்பதை, "அட்ட மூர்த்தி தன் வெண்காடடை ரெஞ்சே", "அட்டமூர்த்தியன்னுமைகைகொழுக்கெட்டுப் போம்வினை கேட்கல்காண்மினே" என்னும் தேவாரங்களாலும் அறியலாகும்.

(பி-ம்).— 1உருவின். 2நிலனீர். ³நீல நிதம் போல.

திதியின் சிறுமும் விதியின் மக்களு
மாசி லெண்மரும் பதினொரு கபிலரும்
தாமா விருவநூர் தருமனு மடங்கலு
மூவே மூலகமு மூலகினுண் மன்பது
க0 மாயோய் நின்வயிற் பார்த்தவை யுரைத்தே
மாயா வாய்மொழி யுரைதர வலந்து

சு. திதியின் சிறுர் - அசுரர். விதியின் மக்கள் - *ஆதிப்பிரமற்கு நினைவாற்றோன்றிய பிரமர் பதினொருட் காசிபன்மக்களாகிய ஆதித்தர் பன்னிருவரும்.

எ. எண்மர் - வசக்கள்.

உருத்திரரைக் கபிலரென்றார்; அவர் செய்யராதலின்.

அ. தேவர்மருத்துவரைத் தாவும் மாலின்கட்டோன்றிய இருவரென்றார்; உருப்பசி குதிரைப்பெட்டையாகியாளைக்கண்டு நயந்து தானும் குதிரைவடிவினனாய் அவன்பாற் செல்கின்ற ஆதித்தனுடைய நாசிகைத்தூளைக்ளால் இரண்டு வீரியவிற்துக்கள் வீழ, அவர் அங்கே இரட்டைகளாய்த் தோன்றினாராதலின்.

'விதியின் மக்கள்' என்பதுமுதல் இத்துணையும் முப்பத்து மூவரைக் கூறினார்.

தருமன்—யமன், மடங்கல் - அவனைவல்செய்யும் கூற்றம்.

சு. மூவேமூலகம் - ஒரோவொன்று எழுவகைப்பட்ட மூன்றுலகம். மன்பது - ஒழிந்த உயிர்ப்பன்மை.

க0 - கக. மாயோய், இவையெல்லாம் நின்கட்டோன்றிப் பார்த்தவையாகத் தொடடுத்துக் கூறினேம், வேதம் சொல்லுதலான்.

சித்தமாகியவேதம், தேவரும் மூவேமூலகுகளும் உயிர்ப்பன்மையும் நின்கட்டோன்றியவாறுஅறிந்து கூறும்; சிற்றறிவினோமாகிய யாம் அவற்றுட்சிலவற்றை முறைபிறழக் கூறுவதல்லது அவ்வாறு எல்லாம் கூறுதற்கு உரியமல்லமென்பார் வலந்துரைத்தேமென்றார்.

*“ஆதிப்பிரமன்-பிரமதேவர்; “ஆதிப்பிரமனுநீ”! (கம்ப, கவந்த, சுரு.)

†“புயல்வண்ணன் பொற்பதுமப் போதிற் புயலாச், செயல் வண்ணக் காட்டிய சேயோ - னுபிரிசைத்துங், காட்டும் பதினமரினுங் காசிப னேழ் புரவி, பூட்டுத் தனியாழிப் பொற்றேரோன்.” என்னும் இராசராசச்சோழனுலாவால் ஆதிப்பிரமனிடத்துத் தோன்றிய பிரமர் பதினொருரென்பதும் அவருட் காசிபர் ஒருவரென்பதும் பிறவும் அறிந்து கொள்க.

கூற்றம் யமனுடைய ஏவலாளனென்பது, “தருமரா சநீகா வந்த, கூற்றினைக் குமைப்பர் போலுங் குறுக்கைவீரட்டனாரே” என்னும் தேவாரத் தாலும் அறியலாகும்

(பி-ம்.)—1 தொகுத்து.

வாய்மொழி யோடை மலர்ந்த
தாமரைப் பூவினுட் பிறந்தோனுந் தாதையு
நீயென மொழியுமா லந்தண ரருமறை
கரு ஏளர், வயங்குபூ ணமரரை வெளவிய வமிழ்திற்
பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளினை
பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளி

* திணைவிராய் எண்ணப்பட்டபெயர் செய்யுளகத்துப் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச் சொற்கொண்டு முடிதலின், 'பரந்தவை' (க0) என்றார்.

கஉ. தாமரைப்பூப் படைப்பிற்கு முதலாகவந்து மறைமென்பதற்கு, 'வேதம் ஞாபகவேதுவாதலின், அதற்கு அதனை ஓடையாக உபசரித்துக் கூறினர்.

உபநிடதத்தின்பொருள் பொருந்துங் கூற்றும் கூறுகின்றாராகலின், 'வாய்மொழியோடை' என்றார்.

ஒரோவழி அவ்வருமறைதானும் 1அவனை அவ்வொறு கூறுமாதலின், அதன் கூற்றெனவுமையும்.

கரு. காவலாய்நின்ற அமரரையோட்டி எடுத்துக்கொண்டு போந்த அமிர்தினால்.

அழகுவிளங்காநின்ற பூணிணையுடைய அமரரென்க.

கசு. பயந்தோள் - தன்னைப்பெற்ற வினதை.

அவளது இடுக்கணவது: இந்திரன் குதிரைவால் வெள்ளையாயிருப்பதென்றும் அன்றியும் நினக்கு அடிமையாவலென்றும் கத்தருவினோடு ஒட்டமொட்டி அவள் அதனை வஞ்சனையாற்கரிதாக்க அஃதறியாது அவட்கு அடிமையாய்வருந்துதல்; அதனைக்களைதலாவது: இந்திரன் அமரபதிக்கட் கொண்டுபோய்வைத்த அமிர்தந்தரிள் அவள் அடிமை மீளுமென்று கத்தருச் சொல்ல அவட்கு அதுகொடுத்து அவ்வடிமை மீட்டல்.

புள்ளினை - புள்ளி ஊர்தியாக வுடையை.

கஎ - அ. மிக ஒங்கியகொடிக்கண் எழுதிய பயந்தோளிடுக்கண் களைந்த அப்புள்ளாகிய சேவலையுடையோய்.

என்றாராயினும் பயந்தோளிடுக்கண் களைந்த அப்புள்ளாகிய சேவலை எழுதிய மிகவோங்கிய கொடியோயென்பது கருத்தாகக்கொள்ளுக; †"கொடுவரிக், கோண்டி மருவின சேவலினங்கு தொடுபெரிந், நெடுநீர்க் கெண்டையோடு பொறித்த; குடுமிய வாக்கிநர் குன்றுகெழு நாடே"

"பலவழி னாறு மென்னுத்திணை விரவுப்பெய, ரஃறிணை முடிபின் செய்யு ளுள்ளே" (தொல். கிளவி. ௫க) என்பதும், கூஉ0-ஆம் திருக்குறளில் அதன் உரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன. † புறநானூறு, ௫௮.

(பி-ம்.)— 1நின்ற.

* நிவந்தோங் குயர்கொடிச் சேவ லோய்நின்
 சேவடி தொழாரு முளரோ வவற்றுட்
 ௨௦ கீழே முலகமு முற்ற வடியினை
 தீசெங் கனலியுங்¹ கூற்றமு ஞமனு
 மாசிலா யிரங்கதிந் ஞாயிறுந் தொகூஉ
 † மூழி யாழிக்க ணிருநில முருகெழு
 கேழலாய் மருப்பி னுழுதோ யெனவு
 ௨௫ மாவீசம் பொழுக்குபுனல் வறள வன்னச்

என்பதனுள், 'குன்றுகெழுநாடு' என்றராயினும் 'நாடுகெழுன்று' என்பது கருத்தாயினும்போல.

இதனால், அவ்வூர்திப்புள்ளியே கொடியாகவுமுடையென்பது கூறப்பட்டதாம்.

கஅ. 'நிவந்தோங்குயர்' என்பது ஒருபொருட்பன்மொழி.

கக - ௨௦. அளக்கின்றகாலத்து மேற்சொல்லிய (க) மூவேழுலகனுட் சேவாகிய ஏழுலகத்தையும் எஞ்சாமலுற்ற அடியினையுடைய.

இதனானே, மூவேழுலகாவும் மேலேமும் கீழேமும் நடுவு² சம்புத்தீவு முதலிய தீவேழுமென்பது பெற்றும், தொல்காப்பியனும், "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன்மேய மைவரை யுலகமும்" என இவ்வுலகனுட்பாடுகளையும் உலகென்றார்.

௨க. தீ செங்கனலி-எல்லாம் தீகின்ற செந்நெருப்பு; எல்லாம் தீதற்குக் காரணமாகிய செந்நெருப்பென்றவாறு.

கூற்றம் - மேற்சொல்லிய மடங்கல்.

௨௨. ஞாயிறும் - ஞாயிறு பன்னிரண்டும்.

௨௨ - ச. இவைகூடும் ஊழிமுடிவிலுள் ஏழும் ஒன்றாகிய ஆழிக்கண் அழுந்துகின்ற நிலைகளை அழகிய வராகமாகி மருப்பாற் பெயர்த்தெடுத்தோ யெனவும்.

௨௫. புட்கலமுதலிய மேகங்கள் பொழிய விசம்பினின்றும் வீழ்கின்ற நீரை.

* "கழிபெருங்காரிகை யென்புழி ஒரு பொருட்பன்மொழிபற்றி இவ் வயிரழகது சிறப்பு உணர நின்றதென்றார்;.....பரிபாட்டினுள், நிவந்தோங்குயர்கொடிக்கும் இவ்வாறுரைத்தார்" என்பது, திருக்குறள் நுண் பொருண்மாலே, ௫௭௧. (செந்தமிழ், தொகுதி ௭, பக்கம் ௫௨௬ - பார்க்க.)

† 'ஊழியாழிக்கண்...உழுதோய்' எனவும் பகுதி, தக்கயாக்கப்பாணி, ௩௩௬-ஆம் தாழிசையுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

‡ அகத்தினையியல், கு. ௫.

(பி-ம்.)—¹கூற்று.

சேவனாய்ச் சிறகர்ப் புலர்த்தியேர் யெனவு
ஞாலத் துறையுட் டேவரும் வானத்து
*நாலெண் டேவரும் நயந்துநிற் பாடுவோர்
பாடும் வுகையேயெம்¹ பாடறும்பு

கூ. பாடுவார் பாடும் வகை

கூந்த லெள்ளும் பெயரொடு கூந்த
லெரிசினங் கொன்றோய் நின்² புகழரு வினகை
நகை³ யச் சாக நல்லமிர்து கலந்த
நடுவுநிலை திறம்பிய நயமி லொருகை

உசு. சிறகரால்.

உஎ. ஞாலத்தை உறையுளாகவுடைய தேவர் - முனிவர்.

உஅ. நால்கைப்பட்ட எண்ணியுடைய தேவரென்றது, மேற் சொல்லிய முப்பத்து மூவரையும்.

உஅ - கூ. நின்னை நயந்து பாடுவாராகிய இவர்கள் பாடுவது தமக்கு முன்றோராகிய பாடுவார்பாடும்வகையே; எம்பாடறமும் எமக்கு முன்றோராகிய அப்பாடுவார் பாடும்வகையே; அதனால், நின்தொன்மையும் பெருமையும் அறியாமைக்கண் எம்மோடு அவரிடை வேற்றுமையின்றது.

உசு. உம்மை, செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கது.

கூ. - உ. † கூந்தன்மா என்று கண்டார் சொல்லும் வடிவொடுவந்த கேசியது கனல்கின்ற சினத்தை அழித்தோய்;

கூந்தலையுடையமாவை 'கூந்தல்' என்றும் பெயரினையுடைய வடிவை 'பெயர்' என்றும் கூறினர், ஆகுபெயரார்.

கேசி - சூதிரையாய் வந்து பொருதாரோசுரன்; இப்பெயர் கேசமென்றும் வடமொழி முதனிலையாக முடிந்தமையின் அதன் பொருண்மைபற்றி, 'கூந்தல்' என்றார்.

கூ. - எண்ணிற்றந்தமையான் நின்கைகள் நின்புகழை யொத்தன.

கடந்தன, கழிந்தன என்பனபோல உருவின வென்பது ஈண்டு உவமச் சொல்லாய் நின்றது.

கூ. - ச. மோகினியாகிய நின்வடிவினைக் கண்டு மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியே அருணர்க்கு அச்சமாய் முடிய அமரர்க்கு நல்லமிர்தினைப் புகுத்திடுதலால் நடுவுநிலைமையிற்றப்பிய நலமில்லாத ஒரு கையினையுடைய.

நாலெண்டேவரை, "நால்வே நியற்கைப் பதினொரு மூவர்" என்பர், (முந். ககௌ.)

† அச்ச-அச்சம்; கடைக்குறை; (பதிற். கூ.)

‡ "மேவார் விடுத்தந்த கூந்தற் குதிரையை, வாய்புகுத் திட்டு" (கலித் தொகை, க௦௩); "கூந்தல்வாய்கிண்டாளை" (இயற்பா, உ - ஆம் திரு, கூ.௩.) (பீ-ம்.)— பாடறமும்ப. புகழொருவின,

௩௫ இருகை மாஅன்

முக்கை முனிவு நாற்கை யண்ண
லைங்கைம் மைந்த வறுகை நெடுவே

ளெழுகை யாள வெண்கை யேந்த

*லொன்பதிற்றுத் தடக்கை மன்பே ராள

௪௦ பதிற்றுக்கை மதவலி நூற்றுக்கை யாற்ற

லாயிரம் விரித்தகைம் மாய மள்ள

பதினா யிரங்கை முதுமொழி முதல்வ

நூறு யிரங்கை யாற்றி கடவு

ளனைத்து மல்லபல ¹வடுக்க லாம்ப

௪௫ வினைத்தென வெண்வரம் பறியா யாக்கையை

நின்னைப் புரைநினைப்பி னீயல துணர்தியோ

முன்னை மரபின் முதுமொழி முதல்வ

நினக்குவிரிந் தகன்ற கேள்வி யனைத்தினும்

வலியினு மனத்தினு முணர்வினு மெல்லாம்

௩௩. அமிர்துண்டலை மடிப்பித்த காமமகிழ்ச்சி பின் இறத்தற்குக் காரணமாயினமையின், 'மகையச்சாக' என்றார்.

௩௪. இருதித்தாரும் கடைய ஒரு திறத்தார்க்கே இட்டகை 'நடுவு நிலை திறம்பிய நயமி லொருகை' என்பட்டது; அவனார்க்கெனவும் அமரர்க்கெனவும் வருவித்துரைத்தது உம் இது கோக்கி.

௩௫. இருகைமாலே!

௩௬ - ௪௩. †தனக்கோர் வடிவும் பெயரும் இன்றி அன்பாரியினர் கருதிய வடிவே வடிவாகவும் அவர் இட்டபெயரே பெயராகவுமுடையனாதலின், 'முக்கை முனிவு' என்பது முதலாக 'நூறுயிரங்கையாற்றிகடவுள்' என்பது ஈறாக வடிவுவேற்றுமையும் பெயர் வேற்றுமையும் சொல்லப்பட்டன.

௪௪ - ௪. அவ்வளவுமல்ல பலவாக அடுக்குதலையுடைய ஆம்பலென்னும் எண்ணாம் இதைத்தென எண்ணும் எண்ணிற்று எல்லையறியப்படாத வடிவினையுடைய; நின்னை உடர்வுகூறக்கருதின அது நீயே உணரின்லலது பிறரால் உணரப்படுதியோ?

௪௪. அகாநியாய வருகின்ற மரபினையுடைய வேதத்திற்கு முதலவ!

௪௮ - ௫௦. விரிந்து அகன்ற ஆகமங்காணத்தானும் அகங்காரத்தா

* "ஒன்பாநிறுதியுருபுநிலை" (தேவல். குற். இள. ந.) என்பதனுரையில், 'ஒன்பதிற்றுத் தடக்கை' மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

† "மனக்கோ ணினக்கென வடிவுவே நிலையே" (பரி. ௯- வரி ௫

(பி-ம்.)— 1அடுக்காம்பல்.

- ௫௦ ¹வனப்புலரம் பறியர் மரபி னேயே
யணிநிழல் வயங்கொளி யிரெண் டுங்கதிர்ப்
பிறைவளர் நிறைமதி யுண்டி.
யணிமுணிப் பைம்பூ ணமர்க்கு முதல்வனீ
திணிநிலங் ²கடந்தக்காற் றிரிந்தயர்ந் தகன்றேடி.
- ௫௧ நின்னஞ்சிக் கடற்பாய்ந்த பிணிநெகிழ் பவிழ்தண்டா
ரன்னவர் படவல்லா வவுணர்க்கு முதல்வனீ
அதனால், பகைவ ரிவரிவர் நட் டோ ரென்னும்
வகையு முண்டோநின் மரபறி வோர்க்கே
யாயிர வணர்தலை யரவுவாய்க் கொண்ட
- ௬௦ சேவ லூர்தியுஞ் செங்கண் மாஅ
³லோவெனக் கிளக்குங் கால முதல்வனை

ஹம் மனத்தானும் உணர்வினாஹம் மற்றும் எல்லாவற்றானும் நினக்கு வனட்
பும் எல்லையும் அறியப்படாத மரபினேய்,

சக. வலியுடையதனை வலியென்றார்.

௫௧ - ந. மதியேன்பதனை அழகிய குளிர்ச்சியிசுமதி, ஒளிமதி, பிறை
யாய் வளர்மதி, நிறைமதியென வினைத்தொகையடுக்கொடு கூட்டியுப்
இனிய கலைகள் பதினாறையுமுடையமதியென வேற்றுமைத்தொகைய
கக்கூட்டியுமுரைக்க.

௫௨ - ந. * அம்மதியை உணவாகவுடைய அமர்க்கு முதல்வன் நீ;

௫௩ - சு. மயங்கி நினக்குப் பிழைசெய்து, நீ அனுத்திணிந்த நிலவு
கத்தை ஆளக்கி அப்பெருமையைக்கண்டு நினை அஞ்சி அகன்றுபோய்
கடந்தப்பாய்ந்த அத்தன்மையையுடைய அவுணர்க்கும்அகப்பட அவ்வாறு
பிழைசெய்யாது நின்ற அவுணர்க்கும் முதல்வன் நீ;

௫௪ - சு. கட்டலிழந்து மலர்ந்த தண்டாரையுடைய அன்னவரென்க.

திரிந்து அயர்ந்து அஞ்சி அகன்று ஓடி யென்னும் செய்தெனெச்சங்க
பாய்ந்த என்னும் வினைமுதல்வினைகொண்டன.

௫௫. அதனால் - அத்தன்மையையுடைய இருதிமத்தார்க்கும் நீ ஒத்
ருத்தலால்,

௫௬ - அ. நின் இயல்பினை அறிவார்க்கும் இவர் பகைவர் இவர் க
டோரென்னும் கூறுபாடுண்டோ?

௫௭ - சு. ஆபிரமாகிய கிளர்ந்த தலையையுடைய அரவை வாய்க்க
கொண்ட சிவ ணர்தியாகிய சேவலும் மொந்து, செங்கண்மாலே! ஓ! எ
அலறும் காலமுதல்வன் நீ;

“அருத்தவானவர்க் காரமு தன்புட னளிப்போன்” (வில்லி
பாழம், குருகுல. உ.)

(பி.ம.)—¹வனப்பறியா. ²கடந்தகாற். ³ஓவென.

1யேன இனகிளத்தலி னீனைமைநற் கறிந்தனந்
தியினுட் டெறனீ பூவினு னுற்றநீ

*கல்வினுண் மணியுநீ சொல்லினுள் வாய்மையீ

சுரு யறத்தினு ளன்புநீ மறத்தினுண் மைந்தநீ

வேதத்து மறைநீ கூதத்து முதலுநீ

வெஞ்சுட ரொளியுநீ திங்களு ளளியுநீ

யனைத்தநீ யனைத்தினுட் பொருளுநீ யாதலி

னுறைவு முறைவது மிலையே யுண்மையு

எ0 மறவியில் சிறப்பின் மாயமா ரணையை

முதன்முறை யிடைமுறை கடைமுறை தொழிலிற்

பிறவாப் பிறப்பிலை பிறப்பித்தோ ரிலையே

என்றது, நீ இத்திரங்கு இனையோருய் அசுரரை வெல்லிற்ற காலத்து
'இவ்வெற்றியெல்லாம் இவனின் ஆயவல்ல; இவனைத் தாக்கிச் செல்கின்ற
என்னின் ஆய' என்று கருடன் தன்னை வியத்திருப்ப, அக்கருத்தை ஒழித்
தற்பொருட்டு 'நீ என் மெய்ம்முழுதும் தாங்கல் வேண்டா; ஒருகையிற்
சிறுவிரற்றுனை தாங்கினையெனின் நீ கூறியவாநே யாகும்' என்று அத்துனை
அவன்மேல்வைப்ப அவ்விரற்கு ஆற்றாது பாதலத்து வீழ்த்து நெடுங்காலம்
கிடந்து துதித்தான்; அத்தன்மைத்தாய வலி தாழ்க்கொண்ட மெய்களினு
முடையெய்ந்நவாறு.

சுக. காலமுதல்வன் - காலத்திற்கு முதல்வன்.

சுஉ. நினைச்ச சாமவேதம் இத்தன்மையைப்பெனச் சொல்லுதலின்,
இத்தன்மையை விளக்க அறிந்தனம்.

உபசாரவழக்கால் ஏன என்னுயிசையுடையதனை 'ஏன' என்றார்.

இனி அறிந்தவாறு:—

சுங. தெறல் - வெம்மை. நாற்றம் - மணம்.

சுச. மணி - மணியாந்தன்மை.

சுரு. அன்பு - மென்மை. மைந்து - வன்மை.

சுஉ. மறை - உபநிடம். முதல் - ஆகாயம்.

சுஎ. வெஞ்சுடர் - ஆதித்தன்.

சுஅ - எ0. இனிச் சொல்லாத எல்லாப் பொருளும் நீ; அவற்றின் உட்
பொருளும் நீ; ஆதலால் நீ உதைதலுமில்லை; உதையுயிடமுமில்லை; மறவி
யுடையார் மலையில் சிறப்புப்பெறுதல் காரணமாக அனைநினைக்கு உளவாந்
தன்மையும் பொய்; மேற்சொல்லிய தன்மையையாதலான்.

எ0. ஆர் - அசை.

எக - உ. உலகில் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் படைப்பு

* நான்மணி. எ1 சீவக. ச பார்க்க.

(பி-ம்).—1௪௭யெனக்.

100 'வனப்புவரம் பறியர் மரபி னேயே

யணிநிழல் வயங்கொளி யிரெண் டங்கதிர்ப்

பிறைவளர் நிறைமதி யுண்டி

யணிமுணிப் பைம்பூ ணமர்க்கு முதல்வனீ

திணிலிங் ³கடந்தக்காற் திரிந்தயர்ந் தகன்றேடி

101 நின்னஞ்சிக் கடற்பாய்ந்த பிணிநெகிழ் பவிழ்தன்

ரன்னவர் படவல்லா வவுணர்க்கு முதல்வனீ

அதனால், பகைவ ரிவரிவர் நட்⁴டோ ரென்னும்

வகையு முண்டோரின் மரபறி வோர்க்கே

யாயிர வணர்தலை யரவுவாய்க் கொண்ட

102 சேவ லூர்தியுஞ் செங்கண் மாஅ

³லோவெனக் கிளக்குங் கால முதல்வனீ

னும் மனத்தானும் உணர்வினானும் மற்றும் எல்லாவற்றானும் நினக்கு வனப்
பும் எல்லையும் அறியப்படாத மரபினேய்.

சுக. வலியுடையதனை வலியென்றார்.

103 - ந. மதியென்பதனை அழகிய குளிர்ச்சியிடுமதி, ஒளிமதி, பிறை
யாய் வளர்மதி, நிறைமதியென வினைத்தொகையடுக்கொடு கூட்டியும்
இனிய கலைகள் பதினானையுமுடையமதியென வேற்றுமைத்தொகையா
கக்கூட்டியுமுரைக்க.

104 - ந. * அம்மதியை உணவாகவுடைய அமரர்க்கு முதல்வன் நீ;

105 - சு. மயங்கி நினக்குப் பிழைசெய்து, நீ அணுத் திணிந்த நிலவுல
கத்தை ஆள்க ³அப்பெருமையைக்கண்டு நின்னை அஞ்சி அகன்றுபோய்க்
கடந்த்கட்பாய்ந்த அத்தன்மையையுடைய அவுணர்க்கும் அகப்பட அவ்வாறு
பிழைசெய்யாது நின்ற அவுணர்க்கும் முதல்வன் நீ;

106 - சு. கட்டலிழந்து மலர்ந்த தண்டாரையுடைய அன்னவரென்க.

திரிந்து அயர்ந்து அஞ்சி அகன்று ஓடி யென்னும் செய்தெனெச்சுங்கள்
பாய்ந்த என்னும் வினைமுதல்வினையொண்டன.

107. அதனால் - அத்தன்மையையுடைய இருதித்தார்க்கும் நீ ஒத்தி
ருத்தலால்.

108 - ஆ. நீன் இயல்பினை அறிவார்க்கும் இவர் பகைவர் இவர் நட்
டோரென்னும் கூறுபாடுண்டோ?

109 - சு. ஆயிரமாகிய கிளர்ந்த தலையையுடைய அரவை வாய்க்கட்
னொண்ட நின் ணர்தியாகிய சேவலும் நொந்து, செங்கண்மாலே! ஓ! என
அலறும் காலமுதல்வன் நீ;

* "அருந்தவானவர்க் காரமு தன்புட னளிப்போன்" (வில்லி-
பாதிந், குருகுல. உ.)

(பி-ம்.)—1வனப்பறியா. ³கடந்தகாற். ³லோவென.

1யேன இனகிளத்தலி னினைமைநற் கறிந்தனந்

தியினுட் டெறனீ பூவினு னற்றநீ

*கல்லினுண் மணியுநீ சொல்லினுள் வாய்மைநீ

சுரு யறத்தினு ளன்புநீ மறத்தினுண் மைந்துநீ

வேதத்து மறைநீ ஆதத்து முதலுநீ

வெஞ்சுட ரொளியுநீ திங்களு ளளியுநீ

யனைத்துநீ யனைத்தினுட் பொருளுநீ யாதலி

னுறைவு முறைவது மிலையே யுண்மையு

எ0 மறவியில் சிறப்பின் மாயமா ரணைய

முதன்முறை யிடைமுறை கடைமுறை தொழிலிற்

பிறவாப் பிறப்பிலே பிறப்பித்தோ ரிலையே

என்றது, நீ இந்திரற்கு இனையோரும் அசுரரை வெல்லிற் காலத்து
'இவ்வெற்றியெல்லாம் இவனின் ஆயவல்ல; இவனைத் தாங்கிச் செல்கின்ற
என்னின் ஆய' என்று கருடன் தன்னை வியந்திருப்ப, அக்கருத்தை ஒழித்
தற்பொருட்டு 'நீ என் மெய்ம்முழுதும் தாங்கல் வேண்டா; ஒருகையிற்
சிறுவிரற்றுனை தாங்கினையெனின் நீ கூறியவாநே யாகும்' என்று அத்துனை
அவன்மேல்வைப்ப அவ்விரற்கு ஆற்றாது பாதலத்து வீழ்ந்து நெடுங்காலம்
கிடந்து துதித்தான்; அத்தன்மைத்தாய வலி தாழ்க்கொண்ட மெய்களினு
முடையெய்வநவாறு.

சுக. காலமுதல்வன் - காலத்திற்கு முதல்வன்.

சுஉ. நின்னைச் சாமவேதம் இத்தன்மையெனச் சொல்லுதலின்
இத்தன்மையை விளங்க அறிந்தனம்.

உபசாரவழக்கால் ஏன என்னுமிசையுடையதனை 'ஏன' என்றார்.

இனி அறிந்தவாறு:—

சுங. தெறல் - வெம்மை. நாற்றம் - மணம்.

சுச. மணி - மணியாந்தன்மை.

சுரு. அன்பு - மென்மை. மைந்து - வாய்மை.

சுஎ. மறை - உபநிடம். முதல் - ஆகாயம்.

சுஎ. வெஞ்சுடர் - ஆதித்தன்.

சுஅ - எ0. இனிச் சொல்லாத எல்லாப் பொருளும் நீ; அவற்றின் உட்
பொருளும் நீ; ஆதலால் நீ உறைதலுமில்லை; உறைபுமிடமுமில்லை; மறவி
யுடையார் மூலியில் சிறப்புப்பெறுதல் காரணமாக அனைநினக்கு உளவாக்
தன்மையும் பொய்; மேற்சொல்லிய தன்மையையாதலான்.

எ0. ஆர் - அசுர.

எக - உ. உலகில் முதலினும் இடையினும் இறுதியினும் படைப்பு

* நான்மணி. எ, சீவக. ச பார்க்க.

(பி-ம்.)— 1ஏனெனக்.

பறவாப் பூவைப் பூன் னோயே
 யருள்குடை யாக வறங்கோ லாக
 எஃ. விருநிழல் படாண்ம மூவே முலகமு
 மொருநிழ லாக்கிய வேமத்தை மாதோ
 பாழெனக் காலெனப் பாகென வொன்றென
 விரண்டென மூன்றென நான்கென வைந்தென

அளிப்பு அழிப்பென்னுந் தொழில் வேற்றுமைபற்றிப் பிறவாப்பிறப்புடை
 யையல்லை; அங்கனம் பிறந்துவைத்தும் பிறப்பித்தோரையுடைய யல்லை.

எங். காயாம் பூவின் நிறத்தினை யுடையோய்!

பறவாப்பூவை, வெளிப்படல், பூ - ஆகுபெயர்.

எசு. கோல் - காம்பு.

எசு. முழுநிழற்கண்ணவாகச் செய்த.

மாதோ, அசை.

எங். பாழ் - புருடன்.

சாங்கியர் பிறிதொன்று பிறத்தற்கிடனாகாதென்பவாகலான், அவர்
 மதம்பற்றிப்புருடனை 'பாழ்' என்றார், ஈண்டுத்* தத்துவக் கூறுகின்மையின்.

கால் - ஆகாய முதற் பூதங்களைத்தும்,

தாம் பிறவற்றிற்குள்ளுதலானும் பிற தோன்றுதற்கு இடனாதலா
 னும் அவ்வாறு கூறப்பட்டன.

பாகு - வாக்கும் காலும் கையும் பாயுவும் உபத்தமும் ஆகிய
 கன்மேந்திரியங்களைத்தும்.

இவையும் பூதங்களாயடங்குமாயினும் சொல்லல், இயங்கல், கொடுத்
 தல், விடுத்தல், இன்புறுதலென்னும் தொழிலாற் பாகுபட்டமையிற் பாகென்
 றார், கூறுபட்ட பொருள்களைக் கூறென்றபோல.

ஒன்று - ஆகாயத்தின்பண்பாகிய ஒசை.

எல்லாப்பண்பிற்கும் முற்றோன்றுதலான் ஒன்றெனப்பட்டது.

இங்கனம் பிறப்புமுறைபற்றி எண்ணற் கூறப்படுதல் வருகின்மண்பு
 கட்டுமொக்கும்.

எஃ. இரண்டு - காற்றின் சிறப்புப் பண்பாகிய ஊறு, மூன்று - தீயின்
 சிறப்புப்பண்பாகிய உருபு. நான்கு - நீரின் சிறப்புப்பண்பாகிய சுவை.
 ஐந்து - நிலத்தின் சிறப்புப்பண்பாகிய நாற்றம்.

இரண்டு முதலாகிய எண்கள் நான்கும் ஈண்டுப் புரண்ப பொருளவாய்
 நின்றன.

* உஎ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரையில் இவ்வாறு சொரியொரு
 சியவாற்றலும் இங்கேயுள்ள தத்துவமுறைகள் நன்கு உணரலாகும்.

(பேர்.) - 1 பாயுகும்.

வாறென வேழென வெட்டெனத் தொண்டென
 அ0 நால்வகை ¹பூழியெண் ணவிற்துஞ் சிறப்பினை
 *செங்கட் காரி கருங்கண் வெள்ளை
 பொன்கட் பச்சை பைங்கண் மாஅ
 விடவல குடவல கோவல காவல

எக. ஆறு - செவி தோல் கண் நா மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்க ணைந்தும் மனமும்.

மனத்தொடுகூட இந்திரியங்கள் ஆறென்பாருமுளராதலின் ஒருங் கோதினார்.

ஏழு - அகங்காரம். எட்டு - மான். † தொண்டு - மூலப்பகுதி.

மனம் தொடங்கிச் சிறப்புமுறைபற்றி எண்ணுகின்றாராகலின், இவற்றை இவ்வெண்களாற் கூறினார். ஈண்டும் ஏழு முதலாய எண்கள் புரணப்பொருள்.

அ0. நால்வகையுக்களினும் இவ்வெண்களால் நவிலப்படுஞ் சிறப்பினை யுடைய,

என்றது, பூதங்களைந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்தும் ஞானேந்திரியங்க ணைந்தும் புலன்களைந்தும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் மூன்றும் மூலப் பகுதியும் புருடனுமெனப்பட்ட தத்துவம் இருபத்தைந்தனுமும் எக்காலத் தும் ஆராயப்படும் பெருமையையுடையென்றவாறு.

அக. செங்கட்காரி-வாசுதேவனே! கருங்கண் வெள்ளை-சங்கருடணனே!

அஉ. பொன்கட்பச்சை - சிவந்த உடம்பினை யுடைய காமனே!

பச்சையென்பது பிரத்தியும்நென்னும் வடமொழித்திரிபு.

பைங்கண்மால்- பசிய உடம்பினை யுடைய அந்ருத்தனே!

நால்வகை பூதமும் கூறியவாறு.

அங. இடவல - ஆய்ச்சியரொடு குரவைகோத்தலால் அவர்க்கு இட மும்வீலமும் ஆயினேய்! குட அல - கூத்தாடுதற்கு எடுத்த குடத்தினையும் பகைவரைக்கொல்லுதற்கு எடுத்த அலப்பையினையுமுடையாய்.

'இடவலவ', 'குடவலவ' என்பாலான செய்யுள் விகாரத்தாற் குறைத்து நின்றன.

* திருச்சுத்த விநீத்தம், சச பார்க்க. † தொண்டு—ஒன்பது.

† குடக்கூத்தென்பது திருமாலிற்குரிய கூத்துக்களுள் ஒன்று; அதற் குரிய உறப்புக்கள் இஃது; "குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னுட லதனுக், கடைக்குப் வைத்துறப் பாய்த்து". "வாணன் பேரூர் மறுகிடை கடத்து நீணில மளந்தோ னுடிய குடமும்" (சீலப், 6 : 54 - 5.) அக்கூத்தாவது தலையிலே அடுக்குக்குடமிருக்க இரண்டு தோள்களிலும் குடமிருக்க

(பி-ம்).— ஊழியுமென்.

காணு மரப நீயா நினைவ

அரு மாயா ¹மன்ன வுலகான் மன்னவ
தொல்லியற் புலவ நல்லியாழ்ப் பாண
மாலைக் செல்வ தோலாக் கோட்ட
பொலம்புரி யாடை வலம்புரி வண்ண
பருதி வலவ பொருதிறன் மல்ல

கூ0 திருவின் கணவ பொருவிறன் மள்ள
மாநில மியலா முதன்முறை ²யமையத்து
நாம வெள்ளத்து நடுவட் டோன்றிய
வாய்மொழி மகனெடு மலர்ந்த
தாமரைப் பொருட்டுநின் னேமி நிழலே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கடுவனிளவெயினஞர் பாட்டே.

பெட்டனாகஞர் இசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

அச. காணுமரப - அறியப்படாத மரபினோய்! நீயா நினைவ - அன்பாது விடாத நினைவில்கண்ணோய்!

அரு. மாயா மன்ன - மாயாத மன்னும் நிலையையுடையவனே!

அள. மாலைச்செல்வ - வனமாலைகையணிந்த செல்வனே!

அஅ. பொலம்புரியாடை - பொன்னிறத்தான்மிக்க ஆடையினைபுடையாய்!

'பொலம்புரியாடை' என்னும் ஆகுபெயர் அண்மைவழியேற்று நின்றது.

அக. பருதிவலவ - ஆழியை வலப்பக்கத்து உடையாய்!

கூ0. மள்ள - வீர!

கக - ச. நிறைந்த வெள்ளத்து நடுவு தோன்றிய மாநிலத்தோன்றாத முதற்காலத்துப் பிரமணைக் கொண்டு உந்திக்கண்மலர்ந்த பொருட்டுத் தாமரையையுடையதின் நேயியே உலகிற்கு நிழலாவது. எ-று.

'தாமரைப்பொருட்டு' என்பது, வரையறையின்மையாற் சிதறுபான்மை முன்மொழி பின்மொழியாகத் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

(ந.)

இரண்டு கைகளிலுழ் குடங்களை ஏந்தி ஆகாயத்திலே எறிந்து ஆடுவதென்பர்; "குடங்க் னெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங் கோவே", "குடமாம", "குடமாடிய கூத்தனை", "குடமாடுதடமார்பர்" என்னும் பெரியார் திருவாக்குக்களும் ஈண்டு அறியற்பாலன; (தீவ்)

(பி-ம்.)— 1மன்னவ. ²அமைந்த.

நான்காம் பாடல்.

திருமால்.

ஐந்திரு ளறநீக்கி நான்கினுட் டிடைத்துத்
மொன்றாற்றுப் படித்தநின் னூர்வலர் தொழுதேத்தி
சின்புகழ் விரித்தனா் கிளக்குங்கா லவைநினக்
கிறம்பூ தன்மைநற் கறிந்தே மாயினு
ரு நகுதலுந் தகுதியிங் கூங்குநிற் கிளப்பத்
திருமணி *திரைபா டவிந்த முநீர்
வரு †மழை யிருஞ்ஞன் மூன்றும் புரையு மாமெய்

(நான்காம் பாடலுரை).

க - உ. செவிமுதலாய இந்திரியமைத்தையும் மயக்கமற நீக்கி, மைத்
சீரி, கருணை, முதிதை, இகழ்ச்சியென்னும் நான்கினாலும் சித்தத்தை மாசு
றுத்துத் தம்மைச்சமாதியாகிய ஒருநெறிக்கண்ணே படுத்திய நின் அன்பர்,
சுண்டு ஐந்தென்றது ஐந்தன்சுகாரியங்களை. ஐந்தையுமெனவும் நான்கி
னாலுமெனவும்வந்த மூற்றும்மைகள் செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கன.

மைத்திரியுதலிய நான்கும் சித்தத்தை அழகுசெய்தலிங், அவற்றை
வடநூலார் சித்தப்பரிசுருமென்ப.

ந. - ரு. அப்புகழ்களெல்லாம் நிகர்க்கு இயல்பாவதல்லது வியக்கப்படு
வன அல்லாமையை அறிந்துவைத்தும் அத்தன்மையமல்லாத யாக்கள் அவத்
றுட் சிலவற்றை ஈங்கும் ஊங்குமாகப் பிறழ்க் கூறுவதற்கு நீ நகுதலும்
எமக்கு ஒரு தகுதியாம்; அதனால் யாம் கிளத்தலும் ஒழித்த பார்மன்று.

சு - எ. திருமணியும் முநீரும் காலத்தின்கண்வரும் சூன்மேகமுமா
கிய இம்மூன்றையு மொக்கும், கரியமேனி.

அடுத்தவரலுவமை.

திரைகளிளந்தவழி வெண்மையுடைமையின் 'திரைபாடவிந்த' என்றார்.

'மழையிருஞ்ஞன்' என்பதனை மேல் ; 'தாமரைப்பொருட்டு' என்றது
போலக்கொள்க.

* "திரைபாடவிந்த" என்பது, அலிதல் குறைதலென்பதற்கு மேற்
கொள் ; (சீவக. 289-உ.)

† "உள்ளார்-ஊர்கடு ; முன்பின்னாகத்தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்
தொகை;...இவ்வுரையாசிரியர், வடநூல்மரபும் வடநூலை மொழிபெயர்த்
துச் செய்து விசேஷமூலிய பின்னாலுங்கண்டு இவ்வாறுரைத்தார்
போலுமென்க; பரிபாட்டினுள், 'மழையிருஞ்ஞன்' என்பதனை 'முன்பின்னா
கத்தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை பென்றார், இவ்வுரையாசிரி
யர்; ஆகையால் அவர்களுத்து எம்மனோர்க்கு அறிதலரிதென்க" திருக்குறள்
நுண்பொருள்மரபை, உகசு; (செந்தமிழ், எ-ஆம் தொகுதி எக-ஆம் பக்கம்.)

‡ பரிபாடல், ந. - வரி சுச.

மாஅ மெய்யொடு முரணிய வுடுக்கையை
 நோன ருயிரொடு முரணிய நேமியை
 கல் செயிர்தீர் செங்கட் செவ்வ 1நிற் புகழப்
 புகைந்த நெஞ்சிற் புலர்ந்த சாந்திற்
 பிருங்க லாதன் பலபல பிணிபட
 வலந்துழி மலர்ந்த நோய்கூர் கூம்பிய நடுக்கத்
 தலர்ந்த புகழோன் றுதை யாகவி
 கரு னிகழ்வோன், இகழா நெஞ்சின னாகீ யிகழா
 நன்ற 2நட்டவவ னன்மார்பு முயங்கி
 யொன்ற நட்டவ னுறுவரை மார்பிற்
 படிமதஞ் சாம்ப வொதுங்கி
 யின்ன லின்னரொ டிடிமுர சியம்ப
 20 3வெடிபடா வெடிதூட் டடியொடு
 தடிதடி பலபட 4வகிர்வாய்த்த வுகிரினை
 5புருவத்துக் கருவல் 6கந்தத்தாற்
 றுங்கியிவ் வுலகந் தந்தடிப் படுத்ததை நடுவ
 ணைங்கிய பலர்புகழ் குன்றினோ டொக்கும்

அ. முரணுதல் - பொட. நிறத்ததாய் மாறுகோடல்.

க0. செயிர்தீர்செங்கண் - கோபத்தாலன்றி இயல்பாகவேசிவந்தகண்.

க0 - உக. பிருங்கலாதன் நினைப் புகழ்தலாலே இரணியன் சினத்தி
 யாற் புகைந்த நெஞ்சொடும் புலர்ந்த சாந்தொடும் அவன் பலபல பிணி
 கன்படப் பிணைத்தவழி அம்மிக்க நோயால் ஒடுங்குதற்குக் காரணமான
 நடுக்கத்தையுடைய அப்பிருங்கலாதன் தன் தாதையாகலின் அவ்விதமுப்படு
 வோனை இகழாத நெஞ்சினாக, நீ அவனை இகழ்த்து தனக்கு நன்றாகநட்ட
 அப்பிருங்கலாதன் வருந்தாமல் அவன்நெஞ்சிற்பொருந்தி நின்னோடு ஒன்றாக
 வரக்கொண்ட இரணியனது உறுவரைபோலும் மார்பிற் பகைவலி கெடச்
 சென்று துன்பத்தைக்காட்டும் உற்பாதங்களோடு பொருந்தி அவன்இடி
 முரசுஒலிப்ப நீ புறப்படுதலால் வெடித்து ஒடிந்த ஊனின் பின்போ
 டொத்த நின்னல் தடியப்பட்ட ஊன் தடி பலபடவகிர்ந்தல்வாய்த்தவுகிரினை.
 மார்பின் (கஎ) வகிர்ந்த (உக) லென இயையும்.

* படி. பெயுபது பாகதச்சிதைவு. ஒருகாலத்தே இரண்டிதடியும்வீழ்ந்
 தனவென விரைவு கூறிப்பவாறு.

உஉ. 1 ச. முன் வெள்ளத்தமுந்தினகாலத்து வராகமாய்க் கருமையை

* "படிமதஞ்சாய்த்தோய்" என்பர் பின்னும்; அடி. சஎ.

(3-ம்.)—1நிற்புகழ்பு. 2நட்டவன்வண்ணமார்பு. 3வெடிபட.
 4 வகிர்ந்தல் வாய்த்த. 5புருவத்து. 6 கந்தரத்தாற்.

உரு நின், *வெம்மையும் விளக்கமு ஞாயிற்றுள்

நின், தண்மையுஞ் சாயலுந் திங்களுள்

நின், சுரத்தலும் வண்மையு மாரியுள்

நின், புரத்தலு னோன்மையு ஞாலத்துள்

நின், நாற்றமும் வண்மையும் பூவையுள்

௩௦ நின், தோற்றமு மகலமு நீரினுள்

நின், உருவமு மொலியுமா காயத்துள்

நின், வருதலு மொடுக்கமு மருத்தினுள்

யும் வண்மையையுமுடைய கழுத்தாற்றுகி இவ்வுலகத்தை அவ்வெள்ளத்தி னின்றும் எடுத்துத் திருத்தியதொழில் மேருவின் தொழிலோடொக்கும்.

உரு. ஞாயிற்றுள் - ஞாயிற்றின்கண்ணே காணப்படாநின்றன.

வருகின் மலற்றையும் இவ்வாறு உரைக்க.

உசு. சாயல் - மென்மை; திங்களின்கண்ணேயுள்.

உரு - சு. வெம்மை தண்மையென்றது பகைவர்மாட்டு வெருளுதலையும் அன்பர்மாட்டு அருளுதலையும்.

உஎ. சுரத்தல் - கொடுக்கக் கொடுக்கப் பொருள்வளர்தல். வண்மை-கொடை.

உஅ. புரத்தல் - தாங்குதல். னோன்மை-பொறை.

உசு. பூவை - பூவைப்பூ.

௩௦. தோற்றம் - வெளிப்படுதல். அகலம் - பெருமை.

நாராயணனென்னுத்திருகாமம் நீரின் கட் காணப்படுதலாகிய இக் காரணம்பற்றி வந்தது.

௩௧. உருவம் - ஞானக்கண்ணுற் காணப்படும் உருவம். ஒலி - சொல்; ஆகாயத்துள்வென்றார், அதன் பண்பாகலின்.

௩௨. வருதல் - அவதரித்தல். ஒடுக்கம் - மீண்டு சென்றடங்குதல். மருத்து - காற்று.

* " ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்சீக்குஞ் சுடரோபோல், வேண்டி தார் கெஞ்சுட்க் வெருவந்த கொடுமையு, நீண்டுதோன் றியாரிசுடை நிழ லெனச் சேர்ந்தார்க்குக், காண்டகு மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையும்" (கலி. ௧௦௦); " ஞாயி மனையெனின் பகைவர்க்குத், திங்களையே யெம்ம னோர்க்கே" (புறநா. ௩௧.)

பூவைநிலையென்னுத்துறை ஈண்டு அறியற்பாலது.

அதனால், இவ்வு முவ்வு மவ்வும் பிறவு
 மேம மார்ந்த 1நிற் பிரிந்து
 ௨௫ மேவல் சான்றன வெல்லாஞ்
 சேவலோம் குயர்கொடி யோயே
 சேவலோங் குயர்கொடி
 நின்னென் றுயர்கொடி பனை
 நின்னென் றுயர்கொடி நான்கி
 ௪௦ னின்னென் *றுயர்கொடி யானை
 நின், 2ஒன்றா வுயர்கொடி யொன்றின்று
 விடமுடை யரவினுட 3ஹயிருருங் குவணம்
 அவன், மடிமேல் வலந்தது பாம்பு

௩௩ - ௫. இவையும் உவையும் அவையும் பிறவுமாய் நின்கணினு
 பிரிந்து நின்னல் ஏமமுற்றனவெல்லாம் பின்னும் நின்னெடு மேவலமைந்
 தன.

என்றது, உலகுயிர்களின் தோற்றமும் நிலைபெறும் ஒடுக்கமும் நின்
 கண்ணவென்றவாரும்.

† இவையென்றது கணியவற்றை; உவையென்றது அவற்றிற்சேய
 வற்றை; அவையென்றது அவற்றினும் சேயவற்றை; பிறவென்றது
 காணப்படாதவற்றை.

௩௪ - ௪௨. சேவலோங்கு உயர்கொடியையுடைய நின்னுயர்கொடி
 ஒன்று பனை. இவ்வண்ணம் பலகொடியுளவேனும் நின் 1ஒன்றாக உயர்ந்த
 கொடியை, அக்கொடிகள் ஒன்றுதலின்று; தன்.....ம் பாம்பின் விடத்
 தையும் உடலையும் உயிரையும் உண்ணும் உவணமாதலால்.

௪௧. ஒன்றாதல் - முதலாதல், ஒன்றுதல் - ஒத்தல்.

௪௩. இன்னும் அது கடவுட்கொடியென்பதுதோன்ற 'அவன்' என
 உயர்திணையார் கூறினார்; செய்யுளாகலிற் 1சுட்டுப்பெயர் முற்கூறப்பட்
 டது.

* "பணியிசை யெழில்வேழ வேந்திய...ஒருவனை" (பரி. ௧.)

† "அஅவனும் இஹனும் உஉவனும் கூஉயக்கால், எவனை வெல்லா
 ரிகல்" (யா-வ்ய. கு. ஏ. மேற்); "இங்கில ரிங்கில ரங்கவு ரங்கவ ருங்குவ
 ருங்குவரே", "இந்நிரை யிந்நிரை யந்நிரை யந்நிரை யுந்நிரை யுந்நிரையே"
 (திருவாலவாய். ௩௬ : ௨௫, ௨௬.)

1 புறப்போருள் வெண்பாமலை, பாடாண். செய். ௩௪.

2 தோல். கிளவி. ௩௬ - ஆம் சூத்திரம் இதற்குவிதி.

3 (பி-ம்).— 1நிற்பிரிந்த. 2ஒன்றுயர்கொடி. 3உயிர் தங்குவணம்.

பாம்புதொடி பாம்பு முடிமேலன
 சடு பாம்புபூண் பம்பு தலைமேலன
 பாம்புசிறை தலையன
 பாம்பு, படிமதஞ் சாய்த்தோய் பசும்பூணவை
 கொடிமே விருந்தவன் ருக்கிரை யதுபாம்பு
 கடுகவை யணங்குங் கடுப்பு நல்கலங்
 டு கொடுமையுஞ் செம்மையும் வெம்மையும் தண்மையு
 முள்வழி யுடையை மில்வழி மிலையே
 போற்ற ருயிரினும் போற்றாந் ருயிரினு
 மாற்றே மாற்ற விலையே நினக்கு
 மாற்றே ரும்மிலர் கேளிரு மிலரெனும்

சுரு. வயிற்றின்மேல உதரபந்தமாய் வலநதது.

* "படியை மடியகத் திட்டான்" என்புழியும் வயிறு மடியெனப் பட்டது.

சச. முடிமேலன - கண்ணிகள்.

சடு. பூண் - கழுத்திம்பூண்பது. தலைமேலன - குட்டு.

சசு. சிறகுகளின் தலையிடத்தன.

விகாரத்தால் ஒற்றுக் குறைந்தது.

சஎ. பகைவர் மதக்கெடுத்தோய்! பசும்பூணவை-பொன்னிறத்தவை.

சஅ. தாக்கிரை - எறிந்தெடுக்கும் இரை.

இதனாற் கருடனுக்கு அறனுடைமையும் மறனுடைமையும் கூறப்பட்டன.

சக - டுச, †கடுகவைபுண்டாக வருத்தம் வெகுளியும் அருளும் கோட்டமுங் செப்பமுமாகிய இவை மறமும் அறமும் உடையாரிடத்து உடையையாய் இல்லாரிடத்து இல்லாயாயிருத்தல்லலது மாற்றருயிரின்கண்ணும் கேளிருயிரின்கண்ணும் அதனை மாற்றுதற்றொழிலும் அதற்கு ஏமஞ்செய்தற்றொழிலுமுடையையலலை; நினக்கு மாற்றேரும் கேளிரும் இலாதலான்.

என்றது, உகுத்தமாகிய மறமுடையாரிடத்து வெகுளியும் கோட்டமுமுடையையாய் அஃது இல்லாரிடத்து இல்லையாதலும், குணமாகிய அறமுடையாரிடத்து அருளும் செம்மையுமுடையையாய் அஃதில்லாரிடத்து இல்லையாதலுமல்லது நினக்குப் பகையாயிருயிரின்கண் அதனை மாற்

* நான்மணிக்கடிகை, கடவுள்வாழ்த்து.

†கடுகவை - கடியகுத்தம்; (கலி. ௧௨.)

௧௫ வேற்றுமை யின்றது 1போற்றுநர்ப் பெறினே
 மனக்கோணினக்கென வழிவே நிலையே
 கோளிருளிருக்கை^{*}யாய்மணி மேனி
^{*}நக்கல் துழாஅய் நாறிணர்க் கண்ணியை
 பொன்னிற் றேன்றிய புனைமறு மார்ப்
 ௬௦ நின்னிற் றேன்றிய நிரையிதழ்த் தாமரை
 யன்ன நாட்டத் தளப்பரியவை

முதற்சொழிலும் நினக்குக் கோளிராவினாருயிரின்கண் அதற்கு ஏமஞ்செய்
 தற்சொழிலும் உடையையல்லை; [†]அவ்விருதிதத்தாரும் நினக்கு இன்மை
 யானென்றவாறு.

௧௬. இவ்வாற்றன் இருதிதத்தாரும் நினக்கு இலரென்றாலும் முன்
 'உவ்வழி யுடைய', 'இவ்வழியிலை' (௧௬) என்ற அதனொடு வேறுபாடின்று,
 அஃது உணர்வாரைப்பெறின.

என்றது, உயிர்களது இயல்பால் நினக்குப் பகையும், நட்பும் உளபோ
 லத் தோன்றவதல்லது நின் இயல்பான் அவை உளவல்லவென்றவாரும்.

௧௭. [‡]அன்பர் மனத்திற் கொண்டனவன்றி நினக்கென வேறு வழிவு
 உடையையல்லை.

௧௮ - அ. கண்ணைக் கொள்ளுதலையுடைய இருட்கு இடமாய நீலமணி
 போலும் மேனிக்கட் பிணிவிட்டலாந்த துழாயது நாறிணராற்றொடுத்த
 கண்ணியையுடைய.

௧௯. சூரத்தாற் பொன்போலத் தோன்றிய புகழ்ப்படும் மறுவை
 யுடைய மார்ப்!

[§] திருமகளாதலால், 'புனைமறு' என்றார்.

௬௦ - ௬௧. நின் உத்தியிற்றேன்றிய தாமரைபோலும் நாட்டத்தை
 யுடையையாய் அளத்தற்கரிய;

* "கமழ்குரற்றுழாஅ யலங்கற்செவ்வன்" (பதிற். ௩௧.)

† "வேண்டுதல் வேண்டாகை யிலான்" (திருக்குறள், ச.)

‡ இத்தல், ௩-ஆம் பாடலின் ௩௬ - ௪௩ ஆம் அடிகளின் உரையைப்
 பார்க்க. ௪ பேசுவா ரெவ்வளவு பேசுவ ரவ்வளவே, வரிசமலர்த்துழாய்
 மாழியானி - நேசுடைய, சக்கரத்தான் சங்கினன் சார்க்கத்தான் பொங்
 கரவ, வக்கரனைக் - கொன்றான் வழிவு" (திவ். முன்றுந்திருவந்தாதி, ௨௧.)

§ "திருமறுமார்பு" என்பதற்குத் திருவாகிய மறுவையணிந்த மார்
 பென்று இப்படியே பொருளுழுதினர் (பெரும்பாண், ௨௬-௩.)

(பி-ம்.)—1 போற்றினர்.

நின்னிற் சிறந்த நின்ற ளிணையவை
 நின்னிற் சிறந்த நிறைகட வுளவை
 யன்னோ ரல்ல வேறு முளவவை
 கூடு நின்னோ ரன்னோ *ரந்தனை ரருமறை
 யழல்புரை குழைகொழு நிழறநம் பலசினே
 யாலமுங் கடம்பு நல்யாற்று நடுவுந்
 கால்வழக் கறுநிலைக் குன்றமும் பிறவு
 மவ்வவை மேய வேறுவேறு பெயரோ
 எ0 யெவ்வயி னேயு நீயேநின் னார்வலர்
 தொழுதகை யமைதியி னமர்ந்தோயு நீயே

கூஉ. வீடளிக்குங்கால் நின்னினுஞ்சிறந்த நின் தாளிணையையுடைய ;

கூங. நின்கட்சிறந்த நிறைந்த கடவுட்டன்மையையுடைய ;

கூக - கூ. அகரங்கள் இசைநிறையும் இடைச்சொல்.

கூச - கூ. அத்தன்மையவல்லாத இயல்புகள் நினக்கு வேறுமுன ;
 அவை நின்னையொத்த தெய்வமுனிகளுணரும் உபநிடப்பொருள் ; யாம்
 உணர்வனவல்லவென்றவாறு.

கூரு. 'அன்ன' எனப்பாலது 'அன்' எனக்குறைந்து நின்றது. 'ஓர்'
 இரண்டும் அசைநிலை. அருமறை, ஆகுபெயர்.

கூசு - எ0. அழல்புரை குழையையும் நிழலைத்தரும் சினையையுமுடைய
 † ஆலும் கடம்பும் யாற்றிடைக்குறையும் குன்றம் பிறவுமாகிய அவ்விடங்
 களைப் பொருந்திய பலதெய்வங்களாக வகுத்துச்சொல்லப்படும் பெயரை
 புடையோய்!

கூஅ. காற்றும் வழங்காத திணிந்த நிலைமையையுடைய குன்றமென்க.

* எ0 - எக. நின் அன்பர் தொழுத கையினது தாழ்ச்சிக்கண் அகப்பட்
 டோயும் நீ.

* "அந்தணருமறை" (பரி. க. உ; இறை சூ. க.)

† "தன்னோ ரன்னோர்க்குத் தான்பயப் படுதலும்" (ஆத்திசையன்
 போசரீயன்பொதுப்பாரிம்) என்பதிலும் ஓர் அசைநிலையாய் அமைத்
 திருத்தல் காண்க.

‡ "தழையு மாலமுந் தொல்வலி மரஅமு, முறையுளி பரர்அய்",
 "ஆலும் கடம்பு மணிமார்" (கலி. ௧0௧, ௧0௬); "கடவுளாலத்து" (நற்.
 ௩௪௩; புறநா. ௧௯௬); "புதுப்பூங்கடம்பும்" (முருகு. ௨௨௩) என்பவற்றா
 லும் ஆல் முதலியவற்றில் தெய்வமுறைதல் அறியப்படும்.

யவரவ ரேவ லானது நீயே

யவரவர் செய்பொருட் *காணமு நீயே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கடுவனிளவெயினனார் பாட்டு.

பெட்டனாகுகனிகை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

எஉ. நினைத்தன முடித்தலான், அவரவர் ஏவல செய்வானும் நீ.

எங. அவரவர் செய்த பொருள்கட்டுக் காவலும் நீ.

செய்பொருளாவன: அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன.

எ0 - எங. ஏகாரம் நான்கும் ஈற்றகை.

(ச.)

* திருச்சந்தவிருத்தம் ௬௯ ஆவதில் “வரந்தர மிடுக்கினாததேவரை, யாணமென்றடைந்து வாழு மாதர்காள்” என்புழிக் காவலென்னும் பொருளில் ஆணமென்பது எதுகையில் வந்திருத்தலால், இங்கே ‘ஆணமு நீயே’ எனப்பாடக்கேள்ளுதலும் பொருத்தம்.

ஐந்தாம் பாடல்.

சேவ்வேன்.

*பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் பட்டிக்குச்

!சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கித்

(ஐந்தாம் பாடலுரை.)

க. பரந்த கரிய குளர்ச்சியையுடைய கடலை இடையிற்பாறைகள் பிதிர்ந்து துன்பப்பட்டுக்கு.

உ. சேயுயர் - மிக உயர்த்த, !பிணிமுகம் - முருகற்குரித்தாகியபாணை.

* “இறைவன் உமையை வதுவைசெய்துகொண்டகாளிலே இத்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சி தவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்கு உடம்பட்டு அது தப்பானாகிப் புணர்ச்சிதவிர்த்து கருப்பத்தை இத்திரன்கையிற் கொடுப்ப அதனை இருமுகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின் றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல் அரிதாகையினாலே இறைவன்குறைய முத்திக்கப்பெய்து அதனைத் தம் மனைவியர் கையிற் கொடுப்ப அருத்தி யொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப் பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறு கூறாகி வளர்கின்ற காலத்து இத்திரன் தான் இருமுகளுக்குக் கொடுத்த நிலையை மறந்து ஆண்டு வந்து வச்சிரத்தான் எறிப அவ்வாறு வடிவுமொன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக் கெடுத்தப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ் வடிவம் ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மண்டிச்சென்றதென்று புராணம் கூறிற்று. இதனை, ‘பாயிரும் பனிக்கடல்’ என்னும் பரிபாடற் பாட்டா ணுணர்க” என்பதும், “அங்கனம் அங்கியின்கண்டிற் சத்தி குறைத்த கருப்பத்தை முனிவரெழுவரும் வாங்கித் தம்மனைவியர்க்குக் கொடுப்ப அருத்தியொழிந்தோர் விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலேபெற ஆறு வடிவாக வளர்ந்தமை கூறிற்று..... இது பரி பாடலிற் ‘பாயிரும் பனிக்கடல்’ என்னும் பாட்டானுணர்க” என்பதும் தீந முநகாற்றுப்பாடலில் ௫௮, ௨௫௫ - ஆம் அடிகளின் விசேடவுரை; ந.

† “பார் - வன்னிலம்; முருகாற்றுப்படையுள், ‘பார்முதிர் பனிக் கடல்’ என்பதமது; பரிபாட்டுள், ‘பார்துகள்பட’ என்பதமது; அதனை இக்காலத்தார்களில்லந்தட்டிற்மென்பர்” என்பது தீநக்துநாள்நுண்போருண் மானை, ௧௦௬௮; (சேந்தமிழ், ௬ - ஆம் தொகுதி, பக்கம்-௫௪௬.)

‡ இவ்வடி, “பொடித்தரும்பாத” என்னும் கல்ஸாடச் செய்யுளில், ‘பிணிமுக மஞ்ஞை’ என்பதற்கு மேற்கோள்; (மயிலேலும்.)

§ “பிணிமுக ஐந்தி யொன்செய் யோனும்” (புறநா. ௫௬); “ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி” (முருகு. ௨௪௭.)

தியழ றுவைப்பத் திரியவிட் டெறிந்து
கோயுடை ¹துடங்குஞர் மாமுத றடிந்து

தி வென்றியின் மக்களு ளொருமையொடு பெயரிய
கொன்றுண லஞ்சாக் ²கொடுவினைக் கொஃறகை
மாய ³வவுணர் மருங்கறத் தபுத்தவே .

* ஞவலந்தண்பொழில் வடபொழி லாயிடைக்
குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை ⁴யுடைத்து
க0 மலையாற்றுப் படித்த மூவிரு கயந்தலை

௩ - ச. தீயின்கொழுந்து ஒலிப்பத் திரித்துவிட்டெறியப்பட்டு அச்சத்
தையுடையனாதலால் கடுங்குகின்ற குர்மாவின் து முதலையறுத்தது.

திரித்தென்பது திரியவெனத் திரிந்துகின்றது. விட்டெறித்தெனச்
செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது.

மாவென்னும் பெயரொப்புமைபற்றி 'முதறடிந்து' என்றார்.

௫ - ஏ. வென்றியுடைமையார் புண்ணியசனம் பாவசனமென்று இரு
கூறுமக்களுட் புண்ணியசனமென ஒருகூற்றுப்பெயர்பெற்ற அவுணர்.

அஃது அவர்க்குப் பெயர்மாத்திரமேயென்றற்குக் கொன்றுணலான்
வரும் பாவத்திற்கு அஞ்சாதவென்றார்.

தீவினையினையும் கொல்லப்படும் தகைமையினையுமுடைய மாயத்தை
வல்ல அவுணரென்க.

அவரைக்கினையறக்கொன்றவேலால்.

விட்டெறித்து (௩) தடித்து (௪) தபுத்தவேல் (௫) என்க.

அ - க0. காவலந்தீவினுள் வடகூற்றிற் கெளஞ்சமென்னும் மால்வரை
யைத் துளைத்து அத்தனைவழிப்படுத்தின ஆறு மென்றலையினையுடையாய்;

ஈண்டுக் குருகென்றது அன்றிலை. அதற்கு வடமொழிப்பெயர் அது
வாதலின், 'குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை' என்றார். வழிப்படுத்த
தல் - வழிக்கண் நிகழும் இயக்கத்தை அதன்கண் நிகழ்வித்தல். குழவிப்
பருவத்து இவ்வீரமெல்லாம் செய்தாயென்னுங் கருத்தால், 'கயந்தலை'
என்றார்.

* "பெருநுப்புளவன்வேண்டி" என்னும் கல்லாடச்செய்யுளில், 'குருகு
பெயர்க்குள் தத்துடல்பகவெறிந்த, கெடுவேற்கடவுட்கு' என்பதன் விசே
டவுரையில், 'காவலந்தண்...உடைத்து' என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (மயி
லேறும்.)

(பீ - ம்.)- ¹துணங்குஞர். ²கொடுவினை. ³வல்லவுணர். ⁴உடைத்
தம்மலை.

மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தோண்
 ஞாயிற்றேர் ¹நிறத்தகை நளினத்துப் பிறவியை
 காஅய் *கடவுள் சேளய் செவ்வேள்
 சால்வ தலைவென்னப் பேள விழவினுள்
 கரு வேல னேத்தும் வெறியு முளவே
 யவை, வாயு மல்ல பொய்யு மல்ல
 ரீயே ²வரம்பிற்றிவ் வுலக மாதலிற்
 சிறப்போய் சிறப்பின்றிப் பெயர்குவை
 சிறப்பினு ³ஞாயர்பாகலும்
 ௨0 பிறப்பினு ⁴விழிபாகலு
 மேனோரின் வலத்தினதே

ஊர்ந்து (உ) புக்கு (க) உழக்கி (உ) உடைத்து (ஈ) ஆற்றுப்படுத்த
 வெனக் கூட்டுக.

கக. † கயந்தலையென்பது பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்
 மொழித்தொகை; அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் அண்மைவிளி ஏற்றுநின்றது.

கக - உ. மூவிருகயந்தலையுடனும் முந்நான்கு முழவுத்தோளுடனும்
 ஞாயிற்றின் எழுச்சிபோலும் நிறவழகுடனும் தாமரைப்பூவின்கட்பிறந்த
 பிறப்பையுடைய.

கங. உலகத்தை அழிக்கும் கடவுட்கு மகனே!

கச. சால்வ - சால்பினையுடையாய்!

கச - கு. நீவெளிப்படுத்தலிற் கண்டார்க்கு அச்சஞ்செய்யும் வெறி
 யாட்டு விழவினுள் வேலன்கண்டு இவ்வாறு சொல்லி ஏத்தும் வெறிப்
 பாட்டுமுன.

கரு. வெறி, ஈண்டு ஆகுபெயர்.

கங - உக. இவ்வுலகிற்கெல்லாம் தலைவன் ரீயேயாகலான் அவ்வி
 டத்து அவன்கண்டு ஏத்துகின்ற அப்பாட்டுக்கள் மெய்யுமல்ல; ஆயினும் நீ
 வெளிப்படுத்தலான் அவை பொய்யுமல்ல; அஃதெனின் ஒன்றாயவழி அத்தலை

* “கடவுட் புதல்வ” எனக்கொண்டு அதற்கு இலக்கணமுமெழுதுவர்;
 (முருகு. ௨௫௬ - ௩.)

† “பெருவலி - பெருவலியையுடையன்; பண்புத்தொகைப்புறத்து
 வந்த ஆகுபெயரென்னது ஆகுபெயரென்றார்; ‘பாயிரும் பனிக்கடல்’
 என்னும் பரிபாட்டினுள், கயந்தலைக்குப் பண்புத்தொகைப்புறத்தி வந்த
 அன்மொழி; ஈண்டு ஆகுபெயரென்றார் இவ்வுரையாசிரியர்” என்பது,
 திருக்குறள்நுண்பொருண்மாலே, ௩௮௦; (செந்தமிழ், தொ. ௭; பக். ௩௨௪.)

(பீ - ம்.)— ¹நிறத்ததை. ²வரம்பிற்றுலகம். ³உயர்வு. ⁴இழிவு

யாதி யந்தண னறிந்து ¹பரி கொளுவ

வேத மாயுண் டவையத்தே ரூர்ந்து

நாக நாணு மலைவில் லாக

உரு மூவகை, ஆரொயி லோரழ லம்பின் முளிய

மாதிர மழலவெய் தமார் வேள்விப் *

பாக முண்ட பைங்கட் பார்ப்பா

னுமையொடு புணர்ந்த காம வதுவையு

ளமையாப் புணர்ச்சி ²யமைய நெற்றி

உ.0 யிமையா நாட்டத் தொருவாங் கொண்டு

விலங்கென விண்ணோர் வேள்வி முதல்வன்

விரிகதிர் மணிப்பூ ணவற்குத்தா னீத்த

தரிதென ³மாற்றான் வாய்மைய னாதலி

னெரிகனன் ருனாக் குடாரி ⁴கொண் டவனுருவு

உரு திரித்திட் டோனில் வுலகேழு மருளக்

⁵ கருப்பெற்றுக் கொண்டோர் கழிந்தசே யாக்கை

நொசிப்பி னேழுறு முனிவர் நனியுணர்ந்து

மைச் சிறப்பினைபுடைய நீ அச்சிறப்பின்றி ஒழிகுவை; நின்னையொழிந் தார் கல்வினையார் சிறப்புடைய உயர்பிறப்பினராதலும் தீவினையால் இழி பிதப்பினராதலுமாகிய இது நின்னாணக்கண்ணது; ஆதலின், அச்சிறப்பு நினக்கு ஒருகாலும் ஒழியாது; அதனால் அகற்றுள் ஒன்றாகாது.

உஉ - ருசு. நான்முகனாகிய பாகன் கொளுவுமாறறிந்து செலவினைக் கொளுவ வேதங்களாகிய குதிரை பூண்ட பூமியாகிய தேரையேறி வாசுகி நானாக *இமயம் வில்லாக வெள்ளி பொன் இரும்பென்னும் மூவகை யையுமுடைய அரிய மதில்கள் ஒரு தீயாகிய அம்பாலே வேவ அவற்றைத் திசைகள் வெதும்ப எய்து அமரர்க்குச் செய்யும் வேள்விக்கண் 'அவிப் பாகத்தைபுண்ட கோபத்தாற்பசிய கண்ணையுடைய ஈசன் உமையொடு புணர்ந்த காமத்தை நுகர்வின் வதுவைகளான்கண் அமையாத புணர்ச் சியை ஒருகாலத்த அறமந்தானாக; நெற்றிக்கண் இமையாநாட்டத்தை புடைய அவன்பக்கலிலே இந்திரன் ஒரு வரத்தைக்கொண்டு 'இந்தப் புணர்ச்சியாற்றோன் றிய கருவை அழிப்பாயாக' என, மழுப்புடையைத் தரித் தவன் வாய்மையானாதலின், அவ்விந்திரனுக்குத் தான் கொடுத்தவரத்தைச் செய்தற்கு அரிதென மாற்றாதே இவ்வுலகேழும் தன் மெய்ம்மையை வி" ¹

* "இமையவில் வாங்கிய வீரஞ்சடையத்தணன்" (கலி. ௩௮.)

(பி-ம்).² ¹பரிக்கொளுவ. ²அமைக்க. ³மாற்றதுவாய்மையானது. ⁴கொண்டதன், கொண்டதைத். ⁵கருவெற்று.

வசித்ததைக் கண்ட மாக மாதவர்
 மனைவியர் நிறைவயின் வசிதடி சமைப்பிற்
 ௪0 சாலார் தானே¹ தரிக்கென வவரவி,
 யுடன்பெய் தோரே யழல்வேட் டவ்வனித்
² தடவு நிமிர் முத்தீப் பேணியமன் னெச்சில்
 வடவயின் விளங்கா லுறையெழு மகளிருட்
 *கடவு ளொருமீன் சாலினி யொழிய
 ௪௫ வறுவர் மற்றையோரு மங்கில யயின்றனர்
 மறுவறு கற்பின் மாதவர் மனைவியர்
 நிறைவயின் வழாஅது நிற்கு வினரே
 நிவந்தோங் கிமயத்து³ நீலப்பைஞ் சனைப்
 பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயற்

அதனுருவைப் பலகண்டமாகச் சேதித்தான்; அங்ஙனம் சேதித்தலாற் கழித்த சேயாக்கையாதற்கு உரியகருவை⁴ இஃது, அமரர் சேனைக்குத் தலைவனாம் எனச்சமாதியானுணர்ந்து (?) இத்திரனுக்கிரதம் வாராமகூறி அவன் பக்கவிலே⁵ பெற்றுக்கொண்டுபோன தெய்வமுனிவர்களுமுறும் இறைவன் கண்டமாக வசித்ததாகிய வசிதடியை நம்மனைவியர் தரித்துச் சமைப்பாராயின் நிறைவயிற்சாலார்; அதனால் அங்கியாகியதானே தரிக்கவென வெண்ணி, அம்மாதவர் அழலைவேட்டு அதன்கண் அலியுடனே பெய்தார்; பெய்ய, அவ்வலியோடு குண்டங்களில் நிமிர்ந்த முத்தீக்கொள்ளுதலால், புரோடாசமாகிய அதனை வானத்து வடவயினுழைகின்ற மகளிரெழுவருட் கடவுட்கற்பிணையுடைய ஒரு மீனாகிய அருந்ததியொழிய விளங்குகின்றகார்த் திகையாகிய அறுவரும் அப்பொழுதே அயின்றார்; அயின்றும் தம் கணவர் வேண்ட அயின்ற புரோடாசமாதலால் மறுவற்ற கற்பிணையுடைய அம்மாதவர்மனைவியர் நிறையுடைமையினிங்காதே நின்னைச் சூழ்கொண்டார் கொண்டு பின் இமயத்துச் சரவணமென்னுஞ்சீனயில் தாமரைப்பூவாகிய பாயற்கண்ணே ஒருங்கு பெற்றாரென்று பெனராணிகர் சொல்லுவார்; முருகா!

* 'கடவுளொரு மீன்...அயின்றனர்' என்னும் பகுதி, (தோல், கிளவி. கு. ௪௧ - ௬) மேற்கோள்; 'கடவுளொருமீன்...பதுமத்துப்பாயல்' என்னும் பகுதி, "பாய்திரையுதித்த" என்னும் கல்லாடச்செய்யுளில், "பாயம்மூத்த சனைமாண் டொட்டி, ஸறிவிற் தங்கி...வைத்தோய்" என்னும்⁶ புதிக்கு மேற்கோள்; (மயிலேலும்.)

† "கெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சனை" (முத்து. ௨௫௩.)

(பே-மீ.)—¹ தரிக்கெனவலியுடன்பெய்தோர், ² தடவுநிறை. ³ மேனெஞ்சில், மாணெச்சில், ⁴ விளங்கிற்றால், ⁵ ஏற்றுக்கொண்டு,

௩௦ *பெரும்பெயர் முருகநிற் பயந்த ஞானே

யரிதமர் சிறப்பி னமர்¹ செல்வ

னெரியுமிழ் வச்சிரங்கொண் டிகந்துவர் தெறிந்தென

வறுவேறு துணியு² மறுவ ராகி

யொருவனை வாழி யோங்குவிறற் சேன

௩௧ யாரா வுடம்பினீ யமர்ந்துவினை யாடிய

†³ போரால் வறுங்கைக்குப் புரந்தர னுடைய

வல்லலி லனலன் றன்மெய்யிற் பிரித்துச்

செல்வ வாரணங் கொடுத்தோன் வானத்து

வளங்கெழு செல்வன்றன் மெய்யிற்⁴ பிரித்துத்

௩௨ திகழ்பொறிப் பீலி யணிமயில் கொடுத்தோன்

றிருந்துகோன் ஞமன்றன் மெய்யிற் பிரிவித்

திருங்கண்⁵ வெளியாட் டெழின்மறி கொடுத்தோ

அவ்வாறு நினைப்பெற்ற அன்றே இந்திரன் இகன்மிகுதியான் முனிவர்க்குத் தான் தொடுத்த வோற்றைக்கடந்து வந்து வச்சிரத்தைக்கொண்டெறிந்தானாக, முன் அறுவேறுகிய துணியும் அறுவராய்ப் பின்னும் ஒருவனுயினை,

௩௦. நாட்டத்தைபுடையவனை ஆகுபெயரால் 'நாட்டம்' என்றார்

௩௧. வேள்விகளைச்செய்த விண்ணோர்முதலவனென்க.

௩௨. மனத்தினை ஒன்றாகி நுண்ணியதாகக்காண்டலாதலிற் சமரதி 'வொசிப்பு' எனப்பட்டது.

௩௩. ி ஆரலென்னும் பெயர், ஆலெனக்குரைந்து நின்றது.

௩௪. ிலப்பூக்களையுடைய பசிய சுனை.

௩௫ - ௪௦. குழவிப்பருவதையாகலான் வளரா உடம்பினையுடைய நீ மேவிவினையாடிய போரின்கண் வறுங்கைக்கு இந்திரன் உடைதலால் இவ்வாற்றையுடையவனே இனி நம் சேனைக்குத் தலைவனெனக் கருதி அங்கி

“பெரும் பெயர் முருக” (முருகு. ௨௬௬.)

† புறப்போருள்வேண்பாமாலை, பாடாண், செய், ௨௧ - பார்க்க.

‡ “பாய்திரையுடுத்த” என்றும் கல்லாடச் செய்யுளில், ‘ஒருமயிலாகி’, ‘வாரணக்கொடுப்பகையாகி,’ என்பவற்றின் விசேடவுரையில் ‘அல்லலின லன்... மயில்கொடுத்தோன்’ என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

§ “அகிலரு விசம்பி னுஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புட்பகாடி. முசுண்மை” (மலைபடு. ௧௦௦ - ௧௦௧) என்பதும், ‘ஆல ஆலென விகாரம்’ என் னும் அதன் உரையும் இங்கே அறியற்பாண.

(பே-மீ.)—¹ செல்வன்றன். ² அறுவராகிய. ³ போரார்வறுங்கைக்கு. ⁴ பிரிவித்து. ⁵ வெளியாட்டு, வெள்ளாட்டு வரத்தை.

னாஅங், கவரும் பிறரு மமர்ந்துபடை யளித்த
 மறியு மஞ்ஞையும் வாரணச் சேவலும்
 கூறு பொறிவரிச் சாபமு மானும் வாளுஞ்
 செறியிலே யீட்டியுங் குடாரியுங் கணிச்சியுந்
 தெறுகதிர்க் கனலியு மாலையு மணியும்
 வேறுவே 1றுருவினில் வாரிறு கைக்கொண்டு
 மறுவி 2றுறக்கத் தமர்ச்செல் வன்றன்
 எ0 பொறிவரிக் கொட்டையொடு புகழ்3 வரம் பிகந்தோய்
 நின்குண மெதிர்கொண்டோ 4ரறங்கொண்டோ ரல்லதை
 மன்குண முடையோர் மாதவர் வணங்கியோ ரல்லதை
 செறுதி நெஞ்சத்துச் சின 5நீடி னோருஞ்
 சேரா வறத்துச் சீரி லோரு
 எரு 6மழிதவப் படிவத் தயரி யோரு

கோழியைத்தந்தான்; அவ்விந்திரன் மயிலைத்தந்தான்; யமன் வெள்ளாட்டு
 மறியைத்தந்தான்; அவ்வாற்றான், அவரும் பிறருமுவந்து தத்தம்மெய்யின்
 வாங்கிப் படையாகத்தந்த மறிமுதல் மணியீராகச் சொல்லப்பட்ட வேறு
 வேறு உருவினவாகிய இவற்றை ஆறிருகையினுங்கொண்டு அத்தாமரைக்
 கொட்டையிற் பெயரமாட்டாத அப்பருவத்தே அமரர் சேனைக்குத் தலைவனு
 யினமையின் அவர்க்கரசனாகிய இந்திரன் அபுகழ்வரம்பெக்கடந்தோய்!

௮௨. இருங்கண் - கரியகண்.

ருஅ, ௮௦, ௮௨. கொடைச்சொல் முன்னிலைக்கண் வழுவமைதியாய்
 வந்தது.

கீஎ. மாலை - பாசம்.

கூஅ. ஆறிருகையினுமென்றுமுற்றும்மை செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்
 கது.

௭௧ - ௮௦. நனது குணத்தை ஏற்றுக்கொண்டோராகிய அறங்கொண்
 டோரல்லது வீரபெறுங் குணமுடையோராகிய மாதவரால் னுணங்கப்பட்
 டோரல்லது உயிர்களைச்செறுகின்ற தீயநெஞ்சத்துச் சினத்தையுடையோ
 ரும் அறத்தின்கட்டுசேராத புகழ்லல்லாரும் கூடாவொழுக்கத்தால் அழிந்த
 தவவிரதத்தையுடையோரும் இப்பிறப்பினுக்கர்ச்சியெயுள்ளது மற்பிறப்பு

(பி-ம்.)— 1உருவினவாறிரு, உருவினவாறிரு. 2தூக்கத்தவமரர்,
 3 வரம்பிறந்தோய், 4அறங்கெட்டோர், 5நீட்டினோருஞ், 6பழிதவப்,

மறுபிறப் பில்லென மடவோருஞ் சேரார்

நின்னிழ லன்னோ ரல்ல தின்னோர்

1 சேர்வா ராதலின் யாஅ யிரப்பவை

பொருளும் பொன்னும் போகமு மல்ல நன்பா

அ0-லருளு மன்பு மறனு மூன்று

*முருளிணர்க் கடம்பி னெவிதா ரோயே

கடவுள் வாழ்த்து.

கவேனிளவேயினனார் பாட்டு.

2கண்ணகைகனரிசை.

பண்ணுப் பாடியாழ்†

இல்லையென்னும் மடவோருமாகிய இவர் நின் தாள்நிழலை அடையார்; அத் தன்மைபோரல்லது இத்தன்மையோர் நின் தாள்நிழலை அடைவர்; ஆதலான், நின்னை யாம் இரப்பவை நுகரப்படும் பொருள்களும் அவற்றை உளவாக்கும் பொன்னும் அவ்விரண்டானும் நுகருநகர்ச்சியுமல்ல; எமக்கு வீடுபயக்கு நின்னருளும் அதனையுண்டாக்க நின்னிடத்து யாம் செய்யுமன்பும் அவ் விரண்டானும் வரும் அறனுமாகிய இம்மூன்றுமே.

அக. ஒலிதார் - தழைத்ததார்.

(டு)

* “உருளிணர்க் கடம்பி னென்றுபடு கமழ்தார்” (பரி. உக), “பராரை மரானத; துருள்பூத் தண்டார் புரளு மார்பினன்” (முருகு. ௧௦—௧௧.)

† ‘இந்தப் பாட்டிற் கெல்லாம் பரிமேலழகனைய னுனையார் பெருளு ணர்க்கு கொள்க’ என்பது இச்செய்யுள் மட்டும் தனியே எழுதப் பெற்றிருத்த ஓரேட்டினிற் தியில் எழுதப்பட்டிருத்தது.

‡ “நுருவனிருநாணிழல்” (ஐங்குறு. கடவுள்.)

(பி-ம்.)— 1சேர்வாரின்னிழலாதலின். 2கண்ணகைகனார், கண்ணகனார், கண்ணகோர்.

ஆறும் பாடல்.

வையை.

நிறைகடன் முகந்துராய் நிறைந்துநீர் துளும்புந்தம்
 பொறைதவிர் பசைவிடப் பொழிந்தன்று வான
 நிலமறை வதுபோன் ¹மலிர் புன றலைத்தலைஇ
 மலைய வினங்கலங்க மலைய மயிலகவ
 ஞு மலைமாசு கழியக் கதழு ²மருவி யிழியு
³மலிநீ ரதர்பல கெழுவு ⁴தாழ்வரை
 மாசில் பனுவற் புலவர் புகழ்புல
 நாவிற புனைந்த நன்கவிதை மாறுமை
 மேவிப் பார்து விரைந்து வினைநந்தத்
 க0 தாயிற்றே தண்ணம் புனல்

(ஆறும் பாடலுரை.)

க. உராய் - பார்த்து.

க - உ. நீர் நிறைதலால் துளும்பும் தம்பாரந்தீர்த்து இளைப்பாற

ந. *ஊழிக்கண் நிலமறையும் வெள்ளம் போலே வெள்ளம் மேலே
 பரக்க.

ச. இனம் - மானின் முதலாயின.

ஞ - சு. விரையும் அருவியாய் வீழ்கின்ற மிக்கநீர் வரும்வழிகள் பல
 பொருத்தின சாரல்.

எ - க0. புகழ்ப்பெடும் அறிவினையுடைய நாவார் புலவர் பாடிய நன்
 செய்யுள் பொய்யாகாமல் நாட்ட விரைந்து எங்கும்பார்த்து உழவு முதற்
 றொழில்கள் பெருக.

அ. கவிதை - கவிய ததன்மை. அஃது ஈண்டுச் செய்யுண்மேனின்
 தது.

வானம் (உ) முகந்து உராய்த்தம் (க) பொறைதவிர்ந்து இளைப்பாறவும்
 (உ) நிலத்தின்மேலே வெள்ளம் பரக்கவும் (ந) பொழிந்தது (உ), பொழிய
 மலைச்சாரலில் (சு) தண்ணம்புனல் (க0) மேவிப்பார்த்துநந்தத் (க) தாயிற்று
 (க0) எனக்கூட்டுக.

*பரிபாடல், உ-ஆம்பாடலில் எ-கஉ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரை
 யைப்பார்க்க "வையகம் போர்த்த வயங்கொலி நீர்" (பு-வே, கரத்தை, கச.)

(பி-ம்.)— ¹ மலிபுனறலைக்கலைய. ² அருவிபொழியும். ³ மலிகதிர்பல.
⁴ தாலவரை.

1புகைபூ, அவியா ராதனை யழல்பல 2வேந்தி
 நகையமர் 3காதலரை நாளணிக்கூட்டும்
 வகைசாலும் வையை வரவு
 தொழ்தோள் 4செறிப்பத் தோள்வளை யியங்கக்
 கரு 5கொடிசே ராத்திருக் கோவை காழ்கொளத்
 தொகுகதிர் முத்துத் 6தொடைகலிழ்பு மழுக
 வுகிருங் கொடிறு 7முண்டசெம் பஞ்சியு
 நகிலணி யளறு நனிவண்டன் மண்ட
 விலையு 8மயிரு மீர்ஞ்சாந்து நிழத்த
 ௨0 முலையு மார்பு முயங்கணி மயங்க

கக - ௩. புனலாடு மகளிர் தமக்கு ஈரம் புலரப் புகைக்கப்படும்
 அகின்மரமுதலாயினவும் அவை புகைத்தற்கு அழலும் குடுதற்குப் பூவும்
 வையைக்கு ஆராதனைப் பொருளாகிய அவியும் * பொன்மீன் முதலிய பலவு
 மேந்தித் தம் மகிழ்ச்சி பொருந்திய காதலரை நாளணியொடு கூடப்பண்
 னும் வகை மிக்கது; வையை வரலின்கண்.

கக. ஈண்டுப் புகையென்பதாஉம் ஆராதனையென்பதாஉம் ஆகுபெயர்.

கச - ௨௪. கைகள்தாம் பூரித்தலால் தொழியை அழுந்தப் பண்ண,
 தோள்வளைபோந்து முன்கைக்கண் அலைய, எழுதின தொய்யிற்கொடிகள்
 ஒன்றோடொன்று கலந்து அழிய, மேகலைவடங்கள் அற்று உதிர்ந்து தூல்
 தோன்ற, ஆணிநிரண்ட முத்தினாகிய வடம் கலங்கிப் பூசியவற்றால் நிறம்
 மழுக, உகிரினும் கபோலத்தினும் எழுதிய செம்பஞ்சியும் அழிய, முலைக்கு
 அணிந்த குங்குமக்குழம்பு வண்டலிட, படலையையும் குலைத்தமயிரும்
 பூசின சாந்தத்தைச் சருக்க, முலையைப்பொருந்தியனவும் மார்டைப் பொருந்
 தியனவுமாகிய இருவரணிகளும் தம்முள் மயங்க, அன்பொத்த அவர்
 உள்ளம் நிறைவெள்ளத்தை உடைத்தாற்போல வையை வரையையொத்த
 அணைகளை புடைத்தது; உடைப்ப, வையையின் திரையாகியசிறகு ஈரை
 யாகிய காவலையுடைத்தது; அஃதடைக்க ஆளேறுதற்குப் பறையறை
 வென்னும் கரைகாப்பாருரையாகிய காவலோடே அப்பறையொலியெழு
 அவற்றைக்கேட்டு ஊர் கிளர்ந்தது.

கசு. இலை, ஆகுபெயர்.

அழியவென்னும் வினைச்சொல் வருவிக்கப்பட்டது

* புண்ணிய நதியில் நீராடுவோர் பொன் முதலியவற்றைச் செய்வித்த
 மீன்முதலியவற்றை அதிர்செல்லவிடுதல் மரபு; (காச் காண்டம், ௨௭:௬.)

(பி - ம்.)—1புகைபூ, 2ஏந்திய, 3காதலர் நாளணிக்கூட்டும், 4செறுப்ப,
 5 கொடிச்சேருத்திருக்கோவைகாழ்க்கொள, 6தொடைக்கலிழ், 7உட்செம்
 பஞ்சியும், 8மயிருத்தியிர்சாந்து.

*விருப்பொன்று பட்டவ ¹ருளநிறை யுடைத்தென
வரைச்சிறை யுடைத்ததை வைகைய வைகையத்
திரைச்சிறை யுடைத்தன்று கரைச்சிறை ²யறைகென
முரைச்சிறைப் பறையெழ ளூரொலித் தன்று
உரு அன்று, போரணி யணியிற் புகர்முகஞ் சிறந்தென
நீரணி யணியி னிரைநிறை பிடிசெல
வேரணி யணியி னிளையரு மினியரு
¹மீரணி யணியி னிகன்மிக நவின்னு
³தணிபுன லாடுந் தகைமிகு போர்க்கண்
ந.0 மணிபுன லாகத் துறைவேண்டு மைந்தி
னணியணி யாகிய தாரர் கருவிய
ரடுபுன லது ⁴செல வவற்றை யிழிவர்
கைம்மா னெருத்தர் கவிமட மாவின்ர்
நெய்ம்மாண் சிவிறியர் நீர்மணக் கோட்டினர்
ந.ரு வெண்கிடை மிதவையர் நன்கிடைத் தேரின்ர்
சாரிகை மறுத்துத் தண்டா வுண்டுகை
⁵யோரிய வுறுத்தர ளூரர் பிடந்திரீஇச்

உரு - ந.எ. அங்ஙனம் கிளர்ந்த அன்று, போர்க்கு அணியும் அணி
யினையுடைய களிற்றினங்கள் சிறந்தாற்போலக் கிளர்ச்சியையுடைய வையை
வாய் நீராட அணிந்த அணியுடனே உரைநிரையாகப் பிழிகள் செல்லுதலா
னும் அழகாக அணிந்த அணிகளையுடைய மைந்தரும் நகலிருந் அவற்றை
நீக்கிப் புனலாட அணிந்த அணிகளுடனே யானையெருத்தத்தாரும் கலித்த
மென்னடைமாமிசையாருமாய் விளையாட்டிகளை மிகவிரும்பித் தண்புன
லாடுதற்குவேண்டும் தகுதிமிக்க துணிபுனல் போர்க்களமாகக் குறித்து
ஒருவரினொருவர் முற்பட்டுத் துறையைவேண்டுமைத்துடனே திரள்திர
ளாகிய துசித்தன்மையராய் அவ்விதந்தேற்ற படைக்கலங்கையுடையராய்
உள்விட்ட புழுகுநெய்யான்மாண்ட துருத்தியராய் உள்விட்ட பனி
நீரான்மணமிக்க கொம்பினராய் வெண்கிடையாற் சமைத்துச் செல்கின்ற
மிதவையராய் நிறம் பிடித்த நன்கிடையாற் சமைத்துச் செல்கின்ற தேரின்

* "காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு, காணுததாழ் வீழ்த்த
கதவு" (குறள். ௧௨௫௦) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

† "நீரணி கொண்ட வீரணி நீக்கு" (பெருங்கதை. க. ௪௨, ௧௪௩.)

(பி - ம்.)— ¹உள்ளநிறை, ²அறையென, ³தண்புனல், ⁴செலவுவதை
பொழியா, ⁵இரியமுறுத்தா.

சேரி யினையர் செலவரு நிலையர்
வலிய ரல்லோர் துறைதுறை, ¹யயர
ச0 மெலிய ரல்லோர் விருந்துபுன லயரச்
சாறுநீ சேறு ²நெய்யு மலரு
நாறுபு நிகழும் யாறுவா லாறு
நாறுபு நிகழும் யாறுகண் டழிந்து
வேறுபடு புனலென விரைமண்ணுக் ³கலிழைப்
சரு, புலம்புரி யந்தணர் கலங்கினர் மருண்டு

ராய்ச் செலவுதவிராத யானைத்திரளும் குதிரைத்திரளும் தம் கதியிற் சேற
லொழிந்து அவ்வொருநெறியிற் செல்வாரா நெருக்குமாற்றான் அவற்றை
ணர்ந்தார்த்த இடந்தொறுந்திரிதலானும்.

மைத்துடனே (ந.0) திரிதலானும் (ந.௭) என இயையும்.

ந.க. தாசித்தன்மை - முன் செல்லுதல்.

ந.சு. 'உண்டை' என்பது * "கோவுண்டை கோட்டாற் தமிழித்த
கோன்" என்புழிப்போலத் திரள்மேலதாய் 'உண்டுகை' எனத் திரிந்து
நின்றது.

ந.௭. 'திரிஇ' என்பது திரிய என்பதன் திரிபு.

ந.௮ - ச.௨. காதலாற் செல்லும் புறச்சேரியில் இனையர் செல்லுதற்கரிய
நிலைமையராக மெலியோர் உள்புகமாட்டாமையால் துறையைத் துறையை
விரும்ப, வலியோர் புதுப்புனை உள்புக்காடுதலாற் ¹பத்துத்துவர் முதலா
யின ஊறினரீரும் சந்தனமுதலியவற்றது குழம்பும் ²வாச எண்ணையும்
குடிய பூக்களும் நாற ஒழுகாநின்றது, இவ்வியாறு வருகின்றவாறு.

ச.ந. - ச.ரு. அவ்வனம் நாறியொழுகாநின்ற ஆற்றை மறையை விரும்
பும் அந்தணர் கண்டு, அதன்கண் மகளிரும் மைத்தரும் பூசிய விரைநனைக்
கழுவின கலங்கல் நீரா அது தூய்தாய நிலைமையழிந்து வேறுபட்ட புன
லெனமருண்டு நீராடலும் வாய்ப்புசலுமுதலிய தம் தொழில் செய்யாது
நீங்கினர்;

இறைஞ்சு. உ. மேற். ரு - ஆம் கவித்துறை.

† "கத்துத் துவரினு மைத்து விரையினு, முப்பத் திருவகையோமா
லிக்கயினு, முறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச, நாறிருங் கூந்த னலம்பெற
வாட்டி." (சீலப். சு : எசு - சு.)

‡ "வாச லெண்ணையும் வண்டியிர் சாந்தமும்" (சீவக. அசுச.)

(பி - ம்.)— ¹அமர. ²கேயந். ³தலுழை, கலிழ.

மாறுமென மலருந் தாரும் கோதையும்
 வேருந் தாரும் காயுந் கிழங்கும்
 பூரிய மாக்க ஞண்பது மண்டி
 காரரி நவ முகூப்ப நலனழிந்து
 ௫௦ வேறு கின்றிவ் விரிபுனல் வரவெனச்
 சேரூடு புனலது செலவு
 1 வரையழி வாலருவி (?) 'வாதா லாட்டக்
 கரையழி வாலருவிக்க கால்பா ராட்ட
 விரவிற் புணர்ந்தோ 2ரிடைமுலை யல்கல்
 ௫௫ புரையது பூந்தாரான் குன்றெனக் 3கூடார்க்
 குரையோ டிழிந்துரா யூரிடை யோடிச்
 4சலப்படை யானிரவிற் ருக்கிய தெல்லாம்

சுசு - ௫௧. அவரேயன்றிச் சூழக்கழித்த மென்மலரும் *மைத்தர் தாரும் மகளிர் கோதையும் கரைக்கண் மரத்தனவும் கொடியனவுமாகிய வேரும் தாரும் காய்களும் கிழங்குகளும் பாக்க அதன் மேலும் கீழாயமாக கள் உண்ணலின் மிக்கு நவத்தை உகுத்தலான் அவ்விரிபுனல்வரவு அடியின் நலனழிந்து வேறுகாரின் மதென்று பிறரும் நீங்கினர்; அச்சேரூடுபுனலது செலவு இது.

'பாக்க' என்பதனும் 'பிறரும்' என்பதனும் 'இது' என்பதனும் வருவிக்கப்பட்டன.

௫௨ - சு௦. இரவுக்குறிக்கண் மணந்ததலைவர் எல்லையின்றி இழியும் வெளிய அருவி (?) மண.....ாறு பாராட்டத் தடையின்றிச் செல்லும் உருவிலதாகிய நல்லகாற்றுத் தாலாட்ட அம்மகளிரிடைமுலைக்கட்டித்து துயிறல்கூடுவது முருகன்பரங்குன்றதன்கண்ணையென, ஆண்டுச் செல்லாதார்க்குச் சொல்லுதற்றொழிலோடும் இழிந்துபோக்துமதுரையில் தெருவின்கண் ஓடி வஞ்சனைசெய்யும் படையான் இரவிற்செய்ததெல்லாம் ஊர்காப்பார்க்குப் புலப்படலின்று அத்தெருவு வைகறைக்கண் வெறுநிலமாக வார்த்தது; இவ்வாற்றான் எங்கும் பரந்தது, தமிழையுடைய வையைப் புனல்.

* "கலிகொளாயம்...இசையே" என்பதும், 'புதுநீர்விழவின் ஆரவாரத் தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட மகளிர் திரள் தம்மிடத்து கெஞ்சுகினை கோதை தம் கணவர் மார்பின் மாலையுடனே அழகுபெறக்கூடி அவர்களுடனே நீராடுமோசை' என்னும் அதனுரையும் இங்கே அறியற்பாலன; (மதுரை, உச்சு - சு. 6.) பட்டி. அடி ௧௦௬, ௧௧௦ - பார்க்க.

(பி - ம்).— 1நவமுகூப்பநலனணிந்து. 2வரையழிவாலருவிபாநா லாட்ட. 3இடையல்கல். 4கூட்டார்க்கு. 5சலப்படை தானிரவிற்.

¹புலப்படப் புன்னம் புலரியி னிலப்படத்

தான்மலர்ந் தன்றே

கூ0 தமிழ்வையைத் தண்ணம் புனல்

வினியா விருந்து ¹விழுவார்க்குக் கொய்தோய்

தளிரறிந் தாய்²தா மிவை

பணிபொசி பண்பபண் டெல்லா ³நனியுருவத்

தென்னே துவள்கண்ட

கூரு யெய்துக் ⁴களவினி ⁵நின்மார்பிற் றூர்வாடக்

கொய்ததும் வாயாளோ கொய்தழை கைபற்றிச்

செய்ததும் வாயாளோ செப்பு

இப்பரத்தையுடன் நீராடிய தலைமகள் காதற்பரத்தைக்கு வையை நீர் விழவு கூறியது.

மேல் அக்காதற் பரத்தை 'நகையமர் காதலரை நாளணிக் கூட்டும், உகைசாலும்' (கஉ - கூ) எனவும், 'விருப்பொன்று பட்டவ ருளநிறை யுடைத்து' (உக) எனவும், 'ஏரணி யணியி னிளையரு மினியரு, மீரணி யணியி னிகன்மிகி நலின்று' (உஎ-அ) எனவும், 'இரவிற் புணர்ந்தோ ரிடைமுலை யல்கல், புராவது பூந்தாராள் குன்று' (ருச - ரு) எனவும் அவ்வாறாக கூறியவற்றை உட்கொண்டு தனக்குக் கையுறைகாட்டினானோடு புலந்து கூறுகின்றாள்:—

கூக. இத்தளிர் கொய்தது பழையேனாதலான் நீ இகழாநின்ற எனக்கு அன்று; எப்பொழுதும் புதியதாக விரும்பும் மகளிர்க்குக்கொய்தாயென;—

மேல் தலைமகள்:—

கூஉ. நீ அறிந்தாய்; அவைதாம் இவை; மெய்யென்றாள்.

என்றது, நீ அறிந்திலை; இத்தளிர்கள் அத்தன்மையவல்லவென்றும் குறிப்பிற்று.

மேல் காதற்பரத்தை:—

கூஉ - எ. டணியாநிற்கவும் அன்பின்றி ¹முறிந்த பண்பினையுடை யாய்! இப்பொழுது களவு வெளிப்படாநின்றது; பண்டு எனக்கு நீ கொய்துழியெல்லாம் கடி தின்ருநதலால் தளிர் உருவத் தவட்சிபுண்டோ? இஃது அவட்குக் கொய்துசென்று அவளால் மறுக்கப்பட்டமையால் துவண்ட வாறு பாராது; இனி அவள்தான் இதனை நின்மார்பிற்றூர்வாட நின்று கொய்ததற்கும் நேர்ந்திலனோ? இக்கொய்தழையைக் கையிற் கொண்டு நீ செய்த தாழ்ச்சிக்கும் நேர்ந்திலனோ? சொல்லு என;—

மேல் தலைமகள்:—

(பு-மீ.)—¹புலப்புடைப்புன்னம்புலரின். ²விழுவார்க்கு. ³தாமவை. ⁴கனியுருவத், நனியுருவத். ⁵களவினின். ⁶நின்மார்பிற். ⁷முறிந்த.

புனைபுணையேறத் தாழ்த்ததை ¹தளிரிவை
 நீரிற் றுவண்ட சேய்க்குன்றம் காமர்
 ஏ0 பெருக்கன்றே வையை வரவு
 ஆமா ²மதுவொக்குங் ³காதலங் காம
 மொருக்க வொருதன்மை நிற்குமோ வொல்லைச்
 சுருக்கமு மாக்கமுஞ் குளுறல் வையைப்
 பெருக்கன்றே ⁴பெற்றாய் பிழை
 எடு யருகு பதியாக ⁵வம்பியிற்றும்ப் பிக்குங்
 குருகிரை தேரக் ⁶கிடக்கும் பொழிகாரி
 வின்னிள வேனி ⁷விதுவன்றே வையைநின்...
 வையை வயமாக வை
 செல்யாற்றுத் தீம்புனலிற் சென்மரம் போல

சுஅ - எ0. புனைந்த புணையேற வேண்டுகையாலே பொழுதுதாழ்த்தி; அதனால், இத்தளிர்கள் வையைநீர் காரணமாகத் துவண்டன; சேய்க்குன்றத்தி ஆணை; வையை வரவு அழகிய பெருக்கன்றே என, —

காதற் றாததை, அவர்காமப்பெருக்கம் வையைவாவொக்குமென்றாக உட்கொண்டு பின்னும் புலந்து கூறுகின்றாள்:—

எக - ச. ஆமாம்; நீ சொல்லுகின்றதொக்கும்; காதலையுடைய காமம் எப்பொழுதும் அவ்வொருதன்மையிலே நிற்குமோ? சிலர்பால் விரையச் சுருங்குதலானும் சிலர்பால் விரையப்பெருகுதலானும் வையைப் பெருக்குத்தானன்றோ? வேண்டாது குளுற்றுப் பிழையுடையயாயினும் இனிச் குளுறல்;

எடு - அ. வாயும் பொழிகின்ற கார்காலத்து எம்பதி நிற்பதிக்கு அருகாயிருக்க, புணைகாரணமாக நினைத் தாழ்ப்பிக்கும் இன்னிளவேனிற்கண், குருகுகள் இரைதேரும் அளவிற்குய்க்கிடக்கும் இத்தன்மைத்தன்றோ வையை; அதனால் நின்காமத்தையும் வையைவழித்ததாகக்கருது.

மேல், 'வைையைப், பெருக்கன்றே' (எங்-ச) என்ற துணையல்லது அதன் இயல்பு கூறிற்றிலன்; கூறுதான் இதனால் அதன் இயல்பு கூறி இவ்வொப்புமையுண்மையான் அதன்கண் அவளொடு துகர்ந்ததகர்ச்சி இங் னும் ஒழிதற்பாற்றல்மென்றாளாம். (?)

எங்-அங். தனக்கென ஒரு செலவின்றி* யாற்றின்கட் செலவின்ற புனல்

* "நீர்வழிப் பட்ட புணை" (நீதிநெறி. சச.)

(பி - ம்).— ¹தளரிய. ²அதுவொக்குமாகாதாங்கமம். ³காதலங் காமம். ⁴பெற்றும்பிழை. ⁵வம்பியிற்றும்ப். ⁶கிடக்கும். ⁷இதுவொன்றே.

அ0 1 வவ்வுவல் லார்புனை யாகிய மாப்பினை
 யென்னும் பனியா றிரவெல்லாம் வைகினை
 'வையை யுடைந்த மடையடைத்தக் கண்ணும்
 பின்னு மவிரும் பிசிர்போல வின்னு
 மனற்றினை துன்பவிய 2நீயடைந்தக் கண்ணும்

அரு 3 பனித்துப் பனிவாருங் கண்ணவர் நெஞ்சங்
 கனற்றுபு காத்தி வாவு
 நல்லாள் கரைநிற்ப நான்குளித்த பைந்தடத்து
 நில்லா டிரைமூழ்கி நீங்கி யெழுந்தென்மே
 லல்லா 4விழுந்தானே யெய்தியெழுந் தேற்றியான்
 கூ0 கொள்ளா வளவை யெழுந்தேற்றாள் கோதையி
 னுள்ளழுத்தி யாளெவளோ 5தோய்ந்த தியாதெனத்
 தேறித் தெரிய 6வுணர்நீ பறிதுமோர்
 யாறுண்டோ விவ்வையை யாறு

வழியேசெல்லும் மரம்போல வெளவிக்கொள்ளாதலவல்ல மகளிர்க்குப்
 புனலாடுதற்குப் புணையாகிய மாப்பினையாய் அதற்குச் சிறிதும் அஞ்ச
 வதுஞ்செய்யாதே இரவெல்லாம் அவளோடு தங்கினை; அவ்வையைக்கண்
 உடைந்தமடையை அடைத்தவிடத்தும் பின்னும் ஒழுகும் ஊற்றுநீர்போல
 முன் அன்றிய துன்பங்கெட நீ சேர்ந்தவிடத்தும் பில்கிப் பனிவாருங்
 கண்ணினையுடைய மகளிர் நெஞ்சத்தை இன்னும் காற்றாநின்று வருதலை
 பொழி; என,—

மேல் தலைமகன்:—

அஎ-கக. ஒருத்தி கரையின்கண்நிற்ப, நான் குளித்ததடத்துள்ளே
 அவள் பேதைமையாற் கரையில் நில்லாது புகுந்து திரையின்கண் அழுந்திட்
 பின்னர் அதனை நீங்கியெழுந்து என்மேல் அல்லாந்து விழுந்தானைக் குளித்த
 யான் எழுந்து அணுகி ஏற்றுக்கொள்ளாவளவை எழுந்தாள், அதனை
 அவள் காமநுகர்ச்சியறியும்பருவத்தளல்லன், அவளொழியக் கோதை
 போல என் மாப்பினுள் அழுத்தப்பட்டவன் யாவளோ? அவளோடு யான்
 ஆடியயாறு யாது? என,—

கூ0. 'எழும்' என்பது காலமயக்கம்.

மேல் தீர்த்தபாத்தை:—

கஉ-ங. அதனை யான் சொல்லத்தேறி நீயே தெளிய அறி; அத்தன்
 மையதாபிறிதுமோர்யாறுண்டோ? அது இவ்வையை யாறு; என,—

மேல் தலைமகன்:—

(பே - ம்.)— 1வவ்வுல்லார். 2நீயடைக்கண்ணும், 3பனிற்றுப் 4விழுந்
 தாரை. 5தோய்த்தறியாதென, 6உணர்நீ.

இவ்வையை யாறென்ற மாறென்னை கையாற்
 கூடு நலெதொட்டேன் நண்பரங் குன்று
 சினவனின் னுண்கண் சிவப்பஞ்ச வாற்குத்
 துனிரீங்கி ¹யாட ரெடங்கு துனிரணி
 கன்றிடிற் காமங் செலீஉ மகளிவ
 னல்லா ²நெஞ்ச முறப்பூட்டக் காய்ந்தே
 க00 வல்லிரு னைய லதுபிழை யாகுமென
³ வில்லவ ராட விரந்து பார்த்துழந்து
 வல்லவ ருட லுணர்த்தர நல்லாய்
 களிப்பர் குளிப்பர் காமங் கொடிவிட
 வளிப்ப துனிப்ப வாங்காங் காடுப

கூசு-ரு. யான் தடத்துக்குளிக்க நீ இவ்வையையாறென்ற மாறுபாடு
 என்னை? முன்புபோலன்றித் தண்பரங்குள் நின்றலைபக் கையாற்றெட்
 டேன்.

என்று பின்னும் குளுற்றென்று இவ்விருவர் கூந்தையுன்கொண்டு
 கூறினாள்.

காதற் பரத்தையை அவளில்லின்முதுபெண்டிர் கழறியவாறும்
 வாயில்கள் ஊடலுணர்த்தியவாறும் அவளைத் தலைமகள் புணர்த்தவாறும்
 விதலிக்குத் தலைமகள் கூறுகின்றாள்:—

கூசு - க00. நின் உண்கண் சிவப்பிற்கு அஞ்சுவான் அவனுக்குத் துனி
 ரீங்கி அவனொடு வினையாடலெத்தொடங்கு, இவ்வாறு துனியின்கண் மிகுவை
 யாயின் அவன்காமலின்பங்கெடும்; அதற்குக் காரணமாயிமதன் இவன்
 சொல்லியபேதைப் பருவத்தான், இவனைக்காய்ந்து இவன்நெஞ்சின்கண்
 அல்லாப்பை இறுகப்பூட்டுதலால் நீ (?) பெ.....ண் இருப்பொழுதினில்
 நீங்கப்பாலைபலலை; நீங்கின் * இடன நிகது ஊடி இனிதின் உணரும் ஒழுக்
 கத்திற்குப் பிழையாமென்று அவனை அக்குடியின்முதிர் பெண்டிர் கழற.—

க0க-ச. ஊடலுணர்த்தவல்ல வாயில்கள் இரந்தும் பரந்தும் வருந்தி
 புணர்த்த அவ்விருவருங்கூடி மதுவாற்களிப்பார்கள்; களியால் வையைக்கட்
 குளிப்பார்கள்; குளித்துக் காமமிகுதியாற் கலப்பார்கள்; கலந்து, † அதற்கு
 இன்பமுண்டாகப் புலப்பார்கள்; அவ்வவ்விடந்தோறும் வினையாடாரிப்பர்.

என விதலிக்குக்கூறிப் பின் அவள்கேட்ப வையைகைத் தூறித்து,—

* “ இடன நிகது ஊடி யினிதி னுணரு, மடமொழி மாதரான் பெண் ”
 (நாலடியார், கற்புடை. ச.)

† “ ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் ” (திருக்குறள், கரு.க0.)

(பி - ம்).— ¹யாறுடங்கு. ²நெஞ்சமபூறுபபூண்டக்காய்க்தே. ³இல்ல
 வருட.

க0ரு வாடுவார் நெஞ்சத் தலர்ந்தமைந்த காமம்
வாடற்க வையை நினக்கு.

என்பது, ஈ-----யநீர் விழவணியிற் றாதற்பரத்தை இற்
பரத்தையுடன் நீராடினான் தலைமகனெனக் கேட்டிப் புலந்தானைப்
புலவிரீக்கிப் புணர்ந்தானெனக் கேட்ட¹ தலைமகள் வாயிலாகப்
புக்கனிறவிக்கு² அவ்வையைநீர்விழவணியும் ஆங்குப்பட்டசெய்தி
யுங்கூறி வாயின்மறுத்தது.

¹ஆசிரியனல்லத்துவனர் பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனர் இசை.

பண்ணுப் பாடையாழ்.

க0ரு - சு. 'வையாய்! நின்கட் புனலாடுவார் நெஞ்சத்து மிக்குப்பொருக்
திய இக்காமத்தையுண்டாக்குந்தன்மை நினக்கு எஞ்ஞான்றும் குறைபா
தொழிக'³ என வாழ்த்துவாளாய்த் தலைமகன்செய்தியை வற்புறுத்தி
வாயின் மறுத்தவாறு கண்டு கொள்க.

க0ச. 'துனிப்ப' எனப் பன்மையாற் கூறிற்று, *உணர்ப்பு வயின்வாரா
ஆடலை நோக்கி. (சு)

* "உணர்ப்புவயின் வாரா ஆட றோன்றிற், புலத்த றானே கிழவற்கும்
உரையார்" (இறை. சூ. ௫0.)

(பி - ம்.) - ¹ஆசிரியர் நவ்வருதுவனர்.

ஏழாம் பாடல்.

வையை.

திரையிரும் பனிப்பௌவஞ் செவ்விதா வறமுக்
தூவுரு முடன்றூர்ப்ப லூர்பொறை கொள்ளாது
கரையுடை குளமெனக் கழன்றுவான் வயிறழிபு
வரைவரை தொடுத்த வயங்குவெள் ளருவி

ரு யிரவிருள் பகலாக விடமரிது செலவென்னாது

¹ வலனிரங்கு முரசிற் றென்னவ ருள்ளிய
நிலனுற நிமிர்தானை நெடுநிரை ²நிவப்பன்ன
பெயலாற் பொலிந்து பெரும்புனல் பலநந்த
நலனந்த நாடணி நந்தப் புலனந்த

க0 வந்தன்று வையைப் புனல்

நளியிருஞ் சோலை நரந்தந் தாஅ

யொளிரிசினே வேங்கை விரிந்தவிண ருதிரலொடி

துளியி னுழந்த தோய்வருஞ் சிமைதொறும்

வளிவாங்கு சினைய மாமாம் வேர்கீண்

(ஏழாம்பாடலுரை.)

க - க0. திரையையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய கரியகடலை நேராக வற்ற முகத்து வலிய உருமேறு வெகுண்டார்ப்பத் தன்மேலேறின பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாது கரையுடைந்த குளத்துநீர் கழலுமாறுபோல அப் பாரம்கழல மேகம் வயிறழிதலாற் ³சயிலத்திற் சிகரந்தோழத்தொடுத்த அருவிநீர் பெயலாற் பொலிந்து மந்தையிடக்களிற் சேரும்புனல்பலவற் றோடுங்கூடிப்பெருகுதலால், வையைப்புனல், உயிர்கட்கு கன்மைமிக மென் புலங்கள் அழகுபெற வன்புலங்கள்வினைய வந்தது.

¹ரு - எ. * வெற்றியுண்டாக ஒலிக்குமுரசினையுடைய தென்னவர் கொள் ளக்கருதிய நாட்டையுற நிமிரும் அவர்தானையது நெடுநிரையின் நிமிர்ச்சி யொக்க யாம்செல்லுமிடம் அரிதென்னாது இருனையுடைய இரவும் பகலாக வந்ததெனக்கூட்டுக.

கக. நளி - செறிவு.

கக - ச. நரந்தப்புல்லின்கட்பரந்து வேங்கையது இணைநிலின்று உதிர்ந் தபூவோடுகூடி மழையால் ஏறுண்ட கிட்டுதற்கரிய மலையுச்சிக்கிடாதுமுள வாப்க் காற்றாள் அலையுங்கொம்புகளையுடைய பெரியமரங்களை வேர் அகழ்த்து.

* "வலம்படுவியன்பணை" (பித்தூ. கள) என்பதின் உணர்வைப்பார்க்க.

(பி - ம்).— ¹வலனிற்கு. ²நிரப்பன்ன, நிமிர்ப்பன்ன. ³சையத்திற்.

கடு யெர்ந்துழி யுள்ளன பயம்பிடைப் பரப்பி

யுழவர் களிதூங்க ¹முழவு பனைமுால

வாட லறியா வரிவை போலவு

மூட லறியா வுவுக்கையள் போலவும்

வேண்டிவழி நடந்து தாங்குதடை பொருது

உ. 0 விதியாற்று னுக்கிய ²மெய்க்கலவை போலப்

பொதுநாற்ற முள்ளுட் கார்து புதுநாற்றஞ்

செய்கின்றே செம்பூம் புனல்

கவிழ்ந்த புனலிற் கயந்தண் கழுநீ

ரவிழ்ந்த மலர்மீ துற்றென வொருசார்

உ. ௫ மாதர் மடநல்லார் மணலி னெழுதிய

பாவை சிதைத்த தெனவழி வொருசார்

ரகவய விளநெல் ³லரிகாற் சூடு

தொகுபுனல் பார்தெனத் துடிபட வொருசார்

ரோதஞ் சுற்றிய தூரென வொருசார்

௩. 0 கார்தூம் பற்றது வானென வொருசார்

பாடுவார் ⁴பாக்கங்கொண்டென

கடு. பயம்பு - பள்ளம்.

கசு - உஉ. முழாக்களும் பெரும்பதைகளுமொலிக்க ஆடலியல்பு அறியாத அரிவையைப்போலத் தான்வேண்டிய இடங்களில் நடந்தும் ஊடலியற்கையறியாத ஊடலுவகையள் கணவனைக்கடந்து நீங்குமாறுபோலத் தகைந்த அணைகளைமுறித்தும் போய் னானெறியானுக்கிய மெய்ப்படுக்கும் கலவையது நார்தம்போல் நறியனபலகூடிய நார்தத்தை உள்ளேயுள்ளே யடக்கி மேலே புதியவான நார்தத்தைச் செய்யாநின்றது, அப்புனல்.

உ௩ - ச. வெள்ளம் பாயப் புகுந்தரோலே ஓடை மலர்மீதுற்ற தென்ன ஒருபக்கம்.

உ௫. எழுதிய - புனைந்த.

உ௫ - சு. பாவைமேற் காதுயுடையமடவார் அழுவென்க.

உ௭. இளநெல்லின்கண்ணம் அரிகாற் சூட்டின் கண்ணம்.

உ௯. ஊரைக் கடல்சுற்றிய தென்ன.

*௩௦. வானின்மழை தும்பற்றதென.

௩௧. பாடுவாரிருந்த பாக்கத்தை.

(பு - ம.) - ¹முழவுப்பனை. ²மெய்க்கலனவை. ³அரிகாற்கூடு. ⁴பக்கம், பக்கம்.

வாடுவார் சேரியடைந்தெனக்
கழனிவந்து கால்கோத்தெனப்
*பழனவாளை பாளையுண்டென

௩௫ வித்திடிபுல மேடாயிற்றென

வுணர்த்த வுணரா வெள்ளிழை மாதரைப
புணர்த்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுணைந்து
சினைவளர் வாணையிற் கிளையொடு கெழீஇப்
பழன வழுவர் பாய்புணற் பரத்தர்

௪௦ திறுவரை புரையுமா நிருகரை யேமத்து

வரைபுரை யுருவி னுரைபல சுமந்து

பூவேய்ந்து பொழில்பரந்து

1 துணைந்தாடுவா ராய்கோதைய

ரலர்தண்டா ரவர்காதிற்

௪௫ றளிர்செரீஇக் கண்ணிபறித்துக்

கைவளை யாழி 1தொய்யகம் புனைதுகின்

மேகலை காஞ்சி வாகு வலய

மெல்லாங் கவரு மியல்பிற்றாய்த் தென்னவ

௩௩. சமுனியை வெள்ளக்கால் வந்து கோத்ததென.

௩௪. நீர் தெங்கு கழுமுகளின் கழுத்தைமுட்டுதலான் வாளை அவற்றின் பாளையை உண்டதென.

௩௫. நாற்றங்கால் வண்டலிட்டு மேடாயிற்றென.

௩௬ 'ஒருசார்' என்பதனைப்பின்பிசு எனவெனச்சுங்களொடுக்கட்டுக.

௩௭ - ௪. ஊடலைத் தாறுணர்த்த உணராதமாதரைக் கூட்டுவித்தற்கு முயலும் கணவனது ஆசைவெள்ளம்போல் விரைந்து.

௩௮ - ௧. விலாப்புடைமருங்குல் விசிப்பமாந்திய உழவர் கிளையொடுக் கூடிச் சினைவளர்த்த வாளைபோலப் பாய்புணற்கண்ணே தொழில்களோடு பாக்க.

௪௦ - ௫௦. இறுவரைபோலக் குத்துண்டுநிற்கும் இருகரையாகிய காவ லுட்பட்டு றுரைபலசுமந்து பூவான் மூடப்பட்டுப் பொழிலின்கட்பரந்து தன்கண் விரைந்தாடுவாராகிய மகளிர்காதின்கண் தனிரைசூழுகி மைம்

* "பாளை தந்த மதுப்பரு கிப்பரு, வாளை நின்று மதர்க்கு மருங் கெலாம்" (கம்ப. காட்டு. ௨௪.)

† சிலப். ௬: ௧௦௪-௮.

(பி. ம.)—1 துணைந்தாடுவர்.

புரிநரம் பின்கொனைப் புகல்பாலை யேழு
 1மெழுப்புணர் யாழு மிசையுங் கூடக்
 குழலளந்து நிற்ப 2முழுவெழுந் தார்ப்ப
 ௮0 3மன்மகளிர் சென்னிய ராட ரொடங்கப்
 பொருதிழி வார்புனற் பொற்பஃ
 துருமிடி சேர்ந்த முழக்கம் புரையுந்
 திருமருத முன்றுறை சேர்புனற்கண் டிப்பார்
 தாமர் 4தலைபுனை பேள நீர்வையை
 ௮௫ 5நிற்பயம் பாடி விடிவுந் தோமாக்க
 நிற்படிந்து 6நீங்காமை யின்றுபுணர்ந் தெனவே.

என்பது, தலைமகன் தலைமகளோடு புனலாடினானெனக் கேட்டு இன்புற்ற செவிலித்தாய் தோழியை நீங்களாடிய புனலணி யின்பம் கூறுகென்றாட்கு அப்புனலணியின்பமும் பல்வேறு வகைப்பட்ட இன்பமும் தலைமகன் காதன்மையுங்கூறி என்றும் இந்த நீரணியின்பம் பெறுகயாமென்றது.

மையோடக்கோவனார் பாட்டு.

பித்தாமத்தரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

எஎ - அன. பாலையேழியுமுடைய புரிநரம்பின்கண் இனிய கொனை யைத்தருகின்ற யாழும் மிடற்றுப்பாடலும் தம்முளொக்க வங்கியம் அவற் றின்சுருதியை அளந்துநிற்ப முழவு எழுந்து ஆர்ப்ப அரங்கேறியதலைக்கோல் மகளிரும் பாணரும் ஆடலைத்தொடக்க அக்கம்பாடையொடுசேர்ந்த கரையைப் பொருது இழியும்வார்புனலின் கம்பலையாகியபொற்பு உருமிடிசேர்ந்த மழை முழக்கத்தையொக்கும் திருமருதமுன்றுறைக்கட்சேர்ந்த நீர்ப்பரப்பை அனுப விப்பார்மாலைகளைவாங்கி நின்றலைக்கட்புனையும்வையாய், இன்று நின்னைப் படிந்துநீங்காத இப்பயனைப்பெற்றாற்போல என்றும் நின்னால யாம்பெறும் பயனைப்பாராட்டி விடிகின்றபொழுதின் தன்மையையுற்று ஏமாப்பேமாக.

அச. பேள நீர் - ஆழத்தான் அச்சத்தைத்தருகீர்.

௮௫. விடிவுறுதல் - துன்பம்நீங்கி இன்பமாதல்.

‘ஏமாக்க’ என்றும் வியக்கோள் வேண்டிக்கோடற் பொருட்டாகலின், தன்மைககணவந்தது. (எ)

(பி - ம்.) - 1ஏழுப்புணர். 2முழவுழிந்தார்ப்ப. 3மனைமகளிர், மனை மகளிர். 4தலைபுனைபெனவநீர். 5பயம்பாராட்டி. 6நீங்காதுபுணர்ந் தெனவே.

எட்டாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

மண்மிசை யனிழ்துழாய் மலர்தரு செல்வத்துப்
 புண்மிசைக் கொடியோனும் புங்கவ மூர்வோனு
 மலர்மிசை முதல்வனு மற்றவ் னிடைத்தோன்றி
 யுலகிரு ளகற்றிய பதின்மரு மிருவரு
 ௩ மருந்துரை யிருவருந் திருந்துநா லெண்மரு
 மாதிரை முதல்வனிற் கிளந்த
 நாதர்பன் னொருவரு நன்றிசை காப்போரும்
 யாவரும் பிறரு மமரரு மவுணரு
 மேவரு முதுமொழி விழுத்தவ முதல்வரும்
 ௧௦ பற்று கின்றுநின் ¹காரண மாகப்
 பரங்குன் றிமயக் குன்ற நிகர்க்கு
 மிமயக் குன்றினிற் ²சிறந்து
 நின்னீன்ற நிரையிதழ்த்தாமரை
 மின்னீன்ற விளங்கிணருழா
 ௧௩ வொருநிலைப் பொய்கையோ டொக்குநின் குன்றி

(எட்டாம் பாடலுரை.)

௧ - ௨. மலர்ந்த துழாய்மாலையையும் அளவற்றசெல்வத்தினையுமுடைய புண்ணை மேலேயெழுதப்பட்ட கொடியோனும்.

௨. புங்கவம் - ஏறு.

௪. உலகின்கண் இருள்.

௬ - ௭. ஆதிரைமுதல்வன்பெயராற்சொல்லப்பட்டநாதா - உருத்திரர்.

௪ - ௭. ஆதித்தர்முதலாக உருத்திரராக முப்பத்துமூவரையுங்கூறினார்.

௭. நல்லதிசையைக்காப்போர் - இத்திரன்முதலிய என்மர்.

௮. இவரெல்லாரும் இவரொழிந்தபிறருமாகிய அமரரும் அவுணரும்.

௯. அதிகரித்ததகரியவேதத்தினே அதிகரித்த விழுத்தவமுதல்வர் தெய்வமுனிகள்.

௧௦ - ௧௧. நீண்டகாண்டலகாரணமாக மண்மிசைவந்து உடைபடும் இடமாகான்றது; ஆதலாற் பரங்குன்று அவர்பழையிடமாகிய இமயக்குன்றத் தையொக்கும்;

௧௨ - ௬. அவ்விமயக்குன்றின்கட் சிறப்பெய்தி நின்னைவீன்றதாமரை

(பி - ம்.)— ¹காரணம் பரங்குன்று. ²சிறந்த.

னருவிதாழ் மாலைச்சுனை

முதல்வரின் ஸ்யானை முழக்கங் கேட்ட

கதியிற்றே காரின் குரல்

குரல்கேட்ட கோழி ¹குன்றதிரக் கூவ்

உ0 மதநனி வாரண மாறுமா நதிர்ப்ப.

வெதிர்குதி ராகின் நதிர்ப்பு மலைமுழை

யேழ்புழை யைம்புழை யாழிசைகேழ்த் தன்ன ¹வினம்

வீழ்தும்பி வண்டொடு மிஞ்ஞிரர்ப்பச் சுனைமலரக்

† கொன்றை கொடியிண ரூழ்ப்பக் கொடிமலர்

உ௫ ³ மன்றல மலர மலர்கார்தள் வாய்நாற

நன்றவிழ் பன்மலர் நாற நறைபணிப்பத்

‡ தென்ற லசைவருஉஞ் செம்மற்றே யம்மரின்

குன்றத்தாற் கூடல் வரவு

வினது மின்போலும் இணருதிராத வற்றாப்பொய்கையொக்கும், சினது குன்றின் அருவிதக்கும் ஒழுங்குபட்டசுனை.

கஅ. கதியிற்று - இயல்பிணையுடைத்து.

கக - உக. அக்குரல்கேட்ட கோழி வெருவிக் குன்றெதிர்கூவக்கூவுத லானும் மீதமிக்க வாரணம் அக்குரற்கு மாறுமாறாகப் பிளிறுதலானும் மலை முழைக்கணெழுதின்ற எதிரொலி அவற்றிற்கு மறுதலையாகா சின்றது.

கக. 'கேட்ட' என்பதனை வாரணத்தொடுங்கூட்டுக.

உக. எதிர்குதிரென்பது ஒருலகவழக்கு,

உஉ - அ. எழுதுனையான வங்கியத்தும் ஐந்துதுனையான வங்கியத்தும் யாழினும் பிறந்த இசைச்சுருதியொத்து நிறத்தாலொத்த இனம்விரும்பும் † தும்பியும் வண்டும் மிஞ்ஞிறுமார்ப்பச் சுனை பூக்களைமலரக் ‡ கொன்றை தாராகிய இணர்களை மலரக் கொடிமலர்கள் மன்றலையுடையவாய் மலர மலர்ந்தகார்த்தபூ இடமெல்லாம் நாற மற்று நன்றாகமலர்ந்த பன்மலர்கள் நறைபணிப்பநாற அந்நாற்றங்களோடு தென்றல் அசையுந்தலைமைத்து, சின் குன்றத்தொடு கூடலிடைவழி.

* "களிறுங் களித்ததிருந் கார்" (பு - வெ. வஞ்சி. உ.)

† "கொன்றை...கொடியிணரூழ்த்த" (குறந். சுசு.)

‡ சீவக. செய். அகஉ - பார்க்க.

§ "குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர்" (ஐங்குறு. சகௌ.)

(பு - ம்.) - ¹குன்றதிரகூவ, குன்றெதிர்கூவ, ²நனைவீழ்தும்பி வுண்டொடியினமிஞ்ஞிறு. ³மன்றன்மலர. ⁴தென்றலசைவுந்தகைமைத் தேவருஉஞ்.

குன்ற முடைத்த ¹வொளிரவேலோய் கூடன்

௩.0 மன்றல் கலந்த மணிமுரசி னூர்ப்பெழக்

காலொடுமயங்கிய கலிழ்கடலென

மால்கடல் குடிக்கு மழைக்குரலென

வேறதிர்க்கு மிந்திர னிருமுரு மென

மன்ற லதிரதிர மாறுமா றதிர்க்குநின்

௩.௫ குன்றங் குமுறிய வுரை

தூதேய வண்டின் றொழுதி முரல்வவர்

காதன்மூ தூர்மதில் கம்பலைத் தன்று

வடுவகிர் வென்றகண் மாந்தளிர் மேனி

நெடுமென் பீணத்தோட் குறுந்தொடி மகளி

௪.0 ராராக் காம மார்பொழிற் பாயல்

வரையகத் தியைக்கும் வரையா நுகர்ச்சி

முடியா நுகர்ச்சி முற்றாக் காத

லடியோர் மைந்த ரகலத் தகலா

வலர்னெமன் மகன்றி னன்னர்ப் புணர்ச்சி

௨௬ - ௩௫. கூடலின் மணத்தைப்பொருந்திய மணிமுரசின் ஆர்ப்பு எழுந்ததாகக், காற்றலேறுண்ட புடைபெயர்கடலெனவும் மயங்குகடலைக் குடிக்கும் மேகக்குரலெனவும் இந்திரனது அதிர்க்கும் பெரிய உருமேனெனவும் அம்மன் தன்முரசு அதிரவதிர அதற்கு மாறுமாறாக அதிர்க்கும், நின் சன் தம் முழங்கியமுழக்கம்.

௩௫. முழக்கம் மலைக்கு வார்த்தைபோறலின் 'உரை' எனப்பட்டது.

இவ்வளவும் முருகவேளை எதிர்முகமாக்கி வாழ்த்தி மேல் அவன்பரங் குன்றை வாழ்த்துவார், பிரிந்த தலைமக்களதுவரவும் அவருட் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்தானொரு தலைமகன் கூற்றும் தலைவிகூற்றும் தோழிகூற்றும்மாயிய த்.....

௩௬ - ௪. தலைவியரால தூதாக ஏவப்பட்டுத் தலைவரோடுமீண்ட வண்டின்தொழுதியதுமுரசி அத்தலைவியர்காதலை மதில்மூதூர்க்கண் அரவ மாக்கின்ற.

௩௭. 'கம்பலைத்தன்று' என்பது உரிச்சொல்லடியாகப்பிந்த விலைத் திரிசொல்.

தலைமக்களது வரவுகூறியவாறு.

௩௮ - ௪௬. மகளிரது ஆராக்காமஇன்பத்தைப் பொழிற்பாயற்கண் தலை வரொடுகூட்டும் களவிந்புணர்ச்சியையும் அடியுதைமகளிர் பூவின் கட்டியும்

சடு புலரா மகிழ்மறப் பறியாது நங்குஞ்
சிறப்பிற்றே துண்பாங் குன்று
இனிமன்னு மேதினார் நாயுதி யாண்டுப்
பனிமலர்க் கண்ணாரோ டாட நகைமலர்
மாலைக்கு மாலை வருஉம் வரைகுணில்

து0 காலைப்போய் மாலை வரவு
இனிமணல் வையை யிரும்பொழிலுங் குன்றப்
பனிபொழி சாரலும் பார்ப்பாருந்
துனியன் மலருண்கண் சொல்வேறு நாற்றங்
கனியின் மலரின் மலர்கால்சீப் பின்னது

திரு துனிய னனிரீநின் 1குள்
என்பாணி நின்னி லெலாஅபாணி நீநின்றுள்
சான்றாள் ரீன்ற தகாஅத்த காஅமகாஅ
னீன்றாட் கொருபெண் ணிவள்

மகன்றில்போல மைந்தரகலத்தையகலாத கல்லபுணர்ச்சியையும் மறவாது
அம்மகளிர் மனமெனத் தருஞ்சிறப்பிற்று, தண்டரங்குன்று.

என்று தலைமகன் மகளிர்மேல்வைத்துக்கூறி.....ய இன்பமிருதி
கூறியதுபொறுது மேல் தலைமகள் புலந்து உரைக்கின்றாள்:—

சஎ - ௩௦. இப்பொழுது மிகவும் அயலமகளிர்நாற்றத்தைநாறாநின்றாய்;
ஆண்டுஅவரொடுகூடுதற்கு நீகாலைப்போய் மாலைவருதல் ஒளிமலரையுடைய
மாலைப்பொழுதுதோறுமுண்டாகாநின்றது; இனிப் பண்டைக்குளைத்தலை;

சக. 'மாலைக்குமாலை' என்றது, 'அடிக்கடி' என்றாற்போலநின்றது.
மேல் தலைமகன்:—

ருக - ௩. இனிய மணலையுடைய வையைக்கண் இரும்பொழிலாணை;
குன்றத்துச்சாரலாணை; பார்ப்பாராணை; துனியல்; மலருண்கண்ணாய், அது
சொல் எனக்கு இடையவதன் து; இந்நாற்றம் பரங்குள் மத்துக்கனியினும் மலரி
னும் பயின்ற காற்றுச் சீத்தடித்துவந்தது; ஆதலான், மிகவும்துனியல்.
என,

மேல் தலைமகன் வையைமணலையும் பரங்குள் மத்தையும் குருந்நான்
குறிப்புநோக்கி,

ருக. நீ நின்குளைவிடு; என,
மேல் தோழி:—

ருக - ௮. ஏடா! யானொன்று சொல்லுங்காலத்தளவும் நில்லுநிலு; நீ

(பி-ம்.) 1 குள் குளேல் பாணி.

இருண்மையி ருண்க ணிலங்கிழை யீன்றாட்

- ௬௦ கரியனோ வாவ தறிந்திலே னீதா
வருபுனல் வைபுயமண ரொட்டேன் றருமணவே
1 டண்பரங் குன்றத் தடிதொட்டே னென்பாய்
கேளிர் மணலின் கெழுவு மிதுவோ
வேழலகு மாளி திருவரைமே லன்பளிதோ
௬௧ வென்னை யருளி யருண்முருகு சூஞ்சுளி
னின்னை யருளி 2 லணங்கான்மெய் வேறின்தும்
விறல்வெய்யோ னூர்மயில் வேனிழ னோக்கி
3 யறவ ரடிதொடினு மாங்கவை சூளேல்
குறவன் மகளாணை கூறேலா கூறே

நிஞ்சுளைப் பின்னை உறு; அமைதியையுடைபோர்பெற்ற மிகத்தகுதியில்
லாதமகனே! இவள்தாய்க்கு ஒருபெண்;

என நினக்கு இச்சுளான் ஏதம் வரின் இவள் இறந்துபடுமென்பதா
கூறிப் பின்னும் அவள் கூற்றைக் கொண்டுசுறுகின்றாள்:—

ருக - ௬௦. இலங்கிழை ஈன்றாடு அரியனோ? அரியளாவது நீசொல்
வதற்குமுன் யான் அறிந்திலேன்; இதனைப்பார்;

அறிந்திலேனென்பதா குறிப்புமொழி

ஈதாவென்பதா ஒரு மருஉமுடிபு, அஃதா இக்காலத்தா *இந்தா
வென்று வழங்கப்படும்; †சுட்டு நீண்டது.

௬௧. மணத்தைத் தரும் வேள்.

௬௩. கேளிரையொத்த மணலொடு நட்பும் இத்தன்மைத்தோ? அது
கிடக்க;

௬௪ - ௬. திருவரைமேல் அன்பு அளிக்கத்தக்கது; ஆதலால், எனக்கு
அருள் செய்தாயாக அருள் முருகன் சூளைச் சூளுநீர், நின்னை அருளில்லாத
அணங்குடனே அவன்வேல் மெய்யாகவருத்தும்;

௬௭ - ௮. அதுவேயன்றிப் பார்ப்பாரடியைத் தொடினும் விறல் வெய்
போனூர்மயிலையும் அவன் வேல் நிழலையுனோக்கி அவற்றைச் சூளுநல்

௬௮. ஆங்கு, அசைநிலை.

௬௯. குறவன் மகளாணையைக் கூறவறுகின்ற ஏடா! அதனையும்கூறல்;

* "இந்தாவிஃதோரிளங்குழவி" (கந்த. வள்ளியம்மை: ௩௩.)

† "இதா தோன்றுகின்ற சோலை" (சீவக. ௧௩௩௨.)

(பி - ம்)— 1தன்பாங்குன்று. 2அணங்குடகானமெய். 3யாவாடி.

எ0 லைய குளி னடிதோடி குன்றொடி
வையைக்குத் தக்க மணற்சீர்குள் கூறல்
யார்பிரிய யார்வர யார்வினவ யார்செப்பு
நீருரைசெய் நீர்மையில் குளென்றி நேரிழாய்
1 கயவாய நெய்தலலர் கமழ்முகை உணநகை

எரு நயவரு நறவிதழ் மதருண்கண் ²வாணுதன்
முகைமுல்லை வென்றெழின் முத்தேய்க்கும் வெண்ப
னகைசான்ற கனவன்று நனவன்று நவின்றதை
மிடிதுனி கையாரு வெற்றயர் கூரச்
சுடுமிறை யாற்றிசி னடிசேர்ந்து சாற்றுமின்

அ0 மிக, ஏற்றுதுமல ரூட்டுது மவி
8 கேட்டிதும் பாணி யெழுதுங் கிணைமுருகன்
ரூட்டொழு தண்பரங் குன்று

எ0 - எக. ஐயனே ! குளுமல் வேண்டின், வணங்கப்படும் குன்றொடி
வையைக்கேற்ற சீர்மணலைச் குளுருதொழி.

என்று குள்விலக்க, மேல் தலைமகள்:—

எஉ - ஈ. நேரிழாய்! யார்பிரிய யார்வர யார்வினவ யாரது *செப்பு
உண்டாகின்றது ?

என்றது ! இருதலைப்புள்ளி நோருயிரோனதலாற் பிரிவும் வரவும் வினா
வும் செப்பும் நம்மிடை உளவாகாவென்றவாறு.

எஉ - எ. நீ அது கருதாது, 'நீருரைக்குஞ்ஞன் நீர்மையில் கடுஞ்சுள்,'
என்றி, கயத்தின்கணுள்ள நெய்தற்பூவையும் கமழ்முகைகளது மணத்தைத்
தருகின்ற அலர்ச்சியான் நயக்கப்படும் நறவம்பூவினது இதழையுமொத்த
கண்ணினையும் துதலையும் வெண்பலையுமுடையான் நவின்ற குற்றம் நனவ
மன்று, கனவுமன்று ;

எக. முகைமுல்லை - முல்லையது முகை.

எஎ. பொய்யாதலால், நகைமிக்ககனவு.

எஅ - அஉ. என்மாட்டு இன்றியிருக்க இவளிட்ட இத்துனிக் கா
ணத்தை என்னொழுக்க நெறியாக ஓர்த்தலால் இதனைப் பொய்ச்சுளென்று
கருதி எண்ண இதை துயர்கூரச்சுடும்; இது செய்யாமல் நீ சென்று அவ

* செப்பு - விடை.

† 'யாமே, பிரிவின் நியைந்த ஓவரா நட்பி, நிருதலைப் புள்ளி நோரு
யிரழ்மே' (அகநா. கட); கலி. அக-ம் செய்யுளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 கயவருநெய்தல். ²வாணுதலார். ³தோற்றுதும்.

தெரியிழாய் ¹செய்கென்றா யெல்லாயாம் ²பெற்றே

³ மொருவர்க்கும் பொய்யாநின் ⁴வாயில்குள் வெளவங்

அரு பருவத்துப் *பன்மாணீ சேறலிற் காண்டை

யெருமை யிருந்தோட்டி யெள்ளியுங் காளை

செருவஞ் செயற்கென்னை முன்னேத்தன் சென்னி

யருள்வயிறற் றாங்கு மணிகையாற் ருக்கி

நிரைவளை யாற்றிருஞ் சூள்

கூ0 வளிபொரு சேட் ⁵சிமை வரையகத்தாற்

⁶ தளிபெருகுந் தண்சினை

பொழில்கொளக் குறையாமலரக்

குளிர்பொய்கை யளறுநிறைய

னடியைச் சேர்ந்து ஆற்றவாயாக; இவ்வுரையை எல்லார்க்கும் அறிவிக்க
மின்; முருகன் தானே யாவருந்தொழும் பரங்குள் மத்தின் கட்சென்று
மலரை ஏற்றுதும்; அவியைபூட்டுதும்; பாணித்தாளத்தையுடைய பாட்
டைத்தோற்றுவிப்பேம்; கிணையொலியை எழுவிப்பேம்.

எஃ - அக. 'ஆற்றிசின்' என்றது, தோழியை நோக்கி. 'சாற்றுமின்' என்
றது, தன் ஏலியைரைநோக்கி. உபப்பாடுகள் அவனையும் அவரைபுநோக்கி.
மேல்தோழி:—

அக - கூ. ஏடா! என்னைச் சாந்திசெய்யச் செல்கவென்றாய்; அத
னலே நின் பொய்ச் சூனானாகிய ஏதம் சின்னை வெளவுதலை யாமறித்தேம்;
கூற்றினது மிக்க ஆணையையுமிகழும் ஆற்றையுடைய முருகன் நின்னை மாறு
படுத்தகுமுன்னே என்நிரைவளை தாங்கும் மணிகாவைக் கையாற்றாக்கித்
தன் சென்னியான் வணங்கி இருஞ் சூளான் வரும் ஏதத்தை அருட்கூற்றான்
ஆற்றதலை ஏதிலரைப்புணரும்பருத்து ஆண்டு பலகாலும் சேறலாற்
காண்டி;

என்றது, யான் ஆற்றவேண்டா; அவன் தானே ஆற்றுமெனத் தலைமகள்
கற்புடைமை கூறியவாறு.

அசு. 'ஒருவர்க்கும் பொய்யாநின்' என்றது குறிப்புமொழி.

கணவற்குவரும் ஏதமஞ்சிச் செய்தலால் தம் கற்பிற்கும்... ..

தலைமகளின் யாவரும் இத்தன்மைய செய்வரென அவரது செய்தி
கூறுகின்றாள்:—

கூ0 - கூக. மழையான் உள்ளத்த தண்சினைப் பொழில்கண் பூக்கள்

* பன்மாண் - பலகாலும்; (பரி. உ. எஃ. கூஉ. கூஉ.)

(பி - ம்.)— ¹மொல்லென்றேயலா, ²ஒருவரும், ³வாயில்குள்,
⁴செயற்கென்ன, ⁵சிமைய, ⁶தளிர்பெருகும், தளிர் பெறுஞ்சினை.

மருதநளி மணன் ¹ஞெமர்ந்த
கூடு நனிமலர்ப் பெருவழிச்
சீறடியவர் சாறுகொள வெழுந்து
வேறுபடி சாந்தமும் வீறுபடி புகையு
மாறுசெல் வனியி னனியா விளக்கமு
நாறுகமழ் வீயுங் கூறுமிசை முழுவமு
க00 மணியுங் கயிறு மயிலுங் குடாரியும்
பிணிமுக முளப்படப் பிறவு மேந்தி
ய்ருவரைச் ²சேராத் தொடிரர்
கனவிற் றெட்டது ³கைபிழை யாகாது
நனவிற் சேஎப்பின் னளிபுனல் வையை
க01 வருபுன லணிகென வரங்கொள் வோருங்
கருவயி றுறுகெனக் ⁴கடம்பி வோருந்
செய்பொருள் வாய்க்கெனச் ⁵செவிசார்த்து வோரு
மையம ரமிகென வருச்சிப் போரும்
பாடுவார் பாணிச்சீரு மாடுவா ராங்கத் தாளமு
கக0 மஞ்சாடு மலைமுழக்குந்

பறிக்கத் தொலையாவாக மலரக் குளிர் பொய்கைகள் நீரால் நிறையச் செறிந்த
மணல்பரந்த வரையோடு கூடலிடைவழி... பூசை செய்யவெழுந்து சாந்த
மும் புகைப்படனவும் மாறாயியங்கும் காற்றால் நந்தாத விளக்கிற்குவேண்டு
வனவும் நாறுகின்ற கமழவீயும் இசையைக்கூறுகின்ற முழுவமும்.

க00. கயிறு - பாசம்.

க02 - று. அருவரைக்கட்சென்று சேயது அடிமலரைத்தொழுது,
கனவின் யாம் எம் காதலரைத் தொட்டது பொய்யாகாமல கனவின்கண்
எய்த வையைப் புதுப்புள்ளி அணிக.

க03. யாம் வயிறுகருவுறுகவெனப் பொருள்களை சேர்வோரும்.

க04. எம் கணவர் செய்பொருள் வாய்க்க.

க05. எம் கணவர் வியக்கத்தக்க அமரையடுகவென அருச்சிப்போரு
மாய்.

க06. பாடுவாரது பாணியாகியதாளமும்,

கக0 கக. மலைக்கண் எதிரொலியுமாகிய இக்கெடாத கம்பலைக்
கண்ணே.

(பி - ம).— ¹ஞெயிராணி. ²சேஎத்தெடுதர்க்கு. ³கைபிழையாது.
⁴கடன்படி. ⁵செவிசாத்துவோரும்.

தஞ்சாக் கம்பலைப்
பைஞ்சனைப்பாடி யெழுபாலைய
ராயித முண்க ணலர்முகத் தாமரை
தாட்டா மரைத்தோட் டமனியக் கயமல
ககநி ரெங்கைப் பதுமங் கொங்கைக் கயமுகைச்
செவ்வா யாம்பல் சென்னீர்த் தாமரை
புனற்று மரையொடு புலம்பேறு பாடுருக்
கூரெயிற்றார் குவிமுலைப் பூனெடு
மார னெப்பார் மார்பணி கலவி
கஉ0 யரிவைய சமிர்தபான
முரிமை மாக்க 1 னுவகையமிர் துய்ப்ப
மைந்தர் மார்வம் வழிவந்த
செந்தளிர் மேனியார் செல்ல 2 தீர்ப்ப
எனவாங்கு

ககக. ஏழாவது *வினைசெயிடத்தின் கண்வந்தது.

ககஉ. சுணைக்கட் பாய்ந்தெழு பாலையராகிய கூரெயிற்றார் (ககஅ) என
மேலே கூட்டுக.

ககஉ - உச. கண்ணாகிய தாமரைப்பூவும் முகமாகிய தாமரைப்
பூவும் தாளாகிய தாமரைப் பூவும் தோளாகிய பொற்கயத்து மலர்த்த எம்
கையாகிய தாமரைப்பூவும் கொங்கையாகிய பெரிய தாமரைமுகையுமாய்ச்
செவ்வாயாம்பலொடு கூடி இயங்குநீர்மையையுடைய இத்தாமரைகள்
அந்நீரின் கட்டாமரையொடு வேறுபாடுறுத கூரெயிற்றார் முலைப்பூனெடு
கணவர்மார்பணிகள் மயங்க, அவர்க்கு அரிவையராக்கும் அமிர்தம்போதும்
காமபானத்துடனே அமுதாக்குதற்குரிய மடையர் உவகையைச் செய்யும்
அமிர்தத்தைக் கொடுக்கத் தம் கணவர் மார்பின்கண் வழிவந்த செல்லலைச்
செந்தளிர் மேனியார் தீரா நித்பர்.

ககக. 'கலவி' என்பது கலவியென நின்றது.

சிறையவர் சாறு கொளப் (கக) பெருகழியிடத்து (கரு) எழுந்து (கக)
பிறவுமேந்தி (கரு) வரையகத்துச் சென்று தொழுது (கருஉ) கம்பலைக்கண்
ணை (ககக) மாப்பணி கலக்க (ககக) உவகையமிர்துய்ப்ப (ககஉ), வாங்கொன்
வோரும் (கரு) கடம்படுவோரும் (கரு) செவிச்சார்த்துவோரும் (கரு)
அருச்சிப் போருமாய் (கருஅ) செல்லல் தீர்ப்ப (ககஉ) எனக்கூட்டுக.

கஉச. எனவாங்கு - என் நிவ்வாற்றல்.

* தொல்காப்பியம், வேற்றுமையியல், கு, உ0 பார்க்கி.

(பி - ம.)— 1 உவகையமிர்தவாக்க. 2 தீர்ப்பவாக்க.

கஉரு ¹உடம்புணர் காதலரு மல்லாரும் கூடிச்
 கடம்பமர் செல்வன் கடிநகர் பேண
 மறுமிடற் றண்ணற்கு மாசிலோ டந்த
 நெறிநீ ரருவி யசம்புறு செல்வ
 மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா
 கஉ0 தண்பாந் குன்ற நினக்கு.

கடவுள் வாழ்த்து.

²ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.

³மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணுப்பாலையாழ்.

கஉரு - ரு0. பரங்குன்றமே! தம்முட் பிரியாத மகளிரும் மைந்தரும் அல்லாத வரம்பேண்டுவாருங் கூடி மறுமிடற்றண்ணற்கு மாசிலோள் தந்த கடம்பமர்செல்வன் கடிநகரை வழிடடச் செல்வத்துடைய மணவருந்த மழைவறந்ததாயினும் நெறிநீரருவி அசம்புமிகுஞ்செல்வம் நினக்கு மன்னுவதாக.

கஉக. மா, வியங்கோளசைச்சொல்.

முருகத்திடமாகிய பரங்குன்றை வருணித்த முகத்தால் எதிர்முக மாக்கியும் படர்க்கையாக்கியும் அவனையே வாழ்த்தி முடித்தமையிற் கடவுள்வாழ்த்தாயிற்று. (அ)

(பி - ம்.)— ¹உடன்புணரக்காதலரும். ²ஆசிரியர்நல்லந்துவனார், ஆசிரியர்நல்லந்துவனார். ³மருத்துவநல்லச்சுதனார்.

ஒன்பதாம் பாடல்.

சேவ்வேள்

இருநிலந் துளங்காமை வடவயி னிவந்தோங்கி
 1யருநிலை யுயர்தெய்வீத் 2தணங்குசா றலேகாக்கு
 முருமுச்சூழ் சேட்சிமை யுயர்ந்தவ ருடம்பட
 வெரிமலர்த் தாமரை யிறை 3வீழ்த்த பெருவாரி
 ௫ விரிசடைப் பொறையூழ்த்து விழுநிகர் மலரேய்ப்பத்
 தணிவுறத் தாங்கிய தணிநிலைச் சலதாரி
 மணிமிடற் றண்ணற்கு மதியாரற் பிறந்தோய்நீ
 மையிருநூற் றிமையுண்கண் மான்மறிதோண் மணந்தஞான்
 றையிருநூற்று மெய்ந்நயனத் தவன்மகண் மலருண்கண்
 ௧0 மணிமழை தலைஇயென மாவேனில் காரேற்றுத்
 தணிமழை தலையின்று தண்பரங் குன்று

(ஒன்பதாம் பாடலுரை.)

க - கக. பெரியநிலம் அசையாமல் வடதிசைக்கண்ணே மிக ஒங்கி
 அணங்குதல்சான்ற தெய்வகாந்திக்கு இறையாகிய இந்திரனாற் காக்கப்படும்
 இமயச்சிமையத்தின்கண் தெய்வமுனிவர றுவருமுடம்படக் கற்பால் நன்கு
 மதிக்கப்படும் ஆரலிடத்தே மணிமிடற்றண்ணற்குப் பிறந்தோய்! மையாகிய
 கரிய நூற்றான் அணியப்பட்ட இமைக்குங்கண்ணையுடைய வள்ளிதோனை
 நீ களவின்கண் மணந்த அன்று மெய்யின்கண் ஆயிரங்கண்ணையுடைய இந்
 திரன்மகள் தேவசேனையது கண் முதுவேனில் காராந்தன்மைபெற
 மணிநிற மழைபெய்தாலொக்கப் பரங்குன்றின்கண் நீராகிய தணிந்த
 மழையைப் பெய்த்தது.

ச - அ. அயனால் வீழ்த்தப்பட்ட ஆகாயக்கங்கைய மலர்ந்துவிழும்
 பூவையொப்ப வேகந்தனியச்சடைப்பாரத்தின்கட்டாங்கிய ஒப்பில்லாத
 நிலைமையினைபுடைய சலதாரியாகிய மணிமிடற்றண்ணலெனக் கூட்டுக.

க. சலதாரி - சலத்தைத் தரிக்குமியல்பையுடையவன்.

அ. வள்ளியை 'இமையுண்கண்மான்மறி' என்றார், 4மாலுடை மகளாகவின்.

இவ்வளவும் முருகவேளை எதிர்முகமாக்கிக் 5கைகோளிரண்டிற்குமுரிய
 தேவியராத் காதலிக்கப்பாடுகிறவாழ்த்தி மேல் வள்ளிய துசிதப்பீழ் அவன்

(பி - ம்.)— 1அகநிலையுயர். 2அணங்குகாதலை. 3வீழ்த்தமுருகுபெரு
 வாரி. 4மாலுடைமகள், மானிடமகள். 5கைக்கோள்.

- நான்மறை விரித்து நல்லிசை விளக்கும்
வாய்மொழிப் புலவீர் ¹கேண்மின் சிறந்தது
காதற் காமங் காடித்துச் சிறந்தது
கரு விருப்போ ரொத்து மெய்யுறு புணர்ச்சி
புலத்தலிற் சிறந்தது கற்பே யதுதர்
னிரத்தீலு மீதலு மிவையுள் ளீடாப்
பரத்தையுள் ளதுவே பண்புறு கழற
ரோள்புதி துண்ட பரத்தையிற் சிவப்புற
உ0 நாளணிந் துவக்குஞ் சுணங்கறை யதுவே
²கேளணங் குறமனைக் கிளந்துள சுணங்கறை
சுணங்கறைப் பயனு மூடலுள் ளதுவே, அதனால்,
அகற லறியா வணியிழை நல்லா
ரிகறலைக் கொண்டு ³துனிக்குந் தவறிலரித்
உரு தள்ளாப் பொருளியல்பிற் ⁴தண்டமிழாய் வந்திலார்
கொள்ளாரிக் குன்று பயன்

பரங்குன்ற அவட்கொத்தவாறும் கூறலுறுவார், நான்மறைப்புலவரை
கோக்கித் தமிழது சிறப்புக் கூடவாராய்ப் பொதுவகையான் அவற்றிற்குக்
காரணம் கூறுகின்றார்:—

கஉ - ங. நான்மறைப்பொருளை விரித்து அம்மறையது நல்லிசையை
விளக்கும் புலவீர்! சிறந்ததொரு பொருளைக் கேண்மின்:

* கசு - ரு. காமத்துச் சிறந்தது காதலையுடைய காமம்; அஃதாவது,
மெய்யுற்றறியாதாரிருவர் அன்பொத்துப் பான்மை வகையால் தாமே
மெய்யுற்றுப் புணரும் புணர்ச்சி.

கசு - உசு. இனி அன்பு ஒவ்வாத கற்புப் புலத்தலாற் சிறந்தது; அப்
புலவியாவது, தான் வாயில் வேண்டுகூடம் வாயினேர்தலுமாகிய இவையுள்
ளீடாகத் தலைவனது பரத்தைமையான் வருவது. இனிப் புதிதாகத்தோள்
துகரப்பட்ட பரத்தையில்லின்கண்ணே ஒருத்தியை நாட்காலையே செவ்
வணியணிந்து விட்டுப் பூப்பு அறிவிப்ப அப்பண்புறு கழறலால் தலைவர்
வந்து உவக்கும்புணர்ச்சியை யுடைத்து; அப்புணர்ச்சிகடாம் தலைவிக்குப்
பாங்காயினோர்கேட்டு வருத்தமுறப் பரத்தையால் தன் மனைக்கண் அலர்
துற்றப்பட்டுள. அப்புணர்ச்சியின்பந்தானுண்டாவது இயல்பானன்றி ஊட
லானாயது; அதனால், இக்கற்பிற் போலத் தலைவர் நீங்குதலறியாத கள

* (பு - ம்).— ¹கேண்மினறந்தது, ²கேளணங்குறமனைமனைக். ³துனிக்குந் தவறிலரைத். ⁴தண்டமிழாவந்துழார், தண்டமிழாயவந்திப்பார்.

ஊழாரத் தோய் ¹கரை னூக்கிப் புனறந்த
 காழாரத் தம்புகை ²சுற்றிய தார்மார்பிற்
 கேழாரம் பொற்ப வருவானைத் தொழாஅ
 ௩௦ வாழிய மாயாரின் றவறிலை யெம்போலுங்
 கேழிலார் மாணல முண்கோ திருவுடையார்
 மென்றோண்மேலல்கி நல்கலு மின்று
 வையெயிற் றெய்யா மகளிர் திறமினிப்
 பெய்ய வழக்கு மழைக்காமற் றைய
 ௩௫ ³கரையாவெந் நோக்கத்தாற் கைசுட்டிப் பெண்டி
 னிகலி ⁴னிகந்தானை யவ்வே டலைக்கண்ணி
 திருந்தடி தோயத் திறைகொடுப் பாளை

விப்புணர்ச்சியையுடைய மகளிர் அவரொடு மாறுகொண்டு துனிக்கும் குற்றமுடையரல்லார் இப்புணர்ச்சியை வேண்டுகின்ற பொருளிலக்கணத் தையுடைய தமிழை ஆராயாத தலைவர் களவொழுக்கத்தைக் கொள்ளமாட்டார்.

கஅ. பண்புறுகழறலாவது:—* “பூப்பின் புறப்பா டிராது நானூந், நீத்த கன் றுறைத லறத்தா றன்றே ” எனும் அறத்தொடு பொருந்திய உறுதிச் சொல்.

இனி அக்களவிற்புணர்ச்சியையுடைமையான் வள்ளி சிறந்தவாறும் அத்தமிழை ஆய்ந்தமைப்பான் முருகன் சிறந்தவாறுங் கூறுகின்றார்:—

உஎ - சச. சந்தனமாங்கனையுடைய ஊழான் மெலிந்த கரையை முறித்து வையைப்புணர்கொண்டுவந்த வடிர்த்த சந்தனத்தினது புகைகூழ்ந்த தாரையுடைய மார்பின்கண் நீத்தையுடைய முத்தாரம் அழகுபெறத் தன் னெடு கலத்தற்குவரும் முருகவேளைத் தொழுது ‘எம்போலி...வஞ்சனே ! வாழ்வாயாக; நின்னை அறியாது அகப்பட்ட அவ்வையெயிற்று மகளிர் திறம் இனி மழைபெய்ய வேண்டி வருந்துப். காலகையொக்கும்; ஆதலால் அவரே தவறுடையராவதல்லது நீதவனுடையவாயல்ல; நின்னையெய்துந் திருவுடையார்மென்றோண்மேலல்கி நல்கலும் நன்க்கின்று ; ஆகையால் நின் மாணல முண்ணக்கடவேனோ’ என்று தன்னைக் கையாற் சுட்டிச்சொல்லி வெகுளி மிக்க நோக்கத்துடனே அவள் பெண்ணோரணமாக உண்டான புலவியானீங்கிய ⁵தேவசேனையைச் சென்றெய்தி அவ்வோர் தன்தலமானை அவள் திருந்தடியைத் தோய வணக்கமாகிய திறையைக் கொடுப்ப, அவள் புலவினீங்கி

* “பரத்தையிற் பிரிந்த கிழவோன் மனைவி, பூப்பின் புறப்பா டிராது நானூ, நீத்தகன் றுறைத லறத்தா றன்றே” (இறை. கு. ச.௩.)

(பி - ம்).— ¹கரைநீக்கிப். ²சுற்றிய மார்பிற். ³கரையாவ நோக்கத்தாம். ⁴இகந்தானை வேள்கண்ணித். ⁵தெய்வச்சேனை.

1 வருந்த ஸௌவவற்கு மார்பளிப் பாளைக்
 குறுகலென் றிருள்ளிழை கோதைகோ லாக
 ௪0 * 1விறுகிறுக யாத்துப் புடைப்ப
 வொருவர் மயிலொருவ ரொண் 3மயிலோ டேல
 1 விருவர் வாண்கிளி யேற்பின் மழலை
 செறிக்கோண்டை மேல்வண்டு சென்றுபாய்ந் தன்றே
 வெறிகொண்டான் குன்றத்து வண்டு
 ௪1 தார்தார் 5பிணக்குவார் கண்ணியோச்சித் தடுமாறுவார்
 6,மார்பணி கொங்கைவார் மத்திகையாப் புடைப்பார்
 கோதை வரிப்பந்து கொண்டெறிவார்
 7பதை மடநோக்கம் பிறிதாக ஆத
 துடங்கு நொசுதுசுப்பார் நூழி நலைக்கொள்ளக்

அவனை வருந்தலென்று சொல்லித் தன் மார்பையளிப்ப, வள்ளி அதனைக் கண்டு 'இனி அவனைக் குறுகல்' என்று அவன்கையை மிகஇறுகயாத்துத் தன் 1 கோதை கோலாகப் புடைப்ப அதனைக்கண்டு ஒருவர் மயில் ஒருவர் மயிலோ டேல, இருவர் வாண்கிளியும் தம்முள் மழலையேற்கின்ற அளவிலே, வெறியாட்டைவிரும்பினான் குன்றத்துவண்டு தேவசேனையது கொண்டைமேற் செறித்த வண்டை மேற்சென்று பாய்ந்தது.

௩௪. காவையொத்தலாவது:—கா, தனக்கு இன்றியமையாத மழையை வருவித்துக் கொள்ளமாட்டாது அது தானேவந்துழிப் பொலிந்து வாராத வழியும் ஆமளவுமாற்றி ஆகாத எல்லைக்கண் 7இறந்து படுதல்.

, ௪௪. குன்றத்துவண்டென்றமையான் அது வள்ளியுடையதாயிற்று.

௪௫. அங்கனம் பாய்ந்த அதனைக் கண்டு தேவசேனையாங்கியர் வள்ளி பாங்கியரோடுஇகலித் தாரையும் தாரையும் பிணக்குவார்.

௪௬. மார்பை அழகுசெய்த கொங்கைக்கண்.

௪௭ - ௬. கோதையையும் வரிப்பறதையும் கொண்டெறிவாராய்த் தம் பேதைமையையுடைய மெல்லிய நோக்கம் வெகுளியான் வேறுபட ணத துடங்கு நுசுப்பினராயிருந்தே மிடைந்த போலரேறேகொள்ள,

* "இறுகிறுகத் தோட்கோட்புக கொள்ளார்" (நாலடி. புல்லறிவான் மை. அ.)

1 "கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி." (கலி. ௫௧.)

1 "கோதை கோலா...அலைப்பென் போலவும்" (கலி. ௧௨௮.)

(பி - ம்) — 1வருந்தாலெனவவடார்க்கு. 2இறுகிறுக. 3மயிலோடல.

1 இருவான கிளி. 5பிணக்குவார். 6மாரணி 7இறந்துபடுமாகலானத் தொழில்களானோத்தல்.

௫௦ கயம்படு கமழ்சென்னிக் களிற்றியல்கைம மாறுவார்

வயம்படு ¹பரிப்புரவி மார்க்கம் வருவார்

தேரணி யணிகயிற்று தெரிபு வருவார்

வரிசிலை வளைய மாற்புற வாங்குவார்

² வாளி வாளிக ணிலைபெற மறலுவார்

௫௫ தோள்வளை யாழி சுழற்றுவார்

மென்சீர் மயிலிய லவர்

³ வாண்மிகு வயமொய்ம்பின்

வரையகலத்தவளை வானவன்மகண்

மான்னெழின் மலருண்கண்

௬௦ ⁴ மடமொழியவ ருடன்சுற்றிக்

கடிசுனையுட் குளித்தாடுநரு

மறையணிந்த வருஞ்சுனைய

னறவுண் ⁵வண்டாய் நரம்புளர்நருஞ்

சிகைமயிலாய்த் தொகைவிரித்தாடுநருங்

௬௫ கோகுலமாய்க் கூவுநரு

மாகுல மாகு நருங்

௫௦ - ௫௬. அதனைக்கண்டு, வள்ளி பாங்கியராகிய மென்சீர்மயிலிய லவர், தோட்டிப்புண்ணல் மென்மைப்பட்ட சென்னியை புடைத்தாய்.....
.....மத்தத்தார் கமழ்கின்ற களிற்றியல்பைத் தம்பாற்கொள்வார்; வெற்றிப்பட்ட செலவ்னையுடைய புரவிகளது கதியால் வருவார்; தேரணிபோல வடிக்கயிற்றைத் தெரிந்துகொண்டு வருவார்; வாளி மாற்புற வரிசிலையை வளைய வாங்குவார், வானையுடையவர் நிலைமை பெற மறலுவார்; தோள்வளையாகிய ஆழியைச் சுழற்றுவாராக,

௫௭ - ௬௦. வானவன் மகளுடைய பாங்கியர் அதற்கு அஞ்சி வாட்ட ழும்பு கெருங்கிய வெற்றிமொய்ம்பினையுடைய முருகனைத் தொக்குச் சூழ்ந்துகொண்டு.

௬௨ - ௬. அப்பாறையணிந்த சுனைக்கண் வண்டாய் நின்றது.

௬௬. ஆகுலமாகுகருமாக.

(பி - ம்).— ¹படுபுரவிமாறகம். ²வாவாளிகள். ³வாணவயமொய்ம் பின். ⁴மடிமொழி. ⁵வண்டாறு.

- குறிஞ்சிக் குன்றவர் ¹மறங்கெழு வள்ளிதமர்
 வித்தகத் தும்பை விளைத்தலான் வென்வேலாற்
 கொத்தன்று தண்பரங் குன்று
- எ0 கடுஞ்சூர் மாமுத ற்டிந்ததுத்தவே
 லடுபோ ராளநின் குன்றின் மிசை
 யாட னனின்றோ ²ரவர்போர் செறுப்பவும்
 பாடல் பயின்றோரைப் பாணர் செறுப்பவும்
³ வல்லாரை வல்லார் செறுப்பவு
- எடு மல்லாரை யல்லார் செறுப்பவு மோர்சொல்லாய்ச்
 செம்மைப் புதுப்புனற்
 றடாக மேற்ற தண்சனைப் பாங்கர்ப்
⁴ படாகை நின்றன்று
 மேள வெண்கினைவை
- அ0 வென்றுயர்த்தகொடி விறல்சான்றவை
⁵ கற்பிணை நெறியூ டற்பிணைக் கிழமை
 நயத்தகு மரபின் வியத்தகு குமர
 வாழ்த்தினேம் பரவுதுந் தாழ்த்துத்தலை நினையா

கௌ - கூ. குறிஞ்சிநிலத்து மக்களாகிய குறவர்பெற்ற மறங்கெழு
 கொடிச்சியர் திருந்திய போரைவிளைத்தலால் வென்வேலானுக்கியைந்தது.

இவ்வாறு அவனைப் படர்க்கையாக்கி இவை கூறிப் பின்னும் எதிர்முக
 மாக்கி வாழ்த்துகின்றார்:—

எ0. வேலால்.

எ2. ஆடல் பயின்றாரை அவ்வாடல் பயின்றார் வெல்லவும்.

எ3. வல்லாரை - வல்லுப்போர்வல்லாரை.

எடு. அல்லார் - ஒழித்த கல்விகளையுடையார்.

இக்கல்வி வென்றிகளான் ஒப்பில்லாத புகழ்பார்ப்பு.

எஎ - அ. தடாகம்போலும் சனைப்பக்கத்துக் கொடியெடுத்து நின்
 மது.

எக. நினக்குப் பொருந்தினவேலினை.

அ0. வென்றுயர்த்தகொடியால்லி மலமைந்தனை.

அகீ. டு. கற்புப்பொருந்திய நெறியையுடைய தேவியரது அன்பு

(பி - ம்).¹— ¹மறகெழு. ²அவைபோர். ³வல்லாரைவல்லாரை
 செறுப்பவும். ⁴படாக்கைநின்குன்று. ⁵கற்பிணை.

நயத்தலிற் சிறந்தவெம் மடியுறை
அந்நி பயத்தலிற் சிறக்க நாடோறும் பொலிந்தே.

கடவுள் வாழ்த்து.

குன்றம்கூதனார் பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

பொருந்திய அவ்வுடலுரிமைய நயத்தம்கேதந டண்பினையுடைய குமா!
யாம் நின்னை வணங்கி வாழ்த்தி வேண்டிக்கொள்ளாநின்றேம்; அன்பாற்
சிறந்த எம்மடிக்கணுறைவு நாடோறும் டொலிந்து பயன் தருதொரு
சிறக்கவென்று.

என்றென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

(க)

பத்தாம் பாடல்.

வையை.

மலைவரை மாலை யழிபெயல் காலைச்
 செலவரை காணக் ¹கடறலைக் கூட
 நிலவரை ²யல்ல னிழத்த விரிந்த
 பலவுறு போர்வைப் ³பருமணன் மூஉய்
 ௫ வரியரி யாணு முகிழ்விரி சினைய
⁴மாந்தீந் தளிரொடு வாழையிலை மயக்கி
 யாய்ந்தளவா வோசை ⁵யறையூஉப் பறையறையப்
 போந்தது வையைப் புனல்
 புனன்மண்டி யாடல் புரிவான் சனமண்டித்
 ௧0 தானித நொய்ந்நாற் சரணத்தர் மேகலை
 யேணிப் படுகா ⁶விறுகிறுகத் தாளிடஇ
 நெய்த்தோர் நிறவாக்கி *^௭ரேக்கி யாவையு
 முத்துநீர்ச் சாந்தடைந்த மூஉய்த் தத்திப்

(பத்தாம் பாடலுரை.)

க - அ. வையைப்புனல் மலையிடத்து மாலைக்கட்பெய்த மிக்க பெய
 லான் எல்லைசென்று காணப்படாத கடலைக் கூடுதற்குக் காலைப் .....
 போந்தது.

க. ஈண்டு ஏதுப்பொருண்மைக்கண் வந்த ஆனாபு இறுதிக்கட்
 டொக்கு நின்றது.

உ. 'சென்று' என்பது 'செல்ல' எனத்திரிந்தது.

ங - அ. நிலவெல்லைக்கட் பசுமுதலிய துன்பங்கள் சுருங்க விரிந்த பல
 முக்கன் நெருங்கின போர்வையுடனே பருமணலை மூடி வரியையுடையவண்டு
 .....முகிழ்விரிசினையின் கண்ணவாகிய மாந்தளிர்களுடனே வாரை
 யிலைகளை மயக்கி ஆராய்ந்து அளவிடப்பாத பல ஓசையும் ஒலிக்கக்
 கரைகாவலரையழைக்கின்ற பறை அறையப்போந்ததெனக் கூட்டுக.

சு. 'மாந்தீந்தளிரொடு வாழையிலை மயக்கி' என்பது புனல் கரையிற்
 சோலைகளுள் மாச்சினைகளைத்தோய்ந்து செல்கின்றமை தோன்ற நின்றது.

க - ஈஅ. அப்புனலின்கண் மண்டியாடுதலைச் செய்ய வேண்டிச்
 ஈனம் டுசல.....யவிதமான சரணத்தையுடையராய்

* 'நீரேக்குவோரும்' என்றும் இது படித்தற்கு இடமுண்டு.

(பு - ம்.) - ¹கடல்வரைக்கூடி. ²அல்லலிழக்கவிரிந்தபலவுறு. ³பயிற்
 ணல். ⁴மாந்தளிரோடு. ⁵அறையிறபறையறைய. ⁶இறுகுறுகுதன்னா.

புகவரும் பொங்குளைப் *புள்ளியன் மாவு
கரு மிகவரினு மீதினிய வேழப் பிணவு

1 மகவரும் பாண்டியு மத்திரியு மாய்மாச்
சகடமும் தண்டார் சிவிகையும் பண்ணி
வகைவகை யூழும் கதம்புமூழ்த் தேறி
முதிய ரிணையர் முகைப்பரு வத்தர்

உ0 வதிமண வம்பலர் 2வாயலிழந் தன்ன
ரிருகிற மார்தரு மின்னினி யோரும்
விரவு நரையோரும் 3வெறுநரை யோரும்
பதிவத மாதர் பரத்தையர் பாங்க

மேகலையாகிய ஏணிப்படுகாலை மிக இறுகுமாறு தாளிட்டு அரக்குரீரை 1 எக்
கும் கருவியெல்லாவற்றையும் முத்துப்போலும் பனிரீரோடு அளவிய சந்
தனத்துடனே மூயின்கட்கொண்டு தத்துதலான் மேல்கொள்கரிய மாவை
யும்.....மேலிருத்தற்கு இனிய பிடியையும் பெயர்சொல்லி
அழைக்கப்படும் அரிய எருதுபூண்ட வையத்தையும் கோவேறுகமுதையை
யும் ஆய்மாபூண்ட சகடத்தையும் தண்டார்ந்த சிவிகையையும் வகைவகை
யாகப்பண்ணி முறைமுறையாக வந்துமொய்த்து விரைந்தேறி.

க0 - கக. 1இருகோவை முதல் முப்பத்திருகோவையீறாக ஒன்றம்
கொன்று வடமேறுதலான் மேகலையை 2 ஏணிப்படுகால் என்றார்.

கங. மூடுதலுடைமையார் பூப்பெட்டியை 'மூடம்' என்றார்.

கசு. பாண்டியென்பது ஆகுபெயர்.

கக - உசு. முகைபோலும் பருவத்தாரும் தங்கிய மணத்தையுடைய
புதுமலர் வாயலிழந்தன்ன பருவத்தாருமாகிய இனையவரும் விரவுநரை
யோரும் வெறுநரையோருமாகிய முதியவரும் என்ற இவ்விருதிமார்த்தரும்

* "புள்ளேர் புரவி" (பரி. கக-அடி ௫௨), "புள்ளியற்கலிமா" (தொல்.
கற்பு. ௫௩.)

† "மருப்பினீரெக்குவோரும் (பரி. கக), "சிவிறிப் பொறிநீரெக்கியும்"
(க - சஉ. கஅஅ), "குருகிச் செம்புன நவிரா தெக்கவும்" எனவருவன,
(ஷசு - உக) பெருங்கதை.

‡ "எண்ணிரன் டிரட்டி கோத்த விரிசிகை யிருபத் தொன்றிற், பண்
ணிய கலாப மீரோழ பருமநா விரண்டிற் செய்த, வண்ணமே கலையிரண்டிற்
காஞ்சிபு வகையோ கார்த்தம், புண்ணியக் கொடிவன் டார்ப்பப பூத்த
போற் புலம்பப் பூட்டி" (திருவிளா. திருமணப். கருஅ.)

§ ஏணிப்படுகாலெனவும் வேறுதூல்களில் இப்பெயர் வழங்கும்.

(பீ - மீ.)— 1அகவரும். 2வாய்பிளந்தன்னார். 3வெந்துநரையோரும்,
அநகரையோரும்.

ரதிர்குரல் வித்தக ராக்கிய தாள

உரு விதிகுட் டியவிய மென்னடை போலப்
பதியெதிர் சென்று பருஉக்கரை நண்ணி
நீரணி காண்போர் ிநிரைமாட மூர்குவோர்
பேரணி நிற்போர் பெரும்பூச ருக்குவோர்
மாமலி பூர்வோர் வயப்பிடி யுந்துவோர்

* உரு வீமலி கான்யாற்றின் றுருத்தி குறுகித்

*தாம்வீழ்வா ராகந் தழுவுவோர் தழுவெதிரா
தியாமக் குறையூட லின்னசைத் தேனுக்ரவோர்
காமக் கணிச்சியாற் கையறவு வட்டித்துச்
சேமத் திரைவீழ்த்துச் சென்றமளி சேர்குவோர்

கற்புடைமகளிர் பரத்தையரொப்பட்ட இப்பருவங்களின் மகளிரும் இம்
மாந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பாங்காவினரும் வித்தகராக்கிய தாளவிதியாற்
கூட்டப்பட்ட அதிர்குரலியங்களது மென்னடைபோலப் பிறபதியிலுள்ளா
ரோடு யாற்றெதிரே நடந்துசென்று அதன் உயர்ந்த கரையைச் சேர்த்து.

உம்மைகள் வேண்டியவழிக் கூட்டியுரைக்கப்பட்டன.

உச - ரு. தாளவிதிகுட்டிய இயமென்னடை போலலாவது: இயங்கள்
ஒன்றற்கொன்று கூறுவேறுபாடுடையவேனும் விளம்பிதநடையையுடைய
தாளகதியால் எல்லாம் மென்னடையவாய்ச் செல்லுமாறுபோல எதிர்
செல்கின்றவர்களும் வன்மை மென்மை இடைமையாகிய பண்புவேறுபா
டுடையவேனும் நெருக்கத்தால் எல்லாரும் மென்னடையராய்ச் சேரல்.

நீரினது அமுதுகாண்டல் (உஎ) முதலாக அமளிசேர்தல் (உச) ஈறாகச்
சொல்லிய வினையாட்டுக்கள் அலர்வாயவிழ்த்தன்னபருவத்துக் (உ௦)கற்புடை
மகளிர் பரத்தையரன்; அவற்றில் மாவின் திரை ஊர்தலும் பிடியை உந்து
தலும் பரத்தையர்க்கேயுரிய.

உஎ. நிரைத்த நீரணிமாடம்.

உஅ. மைந்தரொடு பொரும் வினையாடம்போர்க்குப் பேரணியாய்
கிற்பார்; துசியராய்ச்சென்ற தாக்குவார்.

உ௦. நறுநாற்றத்தையுடைய பூ மிக்க யாற்றிடைக்குறை.

உ௧ - ச. அத்தழுவுதலைச் செய்யாது யாமத்து ஊடற்குறையாகிய
இனிய கலவிறையைத்தரும் தேனை நுகர்போர், காமக்கணிச்சி உடைத்த
லால் ஊடலைச் சுழற்றியெறிந்துவிட்டு அமளிசேர்வோராக.

* "தாம் வீழ்வார் மென்றோள்" (திருக்குறள், க௦௩.)

† "காமக்கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு, காணுத்தாழ் வீழ்த்த
கதவு" (திருக்குறள், ௧௨௫௧.)

(பி - ம்.) — ிநிரைமரம்.

௩௫ தாம்வேண்டு காதற் கணவ ரெதிர்ப்படப்
பூமேம்பா டிற்ற புனைசுரும்பிற் சேம
மடநடைப் பாட்டியர்த் தப்பித் தடையிறந்து
தாம்வேண்டும் பட்டின மெய்திக் கரைசேரு
மேழுறு நாவாய் வரவெதிர் கொள்வார்போல்
௪௦ யாம்வேண்டும் வையைப் புனலெதிர்கொள் கூடல்
ஆங்க, அணிநிலை மாடத் தணிநின்ற பாங்கா
மடப்பிடி கண்டு வயக்கரிமா லுற்று
நடத்த நடவாது நிற்ப மடப்பிடி
யன்ன மனையாரோ டாயா நடைக்கரிமேற்
௪௫ ௨ சென்மன மாலுறுப்பச் சென்றெழின் மாடத்துக்
கைபுனை கிளர்வேங்கை காணிய வெருவுற்று

௩௫ - ௪௦. ஏனை முகைப்பருவத்துமகளிர் (௧௧) பூவின்மேம்பாட்டை
நாடிவந்துற்ற சுரும்புபோலத் தாம்விரும்பும் காதற்கணவர் தம்மைவந்து
எதிர்ப்பட்டுப் புணர்த்தப்பொருட்டு நீராடல்கூறித்துத் தமக்குக் காவலாகிய
பாட்டியரைத் தப்பி அவர்தடுத்தலையுங்கடந்துபோய் நாவாயதுவரை எதிர்
கொள்வார்போல்விரும்புபுற்று யாம் விரும்புகின்றவையைப்புனலை எதிர்
கொள்கின்ற கூடலின்கண்.

௩௫ - ௪௦. தாம்வினைத்த பட்டினத்தைச்சேர்ந்து ஏற்றிவிட்ட பண்டங்
களைக் கொடுத்து ஆண்டுள்ளனவென இடைபூறிய நிறந்து கரையைச்
சேரும் நாவாயென்க.

சுணத்தராய்த் (௧௦) தாளிட்டுக்கொண்டு (௧௧) ஏறிச் (௧௨) சென்று
நண்ணி (௨௧) அவர்வாய்விழந்தனனார் (௨௦) இப்பெற்றிய செய்ய (௨௭ -
௩௪) முகைப்பருவத்தார் (௧௩) எதிர்கொள்கின்ற கூடல் (௪௦) எனமுடிக்க.

பக. ஆங்க, அசை.

௪௧ - ௫௫. ஒருவயக்கி த - க்குப்பாங்காய் பிடியைக்கண்டு காமத்
தால் மயக்கமுற்ற மேலிருந்தமைந்த நடத்தநடவாது அழகியநிலைகளை
புடையமாடத்தையணைந்த இடத்திலே நிற்ப அப்பிடிதானும் கரிமேற்
சென்ற மனம் மயக்கமுறுப்ப மேலிருந்தமகளிரொடு நடத்தல்சுருங்கிச்
சென்று அப்புலிமுகமாடத்துப் பண்ணிவைத்த *வேங்கையைக்கண்ட அன
லிலே அதனை மெய்வேங்கையென்றும் கரியைப்பாயுமென்றும் கருதி

* பிடி வேங்கைக்கு அஞ்சுதல், நற்றிணை ௪௭, அடு, ௧௪௪ - ஆம்
செய்யுட்களாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்.) - 1அபர்நடை. 2சென்மனமாலுறுப்ப,

மைபுரை மடப்பிடி மடநல்லார் விதிப்பிறச்
செய்தொழில் கொள்ளாது மதிசெத்துச் 1சுதைதரக்
கூங்கை மதமாக் கொடுந் *தோட்டி 2கைநீவி

௫0 நீங்கும் பதத்தா லுருமும் பெயர்த்தந்து
வாங்கி முயங்கி வயப்பிடி 3கால்கோந்துச்
சிறந்தாந் நடுக்கஞ் சிறந்தார் 4கனைய
விதையுங் கயிறும் பிணையு மிரியச்
† சுதையுங் கலத்தைப் 5பயிஞாற் றிருத்துந்

௫௫ திசையறி 6நீ கானும் போன்ம்

வெருவி அம்மேகத்தையொத்தபிடி அம்மகளிர்நடுங்கப் பாகர்செய்யும்
தொழிலைக்கொள்ளாதுசுதைய அச்சிதைவிற்கு ஆற்றாது பிளிறுகின்ற அக்
கைம்மா தோட்டியைக்கடந்துசுதையுமளவில் அம்மைத்தர் 1உருமும்போலு
முழக்கத்தையொழியுமாறு அதனைப் புலிமுகத்தினின்றும்வாங்கிப் பிடி
சுதையாமல் அதனையணைவித்து அம்மகளிர் நடுக்கத்தை அவர் கனைகின்ற
செயல், பாயும் கயிறும் மரக்கூட்டமுமிரியச் சுதையப்புகாசின்ற மரக்கலத்
தைப் பயிஞால் திருத்தி அதனகத்தார்நடுக்கம் கனையும் நீகான்செயலோ
டொக்கும்.

சக. அணிநிலமாடம், ஆகுபெயர்.

௫௪ - ௫. கலங்களை ஓட்டும் திசையறித்தநீகானென்க.

௫௫. உம்மை, இசைநிறை.

3 ஸ்வையநீர்விழவின் கண் மைந்தரும் மகளிருமேயன்றி விலங்கு
களும் ஒத்தஅன்பினவாயின; அது நின்மாட்டில்லையாயிற்றென்பது கூறிய
வாறும்.

* "தோட்டிநீவி" (பதிற். ௫௩.)

† 'சுதையுங் கலத்தை...போன்ம்' என்னும் பகுதி "செய்யு ளிறுதிப்
போலி மொழிவயி, னகார மகாச மீரொற் றாகும்" (தேவல். மொழி. கு.
கஅ. ௪.) என்பதற்கும், " லளமெய் ...லுள்ளே" (நனீ. கு. ககக-மயிலை;
ஷெ கு. கஉ0-விறுத்தி) என்பதற்கும் மேற்கோள்.

‡ பரி. அ. அடி ௧௭ - ௮, "உருமுகுரலோடை யானை" (சீவக. ௭.)

§ "குறியா விற்ப மெளிதி னின்மலைப், பல்வேறு விலங்கு மெய்த
காட, குறித்த விற்ப நினக்கெவ னரிய" (அகநா. உ) என்பதும், "வருக்
கைப் பழம்விழுதே, னெய்யா தயின்றின மந்திகள் சோரு மிருஞ் சிலம்பா,
மெய்யா விரியதென்" (திருச்சிற். ௨௬௨) என்பதும் இதன்விசேடவுரையும்
இங்கே அறியப்பாண.

(வி - ம். — 1சுதைததாங்கர்க்கைமடமா. 2கைநீறுவி. 3கோல்
காத்தா. 4கனைய, விதையு. 5பயிராற்றிருத்தித், 6மீகானும்.

பருக்கோட்டி யாழ்ப்பக்கம் பாடலோ டாட்
லருப்ப மழிப்ப வழிந்த ¹மனக் கோட்டைய
(?) ரொன்றோ டுரண்டா முனறேறார் வென்றியிற்
பல்சன நாணிப் ²பதைபதைப்பு மன்னவர்

கூ0 தண்ட மிரண்டிற் தலைஇத் ³தாக்கி நின்றவை
யொன்றியு முடம்பா டொலியெழுதற் கஞ்சி
நின்ற நிகழ்ச்சியும் போனம்

காமங் கனைந்தெழக் கண்ணின் ⁴களியெழு
லுர்மன்னு மஞ்சி யொளிப்பா ரவாநிலை

கூ1 *களின் களியெழக் காத்தாங் கலரஞ்சி
யுள்ள முனையெழ வுக்கத்தா னுள்ளுட்
பரப்பி மதர்நடுக்கிப் ⁵பாரலர் தூற்றக்
கரப்பார் களிமதரும் போனம்

⁶களொடு காமங் கலந்து கரைவாங்கும்

எ0 வெள்ளத் தருமிப் புனல்

நூ - கூஉ. பரிய கோட்டையுடைய யாழின்கூறு மிட்டுறுப்பாடல்
ஆடல் இவை திண்மையையழிப்ப அழிந்த துனியினையுடையமகளிரும் மைம்
தரும் கூடுதற்குச்செல்கின்ற.....னும் ஒத்திருக்கவும் வென்றி
காரணமாக ஒருவரினொருவர் முற்படுதலைநாணிக் கூடாது மெலியுதல்,
மாறுபாட்டையுடைய மன்னவாச்சேனையிரண்டும் தம்முட் கண்ணுற்றுப்
பொருதுகொந்தவை சந்தியாதற்கு மனத்தான் இயைந்துவைத்தும் முன்
னாக.....உடம்பட்டதென்னும் வார்த்தைபிறக்குமென்று அதனையஞ்சிப்
பின்னும் சோவோடுகின்ற ஒழுக்கத்தையொக்கும்.

கூ௩ - அ. காமம் மிக்கெழ அதனாகிய கண்ணின்களிப்புப் புலப்படா
நிற்கவும் ஊரிலுள்ளாரைமிகவுமஞ்சி அதனையொளிப்பாருநிலைமை, கள்ளின்
களியிக அதனினுமதரு.....யெழுமாறு உள்ளேயுள்ளேடுக்கிப்
பாரிலுள்ளார்க்குப்பரப்பி அலர்நூற்றவும் அவ்வலரையஞ்சி ஊக்கத்தாற்
பாதுகாத்து அக்களிமதரை மறைப்பாருடைய நிலைமையைப் போலும்.

கூ௪ - எ0. கள்ளையும் காமத்தையும் பொருந்துதலாற் கரையறும் இன்ப
வெள்ளத்தைத் தாராநின்றது, சொல்லுகின்ற இப்புனல்.

* கலி. ககடு; திருக்குறள், கூஉஅ.

(பி - ம்).— ¹மனக்கோட்டை, யொன்றோடி. ²பதைபதைப்ப மன்ன
வர். ³தாக்கிநின்றன, தாக்குநின்றன. ⁴களியெழு. ⁵பாரீத்தலாதுதற்ற.
⁶களள்ளைகாமம்.

புனல்பொருது மெலிந்தார் திமில்விடக்
கனல்பொருது¹ வகிலினாவி¹ காவெழு
நகின்முகடி மெழுகிய வளறுமடை திறந்து
திசைமுழுது கமழ² முகிலகடி கழிமதியி
எடு னுறைகழி வள்ளத் துறுநறவு வாக்குந
ராவுகெறி யுவவுமதியென வங்கையிற் ருங்கி
*யெறிமகர வலய மணிதிகழ் துதலியர்
³ மதியுணர மகளென வாய்பல்வாய் மடுப்ப
யீப்பால் வெண்டிகில் போர்க்குநர் பூப்பால்
அ0 † வெண்டிகில் சூழ்ப்பக் குழன்முறுக்குநர்
செங்குங்குமச் செழுஞ்⁴ சேறு
பங்கஞ் செய்யகில் பலபளித
மறுகு படவறை புரையறு குழலியி

எக. இப்புனலொடு பொருது இளைத்தமகளிரெல்லாம் புணைகளை
விட்ட அளவில்.

எஉ - ச. கனல்சுட்ட அகிலின்புகை காவின்கனெழு அதனால் ஈரம்
புலர்த்தித் தம் முலைமுகட்டின்கண் மெழுகிய கலவைக்குழம்பு மடைதிறந்
தாலொக்கப்படுத்து திசையெங்குங்கமழ.

எரு. உறுநறவு - வெம்மை மிக்கநறவு.

எஎ. தலைக்கொலம் அழகுவிளங்கும் துதலியர்சிலர்.

எஅ. மதியுது கலையையுண்கின்ற தெய்வமகள்போல, மடுப்ப - மடா
நிற்க.

எக. போர்க்குநர் - போர்ப்பார்.

எக - அ0. பூத்தொழிலைத் தன்பாறுடைய வெண்டிகில்¹ சிலர் குழல்
மேற்சுற்ற அதனைமுடக்குடார்.

அக. குங்குமச்சேறு.

அஉ - ச. சேறுகச்செய்த அகிற்சாந்து பலாஅகியகருப்பூரம் இவைதம்
முள்மறுகச் சார்ந்தமிக்கண் புரையந்தருழலியால் அவியைப்பொருத்தின
குண்டத்தின்கண் அமுலென நிறம்பெற அரைப்பார்.

* "மகரப் பருவாய் தாழ மண்ணுறுத்து" (முருகு. உரு.)

† 'வெண்டிகில்' என்றும், "கோபத் தன்ன தோயப் பூத்துகில்" என்
றும் கூறலின், துகில் வெண்மைசெம்மை இரண்டிற்கும் பொது; (சீவக.
கச. ந.)

(பே - ம்.) - ¹கர்வெழுந்த தினமுகடிமெழுகியளறுமடையடைதிர்த்து.

² முகிலகெழியமதியின. ³ மதியுணமராமகள், மதியுணராமகள். ⁴ செ
றும்பங்கஞ்செய்கில்பலபளிததம்.

னவியம ரமுலென வரைக்குநர்
 அந் நத்தொடு நள்ளி நடை ¹யிறவு வயவாளை
 வித்தி யிலயில் வினைக பொலிகென்பா
 ரில்லது நோக்கி *யினிவரவு கூறமு
 னல்லது வெஃகி வினைசெய்வார்
 மண்ணார் மணியின் வணர்குரல் வண்டார்ப்பத்
 கூ0 தண்ணைத் துவர்பல வூட்டிச் சலங்குடைவா
 ரெண்ணெய் கழல ²விழைதுகள் பிசைவார்
 மாலையுஞ் சாந்து மதமு ³விழைகளுங்
 கோலங் கொளநீர்க்குக் கூட்டுவா ரப்புன
 லுண்ணா நறவினை யூட்டுவா ரொண்டொடியார்

அம்மிக்குழம்பிற்கு உவமையாவது அலியமர்குண்டத்தின்மீது தோன்ற
 மகின்ற அழலாகியின், 'அலியமரமுல' என்றார்.

அநு - ௪. 'தொண்டாறசெய்த' உது நண்டு இறவு வானை இவற்றை
 நீரின் கண்வித்தி.

அள - அ. இரப்போரது இன்மையைநோக்கி 'அவர்' ஈயென்பதைச்
 சொல்லுதற்குமுன்பே அறத்தைவிரும்பி அவர்நயக்கும் தானங்களைப்
 பண்ணுவார்.

அக - கூ. மண்ணுதலுறநீலமணிபோல நெறித்த மயிர்க்கற்றைக்
 கண் வண்டார்ப்பப் பிபத்துத்துவரையுமுடடி நீராடுவார், ⁴இழைபொடியை
 இட்டுப் பிசைவார்.

கஉ. மதம் - சத்தூரி.

க௩. 'நீர்க்கு' ஒப்பணையாதல்கூடாமையிற் கூட்டுவாரென்றார்.

காட - ச. இங்ஙனம் கூட்டுவார் ஊட்டுவாராயது, தமக்கு அப்புனல்
 செய்து உதவிக்குக் கைம்மாறுகருதி.

* இயிவரவென்றது இங்கே ஈயென்றதற்கு, "ஈயெனவிரத்த
 விழிந்தன்ம" (புறநா. ௨௦௪), "நாவிந கிரவி ளிளவந்த தில" (திருக்
 குறள், ௧௦௬௬).

¹ நீரிற் பொன்மீட்டுமுதலியவற்றுள் விடுத்தவழிபடுதல், இப்புத்தகத்
 தின் ௪௦ - ஆம் பக்கத்துக் கீழ்க்குறிப்பாலறிபவர்கும்.

² "இலனென் னுமெவ்வு முடியாயமை" எனவும் திருக்குறளும் அதனு
 ரையும் இதனுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

³ "பத்துத்துவரினுமென்று விரையினும் ..ஆட்டி" (சீலப். ௬ எக்-௬.)

(பி - ம்).-- ¹ இறவுவயலுளவானை, இறவுவயலுளவானை. ² இழைய
 தகன்பிசைவார். ³ இழைகளுங் கோலங்கொணர்க்கு.

க001¹ வண்ணங் தெளிர் முகமும் வளர்முலைக்
கண்ணும் கழியச் சிவந்தன வன்னவகை
யாட்டயார் தரிபடு ²மைவிரை மாண்புகழி
யரந்நின்வாய் போன்ம்போன்ம் போன்ம்
பின்னு மலர்க்கண் புனல்

க002³ தண்டித் தண்டிற் ருய்ச்செல் வாரும்
கண்டற்றண் டாது திரைநுரை தூவாரும்
வெய்ய திமிலின் ⁴விரைபுனலோ டொய்வாரு
மெய்யதுழவி னெதிர்புனன் மாறாடிப்

⁵பைய வினையாடு வாருமென் பாவையர்
க003⁶ செய்தபூஞ் சிற்றடிசி விட்டுண்ண வேற்பா
ரிடுவார் மறுப்பார் சிறுகிடையார்

க00 - கூ. இத்தன்மையாராகிய ஒன்டொடியார்க்குப் புனலாட்டான்
நிறம் ஒளிபெற்று நீராண் ஏறுண்டமுகமும் முலைக்கண்களும் மிகச்சிவந்தன;
காதலரோடு அன்னவாகியவினையாட்டை அயர்ந்திருக்கவும் பின்னும் புன
லின்மேற்செல்கின்ற அவர்கண்கள் வண்டுமொய்க்கின்ற ஐந்தாகிய விரை
மாண்ட காமபாணத்தினது அரத்தார் கூர்மையிடப்பட்ட வாய்போலும்.

இது தொழில்பற்றிவந்த இல்பொருளுவமை.

க01, அடுக்கு, துணிவுபற்றிவந்தது.

இனிப் புனல்பொருதுமெலியாத மைந்தரைக்கூறுகின்றார் :

க00 - க02. விரும்பி வாழைத்தண்டாலே நீர்மேற்றவிச்செல்வாரும்
கண்டற்றதைத் திரையினும் நுரையினும் தூவுவாரும் விசையையுடைய
ஒடத்தின்கண்ஏறி அதனை விரைபுனலோடு ஒழுக்குவாரும்.

க03. புனலுக்கு எதிர் மாறாகஆடி உண்டான மெய்யது உழப்பால்.

க04 - 05. மென்பாவையரிழைத்த பொலிந்தசிற்றிலில் தாம்அட்ட
சிறுசோற்றையிட உண்டற்கு ஏற்பாரும்.

க06. முன் இடுவாராய்ப் பின் மறுப்பாராகிய மகளிருடைய.

* "செம்மேனி, பொன்போன்ம்பல் வெண்புத்தம் போன்ம்" என்ப
தற்கு 'ஐகிரைமாண்புகழி.....கண்புனல்' என்னும் பகுதியை மேற்கோள்
காட்டினன், மாறனலங்காவுகையாசிரியர்; சூ. கூடி.

(பு - ம்).— ¹வண்ணமுத்தெளிர். ²ஐயவிரை. ³தண்டிற்றண்டிற்.
⁴விரைபுனலோடாய்வாருமெமையாதுழவி. ⁵பைவினையாடுவோரும். ⁶செய்
யபூஞ், செய்பூஞ்.

*பந்தம் ¹கழுங்கும் பலகளவு கொண்டோடி
யந்தண் கரைநின்று ²பாய்வாராய் மைந்த³
ரொளிறிலங் கெஃகொடு வாண்மாறுழக்கிக்
கக0 களிறுபோ ருற்ற களம்போல நாளுந்
தெளிவின்று தீரீப் புனல்
† மதிமாலை மாலிருள் கால்சீப்பக் கூடல்
வதிமாலை மாறுந் தொழிலாற் புதுமாலை
நாளணி நீக்கி நகைமாலைப் பூவேய்ந்து
ககரு ³தோளணி தோடு சுடரிழை ⁴நித்திலம்
பாடுவார் பாடல் பரவல் பழிச்சத
லாடுவா ராட ⁵லமர்ந்தசீர்ப் பாணி

க0அ, அவரறிந்து வாங்கச்சென்றுழி எட்டாமல் நீருட்பாய்வாருமாய்,
க0ரு, க0அ, இரண்டிடத்தும் உம்மை வருவிக்கப்பட்டது.

க0அ - கக, மைந்தர் எஃகானும் வாளானும் மாறுபட்டு உழக்கக்
களிறுகள் தம்மிற் பொருதலுற்ற களம்போறலான் இனியநீர்மையையுடைய
புனல் தெளிவின்றுயிற்று.

இனி எல்லாரும் புனலாடி மீண்டவாறு கூறுகின்றார் :

ககஉ - உரு, மாலைக்கண் மாலிருளை மதி காலசீத்த அளவிலே கூடற்
கண்வதியும் இயலபைநோக்கி மீளுநதொழிலுடனே புதியுயிலபையுடைய
நாளணிகளைநீக்கி மாலைக்கண் நகுதலையுடைய பூக்களைவேய்ந்து தோளணி
தோடு மற்றுள்ள சுடரிழை முத்துவடம் இவற்றையணிந்து பாடுதற்குரி
யாரதுபாடலும் பல்லாண்டுமுதலாய பரவுதலும் புகழ்தலும், ஆடுதற்குரி
யாரது ஆடலும் அதற்குப்பொருந்தின ஈருடன்கூடிய பாணியென்னுந்தாள
மும் மேல்ஆர்க்கின்ற தேனீக்களது செறிந்தவழக்கமுமாகிய அவற்றினாகிய
ஒசைபெல்லாவற்றொடும் பாடுகின்ற பண்ணெலியைக்கேட்டுத் தம் இன
மென்று அதன்வழியே ஊரினின்றும்உருகிநற வண்டுகள் அப்பாடுவார்
வருந்த எதிரேவந்து நகைமாலைப்பூவேய்ந்த மயிர்க்கந்தைக்கண் தேன்

* வினையாட்டுப் பருவத்தில சிறுமிகளுடைய பந்து முதலியவற்றை
இளைஞர் கவர்த்தோடுதல இயலபு, “வரிப்பந்துகொண்டோடி” (கலி. 10க),
“வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய” (பு - வெ, பாடாண், 100); “முற்றியிப்
பதைக் கழங்கைக் கொண்டோடினை” (திருவேங்கடத்தந்தாதி, 5௭.)

† “ஊங்கிருணமான்மாலை” (பு - வெ, பெருந்திணை, கரு.)

(பு - ம்.)— ¹கழுங்கும்புலன்களவு. ²பாய்வாரமைந்த. ³தோளணி
கொடு. ⁴நித்தலம். ⁵அமாசாபபாணி.

நல்ல கமழ்தே னளிவழக்க மெல்லாமும்
 பண்டொடர் வண்டு பரியவெதிர் வந்தாதக்
 ௧௨௦ கொண்டிய வண்டு கதுப்பின் குரலாதத்
 தென்றிசை நோக்கித் திரிதர்வாய் மண்டிகால் சார்வா
 நளிர்மலைப் பூங்கொடித் தங்கு புகங்கும்
 2 பனிவனா ராவியும் போன்ம் மணிமாடத்
 துண்ணின்று தூய பனிநீ ருடன்கலந்து
 ௧௨௧ காரிறிய வார்க்கும் புகை
 *இலம்படு புலவ ரேற்றகை ஞெமரப்

கொள்ளையைக்கொள்வனவாகியவன்குள் உடனவந்துத எல்லாரும் தென்றி
 சையைநோக்கி மீள்கின்ற எலுக்கண் னெரிமாட.....வந்தித்தவியபளி
 நீர் மணத்தொடுக்கிக் காற்றுத்திரிய அதனெடுமாடத்துள் நின்று புறப்
 பட்டுப்பரக்கும் அகற்புகை மலையிற்பூங்கொடிக்கட்டங்கிப் பின் மேல் மண்டி
 யேறும் வளர்பனியாவிபோலும்.

௧௧௫. 'அணிந்து' என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

நீக்கி வேய்த்து (௧௧௬) அணிந்து (௧௧௭) திரிதர்வாய் (௧௨௧) என்க.

௧௧௮. நல்லகமழ்தேனென்பது, செய்யப்படுவதாகிய தன்பொருட்டு
 ஏற்ற அடையடுத்துச் செய்வதன்மேல் நின்ற ஆகுபெயர்.

புனலாட்டின்புறகர்ச்சி ....

இனி அவ்வீன்பங்கட்டு ஏதுவாகிய வையைவையாழ்த்தி 4 முடிக்கின்றார்.

௧௨௩. உம்மை, இசைநிறை.

௧௨௬ - ௨௧. † இன்மையாற்றதரப்பட்ட புலவரது ஏற்றகைநிறைய
 டொண்ணைச்சொரியும் ௨ முதியைப்போலவே வையை செய்யின்கட் பொ
 ணைப்பாப்பும் இயல்புவினை மாறுதொழிக் து 1 பமறியாது தானேவிரிபு
 ற்கு விருந்துசெய்யுங்கூடகண் குந்தமின்றி இசைக்கூறா இசைக்கு
 புடைபவராசிய பாணரும்கூததரும் மேயிய கூட்டத்தோடு ஒருங்கு ஏத்தி,
 தொழ. ஏ - று. (௧)

* "இலம்படு புலவ ரேற்றகைநீ நையக, கலம்பெயக் கவிழ்கத ௧
 றொழித் துட்ககை" (மலைபடு, ௫௭௭-௮.)

† 'படுதல - உண்டாதல; இனி, இவ்வுரையாசிரியர் பரிபாட்டினு.
 'இலம்படு...வழுதி' என்பதற்குத் தோல்சாப்பியத்தன், 'இலமென்

௨(௫ - ம்).— 1பெரியவெதிரினவந்துத. 2பனிவனாவாவியும். 3காற்
 வார்க்கும். 4முடிக்கின்றான்.

பொலஞ்சொரி வழுவியிற் புனலிறை பரப்பிச்
 செய்யிற் பொலம்பரப்புஞ் செய்வினை யோயற்க
 வருந்தாது வரும்புனல் விருந்தயர் கூட
 கந்0 வருங்கறை யறையிசை வயிரிய ருரிமை
 யொருங்கும ராயமெடு டேத்தினர் தொழவே.

என்பது, பருவங்கண்டு வன்புறை எதிரழிந்த தலைமகளது
 ஆற்றமைகண்டு தோழி தூதுவிடச் சென்றபாணன் பாசறைக்கண்
 தலைமகற்குப் பருவவரவும் வையையீர் விழவணியும் ஆங்குப்பட்ட
 செய்தியும் கூறியது.

கரும்பிள்ளைப்பூதனார் பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணுப் பாடையாழ்.

விக்கு' எனவும் குத்திரத்திற்கு இளம்பூணரைத்தாங்குரைத்தார்; அத்
 தன்மை எம்மனோர்க்கு அறிதலரிதென்க; நச்சிலுக்கினியி அதனை வேறு
 ரைத்தாரென்க" என்பது, திருக்குறளதுண்பொருண்மலை, உடக; (செந்
 தமிழ் எ - ஆம் தொகுதி கூக - ஆம் பக்கம் பார்க்க.)

பதினோராம் பாடல்.

வையை.

விரிசுதிர் ¹மதியமொடு வியல்விசம்பு புணர்ப்பு
வெரிசடை யெழில்வேழந் தலையென்க் கீழிருந்து
தெருவீடைப் படுத்தமூன் றென்பதிற் றிருக்கையு
நருகெழு வெள்ளிவந் தேற்றியல் சேர
கு ² வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்பப் ³பொருடெரி
புந்தி மிதுனம் பொருந்தப் புலர்விழிய

(பதினோராம் பாடலுரை.)

க - ஈ. விசம்பு மதியத்தோடுபுணர்ப்பனவாகிய எரியும் சடையும் வேழமுமுதலாக அவற்றின் கீழிருந்து கீதியால் வேறுபடுக்கப்பட்ட ஓரொன்று ஒன்பதுநாளாகிய மூவகையிராசிகளுள்.

மேலவாய நான்மீன்களைக் கீழதாகியமதி புணர்தலாவது அவ்வநேர் நிற்தன்மாதிரமாகலின், அவற்றை 'விசம்புபுணர்ப்பு' என்றார்.

உ. எரி - அங்கியைத் தெய்வமாகவுடைய கார்த்திகை; அதனால் அதன் முக்காலையுடைய இடபமுணர்த்தப்பட்டது. சடை - சடையை யுடைய ஈசனைத் தெய்வமாகவுடைய திருவாதிரை; அதனால் அதனையுடைய மிதுனமுணர்த்தப்பட்டது. வேழம் - வேழத்திற்கு யோனியாகிய பரணி; அதனால் அதனையுடைய மேடமுணர்த்தப்பட்டது.

இவைமுதலாக இவற்றின்கீழிருத்தலாவது, இவற்றதுபெயரான் *இட பவீதி, மிதுனவீதி, மேடவீதியென வகுக்கப்பட்டு அம்மூவகைவீதியுள்ளும் அடங்குதல். அவற்றுள், இடபவீதி, கன்னி துலாம் மீனம் மேடமென்பன; மிதுனவீதி, தேள் விலலு மகரம் கும்பமென்பன. மேடவீதி, இடபம் மிது னம் கர்கடகம் சிங்கமென்பன. ஓரிராசியாவது இரண்டேகால் நாளாதலின், கந்தான் கிராசியாகிய இவை ஓரொன்று ஒன்பதுநாளாயின. கோட்களுக்கு இடனாகலான் இவை பன்னிரண்டும் 'இருக்கை' எனப்பட்டன.

ச - க. நிறத்தையுடையவெள்ளி இடபத்தைச்சேரச் செவ்வாய் மேடத்தைச்சேரப் புதன் மிதுனத்தைச்சேரக் கார்த்திகை உச்சமாகவிடித

* "மேட வீதி யிடப வீதி, மிதுன வீதி யெனவொரு மூன்றே, அவை தாம், இந்நூட்டர் முதலிய வியங்கு நெறியே", "இடபஞ் சிங்க மிதுனங் கடக, மினை நான்கு மேட வீதி", "மீன மேடங் கன்னி துலாமு, மாண விடப வீதிக்க கமைந்தன", "விலலு மகரங் குடமே விருச்சிகஞ், சொல்லிய மிதுன வீதித் துறையே" என்பன, பிங்கலநீத.

(பி - ம்.)— 1மதியொடு. 2 வருடையடிமகன், 3பொருடரு.

லங்கி யுயர்நிற்ப வந்தணன் பங்குவி
னில்லத் துணைக்குப்பா லெய்த விறையமன்
வில்லிற் கடைமகர மேவப்பாம் பொல்லை

க0 மதிய மறைய வருநாளில் வாய்ந்த
பொதியின் முனிவன் புரைவரைக் கீறி
மிதுன மடைய விரிகதிர் வேனி
லெதிர்வரவு மாரி யியைகெனவிவ் வாற்றாற்
புரைகெழு *சையம் பொழிமழை தாழ

கரு நெரிதருஉம் வையைப் புனல்
வரையன புன்கைமுங்
கரையன சுரபுன்னையும்
1 வண்டறைஇய சண்பகநிரை தண்பத
மனைமாமரம் வாள்வீரஞ்

ஊண்டாக வியாழம் சனியின் இல்லமிரண்டாகிய மகரகும்பங்கட்கு உப
பாலைமீனத்தைச்சேர யமனைத்தமையனாகவுடைய சனி வில்லுக்குப்பின்னா
கிய மகரத்தைச்சேர இராகு மதியமறையும்படி வருநாளின்கண்.

சு - எ. ஆதித்தன் சேய்த்தையடைய வென்பார், 'புலர்விடியலங்கி
யுயர்நிற்ப' என்றார்.

சு - க0. பாம்பு மதியமறைய ஒல்லைவருநாளென்றது, அவ்வாவணி
மாதத்து மதிரிசைநாளாகிய அவிட்டத்தை. எனவே, மதியும் இராகுவும்
மகரத்துநிற்கவென்பதனும் கேதுஅதற்குமுழாமிடமாகிய கற்கடகத்துநிற்க
வென்பதனும் பெறப்பட்டன.

இதனாற்சொல்லியது, ஆவணித்திங்கள் அவிட்டநாளின் இக்கோட்கள்
தமக்குரியநிலமாகிய இவ்விராசிகளில் நிற்பச சோமனை அரவுதிண்டவென்
பதாயிற்று.

கக - உ. அகத்தியனென்னுமீன் உயர்ந்ததன் னிடத்தைக்கடத்து மிது
னத்தைப்பொருத்த.

பொதியிலுவிட்டெனவும் தோன்றினின்று.

கஉ - ச. முறுகினவெயிலையுடைய முதுவேனிற்சூப் பின்வரும் கார்
காலத்து மழைபெய்கவென்ற இவ்விதிவழியால் உயர்ந்த சையமலைக்கண்
மழைபெய்ய.

கஅ. பூமணத்தான் வண்டு ஒலித்தற்குக்காரணமாகிய சீண்டகநிரை.

கக. மனைமரம் - இல்லம்; ஆவது தேயு.

வாள்வீரமென்னுமரம் கூவனை.

* சையம், மேன்மலையென்றுங் கூறப்படும். (பரி. கஉ : 2.)

(பரி - ம்.) - 1 வண்டறைஇ.

உ௦ சினைவளர் வேங்கை கணவிரி காந்த

டூய தோன்றி தீயென 1மலரா

ஆதை யவிழ்த்த வுடையித மொண்ணிலம்

வேய்பயில் சோலை யருவி தூர்த்தரப்

பாய்திரை யுந்தித் தருதலா னய்கோல்

உ௫ வயவ ரீரிமலர்த் துறையென்கோ

வரிமலர் மீப்போர்வை யாரந்தாழ் மார்பிற்

நிரைநுரை மென்பொருட்டுத் தேமணச் சாந்தி

னரிவை யதுதான யென்கோகள் ஞண் ணூஉப்

பருகு படிமிட மென்கோ பெரிய

௩௦ திருமருத நீர்ப்பூந் துறை

ஆநா ணிறைமதி யலர்தரு பக்கம்போ

னரி னாரி 2னளிவரைச் சிலம்புதொட்டு

நிலவுப்பரந் தாங்கு நீர்நிலம் பரப்பி,

உ௦. கணவிரி - செவ்வலரி.

உ௧. தீயெனமலர்த் து தழைத்த தோன்றி.

உ௨. சிறுகாற்றால் விடுக்கப்பட்ட அலர்ந்த இதழையுடைய சினைநிலம்

உ௩. ௩௦. இவற்றின்மலர்களைச் சாரலிற் சோலைக்கண்ணே அருவி கொண்டு வந்துசொரிய அவற்றைத் திரை தள்ளிக்கொண்டுவந்து திருமருதத் துறைக்கண்ணே தருதலான், அத்துறையை, பூவாராய்ந்துபறிக்கும் கோ வினையுடைய வலியகுடிகள் நிறத்தவாகிய பூக்களைக்கொண்டுவந்துகுவிக்கும் பூமண்டபமென்கோ? வையையாகிய அரிவைபது அல்குற்றையென்கோ? கள்ளை வாய்க்கொண்டு பருகும்சிலமகள் மிடமென்கோ? இவற்றுள் யாதென்று சொல்லுவேன்.

உ௪ - ௮. அரிமலராகிய பாடத்தையும் மலையிலுள்ள முத்துக்கள் தாழ்ந்தமார்பினையும் திரைபையும் நுரைபையும் குமிழியையும் இனிய மணத்தையுடைய சந்தனத்தினையுமுடைய அரிவையென்க.

வரைவுமலர்ந்ததோழி வையைச்சிறப்புக்கூறுவாள் இத்துணையும் தான் கருதியவாற்றற்கூறி மேற் கண்டார்கூறுகின்றவாற்றற் கூறுகின்றார்:—

௩௧ - ௪௦. பிறை தோன்றியநாள் தொடங்கி நாடோறும் ஒருகலை வளர் கின்ற முற்பக்கம்போல் நாளுக்குநாட்பெருகி, அதனிலவு எங்கும் பரந்தாற் போல மலைச்சாரல்தொடங்கியுள்ள நிலத்தின்கண் நீரைப்பரப்பி உலகிற்குப் பயன்பட்டு அதன்பிற்பக்கத்து அமராக்கு உணவாகிய அம்மதியம் ஈட்டி;

(பீ - ம்)— 1மலரையுடையவித்த, 2கனிவரை.

யுலகுபயம் பகர வோம்பு பெரும் பக்கம்
 ௩௫ வழியது பக்கத் *தமா ருண்டி
 மதிநிறை வழிவதின் வரவு சுருங்க
 வெண்மதி நிறையுமா ¹விருண்மதி போல
 நாள்குறை படுதல் காணுநர் ¹யாரே
 சேணிகந்து கல்லூர்ந்த மாணிழை வையை
 ௪0 வயத்தணிந் தேருகின் யாணரிரு நாள்பெற
 மாமயி லன்னார் மறையிற் புணர்மைந்தர்
 காமங் களவிட்டுக் கைகொள்கற் புற்றென
² மல்லற் புனல்வையை மாமலை விட்டிருத்த
 வில்லத்து நீதனிச் சேற விளிவரல்
 ௪௫ எனவாங்கு

சுருங்குமாறுபோல.....குமிடத்தும் எட்டாம்பக்கத்துமதியளவாதலன்றி
 இருளுவாவினப்போல நீர் ஔராகக் குறைபடுதலையுடையநானைக் காண்
 கின்றிலலை; அதனால், கெடுந்துரத்தைக் கடந்துவந்தவையாய், நீ பெருகின
 நாளின்யாணரேயன்றி வற்றினநாளின் யாணரையும் உலகம்பெற இந்நீர்
 மிகுதியைத் தணிந்து ஏகு.

௩௪. பகர்ந்தென்பது பகரவெனத் திரிந்துநின்றது.

௪0. இருநாளுமென்னுமும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்றெக்கது.

௪௧ - ௪. மறையிற் புணர்ந்த மைந்தர் மாமயில்னார் ¹ காமம்
 சிறப்புடைய அக்களவொழுக்கத்தைவிட்டு இளிவந்தகற்பொழுக்கத்தையுற்
 றற்போல, வையாய், கிள் ² பிறந்தையாகிய மலையைவிட்டு இருத்தத்தொரிய
 நின்கடற்றலையினில்லத்து நீ தனியேசேறல் இளிவரவு; ஆதலால் ஆண்டுச்
 சேறம்பாலையல்லே.

௪௫. என - என்றுகண்டார்சொல்ல.

ஆங்கு, அகை.

* பிற்பக்கத்துமதி அமரர்க்கு உணவாதல். பரி.௩. ௫௨ - ௩ ஷெ
 ௧0. எய்.

¹ “குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேய்வன கெடுகநின்
 மெவ்வ ராக்கம்” (மதுரை. ௧௬௫ - ௬.)

² இந்துல், ௬ - ஆம் பாடலின் ௧௪ - ஆம்அடிமுதலியவற்றையும் அவ
 ற்றிலுரையையும் பார்க்க.

³ பிறத்தை - பிறத்தவீடு.

(பி - ம்.)—¹யார். ²மல்லாம்புனல்.

கடையழிய நீண்டகன்ற ¹கண்ணனைக் காளை
படையொடுங் கொண்டு ²பெயர்வானைச் சுற்ற
மிடைநெறித் தாக்குற்ற தேய்ப்ப வடன்மதுரை
யாடற்கு நீரமைந்த தியாறு

௩௦ ஆற்றணி, வெள்வாள் விதிர்ப்போர் மிளிருந்த மேந்துவோர்
கொள்வார்கோல் கொள்ளக் கொடித்திண்டே ரேறுவோர்
*புள்ளேர் புரவி பொலம்படைக் கைம்மாவை
வெள்ளநீர் நீத்தத்து னூர்பூர் புழக்குநருங்
கண்ணருஞ் சாயற் கழித்தூர்ப் போரை

௩௧ ³வண்ணநீர் கரந்த வட்டுவிட் டெறிவோரு
மணம்வரு மாலையின் வட்டிப் போரைத்
துணிபிணர் மருப்பி னீரெக்கு வோருந்
தெரிகோதை நல்லார்தங் கேளிர்த் தினைக்கு
முருகெழு தோற்ற முரைக்குங்கா னானும்
௪௦ பொருகளம் போலுந் தகைத்தே பரிகவரும்
பாய்தேரான் வையை யகம்

சக - கூ. எல்லையநீண்டு அகன்றகண்ணனை உடன்கொண்டு படை
யொடும்பெயர்ந்ததலைவனை அவன்சுற்றம் இடைச்சுரத்துச் சென்றபொரு
தாற்போல வெற்றியையுடைய மதுரையார் இடையேபுகுந்து நீராடுதல்
ஏற்றது யாறு.

௩௦. வானும் குந்தமும் ¹இடைமுதலியவற்றான் அமைக்கப்பட்டன

௩௧. கொள்வாரெனப் பொதுப்படக்கூறியவதனால் மகளிர்² உள்,
மகளிரும் மைந்தர்தோர்க்குட் பாகரும் கொல்கொள்ளவென்பது பெற்றும்.

௩௨ - ௩. வெள்ளநீராழத்துள் இவற்றை ஊர்ந்தூர்த்து.

௩௪ - கூ. கண்ணுக்கு ஆறும் அழகையுடைய முங்கிற்கழியால் நீரை,
தரப்போரை அரக்குநீரையடக்கிய வட்டால் எறிவோரும் மாலை³,
சுழற்றியெறிவோரை அற்ற பிணையுடைய கொம்பினீரால் எஞ்சுலை,
மாயத் தம், கேளிரோடு நாளும்தினைக்கும்.

இது காரின்கனடல்.

மேல் இளவேனிற்காலம்.

* “புள்ளியன்மாவும்” (பரி. ௧௦. ௧௪).

1. ¹ இடை - செட்டி.

(பரி - ம்.) - ¹கண்ணனை, ²பெய்வானை, ³வண்ணநீர்.

கீரணி வெறிசெறி மலருறு கமழ்தண்
 டார்வரை யகலத்தவ் வேரணி நேரிழை
 யொளிதிகழ்தகை வகைசெறி ¹பொறி
 கூடு புனைவினைப்பொலங் கோதையவரோடு
 பாக நிறைவழை மதுநுகர்பு களிபரந்து
 நாகரினல் வளவினை வயவேற ²நனிபுணர்மார்
 காரிகைமது வொருவரினொருவர் கண்ணிற் கவர்முறத்
 சீரமை பாடற் பயத்தாற் கிளர்செவிதெவி
 எ0 யும்ப ருறையு மொளிகிளர்வா னூர்பாடு
 (?) மம்பி காவர் வழக்கிற்றே யாங்கதை
 காரொவ்வா வேனில் கலங்கித் தெளிவா
 னீரொவ்வா வையை நினக்கு

கூஉ - எக. நீராடற்கமறநக அணியினையுடைய அகலத்து அவ்வழுகிய
 ஒப்பனையையும் அதற்கேற்ற இழைகளையுமுடைய அரிமாலையவரோடு நங்
 வளத்தருகின்ற புண்ணியத்தைச் செய்த நாகரைப்போல இடைவிடாது
 இறுகப்புணர்தற்குப் பாகுதங்கிய இளமதுவைநுகர்ந்து களிமிக்குத் தாள
 மமைத்தபாடலின் பததால் தங்கா செவியநிறைத்துத் தம தழகாகிய
 மதுவை ஒருவரினொருவர் கண்ணனுண்ண, உம்பருறையும் ஒளிகிளர்வானத்
 திண்கண் வைமானிகர் ஊர்புதியும் விமா எங்களைக் காட்டும் கீரோட்
 டத்தைபுடைத்து, அவ்வையையக.

கீம்புலன்களாலும் இப்பநுகாதற்கு இடனுபிறதென்றவாறு.

கூச - ரு. ஒளிதிகழாக் றற கட்டுதலவகைமைசெறிநத மூட்டுவாய்
 புனைத்த தொழிலையுடைய அரிமாலையெனக.

வினைத்தொகையடுக்கு

பரந்து (கூச) தெவி (கூஉ) என்மெசெயதெயெ சசங்கா கவர்முற
 (கூசு) என்னும் வினமுதலவ் உவகாளா, அசசெயவெனெசசம வழக்கிற்று
 (எக) என்னும் பிறவினைகொண்டது.

எக. ஆங்கதையெ. பன் அசை.

இத்துணையும் வையையைய பாடல்கையாக்கிகூறி, மேல எதிர்முடி
 மாக்கி,

எஉ - ஈ. வையாய்! இவ்வாறு காகாலத்துக்கலங்கி வேலிற்கூறாத்
 தத்தெளிதலான் இவ்நீர்மை எஞ்ஞான்றும் ஒத்திருக்கின்றதிலை?

எனப் பழிப்பாளபோலப் புகழ்ந்து, மேல தைநீராடல்கூறுகின்றாள்.

(பீ - ம்.)— ¹பொறிபுனை ²நனிபுணர்மார். கீரோட்டத்தை.

கனைக்கு மதிர்குரல் கார்வான நீங்கப்
 ௪௫ பணிப்படு பைதல் விதலைப் பருவத்து
 ஞாயிறு காயா நனிமாரிப் பிற்குளத்து,
 மாழிநந் திங்கண் ¹மறுநிறை யாதிரை
 விரிநூ லந்தணர் விழவு தொடங்கப்
 புரிநூ லந்தணர் பொலங்கல மேற்ப
 ௮0 வெம்பா தாக வியனில வரைப்பென
 வம்பா ²வாடலி னுய்தொடிக் கன்னியர்
 முனித்துறை முதல்சியர் முறைமை காட்டப்
 பணிப்புலர் பாடிப் பருமண வருனியி
 னுதை யூர்தர வுறைசிறை வேதியர்
 ௮௫ நெறிநிமிர் துடங்கழல் பேணிய சிறப்பிற்
 தையன் மகளி ரீரணி புலர்த்தர
 வையை நினக்கு மடைவாய்த் தன்று

௪௬ - ௭. கார்பாடலம் அதிர்குரல்க்கு டுளிகுதலாத் குளிராண்
 நடுக்குதலையுடைய முன்பளிப்பருவத்து ஞாயி - தெருத கடைமாரியை
 யுடைய மார்குழி மாத்தத்த தங்கா ¹மறுவொலந்தைந்த திருவாநிலை
 நாளின்கண்.

திருவாதிரை நீலமந் நாளாங்கால ஆதித்தன் ³(¹) நூத்தடத்தின்கட
 நிர்குமாதலின் ²ஆதையுடைய மார்குழி மாதம குளம்மணப்பட்டது.

௪௮. ஆகமங்கலையுணர்ந்த ஸ்சகர் அதிர்குராத் வரக்குத்தெய்வமாகிய
 இவ்வருவகுக்கு விபூஷை சமதாடங்க . . . . .

௪9. வெம்பாதாக - மடை, பாற் குளிராதாக.

௪௧ - ௭. அம்பாவாடலையுடையக டுளியர் சடங்கறிந்த முதுபார்ட
 பணிமார் கொற்குமுட ரமைகாடல் டுளியையுடைய புலர்த்தர்கண் ஆழிப் பரு
 மண்டியுடைய ஸ்ருகுணின் தீரீயக டுளிய குளர்வாடலீசுதலான் நீ
 கரைக்கணுநாயுடைய அந்தணரது டுட்தமந்நியாஸி வளர்ந்த துடங்கு, லைப்
 டுளியி சரப்படுண்ட அவசுவாபாட டுடையுடைய மகளிர்சென்று அதக் கண்
 தம் ஈரவணியைப்புலாததாந்நிக், அப்பந்தணர் அவவழங்கட்கொடுக்கு
 மடை, லவயாய், நிலக்கு வாய்ப்புடைத்தாய்நூதது.

௪௧. அம்பாவாடலையுடைய வாதகந்நாடரகுப டுபயராயிற்று, தாமோ
 டாடப்படுதலின்.

௪௮௪ - தாய் ; வடமொழி.

(பி - ம்.) - ¹மறைநிறை. ²ஆழியவாய்தொடி. ³பூராடத்தின்கண்.

மையாட லாடன் மழபுலவர் மாறெழுந்து
 டொய்யாட லாடும் புணர்ப்பி னவரவர்
 கூ. தியெரிப் பாலுஞ் செறிதவமுன் பற்றியோ
 தாயருகா நின்று தவத்தைநீ ராடுத
 னீயுரைத்தி வையை நதி
 ஆயிடை, மாயிதழ் ¹கொண்டோர் மடமாதர் நோக்கினுள்
 வேயெழில் வென்று வெறுத்ததோ ணேக்கிச்
 கூரு * ²சாய்குழை பிண்டித் தளிர்காதிற் றையினுள்
 பாய்குழை நீலம் பகலாகத் தையினுள்
 குவளை குழைக்காதின் கோலச் செவியி
 னிவன்சொர்இ நான்கு விழுபடைத்தா ளென்று
 நெற்றி விழியா நிறைதிலக மிட்டாளே

அரு. புலர்தற்கென்றும் ஏழ்வுருபு தொக்குந் தது.

இம்மையின்பங்குறித்துக் கன்னிவர் தைந்நீராடலும் மறமையின்
 டங்குறித்து.....கிய இவை நினைக்கத் தீயனையா.....வென்றது.

அஅ - கூ. மையாடல் பிடித்த இளம்புலவரது விளையாட்டி ர்குமாறா
 யெழுந்து காமக்குறிப்பில்லாத விளையாட்டைச் செய்கின்ற ஆயத்தினை
 யுடைய அம்மகளிர், நீர்க்கணை.....பு ள்களாடக்கிச் செய்புறவததை முன்
 அடுத்தடுத்துச் செய்தோ தாயருகாக நின்று தவமாகிய தைந்நீராடலை
 சிங்கட் பெற்றது?

அஅ. கல்விதொடங்கின அளவாதலின், 'மழபுலவர்' என்றார்.

கரு. ஆயிடை - அவரார்தற்கண்.

கரு - கூ. வேயழகைவென்று மிக்க தோளழகையு. நீலத்தைச்
 செவித்தாராக அணிந்து ஒரு மடமாதைப் பார்த்தாள்; அவள் குறிப்பறிந்து
 அப்பொழுது அம்மாத குழைத்த பிண்டியது சாய்ந்த தளரைத் தன்
 காதின்கண் அணிந்தாள்; அணிகின்றா அப்பாய்குழையையுடையாள
 அணிந்த நீலமெல்லாம் அத்தளரின் செமையால் இளவெயிலம்படி யணிந்
 தாள்.

கஎ - அ. குழைக்காதின் யுடைய கோலச்செவிக்கட் குவளையை
 இவள் செருகி.

கக. திலகம், செம்மையால் நெருப்பாகிய நெற்றிவிழியாய் தது.

* "கடிமலர்ப் பிண்டிதன் காந்த சொர்இ" (பரி. கட - அடி அஅ.)

(பி - ம்). - ¹கொண்டு ²நோமடமாதர். ³சாய்குழைப்பிண்டி.

க00 கொற்றவைகோ லங்கொண்டோர் பெண்
பவள வளைசெறித்தாட் ¹கண்டணிந்தாள் பச்சைக்
²குவளைப் பசுந்தண்டு கொண்டு
கல்லகா ரப்புவாற் கண்ணி தொடுத்தாளே
நில்லிகா வென்பாள்போ நெய்தற் றொடுத்தாளே

க00 மல்லிகா மாலை ³வளாய்

தண்டு தழுவாத் தாவுநீர் வையையுட்
கண்ட பொழுதிற் கடிம்புனல் கைவாங்க
நெஞ்ச மவள்வாங்க ⁴நீடு புணைவாங்க
நேரிழை நின்றழிக் கண்ணிற்ப நீரவன்

கக0 றாழ்வுழி யுய்யாது தான்வேண்டு மாறுப்ப
வாயத் துடனில்லா ளாங்கவன் பின்றொடருஉத்
தாயத் திறமறியா டாங்கித் தனிச்சேற
லாயத்திற் கூடென் றரற்றெடுப்பத் தாங்கிற்றே
சேயுற்ற கார்நீர் வரவு

க00. கொற்றவை கோலங்கொண்டது, அவற்றின் மிக்கவழிகாட்டு
தற்கு.

க0க - உ. பவளவளையைக் கையிற் செறித்தாளொருத்தியைக் கண்டு
வேறொருத்தி குவளைப்பூவினது மரத்தம்போலும் பச்சைத்தண்டைக்
கொண்டு தன்கையையணிந்தாள்.

க0க. கல்லகாரம் - குளிரி.

• க0ச. நில்லெல் பாள் போல்.

* இகவென்னுமசை இகாவென் ஈறுதிரிந்தது.

க0ச - ரு. வேறொருத்தி மலவிகை மாலைபின் கண் நெய்தலை ஷீரவித்
தொடுத்தாள்.

மேல அவர் கருத்தும் வேண்டிக் கோடலும் கூறுகின்றான்:—

க0ச - கசு. பண்டு ஒருவன் வையையுள் வாழைத்தண்டைத் தழுவி
கூடாநிற்க ஒருத்தியைக் கண்டான்; கண்டபொழுதிலே அவன் நெஞ்சு
அழிதலாற் புனல் கையைய வலிக்க, புணை தன்னை நெய்தலும் வலிக்க, நீர்
அவன் விரும்பின அவளிடத்துக் கொண்டு செல்லாதே.....அவடான்
அதனைக்கண்டு அவன் பின் தொடர, தாய அவ்வன்புடைமையை அறி

* 'கணமணி காணிகா' (கலி. க00)

(பி - ம்.)— ¹கண்டணிந்தாள். ²குவளைத்தண்டு. ³வளாய்.
⁴நீடுபுணை.

ககரு நீதக்காய் தைநீர் நிறந்தெளிந்தா ¹யென்மாருங்
² கழுத்தமை கைவாங்காக் காதலர்ப் புல்ல
 விழுத்தகை ³பெறுகென வேண்டிது டென்மாருங்
 பூவிழியிற் ⁴புலம்பப் போகா
 தியாம்வீழ்வா ரோம மெய்துக வென்மாருங்
 கஉ0 கிழவர் கிழவிய ⁵ரென்னுதேழ் காறு

மழவீன்று மல்லற்கேண் மன்னுக வென்மாருங்
 கண்டார்க்குத் தாக்கணங்கிக் காரிகை காண்மின்
 பண்டாரங் காமன் படையுவுள் கண்காண்மின்
 நீனெய்தாழ் கோதை யவர்விலக்க நிலலாது

கஉரு பூபூது வண்டினம் யாழ்கொண்ட ⁶கொண்கேண்மின்
 கொண்பொரு டெரிதரக் கொளுத்தாமற் குரல்கொண்ட

யாதே தனிச்சேறலை விலக்குதலால் அவன் அரதமபடி கையெய்பொருது
 வந்தது, சிவபுரம் கார்வாலத்தது நீர் வரவு.

ககரு. அந்நீர்போலாது, அதனீரே, பாமஆடுமளவினையாய் நிறந்தெ
 ளிந்தாய், அதனால் நீ தக்காபென்பாரும்

ககள. விழுத்தகை - வீட.

ககஉ. அரி - வண்டு யாம் புலம்பப் போது.

கஉ0 - உக. எம் கணவரும் பாழும் கி, வா கி, வியரென்பபடாமல்
 நிலையுறுதலையுடைய இளமையை இத்தாமதரச் செல்வத்தோடும் சுற்றத்
 தோடும் சிலபெறுக வென்பாருமாக.

கஉக. 'மல்லற்கே' என்பது உமமைத்தொகை ஆகவென்பது வரு
 விகப்பட்டது.

இனி ஒருவன் உவந்தலை காட்டுதல் கூட்கொள்ளா —

கஉஉ. இக்காரிகை தாககலை உரு; ஆதலால் இளைக்காண்மின்.

கஉஉ. உவளகண் காமபன் டாரமும் படையுமாயிருக்கும், அவ்வாறு
 தலைப்பாரின்.

கஉ - ரு. நீல நிரததையுடைய தெனையதங்கிய கோதையையுடைய
 பகளிர் விலக்க நிலலாது அகமொலத்து நூல் பூதும வண்டினம் யாழை
 ஒத்ததற்குக் காரணமாகி பாடல்கட்குண்மின்

கஉ௪ - ஏ. கொண்பொரு டெரிதரக் கொளுத்தாதிருக்க இனிதா
 கின்ற சுருமபிளது இசையைக் கேண்மின்.

(பி - ம்.)— ¹என்மார். ²தழுத்தமை. ³மக்களபெறுகென. ⁴அலைம்
 பும்போகாது. ⁵என்குகெழ. ⁶கோள.

கிளைக்குற்றவுழைச்சுரும்பின் கேழ்கெழுபாலை யிசையோர்மின்
 பண்கண்டு திறனெய்தாப் பண்டாளம் பெறப்பாழிக்
 கொண்டவின் னினைசுத்தாளங் (?) கொளைசீர்க்கும் விரித்தாடுங்
 ககஉ தன்டெம்பி யினங்காண்மின் ருள்வீழ்பூ நெரித்தானை
 முனைகெழு சினநெஞ்சின் முன்னென்றிந்து பின்னுங்
 கனைவர லொருதும்பி காய்சினத் தியல்காண்மின்
 எனவாங்கு
 இன்ன பண்பி னின்றைநீ ராடன்
 ககரு மின்னிழை நறுநுதன் மகண்மேம் பட்ட
 கன்னிமை கனியாக் கைக்கிளைக் காம

குரல்கொண்ட கிளையாகிய இளிக்குக் கிளையாப்பொருந்தின *உழை குர
 லான அரும்பாலையிறோன்றிய மருதபடணனாகிய இசையெனக் கூட்டுக.

† இடமுதையாற் குரற்கு ஐந்தாவதாகையால், உழை இளிக்குக் கிளையாயிற்று.

கஉஅ. பண்கண்டு திறனெய்தாப்பண - விளரிப்பாலையிறோன்றும்
 யாமயாழ்; அதனைத் தாளத்தொடுபொருதபடாழி.

கஉக. அவ்வசைத்தாளத்திற்கேற்ப....

கஉக - உ. மாறுபாடுபொருந்தின சுவைமஞ்சடனே ..பின்னும் எந்
 தற்கு ஒலித்துவரீதாயுடைய ஒருதும்பியது காய்சினம்.

கஉக. என் - என்றுகாட்ட.

ஆங்கு, அசை.

இவ்வனம் தைநீரால்கூறி மேல தலைமகன்கேட்ப வுடையவைய
 கோக்கிக்கூறுகின்றான்:—

கஉச - சஉ. இளிய இயலின்மாண்ட தேர்ச்சுபொருந்திய பரிபா

* “உழைகுர லாயினரும்பாலை யென்ப” (பிங்கலம், கச்சு) என்பது,
 “உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளா நிகழ்த்தியென்றும்
 அரும்பாலையென்னும் இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு” (பலப, பக, உகஉ-
 உரை) எனவும் வருவன இங்கே அறியற்பாலன.

† இடமுதையாற் குரனரம்பிற்கு உழைநரம்பு ஐந்தாவதாக, ஆதல்க
 குரல், தாரம், விளி, இளி, உழை என எண்ணி அறிகவும்கொள்க.

‡ யாமயாழ்: நழ், உருநு; மதுரை, குஞ்சு; கம்ப. நாடவட்ட சரு.

¶ (பி - ம்).— பண்டாழம். இதனைத் தாழ்க்கொள்க.

¹விண்ணியன்மாண் டேர்ச்சி யிசைபரி பூர்டன்
முன்முறை செய்தவத்தி ²னிம்முறை மியைந்தே
மறுமுறை யமையத்து மியைக
கச0 நறுநீர் வையை ³நயத்தகு நிறையே.

என்பது, வரைவுமீலிந்ததோழி கன்னிப்பருவத்துத் *தைந்-
நீராடத் தவம் தலைப்பட்டேமென வையையையோக்கித் தலைமகன்
கேட்பச் சொல்லியது.

ஆசிரியனல்லந்துவனா பாட்டு.

நாகனாசை.

பண்ணுப் பாஸையாழ்.

டலையுடைய நறுநீர்வையாய்! மின்னிடையையும் நறுறுதலையுமுடைய
4 மகட்டன்மை மேம்பட்ட கள்ளிமைமுதிராத கைக்கிணைக்காமத்தைத்தரு
கின்ற நிர்வாணத்து இத்தைநீராடலை முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தாலே
இப்பிறப்பிற் பெறநேம்; ஆதலால் யாரும் நயக்கத்தக்க நின்னீர் நிறைக்
கண்ணே மறுபிறப்பும்பெறவேமாச. (கக)

“உதயன் ராடிய தவநதலை படுவாயோ” (கலி. 100); “நறுவீ
யைம்பாள் மகன் ராமர், தைஇத தணகயம்” (ஐங்குறு. 95.)

† “தவமுந் தவமுடையாக காகும்” (திருக்குறள், 12.22.)

(பி - ம்.)— ¹இன்னையிசைமால் டேர்ச்சி. ² அம்முறையியைந்தே.
³நயக்க ⁴மககட.

புன்னிரண்டாம் பாடல்.

வையை.

வளிபொரு மின்னொடு வானிருள் பரப்பி
விளிவின்று கிளையொடு மேன்மலை முற்றித்
தளிபொழி சாரற் றதர்மலர் தாஅ
யொளிதிக முத்தி யுருகெழு நாக
ரு ¹மகரு வழைஞெமை யார மியைத்
தகரமு ஞாழலுந் தாரமுந் தாங்கி
நளிகடன் முன்னி யதுபோலுந் தீநீர்
வளிவரல் வையை வரவு
வந்து மதுரை *மதிஸ்பொருஉம் ²வான்மலர்தாஅ

(பன்னிரண்டாம் பாடலுரை.)

க - ௨. வளியாற் பொரப்பட்ட வாடம் மின்னையும் இருளையும் மாறி மாறிப்பரப்பிக் கிளையொடு சையமலைமுற்றித் தளியை இடைவிடாது பொழிந்த அதன்சாரலில் உதிர்ந்தமலர் தன்மேற்பரக்கக் கரைக்கண் நாகம் அகில் வடை ஞெமை சுந்தனமிலைவருந்தத் தகரத்தையும் ஞாழலையும் தேவதாரத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு வையைவருகின்றவரவு, ஒருகடல் கிளர்ந்துவருகின்றபோதும்.

ச. "நெட்டிலைஞ்சிக்கோ" எம் புழியும், ¹"புல்லிலை வஞ்சிப் புற மதி லுக்குங் கல்லென் டொருநகர்" எனபுழியும் மரவிசேடத்திற் குள்ளன அதன்பெயர்த்தாய னாரிர்கண்ணும், ²"திங்கர்வெண் குடையி னாற்குத் திருவிழைக் குற்ற வண்ணம், பெங்கநர் மதியிற் றென்றிப் பகர் தெறித் துரைததும்" எ. புழிசுசுத்திற் கு ளாது அடர்பெயர்த்தாய ³அறி லின்கண்ணும் ஏறற்பட்டாற்போல ஒளிதிகழாநின்ற உத்தியினையுடைய அச்சத்தைத்தருகின்ற நாகம்மடப் பாம்பிற்குள்ளது அதன்பெயர்த்தாய மரத்திற்கண்கண்ஏற்றப்பட்டது.

அ. வளிடோலும் விரைந்தடரவு.

* வையைநதி மதுரைமதினைப் பண்டைக்காலத்திற் பொருது சென்ற தென்பதை, "வையைதன், நீர்முற்றி மதிஸ்பொருஉம் பகையல்லா நேரா தார், டோர் முற்றென் றறியாத புரிசைகூழ் புனலுராய்" (கலி. ௬௭), "அமிழ்துசென்முகை வையைபு மொருபுறத் தகழாம்" (திருவள்ள. ௧௭. கள்.) என்பவற்றுலும் அறிக.

¹ புறநானூறு. ௩௮௭.

² சீவகச்சந்தாமணி, ௧௧௧.

(பி - ம்.) - ¹மகரவாழை. ²வான்மலர் தாஅய். ³அவ்வூரின்கணுநதிக் கணொலின்கண்ணு மேற்பட்டாற்போல.

க0 யந்தண் புனல்வையை யாறெனக் கேட்டு
 மின்னவி ரொளியிழை வேயு மோரும்
 பொன்னடர்ப் பூம்புனை திருத்துவோரு
 மகில்கெழு ¹சாந்த மாற்றி யாற்றப்
 புகைகெழு சாந்தம் பூசுவோருங்
 கரு கார்கொள் கூந்தற் கதுப்பமைப் போரும்
²வேர்பிணி பன்மலர் வேயு மோரும்
 புட்டகம் பொருந்துவ புனைகு வோருங்
 கட்டிய ³கயிலணி காழ்கொள் வோரும்
 வாச நறுநெய் ⁴யாடி வானறுகண்
 உ0 மாசறக் கண்ணடி ⁵வயக்கி வண்ணமுந்
⁶தேச மொளியுந் திகழ நோக்கி

க - க0. வையையாறு தாழ்மேல் வான்மலர் பரக்கவந்து மதுரை
 மதிலைப் பொருமெனக்கேட்டு.

கக. வேயுமோர் - அணிவோர்.

உம்மை இசைந்தை.

கஉ. பொன் அடராட்செய்த பூவாகிய அணியை.

கங - ச. சந்தனச் சாந்தைமாற்றி அந்நபுகையினைய சாந்தைப் பூசு
 வோரும்

கரு. கதுப்பு - குழல்.

கங. அக்கூந்தலின்கண் ¹இருநேரியோடு தொடுத்த பலமலர்
 மாணியை.

கஎ. நீராடற்குரிய புடைவைகளை அலங்கரித்து உடுப்போரும்.

கசு. கட்டிய நீகொக்குவாய் அழகுசெய்த வடங்களைப் பூண்போரும்.

கசு. வாசவெண்ணெயைப்பூசி வாலிய கற்பொடியால்.

உஉ. வண்ணம் - இயற்கையழகு.

உக. தேச - செயற்கையழகு. ஒளி - கலியாலவந்தநிறம்

* “அடர்பொச்சிரகம்” (கலி. ௫௩.)

† குழல் - ஐம்பால வகையுடைய ஒன்று; சீவகசிந்தாமணி, உசங - ஆம்
 பாடலின் உரையைப்பார்க்க.

‡ இருவேரி - வெட்டிவேர்.

§ கொக்குவாயென்றும் படித்தற்கு இடமுண்டு: கொக்குவாய் கொக்கி
 யெனவழங்கும்.

(பி - ம்).— ¹சாந்தமாறி, ²வெண்பனமலாமோரும், ³கலணி, ⁴ஆடி
 -யகதிய, ⁵தேசறுமொளியுந் திசைநோக்கி.

வாச * மணத்துவர் வாய்க்கொள் வோரு

²மிடுபுணர் வாயொடு தொடுதோள் வனையர்

³கட்டுவடக் கழலினர் மட்டு மாலை

உரு *⁴ரோசனை கமழும் வாச மேனியர்

மடமா மிசையோர்

பிடிமே லன்னப் ⁴பெரும்பெடை யனையோர்

கடுமா கட வுவோருங் களிறுமேல் கொள்வோரும்

வடிமணி நெடுந்தேர் மாமுள் ⁵பாய்க்குருகும்

௩௦ விரைபு விரைபு மிகைமிகை யீண்டி

யாட றலைத்தலை சிறப்பக் கூட

லுரைதர வந்தன்று வையைநீர் வையைக்

கரைதர வந்தன்று காண்பவ ரீட்ட

ரிவந்தது நீத்தங் கரைமேலா நீத்தங்

* உஉ. ¹பஞ்சாசத்தினோடும்கூடி இடித்த பாக்கை வாய்க்கல
புடுப்போருமாய்.

உ௩ ஆணியும் புணர்வையுடன் செந்நீரும் தோள்வனையராய்.

உ௪. கட்டுவடத்தோடு காட் ரோச ததராய்.

உ௫. மடமா - மடைமெல்லிய சூழலி.

உ௬. பிடியை மடையால் மென்று ஏறினவர்ப்பது டோதர அன்பு
பெடை யனையோரே றார்

இவ்வளவும் மகளிர் ; மேலன வமர்த்து.

* உ௭. தேர்கடிக் கட்டின மாக்களை முட்டுகொள் பாய்க்கு செலுத்து
வோருமாய்.

௩௧. ஆடல - நீராடல்.

௩௨ - ௩௩. கூடலாடுவாரும்புகழ வையைநீர் வந்தது, அதனைக்
காண்பவரீட்டம் ஆதன கவையை டுக்காந்தது

௩௪. அநீர்வெள்ளம் கரைக்கு மேலே வந்தது.

* கலலமணம் ஒருவொசையவளவுகமழுமென்றது மரபு, "கழுநீர்மேல்
நிரிந்தபாணையும்...ஒவொசனை புலாவீ வாட ம", "ஒசை நுழம்புகை கமழ்"
நீவக, சுலூ ௪௦௩) எப்பெற்றாலும் போசனகநயெனவும் பெயராலு
ந்நொர்க்.

¹ பஞ்சவாசமாவன : "தக்கோலம் தீம்முத தகைசா விலகங்கம், கப
பஞ்சாத்தியோ டெந்து."

² (பு - ம.) - ¹மணத்துவாயக. ²இருபுணர் தொடுவனையா. ³கட்டுவடக்
கழலினர். ⁴பெரும்பெடை, ⁵பாய்க்குருகும்.

டு கவர்ந்தது போலுங் காண்பவர் காதன்
முன்றுறை நிறையணி நின்றவர் மொழிமொழி
யொன்றல பலபல வுடனெழுத் தன்றவை
யெல்லாந் தெரியக் கேட்குநர் யாரவை
கில்லா 1கேள்வி கேட்டின சிலசில

ச. வொத்த குழவி னெலியெழு முழுவிரிழ்
மத்தரி தடாரி தண்ணுமை மகுளி
யொததளந்து சீர் தூக்கி யொருவர் பிறபடா
நித்தர் திகழு நேரிறை முன்கையா
லத்தக வரிவைய ரளதகல காண்டி

சுரு னுணைக்கொ ரோழி நயனில பாதையிற
*ரோணல முண்டு துறந்தா னெனவொருத்தி
யாணர் மலிபுன னீத்தத திரும்பிடி

ந.ச. - பு. காண்பவர்காதல் மெள்ளத்தல் மெல்லாம் பருகியதுபோல்
பருகிழை.

என்றிவ்வாறு ம. பா. எனத் தாமதங்குப பருவவரம்ப வையைநீர்வர
புகுந்தது.

மேல, அதுகாண் நுவலாகு மு ரவருகண்டவா ஆணத்தாம் கேட
டன கூறுகின்றவா ருட்க காட்கின்றவாறருமை விழவணியின்பம்
கூறுகின்றார்.

ந.ச. - ச.ச. துறைமு ருத்த த அணியாக நீ ரறா மொழிகின்ற
மொழி ஒன்றையொன்று ஒவ்வாது பலபலவாய ஒருகா லத்தெழுத்தது;
அவதறையெல்லாம் உதரியகட்க பல ராயா? அவை கேட்டல்கூடா;
அவதறன், யாம் கேட்டன சிலசில அதற்குக்காரணமிது —பொருத்திய
வகியதநீர் இசையெழு முழவு மத்தரி தடாரி தண்ணுமை இவதறது
ஓசையையுடைய தாளத்தைபாந்து அட்குத்த கருத்தத்தி லகண் ஒக
கத்திகழும் அரிவையா தம நேரிறை முன்கையா அததாளத்தை தனக்கி
அததலைக்காணமின்.

என்று எல்லாம் கேளாமைக்குக்காரணங்காட்டி, மேல கேட்டன
சொல்லுகின்றார்.

சுரு - கூ. தோட, சந்தம் நாணுகுறைபிலாத குலமகாரியிருக்கத்
தனக்குச்சந்தவன தந்தார நலம் தயுண்டு பரதம் தயிற்பரிதாபின

* “தோணல மு ருதுறக்கப் படோ” (கலி. 1.1.)*

(பி - ம.)—1 கேள்வி கேள்வி கேட்டன சில சிலவொழுத்த.

- 1சேண வெரிநிற் சிறந்தானே டேறினா
 னுணுகு குறைவில் ணங்கைமற் மென்மருங்
 ௧௦ கோட்டியுட் கொம்பர் குவிமுலை நோக்குவோ
 *சூட்டை மனவ னுரமிலி யென்மருஞ்
 சொறிந்ததூஉஞ் சொற்றதூஉம் பிற்று ணிறந்திரிந்தா
 ணெஞ்சத்தை நீத்தா ணெறிசெல்வான் பின்னிறை
 யஞ்சிக் கழியாமோ வன்புற்று லென்மரும்
 ௧௧ பூணா நோக்கிப் புணர்முலைபார்த் தானுவ
 னுண ளவனையிந் நாரிகை யென்மரு
 2மயிர்தன நோக்கத் தணங்கொருத்தி பார்ப்பக்
 கமழ் 1கோதை கோலாப் புடைத்துத்தன் மாற்பு
 3லிழையினைக் கையாத் திறுகிறுக்கி வாங்கிப்
 40 பிழையினை யென்னப் பிழையொன்றுங் காணான்

அவ்வெடுபுலந் துதிதொழுது புனல்வெள்ளத்திலே அவனோடு இருப்பிடி
 வெரிநின் உயரவேறினான்; அந்நங்கை நானுடையாளல்லளோவென்பாரும்.

௧௦ - ௧௧. அவ்வக்கண்ணெநின்ற கொம்பரோப்பானுடைய குவி
 முலையைநோக்குகின்றவன் இளநெஞ்சன்; தின்மையிலென்பாரும்.

௧௨. பற்றுள் - அறியாள்.

௧௩ - ௪. இவள் நெற்செல்வானொருவன்பன் நெஞ்சைப்போக்கினான்;
 1பெண்டிராதலானே, அன்புமிக்கால் நிறையழிவிற்கு அஞ்சி அம்மிருதி
 பைக் கழிக்கக்கடவேமல்லமோ.

௧௫ - ௬. உவன் இந்நாரிகைபுண்ட முத்தாரத்தினது அழகை நோக்கி
 இதக்கேற்றன இவையென நெருங்கியமுலைகளைப்பார்த்தான்; அதற்கு
 இவள் நானாகின்றிலென்பாருமாயினர்.

என்று கேட்டனகூறி, மேல உவந்தவைகாட்டல்கூறுகின்றார்:—

௧௭ - ௬0. தன் கணவனை அயிர்தையொத்த நோக்கால் அணங்கை
 யொப்பாளொருத்திபார்க்க, அது பொறுது அவனைக் கோதைவயக் கோலா

* "ஓட்டை நெஞ்சின ராயுழல் வார்களும்" (சீவக. ௬௪௨), "ஓட்டை
 மனத்தோடுயிர் தாங்கி" (நளவேணு. சுயம், ௬௪).

† "கோதை கோலாக, வறுகிறுகயாத்துப்புடைப்ப" (பரி. ௬. ௩௬. ௪0);
 "கோதை கோலா விதைஞ்சி நின்ற, ஐந்தையஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பென்
 போலவும்" (கலி. ௧௨௮).

1 (பி - ம்.) 1 - 1 செணவரிநிற் 2 அமர்தருநோக்கத். 3 இழைகையாத்
 தறக்கி, 4 பெண்டிரானே.

ரொழுது பிழைகேட்குந் தூயவனைக் காணின்
 பார்த்தா னொருத்தி ¹நினையெனப் பார்த்தவனைப்
 பொய்ச்சுளா னென்ப தறியேன்யா னென்றிரந்து
 மெய்ச்சு ஞ்றுவாளை மெல்லியல் பெய்ச்சுளென்
 *ரு ரொல்லுவ சொல்லா துரைவழுவச் சொல்ல
 வுறைத்துஞ் செறுத்து முணர்த்து வாளைப்
 புல்லா தாடிப் ²புலந்து நின்றவள்
 பூவெழில் வண்ணநீர் பூரித்த வட் ³பெறிய
 வேலெழி லுண்க னெறிநோக்கம் பட்டபுட்
 எரு பாய்குருதி சோரப் பகையின் ⁴துளஞ்சோர
 நிலலாது நீங்கி நிலஞ்சோர வல்லாந்து
 மல்லா ரகலம் வடுவஞ்சி மம்மர்கூர்
 தெல்லாத் துனியு மிறப்பததன் ⁵காதல
 னல்லே ரெழிலாகஞ் சேர்வித்த லெஞ்ஞான்றும்
 எரு வல்லதால் வையைப் புனல்

கக்கொண்ட புடைத்துத் த மார்பினவடத்தை வாங்கி முன்கையை இறுக
 இறுகக்கட்டி நீ பிழையையுடையென.

கக. தூயவனை - பிழையிலலாதான்.

கஉ. என் - என்ப அவன் சொல்ல.

கரு. ஒல்லுவ - பொறுபட.

கஉ - எரு) அச நுநீர்கண மிககும் வெகுளும் ஊடறிப்பாளைக்
 கூடாது ஊடறிமையினங்கிப் புலவி நிலைமக்கணின் தவள் பூ நாற்றத்தை
 யும் அழகையுமுடைய அரகஞ்நீரால் னைக்கப்பட்ட வட்டை மாப்பிலெறிய
 அந்நீர் அவளுண்கணின் வேலேறுபோலு நோக்கம்பட்ட புண்ணிற் குருதி
 சேர்வதுபோலச சோரப் பகைத்த டாகெடுத்து உள்ளஞ்சோர அவன் ஆற்றா
 னாய் நேர்நிலலாது நீங்குவணங்க, அதனைத் தான் மல்லாரகலத்தெறிந்தவட்
 டால் வீழ்ந்தானென நஞ்சி மயங்கி முன் புள்ள துனிகளுமுட்பட்டீங்க அவன்
 தன் காதலனாகத்தெசசேர்ந்தான், இவ்வாறு சேர்வித்தலை வையைப்புனல்
 இன்றேயுற்றி என்றும் உற்று, இதனைக் காணின்.

நீரையெறிய வடடையெறிந்தது, ஊடி வினியாட்டு ஒழிந்தமையின்.

எச. சேர்ந்தானெனது வருவிக்கப்பட்டது.

(பு - ம்.)— ¹நினையென்பபொய்ச் சுளானெ றியென்பதனயானென
 தறிந்துமெய்ச் சுள நிவானை, ²புலனதுவிதைவான், ³பெறியா, ⁴உளஞ்சொ
 உலலாந்து ⁵காதலானல்.

எனவாங்கு
 மல்லிகை மௌவன் மணங்கமழ் சண்பக
 மல்லி கழுநீ ரரவிந்த மாம்பல்
 குல்லை வகுளங் குருக்கத்தி பாதிரி
 அ0 நல்லிணர் நாக நறவன் சுரபுன்னை
 யெல்லாங் கமழு ¹மிருசார் கனாகலிழத்
 தேறித் தெளிந்து செறியிருண் மான்மலைப்
 பாறைப் பரப்பிற் ²பரந்த சிறைநின்று
³ * துறக்கத் தெழிலைத்தன் னீர்நிழற் காட்டிங்
 அரு காரடு காலேக் கலிழ்செங் குருதித்தே
 போரடு தானையான் யாறு
 சுடுநீர் வினைக்குழையின் ஞாலச் சிவந்த
[†] கடிமலர்ப் பிண்டிதன் காதிற் செரிது

என. என - என்மகாட்ட

ஆங்கு, அசை.

எள - அக. இப்பூக்கொல்லாங்கமழும் இருசார்க்கரையுந் .....

அஉ. மலைப்பொழுதின்குள.

அட. பாறைப்பரப்புப்போலச் சலியாத அனுகாரம் தேங்கி நின்று

எள - உ0. மல்லிகை முதலாயவை ஆகுபயர்கள். மணங்கமழ்சண்பகம், நல்லிணர்நாகமென்பன தம்மொருட்குற்ற அடையடுத்தூர்ப் பற.

அக. கரையென்றது, கரையென்ற நீர்நீர்ப்பட்டத்த.

தன்னீரி.....

அரு. இருனாரும் காலேப் பொழுதின்குள கலங்கினை செங்குருதித் தன்மைத்து.

இங்ஙனம்புள்ளாட.....

அள - அ. சுவக்கச்சுட்ட நீர்மையையுடைய வினைக்குழையோல நா லம்படி சிவந்த பிண்டிப்புதுமலரைத் தன் காதிற் செருகி.

“குடவ னைக்குலம் வயிறுந்நக திணைணி கொழிக்கு, மடுவல் வானக ருருவுகாட்டியதுப்பான் மதல டிழ, கடிக்கொண் மாகநர்” (நைட தம், நகர. கூ) *

[†] அஞ்சாகத்தாரை மகளிர் தம் காதிற் செருகுதல். (பரி. கக, அடி கூரு.), “வண்கரிது நிறைந்த பண்டி யொண்டளிர், நுண்புணுகந் திளைப்ப” (முநகு. கூக - உ.)

(பி - ம்.) — ¹இருசாரற்கரை. ²பரந்து. ³துறக்கத்தொழிலை.

விடுமலர்ப் பூங்கொடி போல துடங்கி

கூ0 1 யடிமே லடிமே லொதுங்கித் தொடிமுன்கைக்

காரிகை யாகத்தன் கண்ணி திருத்தினு

ணேரிறை முன்கை நலலவள்கேள் காண்மின்

2 துகில்சேர் மலர்போன் மணிநீர் நிறைந்தன்று

புனலென மூதூர் மலிந்தன் நவருரை

கூரு 3 யுரையி னுயர்ந்தன்று கவின்

4 போரேற் றன்று நவின்னு 5 தகர

மார்பழி சாந்தின் மணலளறு பட்டன்று

துகில்பொசி புனலிற கரைகா ரேற்றன்று

விசம்புகடி விட்டன்று 6 விழவுப்புன லாங்க

அக. விடுமலர் - க 16 - 17 - 18

கூ0 - 1 முன்கையாலே தள ஆந்தலிற் கண்ணியை அழகுபடுத்தா கத்திருத்தினு இவாசெய்த இக்குறி புத்தொழிலால், இவன் இந்நல லா கொழுநாயிருந்தா , இதனைக் காணமிர்.

நெஞ்சம் பிணிபுர்த்தா உவ வகா டு குறித்து அவன் செய்த லால், இது குறிப்புத் தொழிலாயிற்று

கூரு. துகில் கட்டோர்த் துடந்தாழ்லபோல பு லலாகண நீரினை புடைய மணி நிறைந்தது

மணி, ஆழ்நூர்பாரணக 16 - 17 - 18 க்கள.

கூசு. அடாபுனலாடியவராததை தூர் மலிந்தது

கூரு அளகவின் அடிவு 17 - 18 மிககது

கூசு. அககவி மிககு 17 - 18 கவினோ 17 - 18 பாட்டினைக்கொண்டது.

கூசு-எ உவாமாபி னு அழிந்து வீழ்ந்த தகரகசாரதால் மணல சேருகத 17 - 18 பட்டது

கூசு. அவர் அகி வாந்த புன ல கரை காகாலத்துத் த 17 - 18 மை பெறறது.

கூசு. இடபுனலி, உவ வ டுலகம் 17 - 18 பட்டிந்தது.

ஆலக, அசை

இவ்விற்பங்கடகெல்லா ம காரண ராகிய வையைவை வாழதஜ் முடிக்கி ளுறள.

(பி - ம்.)— 1 அடிமேலுடங்கி. 2 துகில்சேர். 3 உரைபுன. 4 கவின போர். 5 ததாமாழி. 6 வீழ்புனல.

நேமியும் வகீட்டி மேந்திய கையாற்

கருவி மின்னவி ரிலங்கும் ¹பொலம்பூ

* ணருவி யுருவி னுரமொ டணிந்த [†]நின்

நிருவரை யகல்ந் தொழுபோர்க்

குரிதமர் துறக்கமு முரிமைநன் குடைத்து

²சுவைமை யிசைமை தோற்ற நூற்றழு

கரு நவையு நீயே யடுபோ ³ரண்ணை

லவையவை கொள்ளுங் கருவியு நீயே

முந்தியாங் கூறிய வைந்த னுள்ளு

மொன்றனிற் போற்றிய விசம்பு நீயே

யிரண்டி னுணரும் வளியு நீயே

உ0 மூன்றி னுணருந் தீயு நீயே

நான்கி னுணரு நீரு நீயே

யைந்துடன் முற்றிய நிலனு நீயே

அதனால், நின்மருங் கின்று மூவே மூலகமு

மூலமு மநனு முதன்மையி னிகந்த

எ வாய்த்தலையென்னும் இரண்டாது விகாரததால தொககது. தொகுதியையுடைய மி ினது ஆவிர்தலையொதது இலங்கும் பொன் னுரத்தை (க0) முத்தாரததோடணிந்த ின் (கக) வரைபோலும் அகலம் (கஉ) என்க.

கட. துறக்கமுமென்னும் உம்மை, சிறடபும்மை.

* கச - கூ. சுவைமுதலாயபுல களும் நீ; அவற்றை நுகரும் பொறி களும் நீ.

கா - இஹனு மு ராகூதபபட்ட புலங்களுள், ஒன்ற - ஒசை, இரண்ட - ஓசையுந் ஊறம், மூ - ஓசையும ஊறம் ஒளியும்; நான்கு - ஓசையும ஊறம் ஒளியும் சுவையும, ஐந்து - ஓசையும ஊறம் ஒளியும் சுவையும நாரதமும்.

இவ்வகுணங்களால் உரைப்படுவனவாகிய பூதங்களும் நீ. எ - நு.

உஈ - ரு. ஆதலால், மூலப்பகுதியும் அறனும் அநாதியானகாலமும்

* "மாயோன மார்பி னுரம் டோல, மணிவரை யிழிதரு மணிகள ரருள்" (தொல். செய. ௫. எ - போ. மேற)

† "நாறிணாத் துழாயோ னலகி னலதை, பேறுத லெளிதோ வீறு பெறு துறக்கம்" (பரி. கரு: கரு - கூ.)

(பி - ம்.)—1 பெருமபெருமபூண. ²சுவைமையினிசைமை. ³அண்ணல

நு காலமும் ஷிசம்புங் காற்றொடு ¹கனலுந்
தன்னுரு வறமும் பாற்கட னுப்பண்
மின்னவிர் சுடர்மணி *யாயிரம் விரித்த
கவைநா வருந்தலைக் காண்பின் சேக்கைத்
துளவஞ் சூடிய வறிதுயி லோனு
௩௦ மறமிகு மலியொலி மாறடி தானையாந்
நிறனிகந்து வருஉ மவருயி ரகற்றும்
விறன்மிகு வலியொலி பொலிபகழ் புழுதியி
னிறனுழு வளைவாய் நாஞ்சி லோனு
நானிலந் துளக்கற முழுமுத னற்றிய

ஆகாயமும் காற்றொடு கனலுங்கூடிய இம்மூவேழுலகத்து உயிர்கொல்லாம்
நின்னிடைத்தவாயின.

௨௩. மூவேழுலகமென்பது, ஈண்டு ஆகுபெயர்.

௨௪. மூலப்பகுதியாவது: சாததுவிகம் இராசதம் தாமதமென்னும்
குணங்கள் மூன்றும் தம்மூன் ஒத்த நிலைமையதாதலால் அது கூறவே அறி
வறியாமைகள் இங் ப துன்பங்களென்னும் உயிர்க்குணங்களும் அடங்கின.

அறமாகியசிறப்புடைக்குணம் கூறவே சிறப்பில குணமாகிய பாவமும்
அடங்கிற்று.

இதனால், ஈண்டு எண்ணப்பட்டவற்றது கூட்டம் உயிரென்பது
உணர்த்தப்பட்டது.

அவ்வுயிராக ஈர்பொருட்டு அறிதுயிலோனும் (௨௪) நாஞ்சிலோனும்
(௨௩) களிறும் (௨௬) ஆயதுவேயன்றி முககுணங்களது வேறுபாட்டான்
மும்மூர்த்திகளுமாகிய தலைபிரிந்த ஒருவன் (௨௭) யென்க.

௨௬ - ௨௭. ஆகியென்னும் வினையெச்சம் ஆகிய வென்னும் பெயரெச்
சத்து ஆதலொடுமுடிந்தது.

௨௮ - ௩௦. தன் நிலநிறத்தொடு மாறுபடும் வெணமைநிறத்தினை
யுடைய பாற்கடலாகவே மிளையொத்தது அவிாகின்ற சுடர்மணியொடு
விரித்த தலையாபிரததினயுடைய சேக்கைக்கட்டுயிலும் துளவஞ்சூடிய
அறிதுயிலோனெனவும் மிகக் ஒலிபிளையுடைய மறமிகக் மாறத்தானே
யுடனே ஒழுக்கமுடைமையைக் கடந்துவரும் பகைவருயிரை அகற்றும்
விறன்மிகுவலியும் ஒலியும் பொலிவது புழுதியை அகழுமாறுபோல அவர்

* "ஆயிரம் விரித்த வணங்குடையருந்தலை" (பரி. க), "ஆயிரம் விரித்
தெழு தலையுடையருந்திறம், டாயற பள்ளிப் பலாதொழு தேதத,...
நிருவமர் மாப்பன் கிடந்த வண்ணமும்" (சீலப. கக; ௩௭௪௦.)

(பி. ம்.)— 1 கனலுங்கூடிய

௩௫ பொலம்புனைத் திதழணி மணிமடற் பேரணி
யிலங்கொளி மருப்பிற் களிநு மாகி
மூவுரு வாகிய 1தலைபிரி யொருவனை
படர்ச்சிதைப் பன்னிறப் பாப்புப் பகையைக்
கொடியெனக் கொண்ட கோடாச் செல்வனை

ச௦ 2யேவீரின் முதுமொழி கூறுஞ்
சேவலோங் குயர்கொடிச் செல்வநற் புகழவை
கார்மலர்ப் பூவை கடலை யிருண்மணி
யவையெந்து முறழு மணிகிளர் மேனியை
வலம்புரி வாய்மொழி யதிர்புவான் முழக்குச்செல்
ச௫ லவைநான்கு முறழு மருள்செறல் வயின்மொழி
முடிந்தது முடிவது முகிழ்ப்பது மவைமூன்றுங்
கடந்தவை யமைந்த கழலி னிழலவை
யிருமை வினையுமில் வேத்துமவை

நித்தையுமும் காஞ்சிற்படையையுடையோனெனவும் நானில.....
எடுத்தற்குப் பரிய முதலொடுகவித்த பொன்னிதழணிந்த மணிமடற் கிம்பு
ரியையுடைய மருப்பின்வராகமெனவும் கூட்டுக.

உசு. யோக உதக்கமாதலால் அறிதுயிலெனப்பட்டது.

அகத்தும் (௩௧) காஞ்சிலோர் (௩௩) எனவும், நூற்றிய (௩௪) மருப்பு
(௩௬) எனவுமியையும்.

௩௩. பகை - கருடன்.

௩௪. கோடாமை - சலியாமை.

ச௦ - சக. ஒதுதற்கு இனிய வேதத்தாற்சொல்லப்படுகின்ற கல்ல
புகழையுடைய.

ச௩. கார் - மேகம். மலர்ப்பூவை - பூவையதுமலர்.

ச௪ - ௫. நின் அருள்வயின்மொழி வலம்புரி முழக்கையும் வேத
முழக்கையுமொக்கும்; நின்செறல்வயின்மொழி வான்முழக்கையும் உரு
மேற்றின் முழக்கையுமொக்கும்.

சக - எ. தோன்றியதும் தோன்றுவதும் தோன்றநின் ததுமாகிய
காலக்கூறுபாடுகளைக் கடந்தவைதாம் பொருந்திய தான்நிழலையுடைய.

சக: கிள்ளை ஏத்துமன்பர் இருவினையுமுடையரல்லர்.

(பி - ம்.)— 1தலைவிரியொருவனை. 2மெவலின்.

- யொருமை வினை 1மேவு முள்ளத்தினை
 ௫௦ *யடையிறந் தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தாமஷர்
 யடியுங் கையுங் கண்ணும் வாயுந்
 தொடியு முந்தியுந் தோளணி வலயமுந்
 2 தாளுந் தோளு மெருத்தொடு பெரியை
 மார்பு மல்குலு மனத்தொடு 3பரியை
 ௫௫ கேள்வியு மறிவு மறத்தொடு நுண்ணியை
 வேள்வியு மறனும் விருப்பொடு வெய்யை
 4யறாஅ மைந்திற் செராஅச் செங்கட்
 செருமிகு திகிரிச் செல்வ வெல்போ
 ரெரிநகை 5யிடையிடு பிழைத்த நறுந்தார்ப்
 ௬௦ புரிமலர்த் துழாஅய் 6மேவன் மார்பினோ

சக. காதலாகிய ஒருவினைக்கண்மேவுகிற்.

௫௦. உளவிய இதழையுடைய தாமரைப்பூவையொக்கும்.

அடை, மேனிக்கு 2-வகை.

௫௫. எருத்து - கழுத்தடி.

அம்மேனியது பெருமை கூறியவாறு.

சினேவினை முதன்மேலின்றது.

௫௫. அன்டர் தம் குறை தம்முள்ளே கூறியும் அறிதலால், கேள்வி நுண்ணியை யென்றார்.

அருள்செய்த அறத்தொடு.

இடத்துக் கழ்பொருளில் ரொழில் இடத்தின்மேனிந்தது.

௫௬. யாகத்தை விரும்புதலாகி மறம்பெய்வியை.

௫௭ - ௮. நீங்காத உலியினையும் 6செருநிருக்கச்செய்தே செய்யகண்ணினையும் செருவிடமேம்பட்ட திகிரியாற் செய்யும் வெல்போரையுமுடைய செல்வ!

௫௯ - ௬௦. சிறத்தால் எரியையொத்த வெட்சிமலை இடையிட்டுக் கட்டின புரிமலர்நறுந் தார்த்துழாயை மேலையுடைய மார்பினோய்!

1 "அடைநிலந்த, முட்டாள சுடர்த்தாமரை" (மதுரை. உசாஅ - ௬.)

† "பச்சலை யிடையிடுபு தொடுத்த, மலரா மலை" (புறநா. ௩௩.)

(௫ - ம்).— 1மேவுள்ளது. 2தாருத்தொருமை. 3பெரியை. 4மீறாஅ. 5வெயனமார்பினோய். 6செருநிருக்கச்செய்யகண்.

யன்னையென நினைஇ நின்னடி தொழுதனெம்
பன்மா ¹ணடுக்க ²இறைஞ்சினேம் வாழ்த்தினே
முன்னு முன்னும்யாஞ் செய்தவப் பயத்தா
லின்னு மின்னுமெங் காம மிதுவே.

கடவுள் வாழ்த்து.

நல்லெழுநியார் பாட்டு.

.....

* பண்ணோதிறம்.

கந - ச. பண்டும் பண்டும் யாம்செய்த தவப்பயத்தால அத்தன்மை
யையென நினைத்து நின்னடியைக் கையாற்றொழுது பலகாலும் அடுத்து
இறைஞ்சி வாழ்த்தப்பெற்றேம்; யாம் மேள்மேலும் ஆசைப்படுகின்ற
பொருள் இது.

அடுக்குக்கள், காலநீட்டங்குறித்துவந்தன.

(கந.)

* கோத்திரமென்றே இதுகாறும் வழங்கப்பட்டுவரினும், இந்நூற்கை
யெழுத்துப்பிரதிக்காலெல்லாம், 'பண்ணோதிறம்' என்றே காணப்பட்டமை
யின், இவ்வாறு பதிப்பிக்கலாயிற்று.

(பி - ம்.)— ¹எடுக்கலிறைஞ். ²இறைஞ்சினோமேத்தினேம்வாழ்த்தி
னெம்.

பதினான்காம் பாடல்

(சேவ்வேள்.)

கார்மலி கதழ்பெய நலைஇ யேற்ற
நீர்மலி நிறைசுனை பூமலர்ந் தனவே
தண்ணறுங் கடம்பின் கமழ்தா தூதம
*வண்ண¹வண் டிமிர்குரல் பண்ணைபோன் றனவே
ரு[†] யடியுறை மகளி ராடுந் தோளே
நெடுவரை யடுக்கத்து வேய்போன் றனவே
‡வாகை யொண்பூப் புரையு முச்சிய
§தோகை யார்குரன் மணந்து தணந்தோரை
நீடன்மின், வாரு மென்பவர் சொற்போன் றனவே

(பதினான்காம் பாடலுரை.)

க - உ. மிக்க கதழ்பெயல் மேகம்பெய்தலால் அதனை ஏற்ற மிக்க
நீரான் நிறைதலையுடைய சுனைகள் பூமலர்ந்தன.

உ. இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேல் கின்றது.

ச. பண்ணையென்புழி ஐகாரம் பகுதிப்பொருள்விசுதி.

ரு - சு. வேய், ஆடும் அடியுறைமகளிர் தோள்களை ஓத்தன.

எ - அ. சூட்டினவாகிய மயில்களின் குறைவற்றகுரல்.

அ. கூடிப்பிரிந்தோரை.

* பண்ணையென்பதல் ஐகாரத்தைத் தமிழ்நா லார் பகுதிப்பொருள்
விசுதியென்பரென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (இ - கோ. சூ. ககள.)

† அடியுறைமகளிரை அடியோரென்றும் வடிந்தோள்; (பரி. அ; அடி, சந.)

‡ “குமரி வாகைக் கோலுடை உறவீ, மடமாத் தோகைக் குடுமியிற்
றோன் றும்” (குறுந். உசஎ.)

§ குயில் இங்ஙனமழைப்பதாக வேறு தூல்களிற் காணப்படுகின்றது;
“புணர்த்திர் புணர்மி னேவென...இருங்குயி லெதிர்குரல் பயிற்றும்”
“பூங்க ணிருங்குயி...அகந லேரம்புமி னறவுடை யீரெனத், கையறத்
தறப்போர்க் கழறவ போல...தவல” (நற். உஉச, உசந); “கூடிப்
புணர்த்திர் பிரியன்மி னீடிப், பிரிந்திர் புணர்தருமி னென்பன போல...
இருங்குயி, லானா தகவும்” (கலி. ௧௨), “ஊழனி ரெல்லா முருவிலான்
தன்னுனை, கூடுமி னென்று குயில் சாற்ற” (சீலப். அ; இறுதிவெண்பா.)

(பி - ம்.) 1வண்டின் குரல்.,

க0 நாண்மலர்க் கீழிகான்றையும் பொலந்தார் போன்றன
 மெல்லினர் வேங்கை வியலறைத் தாயின
 வழுக்கை மகளிர்க் குழுவை செப்ப
 † நீர்பற் கவித்த¹ நெரிமுகைக் காந்தள்
 வார்குலை யனிழந்த வள்ளிதழ் நினைதொறும்
 கரு விடு கொடிப் பிறந்த மென்றகைத் தோன்றிப்
 பவழத் தன்ன செம்பூத் தாஅய்க்
 கார்மலிந் தன்றுகின் குன்று போர்மலிந்து
 ‡ சூர்மருங் கறுத்த சுடர்ப்படை யோயே

க0. கொன்றை மலர்களும்.

கக - உ. அழகையையுடைய மகளிர்க்கு அது தீர்தற்பொருட்டுத் தாயர் ஈடுபுலியென்று சொல்லுமாறு வேங்கைப்பூ வியலறைக்கப் பார்த்தன.

க7 - ஏ. இவற்றோடு, நெருங்கிய முகையையுடைய காந்தளவிழந்த இத்திரிரைதொறும் தோன்றியது விட்டகொடிக்கட்டித்த செம்பூப்பரக்க நின்றன்று கார்சூலத்தன்மைமிக்கது.

இவற்றோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

கச. தாவவென்பது தாயெனத்தீர்ந்தது.

கஉ. சூரைக் கிணையொடறுத்த.

*. கொன்றைப்பூக்கொத்திற்குத் தார் உவமையாதல்: (பரி. அ: அடி, உச), "கொன்றைக்கொறை நிலை", "குறம்பல கொறை கொன்றை மலர்" (ஐங்குறு. சசஉ, சஎஎ), "டொன்போரார் கொன்றை புரிந்தன" (திணையா. கசு); "மாலிருஞ் சோலிபிற் கொன்றைகண்மேற், றாங்குபொன் மாலுக் னோடுட னாய்கின்ற னாங்குகின்றேன்" (நாயக்கியாதி திருமொழி, சு, சு)

† "அருவியார்த்த தண்ணறங் காந்தள்" (குறுந். உருக.)

‡ "தோன்றி மென் கொடி" (குறா. சிய, உசச.)

§ 'சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற் சீர்மிகு முருகன்" (அகநா. ருச.)

|| வேங்கைப்பூப் பரத்தபாறை புலிபோற்றோன்று மென்பது பின்வரு வனவற்றாலும் விளங்கும்; "கருங்காள் வேங்கை வீயுகு துறக, விரும்புலிக குருணையிற்றோன்றும்" (குறுந். சஎ), "வேங்கை, மாத்தகட் டொன்வீ தாய துறக, விரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்" (புறநா. ௨௦௨), "கருங்கா லி வேங்கை காந்தபூக்கண்மே, விரங்கால் வயலெங்கை யெய்க்கும்" (திணையா உச), "நறமனை வேங்கையின் பூப்பயில் டாறையை நாகநண்ணி, மறமனை வேங்கை யெனினி யஞ்சும்" (திருச்சீர். சுசு.)

(பி - ம்.)— கொழுமை.

- 1 கறையில் கார்* மழை ம்பாங்கி யன்ன
 ௨௦ 2 நறையி னறும்புகை நனியமர்ந் தோயே
 யறுமுகத் தாறிரு தோளால் வென்றி
 நறுமலர் வள்ளிப் பூநயந் தோயே
 கெழீஇக் கேளிர் சுற்ற நின்னை
 யெழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே
 ௨௧ 1 பிறந்த ஞான்றே நின்னை யுட்கிச்
 சிறந்தோ ரஞ்சிய சீருடை யோயே
 மிருகிறப் பிருபெய ரீர நெஞ்சத்
 தொருபெய ரந்தண ரறனமர்ந் தோயே

கக - ௨௦. கார் காலத்து வெண்மேகம் கிளர்ந்தாலான நதிய அகில
 முதலியவற்றைப் புகைத்த 11 நறும்புகையை மிகவிரும்பினோம் !

௨௧ - ௨. அது முதலதையும் ஆறிருதோளையும் உடையையாய் அழகாத்
 பிறமகளிரை வென்ற வெற்றியையுடையவளளியது 3 நைததை நயத்தோய்!
 ஆலென்றுமுற்பு மே 121 ஓடுவி டணலவந்தது.

௨௨. நறுமலர்வள்ளிப் பூநயந் தோயே, தலையாடுகேற்ற அடைபிடுத்து
 நின்ற ஆகுபெயர்

௨௩ - ௪. பிறந்தகேளிர் உருபுநாந்து பி நங்காமைபொருட்கி
 மகளிர் யாழையெழுல் நின்னைப்பாடுகின்ற பாடடை விரும்பினோம்!

௨௪. **சிறந்தோ - இவ்விருள் முதலாகிய தேவர்கள். அஞ்சிய -
 அஞ்சுதற்குக்காரணமாகிய.

௨௫ - ௫. இரண்டு பிறப்பினையும் அபயிதப்பானவந்த இரண்டு நாமத்

* "பொங்கலவெண்மழை" (நெடுநல். கக); "பொங்கலாடி விண்ணசு
 சேர்ந்தவெண்மழை" (பதிற் ௫௫)

† பரிபாடல். ௫ : ௫௦ - ௫௦௦.

‡ "விறனமிரு விழுச்சு ரந்தணர் காககு, மறனு" (பரி. க: ௫௭ - ௮.)

§ "புகைபுகை யமமு குர்", "வெண்மழை கவைஇக, கலஞ்சுகி புதை
 யிற றேன்றும்" (அகநா. ௭௭, ௩௦௮); "அகிலெழு கொழும்புகை மஞ்சி
 டைவும்" (துளர். ககா. ௭.)

|| (பரி. க௭: ௨௮ - ௩௦), "நறும்புகை யெழுத்துக் குறிஞ்சி பாழ்"
 (முருகு. ௨௩௬), "குறிஞ்சி பாடுமி னறும்புகை யெடுமின" (சீலட குன்ற.

1 "இவளவிதனலம்" (கலி. ௩) என்பதும், அதனுரையும் ஈண்டு
 அறிதற்பாலன.

** பரிபாடல், கக: கக.

(பி - ம்).— 1 கரையில. 2 நறையுன்றும். 3 நயத்தை.

யன்னை யாகலின்மர்ந்தியா நின்னைத்

கூ.0 துன்னித் துன்னி வழிபடு வதன்பய

மின்னு மின்னுமவை யாகுக

*தொன்¹முதிர் மரபினின் புகழினும் பலவே.

என்பது, பருவங்கண்டழிந்த தலைமக்கள்கேட்ப முருகவேளைப் பரவுவாளாய், இப்பருவத்தே தலைமகன் வருமென்பதுபடத் தோழி வற்புறுத்தியது.

கேசவனார் பாட்டு.

இசையுமவர்.

பண்ணேற்றம்.

தனையும் ஈர நெஞ்சு தனையும் ஒப்பில்லாத புகழினையுமுடைய அந்தணரது வைதிக ஆர்த்தன தட் பொருந்தினாய்!

உசு - ௭௨. நீய்னை யாங்கள் மேல் அடுத்தடுத்த வழிபடுவதாய், இன்னும் இன்னும் நீய் புகழினும் டலவாக அவ்வழிபாடுகள் தாபே யாகுக.

௭௩. மிகவும் உழையதாகிய மரபு.

'வாருமெட்டவர் சொற்போன்னை' (கூ) என்றதனாலும், 'எழீஇப் டாநிம் பாட்டமர்ந்தோய்' (௨௪) என் ததனாலும் இப்பருவத்தே தலைமகன் வருமென்பது டட்டவாறு கண்டுகொள்க. (கச)

* "தொன்¹திறல் டகழது" (பர். கரு: ௭௩௭), "தொலசீர்" (நன். பாயிரம்.)

(பி - ம்.)— 1மிருமரபு

பதினெந்தாம் பாடல்

திருமால்.

*புலவரை யறியாப் ¹புகழொடு பொலிந்து
 நிலவரைத் தாங்கிய ²நிலைமையிற் பெயரா
 தொலையா நேமிமுத ரெல்லிசை ³யமை
⁴புலவராய் புரைத்த புனைநெடுங் குன்றம்
 ௫ பலவெனி னுங்கவை பலவே பலவினு
 நிலவரை யாற்றி நிறைபய நெருங்குட
 னின்றுபெற நிகழுங் குன்றவை சிலவே
 சிலவினுஞ் சிறந்தன தெய்வம் பெட்புறு
 மலரகன் மார்பின் ⁵மைபடி குடியிய
 ௧0 குலவரை சிலவே குலவரை சிலவினுஞ்

(பதினெந்தாம் பாடலுரை.)

க - ௫. சுதவெ டையால் அறிப்படாத புகழுடனே டொலிந்து சில
 வெலையைத்தாங்கிய நிலைமை நீங்காத கெடாத சக்கரவாளமுதலாகத்
 தொல்லிசைப்புரவர் ஆராய்ந்துரைத்த கொண்டாடப்படும் நெடிய குன்ற
 களைச் சிறப்புடைகாந்தருது டொடனகயாத் பாவென் டுரைக்கிறார்.

௫. ஆங்கு, அகை.

௫ - ௧0. அட்டவரைக்கும் சிலைதுள்ளோரைப் பசுவெம்மை
 ஆற்றி நிறைபயம் கள்ளலாவதையும் எப்பொழுதும் அவர்வெறப் பய
 படுஞ் சில; அச்சலவற்றுக்கும் மதம் நகர் தாமாகவிரும்பும் மலை
 யுடைய அகன்ற தடங்களுடைய மேகங்கண்டியும் சிகரத்தையுடையவாகி
 குலவரைகள் பல சிறந்தன.

*௧0 - ௧௫. அக்குலவரைகள் சிலவற்றிலும் கலவென அறையும் க
 ளும் காட்டும் டொல முடிவே, ௧௧. நிறத்தையும் பிறிதிலலாத சொல்லு

* "புலவரை யிறத்த புழாபுழா ௨, பலவரை யிறத்த குன்றுக
 ளாகழி" (புறநா. ௨௧), "புலவரை யிறத்தோய்" (சீலப். ௨௫; அடி ஆச
 'நிலவரை யிறத்தோர் முடங்கு நா நீட்டும், புலவரை யிறத்தபுகார்' (மன
 ௫: அடிகள் ௧௦௮ - ௧௧.)

(பி - ம்.)— ¹புகழொடும். ²நிலையிற்பெயராது. ³அறையும் ⁴பு
 ளாய்ப்புரைப்புரைத்த. ⁵மைபடு.

சிறந்தது, *கல்கிறை கடலும் கானலும் போலவும்
புல்லிய சொல்லும் பொருளும் போலவும்
எல்லாம், வேறுவேறு நுருவி நொருதொழி லிருவர்த்

தாங்கு நீணிலை †யோங்கிருங் குன்றம்

கடு : நாரிணர்த் †துழாயோனல்கி னல்லதை
யேறுத லெளிதோ வீறுபெறு துறக்க
‡ மரிதிற்பெறுதுறக்க மாலிருங் குன்ற
மெளிதிற்பெறுலுரிமை யேத்துகஞ் சிலம்ப
|| வராவணர் கயந்தலைத் தம்முன் மார்பின்
உ0 மராமலர்த் தாரின் 2மான்வரத் தோன்றி

பொருளும்போல வேறுபடாத தொழிலினைபுமுடைய மாயோனையும் தம்
முன்னொன்றுந் தாங்கும் நீண்டநிலைமையினைபுடைய புகழானுயர்ந்த இருங்
குன்றம் சிறந்தது.

* புகழானென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

கடு. கல்கிலாலலது - வெளிப்பட்டிக்கொம்பினலலது.

கள - அ. அவ்வரிதிற்பெறுதுறக்கத்தை எளிதிற்பெறுதலுரிமையான்
மாலிருங்குன்றத்தை எல்லாருங்கேட்க ஏததக்கடலேம்;

என்று ஏத்துகின்றார்:—

கக. அரவின் மெலிய தலையாற் கவிக்கப்பட்ட தம்முள்.

உ0. ** மராம் - வெண்கடம்பு.

* "மாயவழங்க தம்முளும் போலே மறிகடலுங், கானலுஞ்சேர் வெண
மணலுங் காண்போ" (திணைமா. ௫௮), "மணிகினா நெடுமுடி வரனவழங்க
தம்முளும்போன், தணிகினர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்"
(யா- வி. ௨. எ. ௮; து - வி. ௫. எ. ௮) - மேற்.

† "ஓங்குயர் மலையத்து" (சீலப். கக: அடி. ௧௦௮.)

‡ பரிபாடல், கக: கட - .

௨ "அரிது பெறு சிறப்பிற் புத்தே னும்" (குறுந். ௧௦௧.)

|| பரிபாடல். க. க-உ.

9 "தென்னொ டிசைக்குத் திலகமாய் நின்ற நிநுமாலிநஞ் சோலை"
(திருவாய்மொழி, ௧௦ : எ. ௪.)

மராம்: "இணர்சொந்த மராமும்" (கலி. உக.)

(பி - ம்).— 1துழாயோனல்லதை. 2மான்வரத்.

யலங்கு மருவி யார்த்தியிழ்¹ பிழியச்
*சிலம்பா றணிந்த சீர்கெழு திருவிற்
சோலையொடு தொடர்மொழி¹ மாலிருங் குன்றற்
தாம்வீழ் காமம்² வித்துபு விளைக்கு

உரு நாமத் தன்மை³ நன்னனம் படியெழு
யாமத்⁴ தன்மையில் வையிருங் குன்றத்து
மன்புன விளவெயில்⁵ வளாவவிருள் வளர்வெனப்
பொன்புனை யுடுக்கையோன்⁶ புணர்ந்தமர் நிலையே
நினைமின் மாந்தீர் கேண்மின் கமழ்சீர்

உக - உ. அசையுமருவி மிக ஆர்த்து இழிதலாற் சிலம்பாறு அழகு
செய்த இவ்வியக்கத்தக்க இருங்குன் மத்து (உக).

உஉ - சு. அழகுபொருந்திய திருவென்னுஞ்சொல்லொடும் சோலை
யென்னுஞ்சொல்லொடும் மாலிருங்குள் தமென்னுஞ்சொல் தொடர்ந்த
மொழியாகிய திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்னும் நாமத்தினது பெருக்
தன்மை நன்றாகப் பூமியிடுகட்பரக்க, மகளிரும் மைந்தரும் தாம்வீழ்காமத்
தை¹ வித்தி விளைககும் யாமத்தியலகபயமுடைய இவ்வையிருங்குன் மத்
தெனக் கூட்டுக.

உசு. ¹ குறிஞ்சிக்குச் சிறப்பொழுதாகலான் யாமம்கூறினர்.

உஎ - டி. நீயேபெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய இளவெயில்குழ அதனி
டையே இருள்வளர்தலையொக்கப் பீதாம்பரத்தையுடையோன் தம்முள்
னெடுக்கடி அமர்ந்துநிற்கும் நிலைய.

உசு. மாந்தீர் நினைமின்; இனி, அம்மையது சிறப்பைக்கேண்மின்.

* "நிலம்பகவீழ்ந்த சிலம்பாற் றகன் தலை" (சீலப். கக: அடி - ௧௦௮),
"சிலம்பார்க்க உலகு தெய்வ மகளிர்க ளாடுஞ்சீர்ச், சிலம்பாறு பாயுந்
தென்றரு மாலிருஞ் சோலையே" (பெரியாழ்வார்த்திருமொழி, ச: உ. க),
"சிலம்பாறுடைமாலிருஞ் சோலை நடந்த, சுந்தரனை" (நாயச்சீயாரி
திருமொழி, ச: ௧௦), "சலம்பியலா டைய திருமாலிருஞ்சோலை நீன்ற,
கலத்திகழ நாரணை" (பெரிய திருமொழி: ச. ௭. ௬.)

† "திருமால குன்றத்துச் செல்குவி ராயின" (சீலப். கக: அடி. ௧௧.)

‡ "வித்திவினைத்து" (அநநேறி. சுரு.)

§ "குறிஞ்சி, கூதிர்யாம மென்மனார் புலவர்" (தொல். அகத். கு. ௬.)

(பி - ம்.)— 1 இழியாச். 2 வித்திவினைக்கு. 3 நனகனபடியெழு. 4 தன்
மைததனமையில, 5 வளாவவிருள். 6 புணர்மாநிலை.

௩௦ சீனையெலா நடி மலரச் சீனேகுழ்
 சீனையெலாஞ் செயலை மலரக் காய்கனி
 உறழ் நனைவேங்கை யொள்ளிணர் மலர
 * மாயோ னெத்தவின் னிலைத்தே
 சென்றுதொழு கல்லீர் கண்டுபணி மினமே
 ௩௧ யிருங்குன் றென்னும் ¹பெயர்பரந் ததுவே
 பெருங்கலி ஞாலத்துத் தொன்றியல் புகழது
 கண்டுமய ரறுக்குங் காமக் கடவுண்
 மகமுயங்கு மந்தி வரைவரை பாய
 முகிழ்மயங்கு ²முல்லை முறைநிகழ்வு காட்ட

௩௦ - ௩௩. சீனையெல்லாம் நீலமலர அச்சுனைகுழந்த ¹செயலை சீனே யிடமெல்லாம் மலர்தலானும் காய்கனிகளொடு நிறம் மாறுபட வேங்கை யினர் மலர்தலானும் மாயோனையொத்த இனிய நிலைமையைபுடைத்து.

* நீலமலரைச்சூழ்ந்த செயலைமலர் அவன்பொன்புனை உடுக்கைக்கு ஒப்பு; குன்றத்துக் காய்கனியுறழ் மலர்தலவேங்கை அவன்மணிமுடிக்கு ஒப்பு.

௩௪ - ௪. பெருங்கலிஞாலத்து இருங்குன்றென்னும்பெயர் பரந்த அத்துணையே பழைதாய் இயல்கின்ற புகழையுடைய ²அது காண மயரை அறுப்பதொருவழிபடுதெய்வம்; அதனால், சென்று || அவனைத்தொழமாட்டா தீர்! அதனைக் கண்டுபணியின்.

௩௫. மகமால் முயக்கப்பட்டமந்தி ஒருசிகரத்தினின்று ஒருசிகரத் திற் பாய.

௩௬. முகிழ்நெருங்கி, முல்லை மகளிர்கற்பு நிகழ்ச்சியைக்காட்ட.

* “மாயோ னன்ன மால்வரை” (நற். ௩௨.)

¹ செயலை - அசோகமரம்.

² திருமாலுடைய உடுக்கையும் பொன்முடியும் இச்செய்யுளில் இங்கே கூறப்பட்டிலவேனும் அவற்றிற்கு ஒப்பென்றது. இக்குறில், கட - ஆம்பாட லின் முதலிரண்டடிகளை உட்கொண்டென்று தோற்றமுள்ளது.

³ அம்மலை காணமயரையறுப்பதொரு வழிபடுதெய்வமென்பதாத் திரு வாய்மொழி, உ - ஆம் பத்து, “கிளரொளி” என்னும் பத்தாத்திருவாய் மொழியின் பின் இரண்டடிகளாலும் அவற்றின் வியாக்கியானங்களாலு முணர்க்.

|| “திருமா லிருஞ்சோலை மலையென்றே னென்னத், திருமால்வத் தென் னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்” (திருவாய்மொழி, ௧௦: ௮. க.)

(பி - ம்) - ¹பெயாப்பொகததுவெ. ²முல்லைநிறை.

ச௦ மணிமரு¹ணன்னீர்ச்சினை மடமயி லகவங்
குருகிலை யுதிர்க் குயிலினங் கூவப்
பகர்குழல் பாண்டி வியம்ப வகவுநர்
நாநவில் பாடன்²முழுவெதிர்ந் தன்ன
சிலம்பிற் சிலம்பிசை³யோவா தொன்னூர்க்.

சுரு கடந்தட்டான் கேழிருங் குன்று
தைய லவரொடுந் தந்தா ரவரொடுங்
கைம்மக வோடுங் காத லவரொடுந்
தெய்வம் பேணித் திசைதொழுதனீர் சென்மீன்

* புவ்வத் தாமரை புரையுங் கண்ணன்

சுரு வெளவற் காரிருண் மயங்குமணி மேனிய
னெவ்வயி னுலகத்துந் தோன்றி யவ்வயின்
† மன்பது⁴மறுக்கத் துன்பங்⁵களைவோ

ச௦ - சுரு. சிவையிடத்தவாகிய மணிமருள் மயில்கள் அகவவும், குருக் கத்தியிலையுதிர் கூதர்களிருந்து குயிலினம் கூவவும், முறைக்கட் சிலம்பு கின்ற எதிரொலி ஒவாது; அவுலகையே நேரே பொருதுகொள்ளுதலு சிறத் தையுடைய குன்றத்தில்கண்.

சுருநீயையுணர்ந்துகின்ற குழலும் தாளமும் இயம்ப அஃதரைப் பாடுவாரது மிடந்துப்பாடலும் முழுவோசையும் எதிர்த்தாற்போன்ற.

இசை யென்றவழி, குழலொலியும் மிடந்துப்பாடலும் குயிலினத் தது கூவற்கும் அதன் எதிரொலிக்குமுதலும். தாள ஒலியும் முழுவொலி யும் மயிலது அகவற்கும் அதன் எதிரொலிக்குமுதலும்.

மந்திராய (௩௮) முல்லையாட்ட (௧௭) எனவந்த செயவெனெச் சங்கன், இசையோவாதென்னம் (௪௪) பிரவின்கொண்டன.

ச௭ - ௮. அதனை நும்மனைவியரோடும் இருமுதுகுரவரோடும் குழ லிகளோடும் சுந்தரத்தோடுகூடத் தெய்வமாகமதித்துத் திசைநோக்கித் தொழுது சென்மீன்.

௭௭ - குரு. தன் வாங்கமலத்தையொக்கும் கண்ணையுடையனும்

* இவ்வடியும் இதனரையும், இந்நூல் ௪ -ஆம் பாடல், ௪௦, ௭௭-ஆம் அடிகளுடனும் அஃதின் உரைகளுடனும் ஒப்புநோக்கிற்பாலன.

† “உலகினுள் மன்பதும்” (பரி. ௩; அடி ௧.)

‡ “திசைநோக்கித்தொழுகின்றார்” (கம்ப, குக. ௩௦), “திசைநோக்கி மெய்ப்பூ சனைபுரியும் வேங்கடமே” (திருவேங்கடமாலே, ௧௩.)

(பி - ம்).— 1. நன்னீர்மாட. 2. முழுவெதிர்ந் தமனனலதிரகத, 3. ஓவ்வெதெ டியானனாக, 4. மறுபக்கத்துன்பம். 5. களைவானென்பது.

என்பது மேள் யிருங்குன் றத்தான்

1 கள்ளணி பசுந்துள்ளினவை கருங்குன் றனையவை

௫௫ யொள்ளொளியவை யொருகுழையவை

புள்ளணி பொலங்கொடியவை

வள்ளணி வளைநாஞ்சிலவை

சலம்புடி தண்டேந்தினவை

வலம்புரி வயநேமியவை

௧௦ வரிசிலை வயவம்பினவை

புகரிணர்கும் வட்டத்தவை *புகர்வாளவை

நீரை வெளவுதலையுடையமேகமும் இருளும் நீலமணியும்போலுமேனியனும் எல்லாஉலகினும் வெளிப்பட்டு அவ்விடத்து உயிர்ப்பன்மைபது மறுக்கத் தைச்செய்யும் பிறவித்துப்பத்தைக் களைவோர் †அன்புபட்டு இருங்குன் றத்தின் கண்ணுதைலால்.

*சக. † புவ்வென்பது டாகதாசுதைபு.

இவ்வளவும் கு் மத்தையேத்திக் கண்டார்க்கும் அதன்சுமப்புக்கறி மேல் அதன்கணின் ற இருவகையும் வாழ்த்தி வேண்டிக்கொள்கின்றார் :—

௫௭. கூர்மையணிந்த வளைநாஞ்சிலையுடையை.

௫௮. கோபமிக்க தண்டினையேந்தினே.

௫௯. வலம்புரியொடு வெற்றிகேமியையுடையை.

௬௦. வரிசிலையொடு வெற்றிஅம்பினையுடையை.

௬௧. புகரொழுங்கு சூழந்த 12 பாராவளையினையுடையை.

இவ்வாழ்த்துக்களுள், ஒள்ளொளியவை, ஒருகுழையவை (௫௫). வள்

* “புகர்கொள் பொற்சரிகை” (தே. சுந்தர. திருநாகை).

† “மாலிருஞ்சோலை தட்டிக் கருதியுறைகின்ற கார்த்தடல்வண்ணன்” (பெரியாழ்வார், ச: உக. க.)

‡ புவ்வம் - பூர்வம்; “அங்க புவ்வ மாதியாய வாதிதூல” (யா: - வி. சூ. உரு; யா - கா. க: ௧௩ - மேத), “அங்க புவ்வாதி மெய்த்தூல்” (யசோதா, க: ௫௧.) என்பவற்று லுமுணர்க.

§ பாராவளை - சூழல்படை, “சூழல்படை வட்டம் பாரா வளையே” (பிங் கலந்தை, கருசு. ௦.) ‘மாலையைய பாராவளையமாக வெறித்தும்’ (சீவக. உசுருசு - ந. உரை.) என்பதும், “தொலகைத பாரா வளைவளை பெறிகோல்” (திருவால. நக: ௧௬) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்).— 1 களனணி. 2 பாராவளையம்.

எனவாங்கு

1 நலம்புரி இயஞ்சீர் நாம வாய்மொழி

2 யிதுவென வுரைத்தனெ முள்ளமர்ந் திசைத்திறை

கரு யிருங்குன்றத் தடியுறை யியைகெனப்

*பெரும் பெய ரிருவரைப் பரவுதந தொழுதே.

கடவுள்வாழ்த்து.

இளம்பெருவழுதியார்பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணேற்றம்.

எனினி வளைகாஞ்சிலவை (ருஎ), சலபுரி தண்டேர்தினவை (ருஅ) என வந்தன பலதேவன்; ஏனைய வாசுதேவன்.

கூட - ஈ. அழகிய சீரையும் அஞ்சப்படுதலையுமுடைய வேதம் தனக்கு நன்மையைவிரும்பி அடாபெருமை ஈதெ றுசொல்லுதலால் யாமும் உள னம்மேவி அச்சொற்களுள் அறிந்தவற்றைக்கூட்டி உரைத்தேமாயப பெரும் புகழையுடைய இருவரையுந்தொழுதுவேண்டி தம்; எமக்கு இவ்விருங்குளா ரத்து அடிபின்கண் உறைதல் எபதுகொ று. எ - று. (கரு)

* “பானிற வுருவிற பனைகொடி போலு, நீனிற வுருவி னோமி யோலு மென், மிறுபெருந தெயா மு முடளி று அயகு” (புறநா ௮௮.)

(பி - ம்) — 1 நலம்புரிந்தஞ்சீர். 2 இதுவுரைத்தனெம்.

பதினாறாம் பாடல்.

வையை.

- கரையே, * கைவண் டோன்ற லீகை போன்மென
 † 1 மைபடு சிலம்பிற் கறியொடுஞ் சார்ந்தொடு
 நெய்குடை தயிரி னுரையொடும் பிறவொடு
 மெவ்வயி னுனு மீதுமீ தழியும்
- ௫ துறையே, முத்துநேர்பு புணர்காழ் மத்தக நித்திலம்
 † பொலம்புனை யனிரிழை ²கலங்கலம் புனன்மணி
 வலஞ்சுழி யுந்திய ³திணைபிரி புதல்வர்
 கயந்தலை முச்சிய முஞ்சமொடு தழீஇத்
 தத்தந் துணையோ டொருங்குட னுமிந்
- ௧0 தத்தரிக் கண்ணார் தலைத்தலை வருமே
 'செறுவே, விடுமலர் சுமந்து பூநீர் நிறைதலிற்

(பதினாறாம் பாடலுரை.)

க. கைவண்மையையுடைய பாண்டியனது ஈகைபோலுமென்று
 கண்டார்கூற.

௩ - ௪. நெய்குடை தயிர் போலுதுரையோடும் பிறவற்றோடும் நீர்
 பெருகல் எவ்விடத்தும் மேல்மேல் அழியாநிற்கும்.

நீர்பெருகலென்பது அவாய்நிலையானவந்தான்.

௫ - ௧0. ஒத்து முத்துச்சேர்ந்தவடம், தலைக்கோலமுத்து, பொன்
 னணி, வலமாகச் சுழிக்கும் யாற்றவாகிய கலங்குதலையுடைய புனன்கொண்டு
 வந்தமணிகள் இவற்றை இவ்வாயில்போந்து நீராடும்புதல்வர் மென் தலைமுச்
 சியவாகிய முஞ்சமென்னுமணியொடுகொண்டு தத்தம் கணவரோடு ஒருங்கு
 ஈடி ஆடும் தத்தரிக்கண்ணரிடந்தோறும் நீர் வாராநிற்கும்.

௭. திணைபிரிதல் - இல்லினின்றுசேரல்.

௧௧. விடுமலர்சுமத்தலும் பூநீர்நிறைதலும் வயலுக்கும் அரங்கிற்கும்
 நிலையாகலின்? வயலுக்கு அவிழ்ந்தமலர்களைச் சுமந்துபொலிந்தநீர்நிறைத

* "வள்ளற் கைத்தல மாந்தரின் மால்வரைக், கொள்ளை கொண்ட
 கொழுந்திக் குப்பையை, புள்ள மில்லவர்க் கூர்தொறு முய்த்தாராய்,
 வெள்ள நாடு மடுத்த விரைந்ததே" (சீவக. ௩௬.)

† "மைபடு சென்னிப்பயமலை" (கலி. ௪௩.)

௧. திருமுருகாற்றுப்படை, ௧௮.

(பி-ம்.)— 1மைபடி. ²கருவினன் கலங்கற்றண்புனன்மணி. ³திணைப்
 பிரி.

படுக ணிமிழ்கொனை பயின்றன ராடுங்
 களிநா ளரங்கி னணிநலம் புரையும்
 காவே, சுரும்பிமிர் தாதொடி தலைத்தலை மிகுஉ
 கரு நார்த 1நறுமலர் நன்களிக் கும்மே
 2 கரைபொழுது தீம்புனற் கெதிர்விருந் தயர்வபோற்
 கானலங் காவுங் கயமுந் துருத்தியுந்தேன்
 நேனுண்டு பாடத் *திசைதிசைப் பூநலம்
 பூத்தன்று வையை வரவு
 ௨0 சுருங்கையி னுயத்தார் சுற்று 3மெறிந்து
 குரும்பை முலைப்பட்ட பூநீர் துடையாள்
 பெருந்தகை மீளி வருவானைக் கண்டே
 யிருந்துகிற் றானையி னெற்றிப் பொருந்தலை
 பூத்தன ணிங்கெனப் பொய்யாற்றற் றேழியர்
 ௨௫ 4தோற்றமோ ரொத்த மலர்கமழ் தன்சாந்தி

லாகவும் அரங்கிற்குக் 1 கமலவர்த்தனைக்கண் தூவிய மலர்களைச் சுமந்து
 1 பூதரஞ்சனப்பூவும் நீரும் நிறைதலாகவுமுரைக்க.

கஉ - ௩. படுகின்ற இயங்களின் கண்ணொலியையும் பாட்டினையும்
 பயின்றமகளிர் ஆடுகின்ற அரங்கின்று அலங்கரித்த அழகையொக்கும்.

கசு - ௫. மேன்மேலுநெருங்கும் சுரும்புகள் இமிரும் தாதுடனே நரந்
 தம்போலும் நறியமலர்களை மிக அளிக்கும்.

கசு - ௬. கா, தமக்கு விரந்தயார்த் ஒலித்தொட்கும் தீம்புனற்கு
 எதிர்விருந்தயர்வனபோல நன்களிக்குமென்க.

இவைய.....

கஎ - ௭. மணத்தையுடைய காவிலும் கயங்களிலும் ஆற்றிடைக்
 குறையிலும் மதுவையுண்டு தேன்கள் பாடப் பூவினாகிய அழகு திசைதோ
 றும்பொலிந்தது, வையை வரவின் கண்.

கஎ. கானலங்காவென்புழி, அல்லும் அம்மும் சாரியை.

௨௦ - ௩. வேயினாலே ஆயத்தார் சுற்றமின்றெறியத் தன்குரும்பை
 முலைக்கப்பட்ட அரக்குநீரைத்துடையாளாய் இருந்துகிலின் தானையினால்
 ஒற்றி நிற்ப, அவன்பால் தலைமகள்வருகின் மலனைத் தோழியர்கண்டு, பூத்த

* "திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை" (கவி. ௨௬.)

† கமலவர்த்தனை: சீவக. ௬௭௫ - ஆம் பாடலின் உரையைப்பார்க்க
 கமலவட்டனையென்றும் வழங்கும்

1 பூதர் - வருணப்பூதர். (சீலப்)

(௫ - ம்.) - 1 நறுமலர். 2 கரைபொழியுந் தீம்புனம். 3 ளைந்த. 4 தோற்
 தமாரொத்த.

ஹந்தத்திற் றூபாற்றி நகையோடும் போத்தந்
திருங்கடற் கூங்கிவரும் யாமெனத் 1தங்கான்
மகிழக் 2கனிப்பட்ட தேன்றேன் மாற்றிக்
குருதி துடையாக் குறுகி மருவினியர்

கஉ பூத்தன ணங்கை பொலிகென நானுதல்
வாய்த்தன்றால் வையை வரவு
மலையி னிழியருவி மல்கிணர்ச் சார்ச்சார்க்
கரைமாஞ் சேர்ந்து கவினி 3மடவார்
நனைசேர் கதுப்பினுட் டண்போது மைந்தர்

கரு மலர்மாற்பிற் சேர்ந்த மலரிதழ் தாஅய்
மீராம் பூத்த வியன்கங்கை நந்திய
வானம் பெயர்ந்த மருங்கொத்த லெஞ்ஞான்றுந்
தேனியிர் வையைக் கியல்பு
4 புள்ளே புனலே புலவியிம் மூன்றினு

என், அவனைப்பொருந்தாதேநீங்கென்று பொய்யாற்றாற்சொல்ல, அப்பூப்பின்
தோற்றத்தை ஒருதலையாகஒத்த செஞ்சாங்கின்நாற்றத்தால் பூப்பின்மையை
அறிந்துவைத்தும் 5சனத்திடையானுதலால் அவன் ஆண்டுநின்றும் நகை
யொடும் போந்து பின் இலலின்கட் கடலோகோக்கி மயலினின்றும்பரந்து
வரும் யாற்றையொக்க விரைந்துசென்று மகிழுமாறு கனிப்புமிக்க பழத்
தேனாற்செய்த தேறலையுதுகராது குருதிபோலும் பூநீரைத் துடைத்து அணுகி
மருவுதலின், அவர் அவளிலலத்தார்க்கு நங்கை பூத்தனன்பொலிகெவன்று
கொல்ல, அதற்கு அவள் நானுதலையுடையதது, வையையதுவரவு.

இதுவும் வருகின்றனவும் காதற்பாத்தையைக்குறித்துக்கூறியன.

கஉ - எ. மலையினின்றும்பிழிந்த அருவிபோன்று கரையிடந்தோறும்
இடந்தோறுமுளவாகிய மல்கிணர்மரத்தைச்சேர்ந்து அவற்றதுபூவால் அழகு
பெற்று மடவார்கதுப்பினிற்றீர்ந்த தேன்சேர் தண்போதுகளும் மைந்தர்கள்
மாற்பிற்றீர்ந்த மலரிதழ்களும் பாக்கப்பட்டு மீனாகியமுத்துப்பூத்துவிளங்
கிய வானத்தின்கட் கங்கைபெயாநதகூற்றை ஒத்ததுடைமை.

கக - சச. ஒளிவிளர் உண்கட்டுகெண்டை, மதுபானம் புனலாட்டு
புலவிபெயுன்னும் இம்மூன்றினுலும் ஒளியியந்தம் சிவக்க, வண்டினம்
வாயைக்குழும் அழகுடனே மயிரினின்றும்நீங்குநீர்மையையுடைய பூக்களி
னின்றும்தேனொழுக மிக்கநீரின் கண் ஆடும்பாத்தையரை அடுத்திடுத்துப்புல

(பு - ம்.)— 1தாங்க. 2கனிப்பட்ட. 3மடவாரத்தையோ. 4 புள்ளே.
5 சனத்தனத்திடையானுதலால்.

சு0 மொள்ளொளி ¹சேய்தா லொளிகிளருண், ²தட்கெண்டை

*பல்வரி வண்டினம் வாய்க்கும் கவினெடுஞ்

³ சென்னீர் வீவயிற் றேன்சோரப் பன்னீர்

ரடுத்தித் தாடுவார்ப் புல்லக் குழைந்து

வடுப்படு மான்மதச் சாந்தா ரகலத்தா

சுரு நெடுத்தவே ¹யெக்கி தூக்குயர்பு தாக்கத்

தொடுத்ததேன் சோரும் வரைபோலுந் தோற்றங்

கொடித்தோரன் வையைக் கியல்பு

வரையார்க்கும் புயல்கரை

திரையார்க்குமித் தீம்புனல்

ரு0 கண்ணியர் தாரர் கமழ்நறுங் கோதையர்

பண்ணிய வீகைப் பயன்கொள்வா ³னூடலா

னூ ¹னூறையு நறுஞ்சாந்துங் கோதையும்

பூத்த புகையு மவியும் புலராமை

லுதலால் நெகிழ்ந்து அழிந்ததும் அழியாததுமாகிய கத்தூரிக்குழம்பார்ந்த அகலத்தான், பனியால்வளைந்தவேய் அப்பனிநீங்க மேலேகிளர்ந்து ⁴ மிசைச் சென்று தாக்குதலால் தேன்சோரந்துவிடும் வரையையொக்கும் தோற்ற முடைமை.

சு0. கெண்டை நிறஞ்சுவக்கவெனப் பண்பின்றொழில் பொருண்மேல் நின்றது.

சஅ - சு. மேகம் வரைக்கண்ணே ஆராநிற்கும்வளவில் இவ்வகைத் தாகியதீம்புனலுள் திரை கரைக்கண்ணே ஆராநிற்கும்.

இவ்வளவும் தோழி தன்னுள்ளே கூறுவாளாய் புள்ளாடியவரலாறு தீ, மேல் வையையெனோக்கிக்குறுவாளாய் வாயின்மறுக்கின்றாள் :—

ரு0 - ருரு. வையாய்! கண்ணியராய்த் தாரராகிய மைந்தரும் கமழ்

* “வரிவண்டுவாய்க்கும் வளங்கெடுபொய்கை” (கலி. தக.)

† எக்கி, திசைச்சொல்; (தெலுக்கு)

‡ “புகைநூ அலியாராதனை யழல்பல வேந்தி” (பரி. சு: கக.)

(பி - ம்.) — ¹சேய்தாரொளி. ²சென்னீர்வீவயிற். ³ஆடலின. விசை.

மருஅற்க வரூன் 1மலிதந்து நீத்தம்
 ௫௫ வருஅற்க ஷைய நினக்கு.

என்பது, காதற்பரத்தைபுடன் புனலாடிய தலைமகள் தோழி
 யை வாயில்வேண்ட அவள் புனலாடியவாறு கூறி வாயின்மறுத்தது.

நல்லமுசியார் பாட்டு.

நல்லச்சதனரிசை.

பண்ணேற்றம்.

நறுங்கோதையராகியமகளிரும் முன் பொருள்களைத் தானம்பண்ணி அதன்
 பயனாகியபோகத்தை நுகரவேண்டி நாடோறும் ஆடுதலான் அவர்கையுற
 யாகிய பொன்மீன்முதலியவும் அரவிந்தசார்த்தம் மாடையும் ஈரணிபுலர்த்
 தும் பொலிந்தபுகையும் நனக்குத்தரும் உண்டியும் இடையறாமல் மழைமறு
 தொழிக; அம்மழையினாகியவெள்ளம்பெருகி நனக்குவற்றதொழிக. (கசு)

“தானத்தாற் போகக் கவத்தாற் சுவர்க்கமாம்” (சீறுபஞ்சு. ௩௬.)

† இப்புத்தகத்தில் ௪௦ - ஆம் டக்கத்துக் கீழ்க்குறிப்படைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1மலிதது..

பதினேழாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

தேம்படு மலர்குழை பூந்துகில் வடிமணி
 யேந்திலை சுமந்து சாந்தம் ¹விரைஇ
 விடையரை யசைத்த வேலன் கடிமரம்
 பரவின ருரையொடு பண்ணிய விசையினர்
 ௫ விரிமலர் மதுவின் மரநனை குன்றத்துக்
 கோலெரி கொணாநறை புகைகொடி யொருங்கெழு
 மாலை மாலை யடியுறை மியைநர்
 மேலோ ருறையுறும் வேண்டினர் யாஅர்
 ஒருதிறம், பாணர் யாழின் நீங்குரலெழு
 ௧0 ஒருதிறம், யாணர் வண்டி னிமிரிசையெழு
 ஒருதிறம், கண்ணார் குழலின் கரைபெழு

(பதினேழாம் பாடலுரை.)

க - ௮. கோலப்பிடும் எரியும் இசையியங்களும்தான் சந்தனமுதலியவிரை
 களும் அகிற்புகையும் கொடிகளும் ஒருங்கேவரத் தாம் தேன்வினைந்தமலர்
 களையும் குழைகளையும் பூத்தொழில்களையுடைய துகில்களையும் வடித்தமணி
 யினையும் ஏந்தப்பயம் இயைவியையுடைய வேலினையுஞ்சுமந்துவந்து கடிமர
 மாகிய *கடம்பை உரையாலே ஏத்தினராய். †ஆளத்தியாலாக்கிய இசையின
 ராய் விரிமலர்மதுவான் மரக்களர்களையுஞ்சுந்தத்து அடியின்கண் உறைதலை
 மாலைகடோறும்பொருந்துவாருள் தேவருலகத்து உறைதலை வேண்டினார்
 ருளரோ?

உ - ௩. சந்தனத்தைத்தெளித்து அரைக்கண்ணே வேலன் விடை
 யைக்கட்டின பூசையையுடைய மரமெனக் கூட்டுக.

௪. கோலெரி - தீபம்.

ஶ்வவெனவும் சுமந்தெனவுந் த வினையெச்சங்களும், பரவினர் இசை
 யினரென்னுமுந் துவினையெச்சங்களும் இயைநரென்னும் தொழிற்பெயருள்
 இயைதலொடுமுடிந்தன.

௧0. பூக்களாகிய புதுவருவாயினையுடையவண்டு.

௧௧. கரைபு.....

* “கடம்பம் ரணிகிலை” (பரி. ௧௬)

† ஆளத்தியினியல்பைச் சிலப்பதிகாரத்திற் காண்க; (பக். ௮௫.) இப்
 பெயர் ஆலாபனமென்று வழங்கும்.

(பி) - ம்.)— 1விரைஇய.

ஒருதிறம், பண்ணார் தும்பி பரந்திசை யூத
 ஒருதிறம், மண்ணார் முழவி னிசையெழ
 ஒருதிறம், அண்ண னெடுவரை யருவிநீர் ததும்ப
 கடு ஒருதிறம்,* 1பாடல் விறலிய ரொல்குடி துடங்க
 ஒருதிறம், வாடை யுளர்வயிற் பூங்கொடி துடங்க
 ஒருதிறம், பாடினி முரலும் பாலையங் குரலி
 னீடுகிளர் கிழமை நிறைகுறை தோன்ற
 ஒருதிறம், ஆடுசீர் மஞ்ஞை யரிசூர றேன்ற
 20 மாறுமா றுற்றனபோன் மா 2றெதிர் கோடன்
 மாறட்டான் குன்ற முடைத்து
 பாடல் சான்று பல்புகழ் முற்றிய
 கூடலொடு பரங்குன்றினிடைக்
 கமழ்நறுஞ் சாந்தி னவரவர் திளைப்ப
 ௨௫ 3 நணிநணித் தாயினுஞ் சேளயச் செய்தது

கஉ. ....பொலியிசையினே.

கரு. பாடுதல் நல்ல விதலியர்.

வினையது நன்மை வினேமுதன்மேனின்றது.

கசு. உளர்வயின் - அசைந்தவிடத்து.

கஎ - அ. பாலையையுடைய அழகிய மிடற்றுப்பாடற்கண் காணுதற்கு
 டையகிழமையும் இரண்டுதாக்குடைய.....குறையும்தோன்ற

கசு. ஒருக்கிசைய ஆடுகின்ற மயிலது அரித்தருல்.

௨0. கல்விகளால் மாறுமாறந்தன்மையுற்றனபோல இகலை ஏற்ற
 கோடல்.

க - கசு. 1பாழின்சூரலொடுவண்டிசைக்கும், குழலின்கரைபொ
 தும்பியிசைக்கும், முழவிசையொடு அருவிநீரொலிக்கும், விறலியர் துடக்க
 தொடு கொடி துடக்கத்திற்கும் கிழமைநிறைகுறைகளின் தோற்றத்தொடு
 அரிசூரற்றேந்தத்திற்கும்கொள்க.

௨௨ - ரு. பாடுதலமைத்து பலபுகழும் முற்றப்பெற்ற கூடற்கும்புர

* பதிற்றுப்பத்து, ருக்: ௧0 - ௧௧; பரி. கசு: ௧௨ - ௩; மது. ௨௧௭ - ௮

† "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டின கல்யாழ்
 செய்ய", "கொம்பரத் தும்பி குழலிசை காட்டப், பொங்கர் வண்டின கல்
 யாழ்செய்ய" (மணி. சி: ௩ - ௪; கசு: ௫௭ - ௮); "அருவி, தாழ்த்து வீழ்
 தவை முழுவிற்தும்பின", "படுகண் முழவினிமிழருவி" (கீவக. கரு: ௧௦
 ௨௧௭௨), "வல்லியென்னுமாதராடு நாடகம், கண்டு" (குளா. சீய. ௨௧௬.)

(பி - ம.) - 1 பாடல்விறலியர், ஆடனல்விறலியர். 2 எதிர் கொள்ள
 3 நணிந்தனிததாயினுஞ்.

மகிழ்மிகுதேளங் கோதையர் கூந்தல் குஞ்சியிற்
 1 சோர்ந்தவி ழிதழி னியங்குமா நின்று
 வசைநீங்கிய வாய்மையால் வேள்வியாற்
 நிசைநாறிய *குன்றமார்ந் †தாண்டாண்
 ௩௦ டாவி யுண்ணு மகில்கெழு கமழ்புகை
 வாய்வாய் மீபோ யும்பரிமை பிறப்ப
 தேயா மண்டிலங் காணுமா நின்று
 வளைமுன்கை வணங்கிறையா
 ரணைமென்றே ளசைபொத்தார்
 ௩௧ தார்மார்பிற் றகையியலா
 ரீரமாலே யியலணியார்
 மனமகிழ் தூங்குநர் பாய்புட னுடச்
 சனைமலர்த் தாதுதும் வண்டித லெய்தா
 வனையபரங் குன்றி னணி

குன்றத்திற்கும் இடைநின்றநிலம் மிக அணித்தாயினும் மகளிரும் மைந்த
 ரும் நெருங்கி விளையாடுதலால் மிகச் சேய்த்தாகாரின்றது.

௨௬ - ௪. மகிழ்ச்சிமிக்க அவர்கள் கூந்தலினின்றும் குஞ்சியினின்றும்
 வீழ்ந்து அவிழ்ந்த மாலையால் தடுக்கப்பட்டு இயங்குகுநறி இன்றாகாரின்றது.

௨௭ - ௩௨. † புகழால் திசையெங்கும் பரந்த குன்றின்கண்மேலி உல
 கத்தார் பலவிடத்தும் செய்கின்றழைக்கண் முருகன் ஆவியாகக்கொள்
 னும் அகிற்புகை அவ்விடந்தோறும் மேலே போதலான் உம்பர் இமையா
 ரின்று நீங்குவார்; ஆதித்தமண்டிலமும் ஆண்டுக் காணும் இயல்புடைத்
 தன்று.

௩௨. தேயாமண்டிலமென்றார், † ஏனைமண்டிலம் தேய்தலின்.

௩௩ - ௩. ஈரமாலே இயலணியாராகிய வளைமுன்கை வணங்கிறை
 யாரும் அவர் அணைமென்றேளின்கட்டங்கி அன்பொத்தாராகிய தார்மார்பிற்
 றகையியலாரும் மனமகிழ்தூங்கி உடனே பாய்த்தாடுதலால், வண்டிகள்
 வெருவிச் சனைமலர்த்தாதினே ஊதப்பெறு; பரங்குன்றினது அலங்காரம்
 அத்தன்மைய.

* “குன்றமார்ந் துறைதலுமுரியன்” (முருகு. ௪௪.)

† ஆண்டாண்டுதெதலு மறிந்தவாதே” (முருகு. ௨௪௬.)

“இசையாற் றிசை போய துண்டே” (சீவக. ௩௬.)

ஏனைமண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்; “மதியிற்றேய்வன” (மதுரை.
 ௬௬௫ - ௬), “தேய்தலுண்மையும்” (புறநா. ௨௪.)

(பி - ம்) - 1 சோர்ந்தவிதழின்.

ச௦ கீழோர், வயல்பரக்கும் ஊர்வெள்ளருவி பரந்தா னாதரோ
 மேலோர், இயங்குதலால் வீழ்மணி நீலஞ் செறுவுழக்குமரோ
 தெய்வ விழவுந் திருந்து விருந்தயர்வு
 மவ்வெள் ளருவி யணிபரங் குன்றிற்குந்
 தொய்யா விழுச்சீர் வளங்கெழு வையைக்கும்
 ச௬ கொய்ப்பினை மான்மேர்க் கொடித்தேரான் கூடற்குந்
 கையூழ் தடுமாற்ற நன்று
 எனவாங்கு
 *மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப்
 பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ
 ஸுப 2 பணியொரீஇ நிற்புக மேத்தி

என்றது, முன்னர்ச்சொல்லுகின்றவற்றை.

* ச௦ - சக. மலைக்கண் வார்வெள்ளருவி ஆனது பரந்து உழவரது
 வயலின் கட்பரக்கும். மேல் விளையாடுமகளிர் இயங்குதலால் அவர் பூணி
 னின்றும் விழுந்தமணிநீலம் உழுகிலத்தைச் சிதைக்கும்.

இரண்டு அரோவும் அசை.

ச௨ - சு. பிரித்தலைவர் வினேமுடித்துக் கடிதின்வந்து கூடுதற்கு அவ்
 வெள்ளருவியணிந்த பரங்குன்றின்கண் தலைவியர்செய்யும் தெய்வவிழாவும்
 அங்ஙனங்கூடியவழிக் கெடாத விழுப்புகழையுடைய வளங்கெழு வையை
 பின்கண்ணும் ஏனையார் கொய்யுனைமான்மேரார்முழப்பட்ட கொடித்தேரை
 யுடையான்கூடற்கண்ணும் அவர்செய்யும் திருந்துவிருந்தயர்வும் தம்மிந்
 காரணகாரியங்களாய்த் தடுமாறிவருதல் இல்லறநெறியாதலின் அவர்க்கு
 கல்லொழுக்கமாயிற்று.

வையையின்கண் விருந்தயர்தலாவது, அவரோடு புதுப்புனலாடுதல்.

கற்புடைமகளிரும் தலைவரது அறம்நிமித்தமாகப் பூசைசெய்து அதன்
 பயனாகவரென்றலின், இதுவும் கடவுண்மேலதாயிற்று.

இவ்வளவும் முருகனது பரங்குன்றத்தைப்புகழ்ந்து, மேல் அவனை
 எதிர் முகமாகி வாழ்த்துகின்றார்:—

ச௮ - ஸூ. மணிநிற மஞ்ஞையினையும் உயர்ந்த கோழிக் கொடி

“மணிமயி லுயரிய மாறு வென்றிப், பிணிமுக லூர்நி யொண்செய்
 பேர்தும்” (புறநா. ௫௬.)

(பி - ம்.)— நீலஞ்செறுழக்கும், நீலஞ்சிதைக்கும். 2. பணியொரீஇய.

யணிநெடுங் *குன்றம் பாடுதிந் தொழுதும்
அவை, யாமுமெஞ் சுற்றமும் பரவுது
மேம வைகல் பெறுகயா மெனவே.

கடவுள் வாழ்த்து.
நல்லழுசியார் பாட்டு.
நல்லச்சுதனரிசை.
பண்ணேதிறம்.

வினையும் † பிணிமுகத்தைபூர்ந்து செய்யப்பட்ட வெல்போரையுமுடையது.
தலைவ! மக்கண்மாட்டுப் பணிமொழியையொழிந்து நிர்புகழையேத்தி
.....யாமும் எம் சுற்றமும் வேண்டிக்கொள்ளாநின்றேம்; பிறவித்தன்
பம் சாராதவைகலைப் பெறுகவென்று. (கௌ)

* “பயமலை யேத்தி யகவினம்பாடுவாநாம்” (கலி. ௪௦), “தேமுயர்
சிமையக் குன்றம் பாடும்” (அகநா. ௨௦ அ); “நின்னுநின் மலையும் பாட”
(புறநா. ௧௪௩), “தாங்கரு மரபிற் தன்னுந் தந்தை, வான்பொரு
நெடுவரை வளனும்பாடி” (சிறுபாண். ௧௨௭ - அ).

† “சேவலங் கொடியோன் காப்ப, வேம வைக லெய்தின்ற லுலகே”
(குறுந். கடவுள்.)

‡ பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்கு உரிய யானை; (பரி. ௩: ௨.);
“ஒடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி” (முருகு. ௨௪௭); “ஊர்ந்ததை...
வேழம்” (பரி. ௨௧: ௧-௨); “கடுஞ்சின விறல் வேள் களிறுர்த்தாங்கு”
(பதிற். ௧௧.); “மிடல்கொழுஞ்சேலவன்களிற்றின் மீது”, “அடர்ந்திடு
களிற்று வாகனனாய்” (இலிங்க, ௭௦ - ௬; ௮௦ - ௭.).

புதினெட்டாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

ஊரோர்திரந் தேற்றார் மதுகை மதந்தபக்
காரீர்திரந் தேற்ற ¹கமஞ்சு லெழிழிபோ
னீர்நிரந் தேற்ற நிலந்தாங் கழுவத்துச்
சூர்நிரந் சுற்றிய ²மாதபுத்த வேலோய்நின்
ஊர்நிரந் தேந்திய குன்றொடு ³நேர்நிரந்
தெறுமா ⁴நேற்குமிக் குன்று
ஒள்ளொளி ⁵மணிப்பொறி யான்மஞ்சை நோக்கித்தன்

(பதினெட்டாம் பாடலுரை.)

க - சு. தம்முட்கூடிப் போரையேற்ற அவுணரது வலியானுண்டாகிப் பெருமிதம் கெட, விசம்பின்கட்பரந்து கார்காலத்தையெதிர்த்த நிறைந்த சூலையுடைய மேகம்போலிருண்டு நீரைப்பரந்தேற்ற நிலத்தால் தாங்கப்படும் கடற்பரப்பினுட் பரந்துசுற்றிய சூர்மாவைத் தபுத்தோய்! நின்னைப்பயத்த புகழைத் தான் அகன்று ஏந்திய ¹இமயத்தொடு நேர்நின்ற ஏறுமாறாதே யெற்கும், இப்பரங்குன்று.

மதந்தப மாதபுத்தோயென இயையும்.

சு. ¹ஏறுமாறென்பது, பகைத்தற்கு ஒருலகவுடிக்கு.

²நீ விரும்புதலால் இப்பரங்குன்று நின்னைப்பயத்த இமயம்போலப் புகழ்பெற்றது. எ - று.

இனி முருகவேளைப் படர்க்கையாக்கி இம்மலைச்சிறப்புக் கூறுகின்றார் :-

ர - கஉ. ஒள்ளொளி மணிபோலும் பொறியினைபுடைய || ஆலமயிக்

* இப்பாடலின் முதல்காண்கழகரும், “அணங்குடை யவுண ரோம் புணர்க்குஞ் சூருடை முடிமுத மடிந்த பேரிசைக், கடுஞ்சின் விற்வேள்” (பதிற். கக) என்பதும், “அவுணர் கல்வல மடங்கக் கவிழினர், மீமுத மடிந்த...வேற்சேய்” (முருகு. ஐக - சுக) என்பதும், “அவுணரெல்லாரும் தம்முடனே எதிர்த்தார்வலிலே பாதி தங்கள் வலிலே கூடும்படி” ம் திரங்கொண்டிருந்து சாதித்த தொருமாவை வெட்டின சேய்” என்னும் அதன்விசேடவுரையும் இங்கே ஆராய்தற்பாலவை.

† “மணிப்பொறிக்குமிப், லீலி மஞ்சையாஹம்” (நற். ௩௫௭).

‡ “பீரக்குள் நிமயக் குன்ற நிகர்க்கும்” (பரி. அ: கக.)

§ “ஏறுமாறாக இருப்-ளே யாமாயின்” (தனிப்பாடல்.)

|| “ஆலமயிம்மஞ்சை” (கீவக. ௨௩௬.)

(பி - ம்).- ¹கயஞ்சுழெழிலி. ²மாதபுத்தோய், ³நீர்நிரந்து. ⁴ஏற் மருங்குன்று.

துள்ளத்து நினைப்பானைக் கண்டன டிருதுது
முள்ளிய துணர்ந்தேனஃ துரையினி நீயெம்மை

க0 யெள்ளுதன் மறைத்தலோம் பென்பானைப் பெயர்த்தவன்
காதலாய் நின்னியல் களவெண்ணிக் களிமகிழ்
பேதுற்ற விதனைக்கண் டியானோக்க நீயெம்மை
1 யேதிலா நோக்குதி யென்றாந குணர்ப்பித்த
லாய்தேரான் குன்ற வியல்பு

கநி ஐவளம் பூத்த வணிதிகழ் குன்றின்மேன்
மைவளம் பூத்த மலரோர் மழைக்கண்ணார்
கைவளம்பூத்த வடுவொடு காணாய்
மொய் *வளம் பூத்த முயக்கம்யாங் கைப்படுத்தே
மெய்வளம் பூத்த விழைதகு பொன்னணி
உ0 வைவளம் பூத்த நரம்பியைசீர்ப் பொய்வளம்
பூத்தன பாணசின் பாட்டு

நோக்கி, அதனழகையும் களிப்பினையும் தன் உள்ளத்தார் குறிக்கொள்ளும்
கானவனைத் திருதுதல்கண்டு நீ நினைத்ததறிந்தேன; இனி, அதனை எமக்கு
உரை, எம்மை நோக்காது இகழலை மறைத்தலொழியென்று ஊடுவானை
அவன் அதனைமார்த்றி, யாம் செய்யுங்காதலை யுடையாய் தன்னும்களவு
கொள்ள அரிதாய் நின்சாயலைக் களிமகிழார் களவுகொள்ள எண்ணி அது
தான்பெறுது வருத்தமுற்ற இதனைக்கண்டு யான் அவ்வருமையை நினைக்க,
நீ எம்மை இகழ்ந்தேமாகக் கருதாநின்றாயென்று அவ்வுடலை அப்பொழுதே
யுணர்ப்பித்தல்.

கரு - உக. மெய்அழகுபூத்தற்கு ஏதுவாகிய விழைதகு பொன்
னணியினை யுடைய பாண, ஐந்துவளமும் பொலிந்த பரங்குன்றின்மேல்
வாழும் மழைக்கண்ணாது இறக மிகுதியையுடைய முயக்கத்தை அவ
ருகிர் சொபதவடுவால் யாம் தெளியவறிஃ.....நட்டபாடை
பென்னும் பண்ணைத்தருகின்ற யாழ்நரம்பிறகு இயைந்த நின் பண்டைப்
பாட்டு(?) நினைபலலது பரத்தைமைபாலெனவும் இயலொடு கூடுதலால்
நின் பொய்மிகுதியையுணர்த்திற்று.

மலைவளமைநதாவன். †“அரக்கிறவி சொதே னணிமயிலின் பீலி, திருத்
தகு காலியோ டைந்து.” என்பதனான திக.

வளம் - மிகுதி, “வினைவள நீரெழ நீரணிபம்பலவன்” (திருச்சித்
றம்பலக்கோவையார், ககஅ.)

† “இச்செய்யுள், “அரக்குலண்டு” என்றபாட்பேதத்துடன், காடுபடு
திரவியத்திற்கு மேற்கோளாக வேறுகைகளில் வழங்குகின்றது.

(பி - ம்.)— 1 ஏதிலானோக்குதி. 2 விழைதருமெய்யணி.

தண்டளிர் தருப்பித் தெமித்துரைஇ
மங்குன் மழைமுழங்கிய விறல்வரையார்
கண்பொருபு சுடர்ந்தடர்ந்திடர்

உரு திருள்போழுங் கொடியின்னாள்
வெண்சுடர் வேல்வேள் விரைமயின்மேன் ஞாயிறுநின்
னெண்சுட ரோடைக் களிநேய்க்கு நின்குன்றத்
*தெழுதேழி லம்பலங் காமவே ளம்பின்
ரெழில்வீற் றிருந்த நகர்

கஉ ஆர்ததும்பு மயிலம்பு நிறைநாழி
சூர்ததும்பு வரைய காவாற்
கார்ததும்பு 1நீர்ததும்புவன சுனை
2 யேர்ததும்புவன பூவணி செறிவு

இது. பாணனுக்குத் தலைவன்பரத்தைமை கூறுகின்றனொருதலைவி கூற்று.

இதனால் அத்தன்மைத்தாகிய இன்பத்தென்பது பெறப்பட்டது.

இனி அவனை எதிர்முகமாக்கி,

உரு - க. வேலையுடையதேனே! விரைந்த மயின்மேல் வருஞாயிறே! மழை முழங்கிய சிகரமும் அதன் கட் கொடியின்னும், நின் ஓடையை புடைய களிற்றையொக்கும்; நின்குன்றத்தின்கண் எழுகிய அழகையுடைய அம்பலம் அம்பினது ஏத்தொழில் நிலைபெற்ற காமவேள் 1சிரமச்சாலை யை யொக்கும்;

.....ததுமின்னும் வழக்கு சோக்கி... ..அம்பின்தொழிலென்றார்.

1 மழைக்கு முழக்கம் கூற்றன்மையான், யானைக்கும் முழக்கம்கொள்ளப் படும்.

கஉ - 1. சூர் நிறைந்த வரையவாகிய சோலைகளும் மேகத்தால் நிறைந்த நீர்துளம்புவனவாகிய சுனைகளும் பூவணிந்த செறிவால் அழகு துளம்புகின்றவை ஆரமிக்க கூரிய அம்பு நிறைந்த அவன் தூணியை யொக்கும்.

* பரிபாடல், கக: சஅ - ருள.

† சிரமச்சாலை - ஆபதப்பயிற்சி செய்யுமிடம், "சிரமநீதிசான் தவா (திருவால. ௩.௫: ச), "சிரமநிலை காண்பின்" (வி-பாடம். வாரண வத. ௫௪).

1 "முதல்வரின் யானை முழக்கம் கேட்ட, கதிரிற்றே! காரின் குரல்" (பரி. அ: ௪௭ - ௪௮.)

(பி - ம்).— 1நீர்தயங்குவன, ஆர்தயங்குவன, யேர்தயங்குவன.

போர்தோற்றுக் கட்டுண்டார் கைபோல்வ 1கார்தோற்றுங்
 ௩௫ கார்தன் செறிந்த கவின்
 கவின்முகை கட்டவிழ்ப்ப தும்பிகட் டியாழின்
 புரிநெகிழ்ப்பார் போன்றன கை
 அச்சிரக் காலார்த் 2தணிமழை கோலின்றே
 வச்சிரத் தான்வான வில்லு
 ௪0 வில்லுச்சொரி பகழியின் மென்மலர் தாயின
 வல்லுப்போர் வல்லாய் மலைமேன் மரம்
 வட்டுருட்டு 3வல்லாய் மலைய நெட்டுருட்டுச்
 சீர்ததும்பு மரவ முடன்சிறந்து
 போர்ததும்பு மரவம் போலக்
 ௪௫ கருவி யார்ப்பக் கருவிரின்றன குன்ற
 மருவி யார்ப்பமுத் தணிந்தன வரை

௩௪ - ௫. கார்தோற்றுவிக்கும் கார்த்தகுலைகள் நெருங்கிய அழகத் போர்தோற்றுக் கட்டுண்டார் கையையொக்கும்.

௩௬ - ௭. தும்பி கட்டவிழ்ப்பனவாகிய கவினையுடையகார்த்தன்முகைகள் கட்டுதலையுடைய யாழ்நரம்பினது புரியை நெகிழ்ப்பார்கையை ஒத்தன. உவமை, மலராத குவியாத இடையதாகிய நிலைமைபற்றி நின்றது.

௩௮ - ௯. அழகியமேகம் முன்புளிக்காலத்தின்கண் ஆர்த்த இந்திரனது வானவிலைவாளைத்தது.

ஆர்த்ததும்பும் (௩௦) என்பது முதலாய இந்நான் குறுப்பிற்கும் குன்றத்தென்பது அதிகாரத்தான் வருவிக்க.

௪௦ - ௪௧. குறுப்போர்வல்லினது மலைமேன்மரங்கள் அவ்வில்லுச் சொரியுங்களைகளுளவாயின் அவற்றையொக்க மெல்லியமலரைப்பரப்பின.

௪௨ - ௫. வட்டுருட்டுதல்வலலின்மலைக்கட் குன்றத்துப் போரின் கண்மிகும் அரவம்போலத் திரளாகிய தாளமொலிக்கும் ஒலியொடு சிறந்து இயங்கனார்ப்ப மேகத்தொகுதியும் அவ்வார்ப்பொடு நின்றன.

ஈண்டு குன்றமென்றது, முருகவேள்கோட்டத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த இடத்தையும்.

௪௬. மலைக்கட்சிகரங்கள் அருவி *யார்த்தலால் முத்தணிக் காலொத்தன.

* ஆர்த்தலால் - ஒலித்து இழிதலால் ; " அருவியார்க்கும் " (புறநா. ௨௨௮) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1கார்தோற்றம் கார்த்தளஞ்செறிந்த. 2அணிமணிமழை. 3வல்லாய்மலை நெருட்டுருட்டுச.

குருவி வார்ப்புக் குரல்குவிந்தன தினை
யெருவை கோப்ப வெழிலணி திருவில்
வானி *லணித்த வரியூதும் பன்மலரார்

ரு0 கூனி வளைத்த சீனை

புரியுது நரம்பு மியலும் புணர்ந்து

சுருதியும் பூவுஞ் சுடருங் கூடி

யெரியுரு ககிலோ டாரமுங் கமழுஞ்

செருவேற் றுனைச் 1செல்வனின் னடியுறை

ருதி 1புரிதினி னுறைபதிச் சேர்ந்தாங்குப்

பிரியா திருக்கவெஞ் சுற்றமோ மிடனே.

கடவுள் வாழ்த்து.

குன்றம்பூதனார் பாட்டு.

கல்லச்சுதனா ரிசை.

பண் காந்தாரம்.

சஎ. தினைகள், குருவியார்க்குமாறு கதிர்கள்வினைந்தன;

சஅ - ரு0. சனைகள், கரையினின்றும்சாய்ந்த வேழத்தை முட்டுவன பல நிறத்துமலரார் கூனற்பட்டு எழிலணித்த : திருவில்லைவளைத்த வானை யோப்பவாகி வண்டுதும் அழகுடையவாயின.

* இவ்வளவும் மலைச்சிறப்புக்கூறி மேல் வாழ்த்திமுடிக்கின்றார்:—

ருக - சு. செருவேற்றுனைச்செல்வ! நின் பூசைக்கட் புரிதலுற்ற நரம் பினது ஒலியும் புலவர்பாடிய இயற்பாட்டுக்களும்பொருத்தி வேதவொலி யும் உபசாரமாகியபூவும் தீபமுங்கூடி எரிவன்கண் உருகுமகிலும் சந்தன மும் தூபமாய்க் கமழாநிற்கும் நின் அடியின் கணுறைதலை எம்க்குஉரித்தாக வுறையும் பதியைச்சேர்ந்தாற்போல எம்சுற்றத்தோடுகூடி யாம் பிரியா திருப்போமாக. (கஅ)

* அணித்த - அழகுசெய்த.

1 "உரிதமர் துறக்கம்" (பரி. கா. : கரு); "உரிதி நெருதலை யெய்த லும்" (கலி. சுஉ); "அரிதுற்றனையாற்பெரும வுரிதினிற், கொண்டாங்குப் பெயர்தல்" (அகநா. க.)

1 திருவில் - இந்திரவில்; (சீலப், கரு; கருசு; மணி. சு : க0.)

(பி - ம்.)— 1செல்வனின்.

பத்தொன்பதாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

*நிலவரை யழுவத்தான் வானுறை புகழ்மது
புலவரை யறியாத புகழ்பூத்த¹ கடம்பமர்ந்
தருமுனி மரபி² னுன்றவர் நுகர்ச்சிம
னிநுநிலத் தோரு மியைகென வீத்தநின்
நு³ றண்பரங் குன்றத் தியலணி நின்மருங்கு
சாறுகொ டெக்கத் தவளொடு
மாறுகொள் வதுபோலு மயிற்கொடி வதுவை
புலத்தினும் போரினும் போர்தோலாக் கூடற்
கலப்போ டியைந்த விரவுத்தீ ரெல்லை
க0⁴ யறம்பெரி தாற்றி யதன்பயன் கொண்மார்
|| சிறந்தோ ருலகம் படருநர் போல
வுரிமாண் புனைகல மொண்டிகு ருங்கிப்
புரிமாண் புரவியர் போக்கமை தேரர்

(பத்தொன்பதாம் பாடலுரை.)

க - ஏ. வானின்கண் உடைதற்கு ஏதுவாகிய விருப்பத்தை நீ நில
வெல்லையையுங்கொண்டு அறிவெல்லையால் அறியப்படாத¹ புகழையுடைய
கடம்பின் மேல், பெருதற்கரிய இடைமையானமர்ந்த தேவரெய்து
நுகர்ச்சியை.....மக்களும் எய்துகவெனத்தந்த நின்னடைய பரங்
குன்றத்து இயல்கின்ற அலங்காரத்தையுடைய மயில்போலும் வள்ளியது
வதுவை: அறக்கத்துத் தெய்வானையது சாறு.....கொள்வது போலும்.

அலங்காரத்தையுடைய (நு) வதுவை (எ) என இயையும்.

அ - கஞ. அறிவிலும் வீரத்திலும் பிறரைப் போர் வெல்லும் கூடற்
கண் மகளிரும் மைந்தரும் புணர்ச்சியொடு வந்த இரவு நீங்கிய வைகறைக்
கண் இவ்வுலகத்து அறத்தைப் பெரிதாகச் செய்து அதன் பயன் நுகர
வேண்டித் தேவருலகத்துச் செல்வாரைப் போலத் தமக்கேற்ற மாட்சியை

* "நிலவரை யிறந்த குண்கண் ணகழி" (புறநா. உக.)

† "கடம்பம ரணிகீழ்" (அடி, ௧0௪.)

‡ ஆன்றவர் - தேவர்; "அவ் புணவி னுன்றாரோடு" (திருக்குறள், ௪௧௩.)

§ "புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது அறக்கம்" (கம்ப. நகர. ௫.)

|| சிறந்தோர் - தேவர்; (பரி. ௧௪ - ௨௦)

(பு - ம்.) - ¹ அறியாது.

தெரிமலர்த் தூதர் தெருவிருள் சீப்பின்
 கதி குன்றொடு கூட விடையெல்லா மொன்றுபு
 நேர்பூ நிறைபெய் திருநிலம் பூட்டிய
 தார்போலு மாலைத் தலைநிறையாற் றண்மண
 லார்வேலை யாத்திரைசெல் யாறு
 'சுடரொடு சூழ்வரு தாரகை மேருப்
 புடைவரு 'சூழல் புலமாண் வழுதி
 மடமயி லோரு மணையவ ரோடுங்
 கடனறி காரியக் கண்ணவ ரோடுநின்
 'சூருறை குன்றிற் றடவரை யேறிமேற்

புடைய புனைகலங்கனையும் நல்லதுகில்கனையும் அணிந்து விருப மாண்ட
 புரவியராய் ஒட்டமமைந்த தேரராய்த் தெரிமலர்த்தாரராய் விளக்கம் தெரு
 வின் கண் இருளை அகற்றப்போந்து நிற்குந் திற்கும் கூடற்கும் இடை
 யெல்லா நெருங்கி, யாத்திரை செல்கின்ற தண்மணலார்த காணலபோலும்
 வழி, அவர் மாலைபையுடைய தலைகள் இடைவெளியற நிறைதலால் ஒத்த
 பூக்களை நிறைய வைத்துக்கட்டி இருநிலத்திற்கிட்ட மாலை போலும்.

முதற்கண் போர் என்பதனும் கூடலென்பதனும் (அ) ஆகுபெயர்.

'சீப்ப' (கச) என்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாடிய 'போகது' என்னும்
 சொல்வருவிக்கப் பட்டது.

தாங்கிட் (கடி) புரவியராய்த் தேரராய்த் (கஈ) தாரராய் (கசு) கைக
 றைக்கட் (க) போந்து நெருங்கிப் (கரு) படருநர்போலச் (கக) செல்கின்ற
 வழி (கஅ) தார்போலும் (கஎ) என்க.

கக - உக. படுமணியான நெடியாய்! அறிவுதிருத்தியவழுதி, மட
 மயிலைய மகனரோடும் காரியக்கடன்தந்த தன் கண்ணைய அமைச்ச
 ரோடுங் கூடி நாமும் நகரும் தன்னையடைய வந்து நிற்குந் தில தடவரை
 மேலேறி நீமேலிய கடிநகரைப் போடுண்டாக வலத்திரியும் பண்பினூற்றி
 தலை உலகை சொல்லுங்கால மதிபுடனே... ..மேருவின் பக்கத்தரசு
 சூழ்வருதலையனைத்து.

உக. ஒருமென்பது அசை.

உஉ. "ஓர் ஒற்ற முரைசார்ந்த தூது மிலையிரண்டாக, அதற்றென்க
 மன்னவன் கண்" என்பதனாற் கண்ணவரென்றார்.

டர் - சத்திரன்; (புறநா. ௩௩௭.)

"சூர்புணருக்கம்" (மலைபடு. உருக.)

பாடு - பெருமை.

நிறுத்துதல், நுக.

பி - சீ - சூழிற்.

- பாடி வலந்திரி பண்பிற் பழமதிச்
உரு சூடி யசையுஞ் சவன்மிசைத் தானையிற்
பாடிய நாவிற் பார்த வுவுகையி
சூடி நகரு மடைய வடைந்தனைத்தே
படுமணி யானை *நெடியாய்நீ மேய
கடிநகர் சூழ்நுவலுங் கால்
- ௩௦ தும்பி தொடர்கதுப்ப தும்பி தொடராட்டி
வம்பணி பூங்கயிற்று வாங்கி மரனசைப்பார்
வண்டார்ப் புரவி வழிநீங்க வாங்குவார்
திண்டேர் வழியிற் செலநிறுப்பார் கண்டக்
கரும்பு †கவழ மடுப்பார் நிரந்து
- ௩௧ பரிநிமிர் தானையான் பாசறை நீர்த்தே
குருகெறி வேலோய்நின் குன்றக்கீழ் நின்ற
விடைநிலம் யாமேத்து மாறு

உச - ஏ. பழைய வரிசையாற் சூடிச் சவன்மிசையசையும்பரிவட்டத்
தினும் ஏத்தியநாலினும் பார்த உவகையினும் நாகும் நகரும் அடைய
வெனக்கூட்டுக.

௩௦ - ௩௧. மதத்தால் தும்பிகள் தொடரும் கபோலத்தையுடைய
யானைகளை வழிநின்று வாங்கிக் காலிற்றொடரையாட்டிக் கச்சணிந்த
1 புரசைக் கயிற்றால் மரங்களிற் கட்டுவார், அவற்றிற்குக் கண்டமாக
முறித்த கரும்பை மடுப்பார், தார்ப்புரவிகளை வழியினிங்க வாங்குவார், தின்
டேர்களை வழியினின்றுஞ்செல்ல நிறுத்துவாராக, அவைபரந்து, நின்
குன்றத்தின்கீழ்நின்ற இடைநிலம் வழிநின்பாசறைநீர்மையினை யுடைத்து.

அவை கூடலினின்றும் போந்து குன்றின் மேல் ஏறுவாய் இடையே
நிற்றலின் இடைநிலம்.....பு.

௩௬. குருகு, ஆகுபெயர்.

௩௭. யாம் அவ்விடை நிலத்தை உயர்த்துக் கூறுமாறு இது.

என்றது உவமையால் உயர்க்குங்கால் அதுவும் அவன் பாசறையல்லது
பித்திலையென்னுகின்றது.

இது என்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது.

இனி முருகவேளைப் படர்க்கையாக்கி மேல் வழிநின்று ஏறியோரது

* "நெடியாய் நின் குன்றின் மிசை" என்பர் பின்னும்; (அடி, அச.)

† கவழம் - கவளம்; "கவழக்! களிப்பியன்மால் யானை"—எதுகை—
(திணைமா, சஉ.)

(பீ - ம்.)—1புரிசை.

குரங்கருந்து புண்ணியங் கொடிப்போருங்
 கரும்பு கருமுகக் கணக்களிப் போருங்
 ௪௦ தெய்வப் பிரமஞ் செய்கு வோருங்
 கைவைத் திமிர்புகுழல் காண்கு வோரு
 மியாழி னினிகுரல் சமங்கொள் வோரும்
 வேள்விழி னழகியல் விளம்பு வோருங்
 கூர நான்குரல் கொம்மென வொலிப்
 ௪௧ ிவமுற முரசி னெலிசெய் வோரு
 மென்றா முறவரு மிருசுடர் நேமி
 யொன்றிய சுடர்நிலை யுள்படு வோரு
 மிரதி காம னிவளிவ னெனாஅ

வினோதம் கூறுவாராய் மலைச்சிறப்புக் கூறுகின்றார்:—

௪௨. குரங்கருந்தும் பண்டங்களை ஆவத்திற்குக் கொடுப்பாரும்,
 ௪௩. கருமுகக்கணம் - முசுத்திரன்.
 ௪௪. தெய்வத்தன்மையையுடைய பிரமவீணையை எழுப்புவோரும்,
 ௪௫. கைவைத்து ஊதிக் குழலினிசையை அளப்போரும்,
 ௪௬. யாழின்கண் *இனிவாய்ப்பாலைமையும் குரல்வாய்ப்பாலைமையும்
 வலியவம் மெலியவுமாகத்தாக்காது சமனாகத்தாக்கி அதனின்றித்தைக்
 கொள்ளோரும்.

௪௭. வேள்வி - பூசை.

௪௮ - ௫. யாழினது காண்குரல் கொம்மென ஒலித்த அளவிலே அத்
 தாளத்திற்கு ஏற்ப முரசினெலியை எழுப்புவோரும்.

௫௦ - ௭. காண்மீர்களையும் தாரைக்களையுமுடைய ிசுடர்ச்சக்கரத்
 தைப் பொருந்திய ஆதித்தன் முதலாகவுடும் கொட்களது நிலைமையை
 எழுதியவாறான் அறிவோரும்.

௫௧. இவன் இரதி, இவன் காமமென்றது.

* "குரல்வா வினியாய்க் கேட்டவன்" (சீலப், ௮ : ௧௫) என்பதம்
 அதனையும் சன் னிராய்தற்பாலை.

1 சுடர்ச்சக்கரம் - துருவச்சக்கரம்; "உருவமுத் துருவ யம்முத்
 முத்திபல் காசு கொளா. மருவகக் காசு குழந்த மாமணி கதிராய்க் கத்
 குல், வெருவிலிம் டினமக்கு மார மேருளில் புதஞ்சுழ் தாடுந், துருவச்
 கரம்போம் கொங்கை தயல்வர வினங்கச் சூட்டி" (திருவளை, திருமண,
 ௧௧௧.)

(பி - ம்.)— 1இயிரிக்குழல், 2ஊமுற.

விரகியர் வினவ வினாவினுப் போரு
 ௫௦ மிந்திரன் பூசை யிவளக விகையிவன்
 சென்ற ¹கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரு
 வொன்றிய படியிதென் றுரைசெய் வோரு
 மின்ன பலபல வெழுத்துநிலை மண்டபங்
 துன்னுநர் சுட்டவுஞ் சுட்டறி வுறுத்தவு
 ௫௫ நேர்வரை விரியறை வியலிடத் திழைக்கச்
 சோபன நிலையது துணிபரங் குன்றத்து
 மா.அன் மருகன் மாட மருங்கு
 பிறந்த தமரிற் பெயர்ந்தொரு பேதை
² பிறங்க விடையிடைப் புகுக்குப் பிறழ்ந்தியான்
 ௬௦ வந்த நெறியு முறந்தேன் சிறந்தவ
 ரோள யோல வெனவினி யேற்பிக்க

சக. விரகியொன்றதனால், வினவுகின்ற மகளிர் பிரியாமைக் குறிப்
 பினராதலும் அவ்வினாவிற்கு இறைசொல்லுவார் கணவராதலும் பெற்றும்.

௫௦ - ௫௨. இப் *பூசை இந்திரன்; அவ்விடத்திற் சென்ற கௌதமனி
 வன்; இவன் ¹சினன்மிகுதலால் இவன் கல்லுருவெய்தியவாறு இதுவென்று
 ! கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம் கூறுவாருமாய்.

௫௩ - ௭. 3 தேர்ப்படம் பரக்குன்றத்து மான்மருகனது மாடத்தின்
 பக்கம், சென்றவர்கையார் சுட்டிக் கேட்கவும் கேட்டவற்றை அறிவிக்க
 வும் இத்தன்மைய பலபல ³சித்திரம் நின்றலையுடைய மண்டபங்களைச் செவ்
 விய மூங்கில்களையும் விரிந்த பாகைகளையுமுடைய அகன்ற இடத்துச் செய்
 தலாற் சோபனமான நிலைமையினையுடைத்து.

௫௮ - ௬௬. ஒரு பேதைப்பருவத்தான் பிறத்தலானாகிய தன் தமரி
 னீங்கிக் காண்டல் விருப் புனற் பிறங்கின கற்களின் இடையிடைப்புக்குத்

* பூசை - புனை; "பூசையாய்ப் போகலுற்றுன்" (கம்ப. அகலி
 கை. ௭௭.)

¹ சினம் 'சினன்' என்றும் நூல்களில் வழங்கும்; "சினனே காமங்
 கழிகண் ணோட்டம்" (பதிற். ௨௨.)

! "கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சி" (மணி. க. ௩ : ௬.)

³ சித்திரம் நின்றலையுடையமண்டம், சித்திரசாலை; "ஏழுதேழிலம்
 பலம்" (பரி. ௧௮ - ௨௮); "வித்தக வினைஞர் பத்தியிற் குயிற்றிய, சித்திர
 சாலை" (பெருங்கதை, மகத. ௪ : ௧௪-௫.)

(பி - ம்.)— 1கௌதமன், 2பிறக்கல், 3தொழப்படம்.

வேள யோஒவென் நேலா வவ்விளி
 யவ்விசை முழையேற் றழைப்ப வழைத்துழிச்
 செல்குவ ளாங்குத் தமார்க்கா னுமை
 ௧௫ மீட்டியுங் கூடக்கூட மேவு மடமைத்தே
 வாழ்த்துவப்பான் குன்றின் வகை
 1 நனிநினி நயவரு சாய்ப்பி னுறிணர்ச்
 சினைபோழ் பல்லவந் தீஞ்சனை யுதிர்ப்ப
 வுதிர்த்த சுணையி னெடுத்த தலைய
 ௨0 வலர்முகிமுற வவைகிடப்பக்
 தெரிமலர் 2நனையுறுவ
 * வைந்தலை யவிர் பொறி 3யரவ மூத்த
 மைந்த 4னருகொன்று மற்றிளம் பார்ப்பென
 5 வாங்கிள மகளிர் மருளப் பாங்கர்
 ௬ பசம்பிடி யினமுகிழ் நெகிழ்ந்தவா யாம்பல்

திகைத்து, சிமந்தவரோயெனவும் சிமந்தவரோவெனவும் அவரை விளியேற்
 பிக்க, ஆண்டைமுழைகள் அவ்விளியை ஏலாவாய் அவ்விசைதன்னையே
 ஏற்றுத் தாமும் அழைப்ப அதனை அறியாது அவரும் தன்னை அழைக்கின்ற
 ஈகக்கருதி அவ்வழைத்தவிடத்துச் செலகின்ற அவன் ஆண்டுத் தமரைக்கா
 னுது மீளமிடத்தும் கூவுதலைக் கூவுதலை மேவாநின்றான்; அதனால் அன்ப
 ரது வாழ்த்தினையுலுப்பானது குன்றின் இடவேறபாடு சிவர்க்கு மடமை
 செய்தலை யுடைத்து.

இனி அவனை எதிர்முகமாக்கிக் கூறுகின்றார்:—

௬௭ - ௭௪. மிக நயக்கப்படும் துண்சாய்ப்பினையுடைய சினையைப்
 போழ்ந்து புறப்பட்ட பல்லவங்களைத் தாம் வினையாட்டு உகையால் இனிய
 சுனைக்கண்ணே உதிர்ப்ப, அவை அவ்வுதிர்த்த சுனையின்கண் எடுத்த
 தலையவாய் அலரையும் முகையையும் உறக்கிடப்ப, அவற்றுள் அலரையுறக்
 கிடத்ததனை இது விரிதரும் ஐந்தலையினையும் அவர் பொறியினையுமுடைய
 அவென்றும் அதனருகு முதிர்ந்த முகையுறக்கிடத்ததனை அருகி

* ஐந்தலையரவு - ஐவாயரவம்; "ஐவாயரவினிடப்பட்டுகைவாரா"
 (கலி. ௬௨); "ஐவாய நரீகம்" (திணைமர. ௧௩); "உடம்பா நரணடிற் குய்
 ரொன்றென ஓவான் தியைவாய், விடம்பா யரவம் விழுங்கு மிகை யொத்து"
 (திருவினை, பன்றிக் குட்டிகளை. ௧௩.)

(பி - ம்.)— 1 நனிநினி. 2 நனையுறமு. 3 அவ்வினது மூத்த. 4 அருகி
 லொன்று. 5 மைத்துறுமகளிர்.

*கைபோற் பூத்த கமழ்குலைக் காந்த
 னெருவை நறுந்தோ ¹டெரியினர் வேங்கை
 யுருவமிகு தோன்றி யூழினர் நறவம்
 பருவமில் கோங்கம் பகைமல ரிலவ
 அ0 நிணந்தவை கோத்தவை நெய்தவை தூக்க
 மணந்தவை போல ¹வரைமலை யெல்லா
² நிறைந்து முறழ்ந்து நிமிர்ந்துந் தொடர்ந்தும்
 விடியல் வியல்வானம் போலப் பொலியு
¹ நெடியாய்நின் குன்றின் மிசை

லொன்று அதன் மூத்தமைந்தனென்றும் இளமுசிகழ யுறக்கிடத்தனை
 மந்தையதன் இளம்பார்ப்பென்றும் இனைய மகளிர் மருளாநிற்க.

சாய்ப்பிற் (சுஎ) பலலவம் (சுஅ) என்க.

எசு: பாங்கர் - அதனருகே.

எரு. ¹பசும்பிடி இளமுசிகழ - பசுசிலையது இனைய கொழுந்து, மகளிர்
 ராய்போல் மலர்ந்த ஆம்பல்.

எஎ. எருவையது நறுந்தோட்டையுடையது.

|| எருவை யென்பது, “எருவை செருவினை மணிப்பூங் கருவினை”
 எனக் கபில¹ பாடிய பெருங்குறிஞ்சியிலும் வந்தது.

எஅ. உருவம் - சிறம், ஊழினர் - அலர்ந்த இணர்.

எசு. காலங்குறியாது பூக்கும் கோங்கு, அக்கோங்கம்போதொடு
 நிறத்தார் பகைத்த மலரையுடைய இலவம்.

அ0 - அச. இவை யெல்லாம் தெற்றினமலைகள்போல மலர்நிறைந்
 தும் கோத்தமலைகள் போல சிறம் மாறுபட்டும் தொடுத்த மலைகள்

* “கோடற் குவிமுகை யங்கை யவழி” (முல்லை. சுரு); “கைவிரிந்தன
 காத்தனும்” (துளா. காட்டு. கக.)

¹ “எரிமரு டோன்றல வொண்பூ வேங்கை” (அகநா. உகஅ.)

¹ குமரவேளை இங்ஙனமே நெடியனெனவும் நெடுவேளைனவும் வழங்
 கல்மரபு; “செவலங் கொடிய செடியன்” (முருகு. உக0 - கக); “நெடுவேட்
 பேண்”, “வெறிமழ நெடுவேள்”, “நெடுவேண் மாப்பி லாரம் போலச்
 செவ்வாய் வாணந் தீண்டிய னருந்து, பைக்காற் கொக்கு”, “காடுகெழு
 நெடுவேள்” (அகநா. உஉ, சுஅ, கஉ0, ஈஅஉ), “கடம்பமர் நெடுவேள்”
 (பெரும்பாண். எரு), “நெடுவேள் குன்ற மடிவைத் தேறி” (சீலப்
 உரு. கக0).

¹ துறிஞ்சிப் பாட்டு, எ0.

|| எருவை - பஞ்சாயக்கோரை, கொறுக்கைச்சி.

¹ துறிஞ்சிப் பாட்டு, சுஅ.

பி - ம்.) - 1வரைவரை. 2நிறைந்து.

அதி 1 நிளயாணச் சென்னி நிறங்குங்கு மத்தாற்
புணையாப்பூ ²நீருட்டிப் புணைகவரி சார்த்தாப்
பொற்பவழிப் பூங்காம்பிற் பொற்குடை யேற்றி
மலிவுடை யுள்ளத்தான் வந்துசெய் வேள்வியுட்
பன்மண மன்னு பின்னிநுங் கூந்தலர்

கூ0 *கன்னிமை கனிந்த காலத் தார்நின்
கொடியேற்று வாரணங் கொள்கவழி மிச்சின்
மறுவற்ற மைந்தர்தோ னெய்தார் மணந்தார்
முறுவற் தலையளி யெய்தார்நின் குன்றங்
குறுகிச் சிறப்புணக் கால்
கூநி குறப்பிணக் கொடியைக் கூடியோய் வாழ்த்துச்
சிறப்புணக் ³கேட்டி செவி

போல இடையிட்டும் தூக்கிக்கட்டின மாலகர் போல நெருங்கியும் பூத்த
லால், டீமயக்கு ஆலர், நின்ஞன்றிற் மிசை ¹வரைமலையெங்கும் விடியற்
காலத்துப் பலர் தத்து மேகமார்ந்த வானம்போலப் போலியும்.

பூத்தலாலென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

மலர் பெய்யுமென்க.

கூ0 - கூ0. நின்ஞன்றத்தைக் குறுகி நீங்கொடியை ஏற்றப்பறம் நிள்
பாணியின் கும்பத்திலிறத்தலைத் குங்குமத்தால் அலங்கரித்துப் பூவொர்
கூடிய நீரை இலிதூக டீட்டிச் செவிக் கவரிகளைச் சார்த்திப் டொலிந்த
பவளத்தாற் செய்த காலகாம்பியுடைய பொற்குடையை மேலெடுத்து
உவகையுள்ளத்தான் வந்து செய்யும் பூசைக்கண் அவ்வயாண கவழங்கொள்
மிச்சிலைச் சிறப்பாபி உணனுதொழிந்த பலமணமும் நிலைபெற்ற பின்னி
நுங்குந்தலையுடைய மகளிர் தம் காதலர் முறுவலொடு கூடிய தலையளியை
எய்தார், கன்னிமைகனிந்த காலத்தார் குறைவற்றமைந்த மைந்தர் தோ
ளைக் கூடார்.

இவ்வாறு மலைச்சிறப்புக் கூற, மேல் வாழ்த்துவார் முகம்புகுகின்
றார்:-

கூ0 - கூ. குறப்பெண்ணைய வள்ளியை மணந்தோய்! எம்வாழ்த்
தனை நிச்செவிக்குச் சிறப்புணவாகக் கேட்டல்வேண்டும்.

அன் புடைமையின்.....னம் எய்தின் யன்றே? அதுபோல அரு
ளுடைமையார் ஒவ்வாவாழ்த்தும் கேட்டல் வேண்டும், எ - 2.

“கன்னிமை கனிந்து முற்றி” (சீவக கஉசு0.)

¹ வரைமலை - மலைக்குவடு.

(பு - ம்.)— ¹நிலையாண, ²நீரினிடட்டி, ³கொட்டிசெவி, டீமயக்கலா.

*உடையு மொவியலுஞ் செய்யைமற் றுங்கே
படையும் பவழக் கொடிநிறங் கொள்ளு
முருவு முருவத்தீ யொத்தி முகனும்
க00 விரிகதிர் முற்று விரிசுட ரொத்தி
யெவ்வத் தொவ்வா மீமுத றடிந்து
தெவ்வுக் குன்றத்துத் திருந்துவே லழுத்தி
யவ்வரை யுடைத்தோய்நீ யிவ்வரை மருங்கிற்
† கடம்பம ரணிரிலை பகர்ந்தே

க00 முடங்கம ராயமொ டேத்தினந் தொழுதே.

கடவுள்வாழ்த்து.

நப்பண்ணனார் பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண் காந்தாரம்.

கூஎ. ஒவியல - கடம்பமலை.

செய்யையென உடையதுதொழில் உடையான்மேனின் றது.

கூஅ. அவையொழிய நி ள்வேலும் அவ்வாதே பவழக்கொடிநிறத்தைக் கொள்ளும்.

குருதி தோய்ந்துழியலது அந்நீரம் இயல்பன்மையிற் கொள்ளுமென் றார்.

கூஊ. நிதனும் எரிகின்ற தீயை ஒப்பை.

பண்பின்றொழில் பொருண்மேனின் றது.

கூக - க00. முகனும் இனைய ஆதித்த மண்டலத்தை ஒப்பை.

சினேவினே முதல்மேனின் றது.

க0க. உலகிற்கு எவ்வஞ்செய்தலான் நீதியிறப்பிய குர்மா.

க0உ. பகைமை பொருநதிய குருகுபெயர்க்குன்றத்து.

க0ஊ - 00. உடல் மேவிய சுற்றத்தோயி ஏத்திப் பரங்குன்றத்துக் கடம்பின்கண் அமர்ந்த நல்ல நிலையை வாழ்த்தினோம்; எம் வாழ்த்து இது.

* எம்வாழ்த்து இது' என்பது சொல்லெச்சமாயிற்று. (கக)

* "குன்றி யேய்க்கு முடுக்கை...சேவலக்கொடியே னன்" (குறுந். கடவுள்); "செய்யயன் சிவஞ்ச வாதையன்" (முருகு. 30.)

† திருப்பரங்குன்றத்திலு முருகக்கடவுள் கடம்பமரத்தினிடத்தேஎழுத் தருளியிருந்தாரென்று இப்பாடல டு - ஆம் அடியாலும் இஃதனும் தெரீ கின்றது; இவ்வுண்மை, "கடம்பமர் மன்றற் றெங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய் வாம்" (திருவால. கடவுள். கஅ) என்பதனாலும், "கடம்பமர்கெடுவேள்" (பெரும்பாண். எச) என்பதனாலும் விளங்கும்; பத். பத். கச - பார்க்க.

இருபதாம் பாடல்.

வையை.

கட்குறை படுத்தீர் கல்குறை படவெநிர்
 துடலே றுருமின மார்ப்ப மலைமலை
 முற்றுபு மூற்றுபு பெய்துகுன் முதிர்முகில்
 பொருதிகல் புலிபோழ்ந்த பூதத வெழிவியாணக்
 ௫ குருதிக்கோட் டழிகறை தெளிபெறக் கழீஇயினு
 காலக் கடல்படிந்து காய்கதிரோன் போயவழி
 மலை மலைமணந்து மண்டியின்ற கங்குலான்
 வானாற்று மழைதலைஇ மரானாற்று மலர்நாற்றந்
 தேனாற்று மலர்நாற்றஞ் செறுவெயி¹ லுறுகால
 ௧0 கானாற்றுங் கார்நாற்றங் கொம்புதிர்த்த கனிநாற்றந்
 'நானாற்றங் கலந்துடன் றழீஇவந்து தருஉம் வையை

(இருபதாம்பாடலுரை.)

க - ௫. குல் முதிர்ந்தமுகில் மலையொழுங்கைச் சூழ்ந்த சூழ்ந்த
 அதன்கல் துணிபட எறித்து உடலாநின்ற உருமேத்தினம் ஆர்ப்பப் பெய்த
 கடலைக் குறைபடுத்த நீராலே தன்னொடு பொருது மாறபடும் புலியைப்
 போழ்ந்தபுகர் துதச் சாணையது குருதிக்கோட்டின் கணின் இகப்பரிய கைந
 யைத் தெளிவ் பெறக் கழுவிற்று.

* மழைத்துளிகளது விசைகூடலார் கதைகழுவிற்றென்றார்.

க - ௧௧. காலப் பொழுதின்கட் கடலை முகத்து மலைப் பொழுதின்கண்
 வெய்யோன் போயதிசைக்கண் மலையைச்சேர்ந்து கங்குற்கண் மேகந்
 தரும்மழை பெய்தலான் வையை மரங்கள்தரும் மலர்நாற்றமும் * தேன்
 தந்த மலர் நாற்றமும் செறுவெயிலையும் மிக்க காந்தையமுடையவாகிய

* குறைத்தலென்பது முகத்தலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு
 இவ்வுடி மேற்கோள்; (திருக்குறள், ௭௭ - பரி.)

1 குறைபடுத்தல் - முகத்தல்; இச்சொல்லுக்கு இப்பொருளே இங்குச்
 சிறந்ததென்பதை, "கொளக்குறை படாமையின் முந்நீ ரணைய" (பதிந்.
 ௧0) என்பதும், "மழை கொளக் குறையது புனல்புக மிகாது, கரைபொரு
 திரங்கு முந்நீர்" (மதுரை. ௧௨௪ - ௫) என்பதும் உலியுறுத்தும்.

1 பரிபாடல், ௨௨: க - உ.

(பே - ம்.)—1 உறுகாலை.

தன்னாற்ற மீது தடம்பொழி ருன்யாறறு,
 1 வெந்நாற்று வேசனை நாற்றங் *குதுகுதுப்ப
 ஆரூர் பறையொலி கொண்டன் றுயர்மதினி
 கரு 2 நீரூ ராவத்தாற றுயிலுணர் பெழிஇத
 திண்டேர்ப் புரவி வங்கம் பூட்டவும்
 வங்கப் பாண்டியிற நிண்டே ரூரவும்
 வயமாப் 3 பண்ணுந மதமாப பண்ணவுந
 கயமாப் பேணிக் கலவா தூரவு

காடுகள் தரும் 1 வெங்கா நாற்றமும் மரக்கோடுகளுட் தாத கனிகளது நாற்றமும் இவ்வாறு உட கலந்து தான் கொண்டுவந்து பிறாக்குக கொடாநின்றது.

கஉ - கூ கரையி லு தடம்பொழி ரு த ன் நாற்றத்தி ன் மேலே பாற தினது வெவ்மையால் தோற்றுதலையுடைய வேசனை நாற்றத்தை ஆசைப் படாநிற்ப ணாதொறுமாதொறும் 1 பற ஒலித்தல்கொண்டது? அப பொழுது; மட்டும் 2 சுருக்கையில் நீரோ கின்ற அரவத்தால் துயிலு ணாதெழுந்து தேரே வார திண்டோப்புரவிடை பள்ளியே நடவையத்திற பூட்டி அதன்கண் ஏறவும் வங்கமேறுவார வங்கப் பாண்டிகளைப்பூட்டித் தேரையூரவும் குதிரைகளை பண்ணும் கலனை முதாயினவற்றால் யானைக ளை பண்ணவும் 3 உர மதப்பால் யானைகளை அலக்காரமடையாது நடத் தவும்.

* குதுகுதுப் ஆசைப்பட; 'தேவாகளுங் குதுகுதுப்ப' (காஞ்சி. கக ரேறு. கசரு)

† "மாரி நீவரசு சுமந்து வெங்கா மண்ணிலே சொரிய நிமிர்ந்த ஆவிபோல நாறும்மேல் முதலியவற்றையுடைய இலக்களை" (சீவக. உருந. 6. உரை) என்பதனால், வெங்காளாற்றம் இவ்வாறே பதை அறிந்து கொள்க.

‡ "தூறு மிரவிற பறையறையுஞ் சுமமை கேட்டு" (திருவால. ௩௦ ௫), "கைகணும பறையறை தலைத்தி" (திருவிளா. கூக ௩)

§ "சுருக்கை - கரத்துறை; ஒழுக்குநீபுருக்கை ஒருததருமறியாதபடி மறைத்துப்படுத்த வீதி வாயத்தலை" (சீலப். கசு ௬௫) என்பது, அருமபத் வரையாசிரியா.

|| பாண்டி - எருது, பாண்டிலெனவும் வழங்கும்

(பி - ம்).—1 வெந்நாற்றம், 2 நீரூரவாறம், 3 பண்ணுநா,

௨௦ *மகளிர் கோதை மைந்தர் புனையவு
மைந்தர் தண்டார் மகளிர் பெய்யவும்
மூந்துறல் விருப்பொடு முறைமறந் தணிந்தவ
ராடுவார் பொய்த ல்ணிவண் டியிர்மணந்
கோடே றெருத்தத் திரும்புன விற்குறுகி

௨௫ † மாட மறுகின் மருவி மறுகுறக்
கூடல் விழையுந் தகைத்துத் தகைவையை
‡ புகைவகை தைஇயினர் பூங்கோதை நல்லார்
தகைவகை தைஇயினர் தார்
வகைவகை தைஇயினர் மாலை மிகமிகச்

௩௦ §சூட்டிங் கண்ணியு மோட்டு வலையமு
மியலணி யணிநிற்ப வேறி யமர்பரப்பி
னயலய லணிநோக்கி யாங்காங்கு வருபவ
ரிடுவனை யாரமோ டத்தா னுடனாகக்
கெடுவனை பூண்டவண் மேனியிற் கண்டி

௩௫ நொந்தவண் மாற்றா ளிவளென நோக்கத்
தந்த கள்வன் சமழ்ப்புமுகங் காண்மின்

௨௨ - சு. தாந்தாம் முற்படுதலு விருப்பினால் அணியுமுறைமையை மறந்து மாறியணிந்தவரெல்லாம் வினைபாடு ம் பருவத்து மகளிருடைய சிந்திலணிந்த வண்டொலிக்கு மணங்கரையது உயர்ந்த எருத்தத்தை வந்து பொருந்திப் பெரும்புனைசைச் சென்று குறுகவும் ஏனை அணியாதவர் இல்லினின்றும் புறப்பட்டு மாடமறுகினைப் பொருந்திச் செல்லுதற்கு வருந்தாநித்கவும் இவ்வாற்றும் கூடலிலுள்ளார் விழையுந் தகைமையையுடைத்து.

௨௪ - நக. பூங்கோதைகளைப் புகைத்தவகையாலணிந்தாரும் தாரைத் தகைத்தவகையாலணிந்தாரும் மாலைகளை வகைவகையாலணிந்தாரும் குட்டிம் கண்ணியும் வலையமுமாகிய இவற்றான் மிகமிக இயன்ற அணிகளை யுடைய நிரளும் வந்தேறி அக் கரைப்பரப்பின்கண்ணே நிற்ப அயலார் அயலாணிந்த அணிகளைப் பார்த்து அவ்வவ்விடங்களின் வருவார் தம்நிலை பூணும் வணையவும் 'ஆரத்தையும் பரத்தைக்கு ஈத்தநிலைவன் அத்தலை

* (பரி. சு: சுசு - ருசு உரை); "மைந்தர் கண்ணி மகளிர் குடவு, மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும்" (பட். ௧௦௬ - ௧௦.)

† "மாடமதுரையுந்தருகுவன்" (புறநா. ௩௨), "மாடமலி மறுகிங் கூடம் குட்டியின்" (முருகு. எக), "மாடக் கூடல்" (திருமுகப்பாகம்), "மாட மறுகின் மழை" (பு - வெ. பாடாண். சுசு.)

‡ பரிபாடல். சு: ௨௪ - அ.

§ "சூட்டொடு கண்ணி யன்றே" (சீவக. ச. அசு.)

செருச்செய்த வாளி சீற்றத் தவையன்ன

நேரித முண்கணர் நிறைகா டாக

வோடி யொளித்தொய்யப் போவா ணிலைகாண்மின்

ச0 எனவாங்கு

ஒய்யப்போ வாளி யுற்றித்தோளில் வாணுதல்

*வையை மடுத்தார் கடலெனத் தெய்ய

நெறிமண னேடினார் செல்லச் சொல் லேற்று

செறிநிரைப்பெண் வல்லுறழ் பியாது தொடர்பென்ன

சரு மறவினான் மாற்றாண்மகள்

வாய்வாளா நின்றாள்

செறிநகை சித்தந் திகைத்து

ஆயத் தொருத்தி யவளை யமர்காம

† மாயப் பொய் கூட்டி 2மயக்கும் விலைக்கணிகை

யோடு உடனையிருக்கக் கெட்டவனையாப் பரத்தை கையில்கட்கண்டு
அதற்கு நோந்து அவட்கு இவள் மாற்றாளென்று ஆயத்தார் தம்முட்கருதிப்
பார்க்க அப்பார்வையைக்கூட்டு அவற்றை அவட்குக் கொடுத்த அக்கள்
வனது... ..மின்.

௩௭ - கூ. சீற்றத்தவையாய்ச் செருச்செய்த வாளிகளையொத்த கண்
னாரதுநிரள் மறையுங்காடாக ஒடியொளித்து அவ்வாயம் அவற்றைக்காண
மல் தப்பப்போகின்ற அப்பரத்தையது நிலையைக் காண்மின்.

ச0. எனத் தம்முட்காட்டி. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

சக - எ. வையை கடலைமடுத்ததாற்போல மகளிர்நிரளுக்குள்ளேபுகு
அங்ஙனம் தப்பப்போகின்ற, பரத்தையைக்கண்டு இவ்வாணுதல் மாற்றாளெ
ன்று தெளிந்து நெறிந்தமணற்கண்ணே.....ண மிகமாறுபட்டு அவ
ரோடு சொல்லுதலையேற்றுப் பெண்சாதி நிரைந்த நிரைக்கண்ணே நீயிர் என்
னேத்தொடர்த்தற்குக்காரணம் யாதெனசொல்லி எதிர்த்தார்; இதிர அத்
தலைவி சித்தந்திகைத்து ஒன்றும் சொல்லாது நின்றாள்.

சஉ. தெய்ய, அசை.

அவன் அங்ஙனநிற்பப பரத்தை .....சொல்லுவான் :—

சஅ - ருச. விரும்பப்படுங் காமத்தை வஞ்சனையையுடைய பொய்
யொடுக்கூட்டிக் கொளவாரை மயக்கும் விதைதொழிலையுடைய கணிதாய்!
நின்பெண்மையது பொதுமையால ஒருவராத பேணப்படுதலிலுலாதாய்!

* பரிபாடல், ௧0: ௧ - அ.

† “மாயப் பொய்மொழி சாயினை பயிற்றி” (அகநா. கூ.)

(பி- ம்.)—1 செல்லேற்றச். 2மயக்கி.

௧௦ பெண்மைப் பொதுமைப் பிணையிலி யைம்புலத்தைத்
துற்றுவ துற்றந் துணையிதழ் வாய்த்தொட்டி
முற்ற நறுநறு மொய்புன லட்டிக்
காரிகைநீ ரேர்வயற் காமக் களிநாஞ்சின்
மூரி தவிர முடுக்கு முதுசாடி

௧௧ மடமத ருண்கண் கயிறுக வைத்துத்
தடமென்றோட் டொட்டுத் தகைத்து மடவிரலா
லிட்டார்க் கியாழார்த்தம் பாணியி லெம்மிழையைத்
தொட்டார்த்து மின்பத் துறைப்பொதுவி கெட்டதைப்
பொய்தன் மகளிர்கண் காண விசுத்தந்திவ்

௧௨ வையைத் தொழுவத்துத் தந்து வடித்திடித்து
மத்திகை மாலையா மோதி யவையத்துத்
தொடர்ந்தே மெருது தொழில் செய்யா தோட
விடுங்கடன் வேளாளர்க் கின்று படர்ந்தியார்

இம்புலத்தையும் துகர்வனவாகிய காமுக *ஏனங்கள் துகரு.....
இதழ்வாயையுடைய !தொட்டி, காரிகைநீர்மையையுடைய வனப்பாகிய வய
லிலே நறுவாகிய புனலுவிட்டுக் காமமாகிய களிநாஞ்சிலான் எம்மெருது
தான் மூரிபோகாது உடும் பனையசாலே,

௧௩, பலகாதுழப்படுதலின் முதுசாடி மெய் றார்; சாலென்னும் பெய
ருடைமையார் சாடிமெனப்பட்டது.

௧௪ - அ. பொருளிட்டாரைப் போகாமற்செய்து.....
கண்ணைக் கயிறுக்கொண்டு தோளாகிய தறியொடு பிணித்துக் !காமமிரு
தற்பொருட்டு அவர்க்கு யாழிசையை ஆர்த்துமளவில் அதனையெய்ந்தி எம்
மிழையைப்பூண்டு வளையைத்தொட்டு நினைழவாகிய ஆர்த்துமின்பத்தி
துறைபோலப் பொதுவாயுள்ளாய்.

ஆர்த்தும்பொதுவிவெடிக்.

௧௫ - கா. முன்னே கெட்ட எம் எருத்தை யாம் தேடித்திரித்த
இவ்விலையாட்டுமகளிர்கண்காண வணக்கி இவ்வையையாகிய தொழுவத்
துப்புருதவிட்டுச் செவ்வதாக வடித்து உரப்பி மாலை மத்திகையாகப்

* ஏனங்கள் - பன்றிகள்.

*1 தொட்டி - பத்தர், "பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் தேமா வடித்தற்றல்"
(நாலடி. அறிவின்மை, எ.)

* 1 "வீணைக்கிழவன் விருத்தார்கதிச் சென்றவாறும்", "வீணை வேதனா
யும்" (சீவக. ௨௮, ௨௯௯) என்பவற்றின் உரைகளைப்பார்க்க.

தன்மார்பந் தண்டந் தருமாரத் தாண்மார்பு
 கூரு நின்மார்பு மோரொத்த நீர்மையகொ லென்னொழண்
 1நேடினா னேசச் சிலமகளிர் மறறதற
 கூடினார் வையை யகத்து
 சிந்திக்கத் தீரும் பிணியாட் செந்நேறக
 மைந்துறையு வெஞ்சொன் மடமயிற சாயலை
 எ0 வந்திக்க வாரென 2மனததக்க நோயிது
 வேறறாரை வேறறா தொழுத விளிவரவு
 போறறாய்கா ணன்னை புரையோய் புரையின்று
 மாறறானை மாறறாள் வரவு
 அ... .. சொ னலலவை நானாமற
 எரு றந்து முழுவின் வருவாய் 3நீ வாய்வாளா
 வெந்தையெனக் கீதத விடுவனை யாரப்பூண்

புடைத்து இவ்வுழகஞ்சுரைக்கும் அவையத்திலே எம்மெருதாதல பாருமறியத்
 தொடாநதேம, தம்மெருதை உழுததறெழில் செய்யாமல ஓடவிடுமுறைமை
 வேளாளாக்கு இஃறுதலால்.

கூச - எ0. தனக்குரிய தலைவனமார்பந் தனக்குத் தண்டமாகத்தரும்
 ஆரதையுடையாள மார்பும அதன்க களவுகொண்டுபூண்ட நின்மார்பும்
 ஒருதன்மையவாக ஒத்தநீர்மையவாபவிட்டனவோவென்று வைதுசொல
 லிய அளவிலே, அவாகளால் தேடப்பட அபரததை ஏனறுகொண்டு
 அதலைவியைச் சிலவெய்யவாக்கச்சொல்ல, அதற்குச் சிலமுதுமகளிர்வையை
 யகத்துவெறுததாராய, கற்புடைமையாற சந்தித்த அளவிலே பாவநீங்குக
 தன்மையானைச் செருதொழிக; நீ வெஞ்சொற் சொல்லி அறியாகையுறைய;
 அது நீக்க இம்மடமயிறசாயலை வந்திக்க 4வாரென்று சொல்ல,

மேலபரததை:—

எ0-எங். இது மனததக்க நோயாயிருந்ததொத் தன்னுள்ளே
 சொல்லி, மேல அமுதுமகளிருள ஒருத்தியை நோக்கி, அன்றாய்! பகை
 வரைப் பகைவா தொழுதல இளிவரவு அதனை நீ அறிந்திலைகாண; பெரி
 யோய் அவ்வாறே மாறறானை மாறறாள் வணங்குதலும் பெருமையின்று
 என,

மேல தலைவ் —

எச - அ. ஸலலவையாகிய மெல்லிய இளிய சொற்களை நானாமற.பல
 அவைககணனுஞ் சொல்லி ஆடுதற்கு முழவுடனே வருவாய், 5நின்மேம்பாடு

* வாரென்று - வாவென்று; 'வார டாவு' எனக் கியாது தானாதம் மதள
 கேசுமோ" (வி - பா.தம். வேத்திர. ௧௨.)

(பி - ம்.)—1 நேடினா. 2மனதக்க. 3நீயவாய்.

வந்த வழிநின்பான் மாயக் களவன்றேற்
மந்தாணைத் தந்தே தருக்கு

* மாலை யணிய விலைதந்தான் மாதர்நின்

அ0 காலுசிலம்பு கழற்றுவான் சால

வதிரலங் கண்ணிநீ யன்பனெற் கண்பன்

கதுவா பவன்கள்வன் கள்விநா னல்லேன்

எனவாங்கு

¹வச்சிய மாணே மறவினை மாற்றாமக்கு

அ0 நச்சின ரீபவை நாடறிய தும்மவே

சொல்லவேண்டா; எந்தை எனக்கிட்ட இடுவனையும் ஆரமுமாகிய பூண்
நின்பால் வந்தவழி மாயத்தையுடைய களவன்றாயிற் நினக்கு இவை தந்த
வனைக் காட்டித்தந்து பின்னின் மேம்படு; என,

மேல் பரத்தை:—

எசு - அ௨. ¹அதிரற் கண்ணியை யுடையாய்¹ நீ சால அன்பு பூண்ட
வன் என்மாட்டு அன்புடையனாதலால் இவ்வளையும் ஆரமும் புணர்த்து
விலையாகத் தந்தான்; அவன் இவையேயன்றி நாளை நின்காலவாகிய ²சிலம்
புகளையும் கழற்றுத் தன்மையான்; அதனால் யான் கள்வியல்லேன்; அவன்
கள்வன்; அவனைக் கதுவுவாயாக.

மேல், தலைமகற்கு வையை நீர் விழவு தாய் கூறி, அதனுள் அணிநோக்கி
வருவார் தம்முள் உவந்தவை காட்டிக் கூறியன கொண்கூறிய பாணன்,
பின்னும் ஓய்யப்போவானே (அக) என்பது முதல் இவ்வளவும் நிகழ்ந்
தவை கூறி, அவ்வளவில் பரத்தையை வெகுளியாத் சொல்லியனவும் அத்
தலைவியைக் கழறியனவும் கொண்கூறுகின்றான்:—

அ௩. என வாங்கு - என்றப்பரத்தை கூறிய அவ்வளவிலே.

அச - ௫. வசிகரித்தலையுடைய மாணே, மறுத்தலையொழி தும்மை
நச்சின காமுகர் துமக்குத் தரும்பொருள்கள் நாடறிய தும்மனவே.

என்ற பரத்தையைத் தணித்துப் பின் தலைவியை நோக்கி,

* 'மாலை யணிய' என்பது இடக்கரடக்கல; "மாலைவாங்குநர் சாலுங்
கொழிக்கென" (சீலப். நு.: ௧௬௬).

¹அதிரல்* - மோசிலம்பிலிகை, காட்டு மாலிகை (சீலப். நாட.: ௧௫௬
உரை); புழலி: (முல்லை. ௫௧), புனலிப்பூ (குறிஞ்சி. எரு. உரை)

²'சிலம்புள கொண்மென' (சீலப். க.: எட.) என்பது இங்கே ஒரு
தப்பாலது.

(பே. ம்).— ¹பச்சியமாணே, .

சேக்கை யினியார்பாற் செல்வான் மனையாளர்
காக்கை கழந்தொழுகல் கூடுமோ கூடா ,
தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மை சான்று
ரிகழினுங் கேள்வரை யேத்தி யிறைஞ்சுவார்

கூ0 நிகழ்வ தறியாது நில்லுநீ நல்லாய்
மகளிரை மைந்துற் றமர்புற்ற மைந்த
ரகலங் கழிசுவே மென்பவை யார்க்காணு
முடிபொரு ளன்று முனியன் முனியல்
கடவரை நிற்குமோ காமங் கொடியியலாய்

கூ1 எனவாங்கு

இன்ன துனியும் புலவியு மேற்பிக்குந்
தென்னவன் வையைச் சிறப்பு
கொடியியலார் கைபோற் குவிந்த முகை
யரவுடன் தவைபோல் விரிந்த குலை

க00 குடைவிரிந் தவைபோலக் கோலு மலர்
கனைகழிந்து தூங்குவன நீரின் மலர்

அக - கூ. புணர்ச்சி இனிய பரத்தைப்பாற் சென்று அமர்வானை
மனையாளர் செல்லாமற் காத்தலும் சென்றானென்று நீக்கியொழுகலும்
கூடுமோ? அவைகூடா; சாலபுடைமை மிககாராகிய கற்புடைமங்கையர்
தம்மைக் கேளவரிகழினும் தாம் அவரை ஏத்தாநித்பர்.

கூ0 - கூட. தாம் மயக்குற்றுப் பரத்தையரை விரும்பி அவரைச்சேர்ந்த
மைந்தரகலத்தை இனித் தோயேமென்றிருத்தல் மங்கையர் யார்க்கும்
முடிவுபோவதன்று; முனியற்பாலையல்ல, முனியற்பாலையல்ல.

அடுக்கு, விரைவுபற்றி வந்தது.

கூ1. காமம் தக்குழி நிற்குமோ?

கூரு. என - என்று அவ்வணிகோக்கிவருவார் சொல்ல.

கூக. இத் தன்மையவாகிய* துனியினையும் புலவியினையும் ஏற்கப்பண்
ணும்.

கூஅ - க0௭. குவிந்த காந்தள் முகைகளும் †அரவுவெகுண்டு படம்
விரிந்தவைபோல விரிந்த காந்தக்குலைகளும் அக்காந்தளார் கோலப்படுஞ்

* துனி - முதிர்ந்தகலாம்; புலவி - இனையகலாம்; (நீருக்குறள்.
கூ0௬ - பரி.)

† பெரும்பாண். கூ௭௧ - கூ.

சீனையிரித் துநிர்தவிப் புதல்விரி போதொடு
 மருவி சொரிந்த திரையிற் றுரந்து
 நெடுமால் *சுருங்கை நடுவழிப் போந்து
 கடுகு கடுமா களி ிறணத்துக் கைவிடுநீர் போலு
 நெடுநீர் மலிபுன னீண்மாடக் கூடற்
 கடிமதில் பெய்யும் பொழுது
 நாம மருடலு நட்புந் தணப்புந்
 காமமுந் கள்ளுந் கலந்துடன் பாராட்டத்
 ககடு தாமமர் காதலரொ டாடப் புணர்வித்தல்
 பூமலி வையைக் கியல்பு.

என்பது பருவவரவின் கண் தலைமகளது ஆற்றாமைகண்டு
 துதுவிடச் சென்றபாணன் தலைமகற்குக் கார்ப்பருவமும் வையை
 நீர்விழவணியும் கூறியது.

ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.

கல்லச்சுதனரிசை.

பண் காந்தாரம்.

சுனையினின் றுங் கழித்து தீழ்விடும் நீரின் மலர்களும்,.....ப்பூக்களு
 மாறிய அருவிசொரித்தனவற்றைத் திரையால் தள்ளிக்கொண்டு கெடிய
 பெரிய சுருங்கை நடுவாறிய வழியைப் போந்து பெருந்தன்மை மிக்க புன
 லைக் கடிமதில்சொரியும்பொழுது அப்புனல கடுமாவாறிய களிறுகள்
 கையை எடுத்துவீடும் நீர்போலும்.

க0௮ - கக. இவ்வாற்றால்..... புணர்தலும் பிரிதலுமாயி இக
 காமத்தையும் இதற்குச்செருக்கினை வினைக்குங் கள்ளையும் உடன் விரவி மக
 ளிர்யாவரும்பாராட்டத் தாம் விரும்பின காதலரொடு புள்ளாமோறு
 முன்பிரித்தவரைக் கொண்டுவந்து கூட்டுதல் வையைக்கு இயல்பு. (20)

"சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி" (சிலப். கச. : சுரு.)

அனத்து - மேல் கோக்கி.

"இது புணர்ச்சி பிரிவு என இருவகைப்படும்" (திருக்குறள், காமத்
 துப்பால், அவதாரிகை.)

இருபத்தொன்றாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

ஊர்ந்ததை, எரிபுரை யோடை யிடையிமைக்குஞ் சென்னிப்
பொருசுமங் கடந்த புகீழ்சால் வேழம்
தொட்டதை, தைப்பமை சருமத்திற் ருளியை துமரை
துப்பமை துவர்நீர்த் துறைமறை யழுத்திய
டு வெரிநத் தோலொடு முழுமயிர் மிடைந்த
வரிமலி யாவுரி வளபுகண் டன்ன
புரிமென் பீலிப் போழ்புனை யடையல்
கையதை, *கொள்ளாத் தெவ்வர்கொண் மாமுத றடிந்து
புள்ளொடு பெயரிய பொருப்புப்புடை திறந்தவேல்
க0 பூண்டதை, சுருளுடை †வள்ளி யிடையிடு பிழைத்த
‡ வருளிணர்க் கடம்பி னென்றுபடு கமழ்தார்
அமர்ந்ததை, புரையோர் நாவிற் புகழ்நல முற்றி
நிரையே முடிக்கிய நீளிலைப் பாலை

(இருபத்தொன்றாம் பாடலுரை.)

க - உ. விளக்கத்தால் எரியையொத்த ஓடைநடுவேகிடந்து விளங்
குஞ் சென்னியை யுடைத்தாயவேழம்.

ங - எ. தொட்டது, தாமரைத்தாளிற்கு இயைந்த பவழம்போலும்
துவரநீர்த் துறையிலே மறைய அழுத்திய சருமத்தால் தைத்தலமைந்த
முதுகின்றோலுடனே அதன் முழுமயிர் மிடைந்த பாப்புத் தோலைக் கீறின
வாரையொத்த பீலிப்போழார் புனைந்த அடையற் செருப்பு.

தாளியை தைப்பமை யென்பனவும் அடையலென்பதனோடு இயையும்.

அ. நின்னை மதியாத அவுணர் தமக்குத் துணையாகமதித்த மா.

க. புள் - அன்றில். புடை - பக்கம்.

கீ0 - கக. சுருளுடையுடைய. இடையிட்டுத்தொடுத்த கடம்பம்
பூவினையுடைய ஒன்றுபட்டு அலர்ந்த தார்.

கங. ‡ ஏழு நிரையாக அடுக்கிய நீண்ட இலையையுடைய பாலை;

என்றது, ஏழிலைப்பாலையை.

* கொள்ளல் - மதித்தல். † பரிபாடல், கசு. உஉ. ‡ பரிபாடல். ௫. அக.

§ மதநூற்றத்திற்கு உவமை கூறப்படும் பூக்கையுடைய ஏழிலைப்பாலை
யும் இலகடமும் சூழியும் கூறப்பெற்றமையின், பரங்குன்றம் யானைபாக
உருவகஞ் செய்யப்பெற்றமை புலனாகின்றது.

யரைவரை மேகலை யணிநீர்ச் சூழித்
 கதி தரைவிளம் புன்த தண்பரம் குன்றம்
 *குன்றத் தடியுறை யிசையகெனப் பரவுதும்
 வென்றிக் கொடியணி செல்வநிற் றெழுது
 சுடுபொன் னெகிழ்த்து முத்தரிசென் றூர்ப்பத்
 † அடியி னடியபெயர்த்துத் தோளசைத்துத் தூக்கி
 உ0 † யடுநற மகிழ்தட்ப வாடுவா டகைமையி
 1 னுணையிலங் கெஃகெனச் சிவந்த நோக்கமொடு
 துணையணை கேள்வனைத் துனிப்பவ ணிலையு
 ‡ நிழல்காண் மண்டில நோக்கி
 யழல்புனை யவிரிழை திருத்துவாள் குறிப்பும்

கச - று. அதனையுடைய அரைமலையாகிய (?) இலகடத்தினையும் அரு
 வியாகிய படாத்தினையுமுடைத்தாய்த் தரையின்கணிந்து விசும்பையு
 ளுன்றிய பரக்குன்றம்.

கச. இக்குன்றத்து அடியின்கணுதைதல் மறுபிறப்பினுமியைகவென

கள. வென்றியாற் கொடியை அலங்கரித்த செல்வ!

கஅ. ஓடவைத்த பொன்னாற் செய்த ||சிலம்பில் முத்தாகிய அரி எம்
 குங்கேடக ஆர்ப்ப.

கக. அடிபினைத் துடியொலிக்கு இபைய.

உ0. அடுநறவுண்ட மகிழ்ச்சி தடுப்ப ஆடுவாள் அழகுக்காரணமாக

உஉ. துளித்தலாவது, †இவளாகு எமக்குங்கூட வியப்பாயிற்று,
 இனி இவற்குச் சொல்லவேண்டுமோவென உட்கொண்டு கேள்வன் துணை
 யாய் அமராதிகவும் அவனை வெகுளியிக்க நோக்கமொடு துனித்தல்.

உஉ - ச. இவளானும் எவர்க்கு அழகுண்டாயவழி இவளை நோக்கா
 னென்று கருதிக் கண்ணுடியை நோக்கி அழல்பொல் அவிரான்ற இவழி.

பரிபாடல், கரு. கரு - க.

† இப்பாடலின் அடி: க0 - கக; பு - லெ. கரத்தை, அ - பார்க்க.

‡ தீநக்துறன், க0ச0.

§ நிழல்காண்மண்டிலம் - கண்ணுடி; (அகநா. எக.)

|| "யாமுடைச்சிலம்பு முத்துடையரியே" (சீலப், உ0: கக.)

¶ சீவக, றுஅள, உசசள; கம்ப, ஞர்ப்பகை. க0.

(பி - ம.)— 1வையிலங்கெஃகின்.

- உரு பொதிர்த்த முலையிடைப் பூசிச் சந்தன
முதிர்த்துப் பின்னற ஆட்டுவாள் விருப்பும்
பல்லாழிவையிவை நினைப்பின் வல்லோ
ஞேவத் தெழுதெழில் போலு மாதழந்
திட்டோய்நின் குன்றின் மிசை
- ௩௦ மிசைபடு *சாந்தாற்றி போல வெழிவி
1 மிசைபடு பக்க மிருபாலுங் கோவி
விடுபொறி †மஞ்ஞை பெயர்புட னுட
விரல்செறி தூம்பின் விடுதுளைக் கேற்ப
முரல்குரற் தும்பி யவிழ்மல ருத
- ௩௧ யாணர் வண்டினம் யாழிசை பிறக்கப்

உரு - சு. பொங்கின முலையிடத்தே சந்தனத்தைப் பூசியுதிர்ந்து, நன்றம் நிலைபெற்றவழி என்னைத்தழுவுமென்று கருதி அதனைப் பின்னும் பின்னும் ஊட்டுவாள்.

உஎ. மற்றும் இத்தன்மைய இத்தன்மைய பலமுறை நிகழ்கின்ற மகளிர் தொழில்களை நினைப்பின், கைவல்லாளொழுதிய ஒவியத்து அழகு போலும்;

என்றார், அவ்வொரு தொழிற்கண்ணே நின்றலான்.

௩௦ - ௩௨. மேல் எடுத்துக் கட்டப்பட்ட சாந்தாற்றிபோல எழிலி யிசையொலிக்கின்ற இடத்து இரண்டிசைகளையும்விரித்து விளங்கும் பொறியையுடைய மயில்கள் எழுந்தாட.

௩௩. விரல் செறிந்துவிடுகின்ற வங்கியத்தின் துளைக்கு இசைய.

௩௪. யாழினது இசையை மேன்மேலும்... ..

* "நீல ஆலவட்டம் விரித்தாற்போலத் தன்கோலக் கலாவம் கொள விரித்து... இளமயிலாடுவது" (இறை. து - உ. உரை). "நீலவாலவட்டத்தி னிறங்கொளக், கோலும் பீலிய கோடுயர் குன்றின்மே, லாலு மாமழை நீண் முகி லார்த்தொலு, மாலு மாமயி லாலுமொர் பாலெலாம்" (குணமணி, நாடு. கரு.)

† "பாடின வருவிப் பணி நீர்நினைசை, தோடமை முழுவின் றுதைகுர லாகக்,...குரற் தும்பொடு, மலைப்பூஞ் சாரல வண்டியா ழாக, வினப விழிழிசை கேட்டுக் கவிசிறந்து, ...கழைவள ரடுக்கத் தியிலி யாடுமயில்" (அகநா. அஉ.)

(பி - ம்.)— 1இசைபக்கவிருபாலும்.

பாணி முழவிசை யருவிநீர் த்தும்ப
 வொருங்கு பாந்தவை யெல்லா மொலிக்கு
 மிரங்கு முரசினுள் குன்று
 தாழ்நீ ரிமிழ்சனை நாப்பட் குளித்தவண்
 ௪௦ மீநீர் நிவந்த விறலிழை கேள்வனை *
 1 வேய்நீ ரழுந்துதன் கையின் விடுகெனப்
 2 பூநீர்பெய் வட்ட மெறியப் புண்பெறு
 தருநிலை நீரி னவடியர் கண்டு
 கொழுநன் மகிழ்தூங்கிக் 3கொய்ப்பும் புனல்வீழ்ந்து
 ௪௦ தழுவுந் தகைவகைத்துத் தண்பாங் குன்று
 வண்டார் பிறங்கன் மைந்தர் நீவிய
 தண்கமழ் சாந்தந் 4தைஇய வளியுங்
 கயல்புரை கண்ணியர் கமழ்துக ஞாதிர்த்த
 புயல்புரை கதுப்பக முளரிய வளியு
 ௫௦ முருளிணர்க் கடம்பி *னெடுவேட் கெடுத்த

நக. 1 பாணியென்னும் தாளத்தையுடைய முழவிசைபோல.

ந.எ. இவ்வாற்றால் தம்முள் வேறுபட்டன பலவும் ஒருங்கொலிக்கும்.

நக - ௪௦. நீரொலிக்குள்ளு ஆழந்த சுணைடுவே மூழ்கி அவ்விடத்து நீர்மெலெழுந்த விறலிழை கரையினிற்கின்ற கேள்வனைப் புணையாகிய வேயை நீரில் அழுத்துகின்ற தன்கையின்கட் டருகவென அவள் அதனைக்கொடாது அரக்குநீர்காரத் வட்டை எந்தலாற் புண்பெறுது அவள் அருநிலையான நீரிட்படுகின்ற துயரத்தைக்கண்டு கொழுநன் இடப்புறப் பின் அந்நீரின் கண் வீழ்ந்து தழுவும் தன்மையின்புடைத்து.

௪௧. பிறங்கற்கண்.

௪௧ - எ. சந்தனத் தைத்தடவிப் புலர்த்துங் காற்றும்.

௪௮ - ௫. கமழ்தாதுதிர்த்த கதுப்பகத்தை ஊடுபுக்கு அசைத்த காற்றும்.

௫௦ - ௫௧. கடம்பின்கண்மேலிய நினக்குப் பூசைக்கட்காட்டும் பாந் திரத்தெடுத்த கமழ்புகையூடு துழைந்த காற்றும்.

௫௦. கெடுவேன், முன்னிலைப்பெயர்.

* பரிபாடல், ௧௪: ௨௦

† பாணி- ஒரு தாளத்தின் முதல் எடுக்குங் காலத்தைத் தன்னிடத்தேயுடையது; (கலி, கட, ௧.)

* (பி - ம) - 1வேய்நீர்த் தன்கையிற் புணையவை விடுகென, 2பூநீர் செய். 3கொய்ப்பூரீமபுனல் வீழ்ந்து. 4தைஇயவளியவளியும்.

முருகு கமழ்புகை நுழைந்த வளியு
 *மசம்பு மருவி யருவிடர்ப் பரந்த
 பசம்பூட் சேளய்கின் குன்றநன் குடைத்து
 கண்ணெளிர் திகழட ரிடுசுடர் படர்கொடி மின்னுப்போ
 நு லொண்ணகை தகைவகை நெறிபெற விடைமிடை யிழைத்தி
 செண்ணிகைக் கோதை கதுப்போ டியல [யாத்த
 மணிமரு டேன்மகிழ் தட்ப வொல்கிப்
 பிணிநெகிழ்ப் பைந்துகி னோக்கஞ் சிவப்பூர்ப்
 பூங்கொடி போல நுடங்குவா னாங்குத்தன்
 ௬௦ சீர்தகு கேள்வ னுருட்டிந் துடிச்சீரார்
 கோடணிந்த முத்தார மொல்க வொசிபவளே
 ராடை யசைய வணியசையத் தானசையும்
 வாடை யுளர்கொம்பர் போன்ம்

நுஉ - ௩. இடையறதொழுகும் அருவி அரிய வீடரின்கண்ணேபரந்த
 கிங்குன்றம் உடைத்து.

சஎ - நுஉ. பலவகை நறுநீற்றமுடைமை கூறினவாறு.

நுச - ௬. இடுசுடர் பரந்த கொடியின்றுப்போற் கண்ணிற்கு ஒளிரந்த
 திகழாநின்ற அடராலே ஒண் .....அழகும் நெறிடும் இடையிடை
 பெறச் செய்துயாத்த தொழிலையுடைய.

மின்னுப்போற் கோதையெவ்வியையும்.....

நுச. ஒளிர்திகழ், வினைத்தொகையடுக்கு.

நுச. அக்கோதை கதுப்போடசைய.

நுஎ - ௮. மாணிக்கத்தையொக்கச்சுவந்த .....,கள்ளை நுகர்ந்த
 மகிழ்ச்சி தடுப்பப் பசுமையையுடைய துகிலுடை நெகிழ்.

நுஎ - ௯. கள்ளுணா.....,ராக்க நுடங்குவாளாய்த் துடிச்சீரின்
 கண்ணே முலைக்கண்ணிந்த முத்தாரமசைய ஆடுவாளது அழகு,
 வாதையா லுளரப்பட்டு ஆடையசையவும் அணியசையவும் அசையுந்
 கொம்பருண்டாயின் அதனழகையொக்கும்.

நுக. ஆங்கு - அசை.

வாளி புரள்பவை போலும் துடிச்சீர்க்குத்
 கூடு தோளும் பெயர்ப்பவன் கண்
 மாறம ரட்டவை மறவேல் பெயர்ப்பவை
 யாறிகு தோளவை யறுமுகம் விரித்தவை
 நன்றம சாயமோ டொருங்குநின் னீடியுறை
 1 மின் றிபோ வியைகெனப் பரவுது
 எ0 மொன்றூர்த் தேய்த்த செல்வநிற் றொழுதே.

கடவுள் வாழ்த்து.

நல்லச்சுதனூர்பாட்டு.

கண்ணகனரிசை.

பண் காத்தாரம்.

கூச - ௫. சீர்க்கு இசையத் தோனைப் பெயர்ப்பவன் கண் அம்பு புடை
 பெயர்வன போலும்.

என்றிவ்வாற்றான் மலைச்சிறப்புக்கறி மேல்வாழ்த்தி முடிக்கின்றார்:—

கூசு. மாற்றாரை அமரின் கட்கொன்ற படைபை;

கூஅ - எ0. எமக்கு வரும்பின் சுற்றத்தோடுகூடி நின் அடிக்கண்
 உறைதல் இன்று போல என்றும் இயைகவென்று பரவுதும். (உக)

(பி - ம்.)— 1 இன்றுபொலிகென.

இருபத்திரண்டாம் பாடல்.

வையை.

- ஒன்றுவாட் பொருப்ப னுடல்சமத் திறுத்த
களிறு நிரைத் தவைபோற் கொண்மு நெரிதர
*வரசுபடக் கடந்த வாஞ்சு சீற்றத்தவன்
† முரசுதிர் பவைபோன் முழங்கிடி பயிற்றி
௫ யொழிங்கா ருடன்றவன் ருனை, வில்விசை
! விடுங்கணை யொப்பிற் கதழுறை சிதறாஉக்
கண்ணொளி ரெஃகிற் கடிய மின்னியவன்
வண்மைபோல் வானம் பொழிந்தநீர் மண்மிசை
யானாது வந்து தொகுபிண்டி மற்றவன்
௧௦ ருனையி னாழி..... ..தாவுக் கத்திற்
போன நிலமெல்லாம் போரார் வயல்புகுத
....நீக்கி படி..... ..
கான மலைத்தரை கொன்று மணல பிணநி
வான மலைத்த...வ..... ..
௧௫ .....லைத்தவ மணமுர செறிதரத்
தானைத் தலைத்தலை வந்துமைந் துற்றுப்
பொறிவி யாற்றுறி துவர்புகை சாந்த
மெறிவன ||வெக்குவ *வீரணிக் கேற்ற

(இருபத்திரண்டாம் பாடலுரை.)

கஅ - கூ. ....யந்தவு.

* “அரசுபட.” (மதுரை. ௧௨௮.)

† “கைவன் செழிப, னுலங் காடத் தமர்கடந் துயர்த்த, வேலினும்
பல்லுழி மின்னி முரசென, மாயிரு விசம்பிற் கடியிடி பயிற்றி” (அகநா.
௧௭௫); “நிடதநா டளிக்கு, மன்னர் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொன்
வேலின், மின்னி யாங்கவன் முரசென விண்ணிடை யதிர்து” (நாடநம்,
நாட்டு. ௨.)

! “பெயலுழழக் கணைசிதறி” (மதுரை. ௧௮௩.)

! “செல்வக் கடம்பமர்தான் வேன்மின்னி” (ஐந்திணைஐம்பது. ௧.)

|| எக்குதல் : பரிபாடல், ௧௭ : ௪௫.

* ஈரணி : ஐடி. கூ : ௨௮ ; வ : ௭௧.

- நறவணி பூந்துதி னன்பல வேந்திப்
 ௨0 பிறதொழின...ம் பின்பின் ரொடரச்
 செறிவினைப் பொலிந்த செம்பூங் கண்ணிய
 ரீரமை வெட்சி யிதழ்புனை கோதையர்
 தாரார் முடியர் தகைகெழு மார்பினர்
 மாவங் குளிறு மணியணி வேசரி
 ௨௫ காவு நிறையக் கரைநெரி பீண்டி
 வேலாற்று மொய்ம்பனின் விரைமல ரம்பினோன்
 போலாற்று முன்பிற் புனைகழன் மைந்தரொடு
 தாரணி மைந்தர் நவப்பயன் சான்மெனக்
 காரணி கூந்தல் கயற்கட் கவிரிதழ்
 ௩0 வாரணி கொம்மை வகையமை மேகலை
 யோணி பிலங்கெயிற் நின்னகை யவர்
 சீரணி வையைக், கணிகொல்லோ வையைத்
 னீரணி நீத்த மிவர்க்கணி கொல்லெனத்
 தேருநர் தேருங்காற் தேர்தற் கரிதுகாண்

௧௬. அணி - ஆபரணம் . . . .

௨0. பின்பு - பின்புறத்தொடர் முற்பட .

௨௧ - ௨௨. மக - ௨, செற - த தொடைத்தொழிலாற்பொலிந்த . . . . .
 மாலைமாரம் வடாமமைமமை . . . . . ௨௪௧ . . . . . கோதையராய்.

௨௩. மைந்தர், தாரந்த முடியராய் சுற்று மலை பொருத்திய
 மார்பினராய்.

௨௪. வெசரி - பகாவேகமுடைய.

௨௫. நெரிய - மடி . . . . . காவின் கணிகைய.

௨௬ - ௨௭. மேகலோசைச் செய்யும் மொய்ம்பினையுடையோனாகிய
 முருகனப்பால் ஆந்தரோகமுடைய வாயினையும் புனைகழையுமுடைய
 மைந்தரும் விரைமலரம்பினோனாகிய காமமர்த்தேவதாரையும் அது
 கிணையுமுடைய மைந்தருந் செந்த தந்தது பயிற் பெரிதென்று கவனமாய்
 கூற.

௨௮. கணி - முருகது.

௨9. கொம்மை - இராமுல. வக - கையாகக் கோத்தமேகலை.

சார்மனை (௨௮) என்னும் பிணைமெச்சம் . . இனிய நகையினையும் (௨9)

உடையவென இரண்டாவதொரு பரிந்த பெயரெச்ச பிணைகொட்டது.

* "அருந்தம மச்சுறியார் நுகர்ச்சுபொ லணிகொள" (௩௧, ௩௦)

௩௫ டிரமும் வையையுஞ் சேர்கின்ற கண்கவின்
மண்களை முழவி னின்க ணிமிழ்வின்
கெதிர்வ பொருவி.....மேறுமா நிமிழ்ப்பக்
கவர்தொடை நல்யா ழிமிழக் காவின்
*புகர்வரி வண்டினம்*பூஞ்சினை யிமிர

௪௦ ஆதுசீர்த் தீங்குழ வியம்ப மலர்மிசைத்
தாதுது தும்பி தவிர்பல வியம்ப
.....துடிச்சீர் நடத்த வளிநடன்
மெல்லிணர்ப் பூங்கொடி மேவர துடங்க
வாங்கவை தத்தந் தொழின்மாறு கொள்ளுந்
௪௫ தீம்புனல் வையைத் திருமருத முன்றுறையாந்
கோமிளர் குரற்பொலி யொலிதுய லிருங்கூந்தல்
.....புரைதீர் நெடுமென்
ரோடாழ்பு தழைமலர் துவளா வல்லியி

௩௨ - (௫). அவ்விருதிற்றதாயையும் கரையையும் வையையையுஞ் சேர்
கின்ற கட்புலனாகிய அழகு தேர்த்தந்து அரிது.

௩௪. காவென்பது மும் வியையசை.

௩௬ - ஏ. மார்ச்சையையுடைய முடிவின் இனிய கண்ணின் இமிழ்
லிற்கு எதிரே விண்ணின்கட்டம்மித்.....மாராதினகண்
உருமேறு மாராய்முழங்க.

௩௮. கவர்தொடை - விரும்பப்படும் பாலைக்கோவை.

௩௯. பூக்களையுடைய சினைக்கண்ணே இமிர.

தாளத்தி.....னமகரிநா.....நத.

௪௨. வளியாகியநடன்.

இவ்வாற்றான் ஆண்டுள்ள.....னென்றோடொன்று மாறு
கொள்ளு நதி.....

௪௪. கொத்துக்களாந் பொலிந்து தழைத்து அசைகின்ற கரிய கூந்
தலையுடைய.

௪௭ - அ. பொருந்திய விதை.....தோன்றாழ்ந்து தழையும்.....
...கொடி.....

* சீரிடமென்பது வாய்த்த இடமென இறந்தகால வினைத்தொகை
யாமெனப்பொருள் கூறி "புகர்வரிவண்டு" என்னும் இப்பகுதியை எடுத்த
துக்காட்டிப் புகர்த்த வரிவண்டெனப் பொருளும் எழுதியிருக்கின்றனர்
திருக்குறள், துன்பொருண்மலை, அடக; (செந்தமிழ் தொகுதி - ௭; பக்கம்.
௪௪௬.) † பரிபாடல், எ. அ.௩; கக. ௩௦.

எட்டாழ்பு தேன்கை *நித்தில வரிச்சிலம்பு†

சக, நீண்டு தாழ்ந்ததொங்கல் உள்ளிடுநித்திலத்தினையுடைய சிலம்பு,
வாடாதமலை...லை நூடாதநாவு, வெளிப்படை.

நறவால் இனிதாகமொழிந்து கண்ணாபத்துநின்ற தங்காதலனை, தாங்கடாங்கள், தவிராது தவிராது, செல்லும்புளல் ஈர்த்திர்த்துக்கொண்டு செல்ல மிக ஒழுகுவானைத்தன்மார்பத்து அனைத்து நீந்துதற்குரிய கைகளுள் ஒரு கைதாங்கத் தோண்மேல் வைத்து மற்றைகையால்நீரை நீங்கத் தள்ளுவருவான்.....

.....மெடுத்தவன்பலமென்னுமும்மை இசைநிறை.

கலைஇ - கலாய்த்து. தேற்றாதல் - வெகுளி நீக்குதல், அக்கங்கைநீர்க்கு கடுவே யென்றதனால், வெகுண்டது பு..... ..யாயிற்று.

புங்கவம் - ஏறு. தினைப்பின்கட் சேராமைப் பொருடானுடை..... .. வல்கும்கலங்காரமாகாத வேறொழுகுடனே... ..வனை ஈர்த்துக்கொண்டாமத்தைப்பொருத்த. எமக்கு அலததைச்செய்ய.

அடுத்தடுத்தென்னுமடுக்கு அவள் துயரமிகுதியும் அதற்கு ஆயம் ஒரு செயலின்றி நின்றமைய.....

... ..கொளவீவத்தபொழுது எவ்விடத்தும் கடிப்பிடுகின்ற துடியினது ஒலிகெ ! .... * * *

(உஉ)

பரி. உஉ: கஅ, சிலப். உஉ: ஈஎ

† இந்தப் பகுதியின் பின்பு இருக்கவேண்டிய ஓரேடு பண்டைக்காலத்திலேயே சிதைந்துபோய்விட்டமையால், இந்தப் பாடலின் பிற்பகுதியும் இதன் உரையின் முற்பகுதியும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை.

: எழுபது பரிபாடல்களுள் தொடர்ச்சியாக என்னுக்குக் கிடைத்த மூலமும் உரையும் இவ்வளவே.

மூலமும் உரையும் தொடர்ச்சியாக இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் காணப்படாமல் பண்டையுரையாசிரியர்களாற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள்களிலிருந்தும் புறத்திரட்டிலிருந்தும் தெரிந்த பரிபாடல்கள்.

திருமால்.

*வானு ரெழிலி ¹மழைவள நந்தத

தேனார் சிமைய மலையி னிழிதத்து

† நான்மாடக் கூட லெதிர்கொள்ள வானு

மருந்தாகுந் தீநீர் மலிதுறை மேய

௧௩ † விருந்தையூ ரமர்ந்த செல்வனின்

றிருந்தடி தலையுறப் பரவுதுந் ²தொழுது (இது தரவு.)

ஒருசார், அணிமலர் வேங்கை மராஅ மகிழம்

பிணிநெகிழ் பிண்டி ³சிவந்துசேர் போங்கி

மணிநிறங் கொண்ட மலை

௧௪ ஒருசார், தண்ணறுந் தாமரைப் பூவி னிடையிடை

‡ வண்ண வரியிதழ்ப் போதினவாய் வண்டார்ப்ப

விண்வீற் றிருக்குங் கயமீன் விரிதகைபிற

கண்வீற் றிருக்குங் ^௪கயம்

ஒருசார், ^௫சாறுகொ ளோதத் திசையொடு மாழற

௧௫ றுழவி னோதை பயின்றறி விழந்து

* இப்பாடல், தோல்காப்பியம் செய்யுளி 1௩, ௩, ௧௨௧ - போசிரியர், நச்சினூர்க்கினிபருவாதிதக. ௪௩௩

† "நான்மாடக் கூட + மகனிரு அமரத்தநம்" (சுலி ௪௨) எனபதும், 'நான்கு மாடம் கூடலி' நா மாடக் கூடலென்றாயிற்று; அவை திருவாலவாய, திருநள் றாறு, திருமுடிகை, திருநெல்வர்; இனிக் கன்னி, கரிய மால, ௧. காளி, ஆலவாயெ றுமாமம்' என்னும அதன் விசேட வரையும், "கன்னிதிரு மாலகாள் ¹சோகாக்குங் கடிமதலுழ மாமதுறை" (திருவால. பயன் முதலிய ௨) எனபதும் அறிபததக்கன.

‡ இருந்தையூ, ஸ்ரீ இருந்தவள முடையாரா கோயலென்ப, (சீல; கஅ: ச. அரும்பதவுரை) சங்கப்புலவாகனி 1 பேயர்களுள், இவ்வூரை அடுத்த பெயர்களாக இருந்தையூர்க்கருங்கோழி ப்மாயாரா, இருந்தையூர்க் கொற்றம் புலவனென இரண்டுபெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

(13 - ம்).— ¹மழைவளந்தந்த ²தொழுதே. ³சிவந்து ⁴வண்ண வரி. ௧௩௩, ^௫சாறுகளோதத்திரையென.

- 1 திரிநரு மார்த்து நடுநரு மீண்டித்
 திருநயத் தக்க வயல்
 ஒருசார், *அறத்தொடு வேதம் ²புணர்தவ முற்றி
 † விறற்புகழ் நிற்ப விளங்கிய கேள்வித்
 ௨௦ திறத்திற் திரிவிலலா வந்தண ரீண்டி
 யறத்திற் ³திரியா பதி

(இவை நான்கும் கொச்சகம்.)

- ஆங்கொருசார், உண்ணுவ பூசவ பூண்ப வுட்ப்பவை
 மண்ணுவ மணிபொன் மலைய கடல
 பண்ணிய மாசறு பயந்தரு காருகப்
 ௨௫ புண்ணிய வணிகர் புனைமறு கொருசார்
 விளைவதை விளையெவன் மென்புல வன்புலக்
 களம ருழவர் கடிமறுகு பிறசார்
 ஆங்க, அனையவை நல்ல நனிகூடு மின்ப
 மியல்கொள நண்ணி யவை

(இது கொண்டுநிலை.)

- ௩௦ வண்டு பொரேரென வெழு
 வண்டு பொரேரென வெழுங்
 கடிப்புகு வேரிக் ⁵கதவமிற் ரோட்டிக்
 கடிப்புகு காதிற் கனங்குழை தொடர
 6 மினிர்மின் வாய்த வளங்கொளி ⁷துதலா
 ௩௫ ருர்கனிற் றன்ன ⁸செம்ம லோரும்
 வாயிருள் பனிச்சை வரிசிலைப் புருகீத்
 தொளியிழை யொதுங்கிய வொண்ணுத லோரும்
 புலத்தோ டளவிய புகழணிந் தோரு
 நலத்தோ டளவிய ⁹நாணணிந் தோரும்

பதிற்றுப்பத்து, ௧:௩ - ௩; பு - வெ. ௧௦௩ க. ௬.

† "மண்ணுண்ப புகழ்பரப்பியும்" (புறநா. ௧௩௩).

1 "ஏஞ்ஞான்று மெங்கணவ ரெந்தோண்டேற் றோர்த்தெழினு, மஞ்
 ஞான்று தண்டேம்போ னுணுதுமால்" (நாலடி. கற்புடை. ௫.)

(3 - ம்.) - 1 திரிதருமாரித்துகரு. 2 புணர்தவம். 3 திரியாப்பதி.
 4 ஆகிரு. 5 கதர்வபிற். 6 மின்மினிவாய்த. 7 துதலாநூர். 8 செம்ம
 லோருமவ்வாய்.

சு0 *விடையோ டிகவிய விறனடை யோரு
நடைமட 1மேவிய நாணணிந் தோருங்
† 2 கடனிரை திரையிற் கருநரை யோருஞ்
3 † சுடர்மதிக் கதிரெனத் தூநரை யோரு
மடையர் குடையர் புக்கையர் வேந்தி

சுரு விடையொழி வின்றி யடியுறையா நீண்டி
விளைந்தார் வினையின் விழுப்பயன் றுய்க்குந்
தூங்கா விழுச்சீர்த் துறக்கம் 4புரையு
மிருகே முத்தி யணிந்த வெருத்தின்
வரைகெழு செல்வ னகர்

சு0 வண்டொடி தும்பியும் வண்டொடை யாழார்ப்ப
விண்ட 5கடகரி மேகமொ டதிரத்
தண்டா வருவியோ டிருமுழ வார்ப்ப
வரியுண்ட கண்ணாரோ டாடவர் கூடிப்
புரிவுண்ட பாடலோ 6டாடலுந் தோன்றக்

சுரு கூடி நறவொடி 7காமமகிழ் விரியக்
கூடா நறவொடி காமம் விரும்ப
வினைய பிறவு மிவைபோல் வனவு
மனையவை யெல்லா மியையும் புனையிழைப்
பூமுடி நாகர் நகர்

(இவையும் கோச்சகம்.)

சு0 மணிமரு டகைவகை 8நெறிசெறி யொலிபொலி
யவிரிமிர் புகழ்கூந்தற்
பிணிநெகிழ் 9துணையினை தெளியொளி 10திகழ்நெகிழ்
தெரியரி மதுமகிழ் பரிமலர் மகிழுண்கண் வாணுதலோர்
11மணிமயிற் றெழிலெழி 11லிகன்மலி திகழ்பிறி
• திகழ்ககிங் கடாக்களிற் றண்ண லவரோ

* "செல்லு மழவிடைபோற் செம்மாநது" (நளவேண், சயம். கருசு.)

† பரிபாடல். சு0 : 22.

† 'நிலவு தூற்றலுந் திதை நெடுந்தவர்' (கூர்ம. அனுக்கிர. நக)

§ "நடைமயிலே" எஃ பத்தரு 'மணிமயிறெழில்' எனபது மேற்
கொள்; (பரியோக. கு. சஉ - உரை.)

(பி - ம்.)— 1மேவுநாணிழந்தோரும். 2கடலுமை. 3தொடர்முதி.

4 புரைதரவிரு. 5கடதடமேகம் 6ஆறுந்தோற. 7காமமுகிழ். 8நெறிசெறி
9மாலிபொலி. 9துணையினை. 10திகழ்பு. 11இகலிமலி திகழவிழ.

டணியிக வந்திறைஞ்ச ¹வல்லிகப்பப் பிணிரீங்க
நல்லவை யெல்லா ²மியைதருந் தொல்சீர்
வரைவாய் தழுவிய கல்சேர் கிடகைக்
குளவா யமர்ந்தா னகர்

*(இது முகேயல்.)

திகழொளி முநீர் கடைந்தக்கால் வெற்புத்
கரு ³திகழ்பெழ வாங்கித்தஞ் சீர்ச் ⁴சிரத் தேற்றி
மகர மறிகடல் வைத்து நிறுத்துப்
புகழ்சால் சிறப்பி னிருதிநத் தோர்க்கு
மமுது கடைய விருவயி னானகி
மிகாஅ ⁵விருவட மாழியான் வாங்க

எடு வுகாஅ வலியி * ⁶னெருதோழங் கால

மருஅ தணிந்தாருந் தாம்

மிகாஅ மறவிய மேவலி யெல்லாம்

புகாஅவெதிர் பூண்டாருந் தாம்

மணிபுரை மா ¹மலை ஞாறிய ஞால

எடு மணிபோற் பொறுத்தாருந் தாஅம் பணிவில்சீர்ச்

செல்விடைப் பாகன் றிரிபுரஞ் செறறுழிந்

கல்லுயர் சென்னி ²யிமயவி னானகித்

தொல்புகழ் தந்தாருந் தாம்

(இவையும கொச்சகம்.)

அணங்குடை யருந்தலை யாயிரம் விரித்த

அடு கணங்கொள் சுற்றத் தண்ணலை வணங்கி

நல்லடி யேத்திறிற் பரவுது

|| ³மெல்லேம் பிரியற்கெஞ் சுற்றமொ டொருங்கே.

(என்பது ஆசிரியச் சுரிதகம்.)

* தோழம் - ஒருபேரென, "உயர்வான கரிய ஒருசை யுண்டு வொரு தோழந்தேவர், விண்ணிற் பொலிய வழுத மாரித்த விடைசேர் கொடியார் ணல்" (திருப்புவம், ஞான. தே.)

† "மலைநாறிய வியன் ஞாலத்து." (மதுரை. ச.)

‡ பரிபாடல், ௫ : ௨௪ - உரை கலி, ௩௮.

§ ஷட, க : க.

|| இவ்வுழி, நோல், பெயர், (௧ - ௧௨ - ௧, செய. ௫, ௧௨௧ - போ மேற்கோள்.

* (பி - ம்) — ¹வல்லிகப்ப. ²மேயதரும். ³திகழ்வெழ. ⁴சிரத்தொற்றி. ⁵விருபடம். ⁶தோளக்கால. ⁷அன்னவணங்குடை. ⁸எல்லாம்பிரியந் கவஞ்சுற்றம்.

வையை.

*மாநிலந் தோன்றாமை மனி 1பெய நலைஇ
யேமநீ ரெழில்வான மிகுததரும் பொழுதின
னாகநீண் மணிவரை நறுமலர் பலவிரைஇக்
காமரு வையை கடுகின்றே கூடல்

ரு நீரணி கொண்டன்று வையை யெனவிரும்பித்
தாரணி கொண்ட வுலகை தலைக்கூடி
3 பூரணி கோல மொருவ ரொருவரிற்
சேரணி கொண்டு நிறமொன்று வெவ்வேறு
நீரணி கொண்ட சிறையணி யங்காடி

க0 8 யேரணி கொண்டா 4ரியல்
கைபுனை தாரினர் கண்ணிய
ரையெனு மாவிய சாடையர்
1 நெய்யணி கூந்தல் பித்தையர்
மெய்யணி யானே 5மிசையரா யொய்யெனத

கரு தங்காச் சிறப்பிற் றளிரியலார் 6செல்லப்
பொங்கு புரவிப்புடைப் போவோரும் 7பொங்குசீர்
வையமுந் தேரு 8மமைப்போரு மெவ்வாயும் •
பொய்யாம்9போ யென்னுப் புடைகூட்டிப்போவார்
மெய்யாப்பு மெய்யா மூடுவார் வையத்துக்

20 கூடுவா ருட லொழிப்பா ருணர்குவா
ராடுவார் பாடுவா ரார்ப்பார் நகுவார்நக்
கோடுவா ரோடித் தளர்வார்போ யுற்றவரைத்
தேடுவா ருர்க்குத் திரிவா ரிலராகிக்
தற்றருங் கல்லா தவருங் கயவரும்

* இப்பாடல், தோல்காப்பியம், செய்யுளியல், 5. 118-இனம்பூரண
ருகையிதண்டது. இதன் முதலடியின் பொருளும், "நீர்பரக் கொழுகலி
னிலங்கா ணலரே" (குறுந், 7.1.10) என்பதன்பொருளும் ஒத்துள்ளன

† இப்பாட்டின் ௬ - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பு - ம்).— 1பெயனினைஇ. 2வாரணி. 3பேரணி. 4இகல். 5மிசைக்
கொண்டொய்யென. 6சொல்லப். 7பொங்குசீர். 8அமைவோருமெய்வாயும்.
9 பொய்யென்னுப்புனைபடை கூட்டிப் போவார்மெய்.

- உரு பெற்றாரும் *பெற்றார் பிழையாத பெண்டிரும்
பெற்றோரான் றுணும் பொலம்புரிசைக் கூடலு
முற்றின்று வையைத் துறை
துறையாடுங் காதலர் தோள்புனை யாக
1 மறையாடு வாரை யறியார் மயக்கிப்
- உரு பிறையேர் துதலிய ரெல்லாருந் தம்மு
னிகழு நிகழ்ச்சி யெம்பாவென் றுங்கே
யிகல்பல செல்வம் விளைத்தவட்கண் டிப்பா
2 லகலல்கும் வையைத் துறை
காதலான் மார்பிற் கமழ்தார் புனல்வாங்கி
- உரு யேதிவாள் கூந்த விடைக்கண்டு மற்றது
தாதாவென் றானுக்குத் தானே 3 புறன்றந்து
வேய்தந்த தென்னை விளைந்தமை மற்றது
நோதலே 4 செய்யே னுணங்கிழையா யிச்செவ்வி
போதலுண் டாங்கொ லறிந்து புனல் 5 புணர்த்த
- சுரு தோலு பெரிதும் வியப்பு
கயத்தக்க பூப்பெய்த காமக் கிழமை
நயத்தகு நல்லாளைக் கூடுமா கூடு
6 முயக்குக்குச் 7 செவ்வி முலைபு முயக்கத்து
8 நீரு மவட்குத் துணைக் 9 கண்ணி நீர்விட்டோங்
- சுரு நீயு மவட்குத் துணை
பணிவி லுயர்சிறப்பிற் பஞ்சவன் கூடன்
மணியெழின் மாமேனி முத்த முறுவ
லணிபவனச் செவ்வா யறங்காவற் 10 பெண்டிர்
மணியணிந்த 11 தம்முரிமை மைந்தரோ டாடித்
- ருரு தணிவின்று வையைப் புனல்
புனலாடு போலதோர் பூமலை கொண்டை
பெனலாழ் வகையெய்திற் றென்றேற்றுக் கொண்ட
புனலாடு 12 காடறியப் பூமலை யப்பி
நீணவாரை நெஞ்சிடுக்கண் செய்யும் கனல்புடன்

நீன்மணி. உக ; திருக்குறள், றுஅ.

* (பி - ம்.) — 1 மறையாடுவாரை, 2 அகலல்குந்தபையெய்த்தது, 3 புன
நந்து, 4 செய்தே, 5 புணர்த்ததொன்றே, 6 முயக்கக்கு, 7 செவ்வல், 8 நீரும்
10 பெண்டா, 11 தம்முரிமை, 12 காடியறியப்.

- ௫௫ கூடாமு ஊடல் கொடியதிறம் கூடின
 ஊடானோ ¹ஜூர்த்தலர்வந் தூர்ந்து
 எனவாங்கு
 ஈப்பா *யடுந்ருக் கெண்டதில் யாறெனப்
 † பார்ப்பா ரொழிந்தார் படிவு
- ௬௦ மைந்தர் மகளிர் மணவிரை ²தூவிற்றென்
 றந்தணர் ³தோயல் ராறு
 வையைதே மேவ வழுவுழப் ⁴புற்றென
 வையர்வாய் பூசுர ராறு
 [விரைபிரை விரைநுரை கரையழி பிழியூரலூர்தரும்புனல்
 ௬௫ கரையொடு கடலிடை வரையொடு கடலிடை நிரைநிரை நீர்
 [தருநுரை
 துரையுடன் மதகுதொ நிழிதரு புனல் கரைபுரளிய
 [செலுமறிசூடல்
 புகுமள ⁵வளவியலிசை சிறைதணி வீன்று வெள்ளமிகை
 வரைபலபுரை புயர்கயிறணி பயிரெழின்
 மணியணி யானைமிசை மைந்தரு மடவாரு
 ௭௦ நிரைநிரை குழீஇயின ருடன்சென்று]
 குருமணி யானை யியறேர்ப் பொருநன்
 † நிருமருத முன்றுறை முற்றந் குறுகித்
 தெரிமருதம் பாடுப பிணிகொள்யாழ்ப் பாணர்
 பாடிப் பாடிப் பாய்புன
 ௭௫ லாடி யாடி யருளியவ
 ருடி யூடி யுணர்த்தப் புகன்று
 கூடிக் கூடி மகிழ்பு மகிழ்பு
 தேடித் தேடிச் சிதைபு சிதைபு
 * சூடிச் ⁶சூடித் தொழுது தொழுது
 ௮௦ ⁷மழுபொடு நின்ற மலிபுனல் வையை

* அடுந்ரு : பரிபாடல், உக : ௨௦.

† ஷு. ௬ : ௪௪ - ௫.

‡ ஷு. ௭ : அந் ; கக : ௩௦ ; ௨௨ ; ச௫.

(பி - ம்.)— ¹ஜூர்த்தலர் தூர்த்த. ²பூசுற்றென்று. ³தூவலிசை.

⁴ உற்றன்னைவர். ⁵வளவயலிற்சிறை. ⁶சூடிக்கைதொழுது. ⁷மிழுதொடு
 சென்ற.

விழுதகை நல்லாரு மைந்தரு மாடி
 விமிழ்வது ¹போன்றதிந் நீர்குணக்குச் சான்மீர்
 முழுவது மிச்சிலா வுண்டு
 சாந்துங் கமழ்தாருங் கோதையுஞ் சுண்ணமும்
 அரு கூந்தலும் பித்தையுஞ் சோர்ந்தன பூவினு மல்லாந்
 சிறிதானு நீர்நிறந் தோன்றாதிவ் வையையாறு
 மழைநீ ரறுகுளத்து வாய்ப்புசி யாடுங்
 கழுநீர மஞ்சனக் குங்குமக் கலங்கல்
 வழிநீர் விழுநீர வன்று வையை
 கூடு வெருவரு கொல்யாணை வீங்குதோண் மாற
 னுருகெழுகூட லவரோடு வையை
 வருபுன லாடிய தன்மை பொருவுங்கா
 லிருமுந்நீர் வையம் ²படித்தென்³ன யானுர்க்
 கொருசிலையு மாற்ற வியையா வருமாபி
 கூடு னந்தர வானியாற் றாபிரங் கண்ணினு
 னிந்திர னாடுந் தகைத்து.

(பி - ம்.)— ¹போன்றதெனினிகானகுணக்குச். ²பிடித்து.

மண்ணூர்¹ திசைக்கு முழுவொடு கொண்டதோள்
² கண்ணு துடன்வீழுங் காரிகை கண்டோர்க்குத்
 தம்மொடு நிற்குமோ நெஞ்சு.

என்பது, பரிபாடல்; வெண்பாவுறுப்பான் வந்ததற்கு மேற்கோள்;
 (தொல். செய். சூ. ௧௨௦ - போர். ந. உரை.)

வையை.

செறுநர் விழையாச் செறிந்தநங் கேண்மை
³ மறுமுறை யானு மியைக நெறிமாண்ட
 தண்வரல் வையை யெமக்கு.

என்பது, பரிபாடல்; வெள்ளைச் சுரிதகத்தானிற்றதற்கு மேற்கோள்;
 (தொல். செய். சூ. ௧௨௧ - போர். ந. உரை.) இப்பகுதி, "அறவோருள்ளா ரரு
 மறை காப்ப" என்னும் பரிபாடலின் இறுதியென்று தெரிகின்றது.

முன்புற் றறியா முதற்புணர்ச்சி மொய்குழலை
 யின்புற் றணிந்த வியலணியும் வன்பணியு
 நாணெனுந் தொல்லை யணியென்ன நன்னுதலை
 .....னந்து.

என்பது அணிந்துழி நாணியது உணர்ந்து தெளிவித்ததற்கு விதியாகக்
 கட்டப்பட்டுள்ளது.

(நாற்கல். சூ. ௧௨௧ - உரை.)

(பி - ம்.)— ¹இசைத்த. ²கலா னோடெனவிழும். ³அறுமுறை

மதுரை.

க *உலக மொரு ¹நிறையாத் தானோர் நிறையப்
புலவர் புலக்கோலாற் றூக்க—புலகளைத்துந்
தான்வரீட வாடாத தன்மைத்தே தென்னவ
னன்மாடக் கூட னகர்.

உ †மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப்
பூவொடு புரையுஞ் ²சீறார் பூவி
னிதழகத் தனைய தெருவ மிதழகத்
தரும்பொகுட் ³டனைத்தே யண்ணல் கோயில்
தாதி ⁴னனையர் தண்டமிழ்க் குடிகள்
தானுண், பறவை யனையர் பரிசில் வாழ்நர்
பூவினுட் பிறந்தோ ⁵னவினுட் பிறந்த

“உலகு மழிசையு முள்ளுணர்ந்து தம்மிற், புலவர் புகழ்க்கோலாற்
றூக்க - உலகுதனை, வைத்தெடுத்த பக்கத்து மாரீர் மழிசையே, வைத்
தெடுத்த பக்கம் வலிது,” (திருச்சிற்றவநுத்தம், தனியன்); “மலரு மித்
திரு நாட்டியல் வாணர்சொற் கோலா, லுலக னைத்தையு நிறுப்பமுன் வாடி
டா தோங்கு, மலரில் வண்புக மூடையது மதுரையாங்கதனை, யிலக யான்சி
றி தறிந்தவா றியம்புவல் கேண்மின்” (திருவால. திருநகர. க.); “கைத்தல
கான் கிரண்டுடைய மலர்க்கடவுண் மேலொருநாட் கயிலையாதி, யெத்தலமு
மொருதுலையிட் டித்தலமு மொருதுலையிட் டிரண்டுந்தாக்க, வுத்தமமாந்
திருவால வாய்மிகவுங் கனத்ததுகண் டிலகின் மேலா, வைத்ததல மிது
வென்ற லிதன்பெருமை யாவரே வழுத்தம் பாலார்” (திருவிளை. தலவி
சேட. ௨௦); “கச்சிமா நகரோர் தட்டிங் கடவுள ருலகோர் தட்டிங், வச்
சுமுன் னயனார் னூக்க மற்றது மீது செல்ல, நிச்சய முறுகித் தாழ்ந்து நில
மிசை விழுமில் ஆரை, யிச்சகத் தூர்க ளோடு மெண்ணுதன் மடமைப் பாந்
தே,” (காஞ்சி. திருநகர். க) என்பவை இதன் கருத்தைத் தழுவிவந்தன.

“உலக மொரு நிறையா” என்பது முதலிய இவ்வுறுப்புக்களாறும்,
புறத்திட்டில், நகரென்னும் பகுதியிற் காணப்பெற்றன.

† “நீனிற வுருவி னெடியோன் கொப்பூழ், நான்முக வொருவற் பயந்த
பல்லிதழ்த், தரிமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச், சுடும னோங்கிய
நெடுநகர் வரைப்பின்” (பெரும்பாண். ௪௦௨ - ௫.)

(பி - ம்.)— 1 துலையாத்தானோர் துலையா. 2 சீறார். 3 அனையதே.
4 அனைய. 5 காவினிற்.

* நான்மறைக் கேள்வி நவில்குர லெடுப்பர்
வேம வின்னுயி லெழுத லல்லதை
வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக்
கோழியி னெழாதெம் ¹பேரூர் துயிலே.

௩ தண்டமிழ் வேலித் தமிழ்நாட் டகமெல்லா
நின்று நிலைஇப் புகழ்பூத்த லல்லது
குன்றுத லுண்டோ மதுரை கொடித்தேரான்
குன்றமுண் டாகு மளவு.

௪ செய்யாட் கிழைத்த திலகம்போற் சீர்க்கொப்ப
வையம் விளங்கிப் புகழ்பூத்த லல்லது
பொய்யாத லுண்டோ மதுரை புனேதேரான்
வையையுண் டாகு மளவு

௫ கார்த்திகை காதிற் கனமகர குண்டலம்போற்
சீர்த்து விளங்கித் திருப்பூத்த லல்லது
கோத்தையுண் டாமோ மதுரை கொடித்தேரான்
வார்த்தையுண் டாகு மளவு.

௬ ஈவாரைக் கொண்டாடி யேற்பாரைப் பார்த்துவக்குஞ்
சேய்மாடக் கூடலும் செவ்வேள் பரங்குன்றும்
வாழ்வாரே வாழ்வா ரெனப்படுவார் மறறையார்
போவாரார் புத்தே ளுலகு.

* “ஓத லந்தணர் வேதம்பாட” (மதுரை, ௬௫௬), “கோதி லாதசெஞ்
குட்டுடை வாரணங் கூவ, வேத ஞாலத்து மற்றைய தலத்துளார் விழிப்ப,
ரீத லேற்றலோ டறுதொழி லிருபிறப் பாளா, வேத நாதத்தின் விழிப்பதல்
வியனகர் மாக்கள்” (திருவார்ப்புறாரீப்புராணம், ஆப்பனூர்ச்சருக்கம், ௧.).

“மிக்குப் புகழெய்தியபெரும் பெயர் மதுரை” (மதுரை, ௬௧௧);
“லங்கல் உண்புக முடையது மதுரை” (திருவால., திருநகர., ௧.).

(பி - ம.)— ¹பேரிருந்துயிலே.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி:

[எண் - பக்க எண்.]

அகத்தியனேன்னுமீன், 85.
 அகநானூறு, 60, 76, 112, 113, 131,
 136, 143, 149, 156, 157, 161.
 அகாச்சுட்டு, 10.
 அகரம் இசைநிறையும் இடைச்சொ
 அகரு - அகில்மரம், 96. [ல், 29.
 அகலத்தைத்தொழுதல், 106, 106.
 அகலம் - பெருமை, 25 ; மார்பு, 8,
 101, 125, 153.
 அகலிகை கல்லுருவானமை, 141.
 அகவ - ஆட, 39, 119.
 அகவயல் - மருதம், 50.
 அகவுநர் - பாடுவார், 119.
 அகழ் புழுதி, 107.
 அகில் - ஒரு மரம், 40, 136.
 அகிலின் ஆவி, 78
 அகிற்சார்து, 78, 97.
 அகிம்புகை, 129.
 அகிம்புகைக்கு வெண்மேகம் உவமை,
 அங்கனோர்வானம், 3. [113.
 அங்காடி, 169.
 அங்கி - கார்த்திகை, 85 ; தி, 35.
 அச்சிரம் - முன்பணிக்காலம், 135.
 அச்சு - அச்சம், 16.
 அசும்பும் - இடையறாதொழுகும்,
 அசும்புறுசெல்வம், 64. [159.
 அசுரர், 13.
 அசை: (அதை, அரோ, ஆங்க, ஆங்கு,
 ஆர், ஓர், ஓரும், தெய்ய முதலி
 யன), 19, 20, 29, 59, 75, 87,
 89, 115, 130, 138, 149, 159.
 அசைப்பார் - கட்டுவார், 139.
 அசைபு - தங்கி, 129.
 அசைவருடம் - அசையும், 56.

அசைவிட - இளைப்பாற, 39.
 அஞ்சிய - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகி
 அட்டமூர்த்தம், 12. [ய, 118
 அட்டல் - சொரிதல், 150.
 அட்டவசுக்கள், 13.
 அட்டவை - கொன்றபடையாய், 160.
 அடர் - தகடு, 97.
 அடிக்கடி, 58.
 அடிதொடுகுன்று - வணங்கப்படும்
 குன்று, 60.
 அடிதொடுதல் - (குன்றுதல்), 59.
 வணங்கப்படுதல், 60.
 அடிப்படுத்ததை - அடிப்படுத்த
 தொழில், 24.
 அடிமேலடிமேலெடுத்துக்கி, 103.
 அடியின் கலன் - பழைய உருவு, 43.
 அடியுறை - அடியின்கண் உறைதல்,
 5, 71, 121, 127, 136, 160.
 அடியுறை மகளிர், 57, 111.
 அடியுறையார், 167.
 அடியுறையோர் - அடியுறை மகளிர்,
 அடுக்க - அடுத்து, 110. [57.
 அடுக்கம் - பக்கமலை, 111.
 அடுக்கல் - அடுக்குதல், 17. [164.
 அடுக்கு, 11, 18, 80, 89, 104, 159,
 அடுக்கு, காலநீட்டம் குறித்து வரு
 தல், 110. [11, 104.
 அடுக்கு, பன்மை குறித்து வருதல்,
 அடுக்கு, விரைவுபற்றிவருதல், 153.
 அடுத்தடுத்து, 91, 114, 164.
 அடுத்துவர உவமை, 23.
 அடுநறு - கள், 156, 171.
 அடை - இலை, 109.
 அடைத்தா - நிறைந்த அளவில், 11.

- அடைத்தக்கண்ணம் - சொந்த இடத் தம், 46.
 அடையல் - அடையற் செருப்பு, 155.
 அடையற் செருப்பு, 155.
 அடையிறந்தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தா அண்மைவிளி, 22, 38. [மரை, 109.
 அணங்கு, 1, 3, 100, 168.
 அணங்குடை அருந்தலை ஆயிரம், 168.
 அணங்குடை அருந்திறல், 3.
 அணங்குதல் - வருத்துதல், 27, 105.
 அணங்கும் வேலும் வருத்துதல், 59.
 அணத்தி - மேல் நோக்கி, 154.
 அணர்தலை - இளர்த்தலை, 18.
 அணவர - மேல் நோக்க, 1.
 அணி - அலங்காரம், 80, 89, 135, 169; திரள், 41, 148; நன்மை, 145.
 அணிகயிறு - அடிக்கயிறு, 69.
 அணிகொள - ஒக்க, 105.
 அணித்த - அழகுடையவாயின, 136.
 அணிந்த - அழகு செய்த, 117.
 அணிமழை, 135.
 அணிவனப்பு, 105.
 அணுத்திணிந்த நிலவுலகம், 18.
 அணை - பஞ்சணை, 52.
 அணைக்குப் பாறைப்பரப்பு உவமை, அணைகள் - கரைகள், 50. [102.
 அணைபோலத்தோள், 52.
 அத்தக - அழகுதக, 99.
 அத்தகுமதி - அழகியமதி, 8.
 அத்திரி - கோவேறு கழுதை, 73.
 அத்து அல்வழிக்கண்வருதல், 6.
 அதர் - வழி, 39.
 அதிகரித்தற்கரிய வேதம், 55.
 அதிர்ப்பு - அதிர்த்தல், 56.
 அதிரதிர-அதிர அதிர, 57.
 அதிரலக்கண்ணி, 152.
 அதிர நகண்ணி, 152.
 அத்தக்கரணம்முன்று - மனம், புத்தி, அகங்காரமென்பன, 21. [171.
 அத்தனர், 2, 3, 10, 11, 29, 42, 90.
 அத்தனர் அருமறை, 2, 10, 14, 29.
 அத்தனர் அறன் அமர்த்தோன் - முரு அத்தனர் இயல்பு, 166. [கன், 113.
 அத்தனர் காக்கும் அறன், 3.
 அத்தன்ன் - வியாழன், 85.
 அத்தரம், 172.
 அந்தரியாயி, 7.
 அந்திலை - அப்பொழுது, 35.
 அநாதி, 17.
 அநிருத்தன், 2.
 அம்பலம், 134.
 அம்பர் - தாய், 90.
 அம்பாவாடல் - தைநீராடல், 90.
 அம்பி - தெப்பம், 45.
 அம்பின்றொழில் - அம்பினது ஏத் தொழில், 134.
 அம்பின்வை - அம்பினைபுடையை, அம்ம, 56. [120.
 அமர்தல், 106.
 அமர்த்ததை - விரும்பியது, 155.
 அமர்த்து, 36.
 அமர்ப்பு, 153.
 அமரர், 14, 55.
 அமரார்க்கு அமுதருத்தியது, 17.
 அமரர் செல்வன், 36, 37.
 அமரருண்டி-மதியம், 87.
 அமராபதி, 14.
 அமளி, 74.
 அயிர்தபானம் - அயிர்தம்போலும் அயிர்தம், 11. [காமபானம், 63.
 அயிர்தன நோக்கம், 100.
 அமைதி - தாழ்ச்சி, 29.
 அமைந்த - பொருந்திய, 48.
 அமைந்தது - ஏற்றது, 88.
 அமைந்தன, 52.
 அமையாப்புணர்ச்சி, 34.
 அயர்த்து - மயங்கி, 18.
 அயர்பு - செய்து, 8.
 அயரியோர் - கூடாவொழுக்கமுடை அயிலம்பு, 134. [யோர், 37.
 அரக்கின் நீருக்கு நெய்த்தோர், 72.
 அரக்கு, 133.
 அரக்குநீர், 72, 88, 101, 123, 158.
 அரக்குநீர் நிறைந்தவட்டு, 101.
 அரக்கத்தாளம், 62.
 அரக்கு, 122, 123.
 அரங்கேறுதல், 54.
 அரசர்சேனை சந்திக்கு இயைந்தும் முற்சொல்லநாணல், 77.
 அரசுபடக் கடத்தல், 161.
 அரணம் - காவல், 30.
 அரம், 180.

அரவிந்தம், 102.
 அரவின்படம் காந்தட் குலைக்கு, 153.
 அரவின் பார்ப்பு, 142.
 அரவின் மைந்தன், 142.
 அரவுசெறிமதி கையில் ஏங்கிய வன்
 ளத்துக்கு உவமை, 78.
 அரவு, மலரையடுத்த தளிர்க்கு, 142.
 அரம்மெடுப்ப, 92.
 அராகம் - பரிபாட்டுறுப்பினொன்
 றாவணர், 116. [று, 2.
 அரி - பருக்கைக்கல், 157; வண்டு,
 அரிகாற்கு, 50. [93.
 அரிசூரல - அரிந்த சூரல், 128.
 அரிசூரற்றேற்றத்திற்கு, கிழமை
 சிறைகுறைகள் உவமை, 128.
 அரிமாலையர், 89.
 அரிவையர், 99.
 அருச்சிப்போர், 62.
 அருந்தலை, 107.
 அருநிலைநீர், 158.
 அருப்பம் - திணமை, 77.
 அரும்பாலை, 94.
 அருமறை, 2, 10, 14, 29.
 அருமறைப்பொருள் - உபநிடப்பொ
 அருமை - இன்மை, 83. [ருள், 10.
 அருவி - உருவில்லாதது, 43; நீர்
 வீழ்ச்சி, 49, 56, 64, 90, 128,
 135, 158, 167.
 அருவிக்கு முத்தணி, 135.
 அருவி தாருக்கு, 105, 116, 117.
 அருவிநீரொவிக்குமுழுவின்ஒலி, 128.
 அருவியாகிய படாம், 156.
 அருள், 38.
 அருள் குடையாக, 20.
 அருள்வயின் மொழி, 108,
 அருளிலணங்கு, 59.
 அரைக்குநர், 79.
 அரை மலையாகிய இலகடம், 156.
 அரோ, அசை, 130
 அல்கல் - கிடத்தல், 143.
 அல்கி - தங்கி, 67.
 அல்கும், 170.
 அல்குல் (கூடவருறுப்பு), 109.
 அல்லதை - அல்லது, 37.
 அல்லல், 36.
 அல்லா - அல்லாந்து, 46.

அல்லாந்து - அலமந்து, 46, 104.
 அல்லாப்பு, 47.
 அல்லி, 102.
 அல்லியத்திரு, 3.
 அல்லும் அம்மும் சாரியை, 128.
 அல்லழிச் சாரியை, 6.
 அல - அலப்படையையுடையாய், 21.
 அலங்காரம் அடையாது, 147.
 அலங்கும் - அசையும், 117.
 அலர்தரு பக்கம், 86.
 அலர்தூற்றல், 66.
 அலர்ந்த புகழோன், 24.
 அலர்ந்து - மிக்கு, 48.
 அலரஞ்சல், 77.
 அவ்வயின் - அவ்விடத்து, 119.
 அவ்வும் - அப்பொருள்களும், 10, 26.
 அவரவரேவலாளனும் நீயே, 30.
 அவாய்நிலை, 71, 122.
 அவி - தேவருணவு, 35, 40, 126.
 அவி ஊட்டுதும், 60.
 அவிதல் - குறைதல், 23.
 அவிப்பாகம், 34.
 அவிய - கெட, 46.
 அவியமரழல், 79.
 அவியா விளக்கம் - கந்தாத விளக்கு.
 அவுணர், 9, 18, 32, 55, 119. [62.
 அவுணர் கடலிற் பாய்ந்தது, 18.
 அவுணர்தலைகளுக்குப்பனங்குலை, 9.
 அவையம், 150.
 அழல் - திக்கொழுந்து, 32, 40, 79,
 அழல் நுடக்கம், 9. [90.
 அழல் - வெதும்ப, 34.
 அழலம்பு - தீயாகிய அம்பு, 34.
 அழிகரை, 146.
 அழிதவப்பழுவம் - கூடாவொழுக்
 கால அழிந்த தவவொழுக்கம், 37.
 அழிப்புப் படைப்பும், 4.
 அழிபு, 8, 49.
 அழிபெயல் - மிக்கபெயல், 72.
 அழுகை மகளிர்க்கு உழுவை செப்
 அழுகன்மூதூர், 104. [புல், 112.
 அழுவம் - கடற்பரப்பு, 132, 137.
 அளத்தல், 99. [28.
 அளப்பரியவை - அளத்தற்கரியாய்,
 அளறு - குழம்பு, 40, 78; நீர், 2, 61,
 அளி - அன்பு, 3.

அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 59.
 அனைய - கலந்த, 4.
 அறந்தாவம் பெண்டார், 170.
 அறம் கொண்டோர், 37.
 அறங்கோலாக, 20.
 அறஞ்செய்தோர்சுவர்க்கம்புகுதல்,
 அறத்தினுள் அன்பு, 19. [187.
 அறநெறிச்சாரம், 117.
 அறவர் - பார்ப்பார், 59.
 அறவாழ்தொடல், 59.
 அறன், 8, 12, 38.
 அறனமர்த்தோன் - முருகன், 118.
 அறாஅ - நீங்காத, 109. [108.
 அறிதுயில் - யோகஉறக்கம், 107,
 அறிந்து வைத்தும், 28, 124.
 அறியற்க, 11.
 அறிவறியாமைகள், 107.
 அறிவாரா - காணப்படாத, 6.
 அறுகுளம், 172.
 அறுகை நெடுவேள் - திருமால், 17.
 அறுபு - அற்று, 8.
 அறுவர், 35.
 அறுவர் தெய்வமுனிவர், 65.
 அறுவேறுதுணி, 36.
 அறை - சாந்தம்மி, 78; பாதை, 112.
 அறைஇய - ஒலித்தற்குக்காரணமா
 அறைச்சுனை, 69. [இய, 85.
 அறைபணிசுனை, 69.
 அறைபூஉ - முழக்கி, 72.
 அன்பது - அன்பு, 120.
 அன்பன், 53.
 அன்பு - மென்மை, 19, 38, 40.
 அன்பொத்தவர், 40. [33.
 அன்மொழித்தொகைஆகுபெயராதல்,
 அன்ன எனற்பாலது அன் எனக்
 குறைந்து நிற்கல், 29.
 அன்னச் சேவல், 15.
 அன்னச்சேவலாகத்திருமால் மழை
 யைவற்றச்செய்தது, 15.
 அன்னப்பெடை, 98.
 அன்னமர்பு, 8.
 அன்னை - அத்தன்மையை, 110, 114.
 அன்னோர் - அத்தன்மையை யுடை
 போர், 4, 38. [த, 29.
 அன்னோரல்லா - அத்தன்மைய அல்லா
 அனலன் - அக்கினி, 36.

அனந்தினை - வெதும்பச்செய்தாய்,
 அனைத்தின், 19. [46.
 அனைத்து, 174.
 அனைத்தும் - எல்லாம், 17, 19.
 அனையோய், 3.
 ஆக்கீர்த்து - ஆக்கிற்று, 57.
 ஆகமங்கள், 17.
 ஆகாயம், 6.
 ஆகாயமுதம் பூதங்களைந்து, 20.
 ஆகாயவழி - ஆகாயமட்டும் தோன்
 றும் வழி, 2.
 ஆகிற்று - ஆகின்றது, 55, 56.
 ஆகுபெயர், 6, 16, 20, 22, 29, 33,
 36, 40, 73, 76, 82, 102, 107,
 113, 138, 139.
 ஆகுபெயர் அண்மைவிளியேற்றல், 22.
 ஆகுபெயர் செய்யப்படுவதாகிய
 தன்பொருட்டு ஏற்ற அடையடுத்
 துச் செய்வதன் மேனிற்றல், 82.
 ஆக்க, அசை, 75.
 ஆக்கதை யென்பன அசை, 89.
 ஆக்கு, அசை, 59, 87, 115, 159.
 ஆசான் - வேள்விக்கிறைவன், 10.
 ஆசிரியச்சுரிதகம், 168.
 ஆசிரியத்தனை, 1.
 ஆசிரியம், 3. [154.
 ஆசிரியனல்லாதுவனார், 48, 64, 95,
 ஆசை வெள்ளம், 51. [த, 80.
 ஆட்டயார்த்து - விளையாட்டைச் செய்
 ஆட - கூடுதற்கு, 58.
 ஆடல் - நீராடல், 167.
 ஆடலறியா அரிவை, 50.
 ஆடலியல்பு, 50.
 ஆடி - பூசி, 97.
 ஆடுகொளல், 10.
 ஆடுங்கடை - ஆடுங்காலத்து, 53.
 ஆடுப - விளையாடுவார்கள், 47.
 ஆண்டாண்டு, 129.
 ஆணம் - காவல், 30.
 ஆணிதிரண்ட முத்து, 40.
 ஆணியிடும் புணர்வனை, 98.
 ஆணு, 72.
 ஆனை, 45 58, 61
 ஆனைவகை, 58.
 ஆதரித்து, 53.
 ஆதல், 107.

ஆதித்த மண்டிலம், 129.
 ஆதித்தர் பன்னிருவர், 13, 55.
 ஆதிப்பிரமன், 13.
 ஆதியந்தணன் - பிரமன், 34.
 ஆதிராநான், 90.
 ஆதிரை முதல்வன் - சிவபெருமான், ஆதிவராகம், 8. [55.
 ஆதான் - தோன்றிய நாள், 86.
 ஆம்பல் - ஒரு பேரெண், 6 17; ஒரு வகை நீர்ப்பூ, 102, 142.
 ஆம்பல்வாய், 78.
 ஆமாம், 45.
 ஆப்பு - ஆராய்ந்து, 115.
 ஆம்மா, 73.
 ஆய்வந்திலார் - ஆராயாதவர், 66.
 ஆயத்தா, 123.
 ஆயம் - கூட்டம், 83, 92.
 ஆயா - சுருக்கி, 75.
 ஆயிடை, 53, 91.
 ஆயிதழுண்டன், 63.
 ஆயிரக் கண்ணினான், 172.
 ஆயிரக்கதிர்ஞாயிறு, 14.
 ஆயிரக்கை, 17.
 ஆயிரத் தலை, 107.
 ஆயிரம் விரித்த அணங்குடை அருத் தலைப் பாம்பு, 1, 3, 168.
 ஆயிர வணர்தலை, 18.
 ஆர், அசை, 19.
 ஆர்சூரல் - குறைவற்ற சூரல், 111.
 ஆர்த்திமிழு - மிகஆர்த்து, 117.
 ஆர் ததும்பும் அயிலம்பு, 134.
 ஆர்ந்த, 26.
 ஆர்வம், 3.
 ஆர்வலர் - அன்பர், 3, 29.
 ஆரணிந்திலம் - அரிய அழகியமுத் ஆரப்பூண், 151. [து, 8.
 ஆரம் - சந்தனம், 67, 96, 136; முத் தாரம், 148.
 ஆரல் - கார்த்திகை, 36, 65.
 ஆரல் ஆலெனக் குறைதல், 36.
 ஆரப்பிறத்தோய், 65.
 ஆரக்காமம் - வளராஇன்பம், 57.
 ஆராதனை - பூசைப் பொருள், 40.
 ஆரவுடம்பு - வளராவுடம்பு, 36.
 ஆல் = ஆரல் - கார்த்திகைநாள், 35.
 ஆலம் - ஆலமரம், 29.

ஆலம், கடம்பு, யாத்திரைக்குறை குன்றமுதலிய இடங்களில் திருமால் வேறுவேறு பெயரைக்கொண்ட வராக, எழுந்தருளியிருப்பதாக, 29.
 ஆலருபு ஒலின் பொருளில் வருதல், 81, 113.
 ஆவணியவிட்டம், 85.
 ஆவது - ஆயிருத்தல், 59.
 ஆவி - புகை, 78, 82.
 ஆவியர், 169.
 ஆவியுண்ணும், 129.
 ஆழிப்படை, 9.
 ஆழிப்படையின் உடல், நிதம், 9.
 ஆழிமோதிரம், 52.
 ஆழியான், 168.
 ஆளத்தி, 127.
 ஆளேறுதற்குப்பறையறைதல், 40.
 ஆற்றலுடையார் பிறராணையை இகழ் ஆற்றமை, 83. [தல், 61.
 ஆற்றிசின் - ஆற்றுவாயாக, 60.
 ஆற்றிடைக்குறை, 123.
 ஆற்றுதல் - தருதல், 146. [82.
 ஆற்றுப்படுத்த. - வழிப்படுத்த, 23.
 ஆற்றுப்பெருக்கு மாச்சினை தோயச் செல்லல், 72.
 ஆற்றும் - செய்யும், 161.
 ஆறிகடவுள், 17.
 ஆறிருகை, 37.
 ஆறதோயலர், 171. [களும், 21.
 ஆறுபொறி - மனமும் கம்பொறி ஆறு மலர்போர்த்து வருதல், 72.
 ஆன்மஞ்ஞை - ஆலம் மயில், 138.
 ஆன்மவர் - தேவர், 137.
 ஆன - அமையாத, 34.
 ஆனச்சீற்றத்தவன், 161.
 ஆனருபு இறுதிக்கண் தொகுதல், 72.
 ஆக, இகாவென ஈறுதிரிதல், 92.
 இகத்து, 36.
 இகப்ப, 167.
 இகல - புலவி, 67; போர், 41.
 இகழ்ச்சி, 41. [66.
 இகறலைக்கொண்டு - மாறுகொண்டு, இகா, இகவென்பதன் திரிபு, 92.
 இகுத்தரும்பொழுது, 169.
 இகுத்தல் - வணக்குதல், 150.

இச்சம் - ஆசை, 51.
 இசின், முன்னிலையொருமை, 60.
 இசை - ஒலி, 6; மிடற்றுப்பாடல், 54.
 இசைக்குறிமைபுடையவராகிய பாணரும் கூத்தரும், 82.
 இசைச்சுருதி, 56.
 இசைநிகழ்வும்மை, 76, 82, 97, 164.
 இசைப்பகுப்புப்படைத்தபுலவர், 5.
 இசைப்பா, 5.
 இசைப்புலவர், 115.
 இசை முழவம், 62.
 இசைமை - ஒலி, 106.
 இசையும் பாட்டும் மனத்தை நெகிழ்வித்தல், 77.
 இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேல் நிம்மல், 6, 109, 111.
 இடப்பொருட்டு, 8.
 இடபவீதி, 84.
 இடவல - இடமும்வலமுமாயினேய், இடவலவ, 21. [21.
 இடனநித்தூடல், 47.
 இடித்து - உரப்பி, 150.
 இடிமுரசு, 24.
 இடிமுழக்கிற்கு முரசுமுழக்கு, 161.
 இடியெதிர் கழறும் - இடியையொக்கும், 8.
 இடியொலி பாஞ்சசன்னியஒலிக்கு, இடிஇ - இட்டு, 72.]8.
 இடுக்கண் - தன்பம், 14.
 இடுதுணி, 60.
 இடுபு - இட்டு, 109.
 இடுவனை, 148.
 இடைச்சுரத்துச் சென்றுபொருதல், இடைநிலம், 139. [88, 155.
 இடைமுறை, 19.
 இடையிடுபு - இடையிட்டு, 109.
 இடையெண் - பரிபாட்டின் ஒருது இடையொழிவு, 167. [படி, 5.
 இணர் ஒழுங்கு, 120; கொத்து, 49, 56, 112, 143.
 இணர்க்குப்பொன்மாலை, 112.
 இணர்த்தழாய், 116.
 இணருகிராத, 56.
 இணருழப்ப, 58.
 இணருழா, 55.

இணைதல் - பொருந்துதல், 9.
 இணைப்பிணையல், 9.
 இணையவை - இணையபுடையாய், இதா - இதனைப் பார், 59. [29.
 இதுவோ - இத்தன்மைத்தோ, 59.
 இதை - கப்பற்பாய், 76.
 இந்தா, 59.
 இந்திரன், 57, 65, 141, 172.
 இந்திரன் இமயத்தைக்காத்தல், 65.
 இந்திரன்குதிரை, 14.
 இந்திரன் சாபமேற்றது, 141.
 இந்திரன் முதலிய என்மர், 55.
 இந்திரனது நீர்வினையாட்டு வையை நீர் வினையாட்டுக்கு உவமை, 175.
 இந்திரனுக்கிரதம் வாராமை, 35.
 இந்திரியம் செவிமுதலிய ஐந்து, 23.
 இம்மையின்பங்குறித்துக் கன்னியர்கைநீராடல், 91.
 இமயக்குன்றம்பொய்கை பரங்குன்றசகசுனைக்கு உவமை, 55.
 இமயக்குன்றம் பரங்குன்றத்திற்கு, இமயம், 4, 34, 65, 168. [55.
 இமயவில், 168.
 இமிர்குரல, 111.
 இமிர்பு - ஊதி, 140.
 இமிழ் - ஒலி, 123.
 இமிழ்ப்ப - முழங்க, 163.
 இமிழ்பு - மிக ஆர்த்து, 117.
 இமிழ்வது, 172.
 இமிழவு, 163.
 இமைக்கும் - விளங்கும், 155.
 இமைப்பு - இமையாகின்றது, 129.
 இமையாநாட்டம் - இமைவன், 34.
 இமைபுண்கண்மாள்மறி - வள்ளி, இயம்ப - ஒலிப்ப, 24. [65.
 இயமென்னடை மாந்தர்மென்னடைக்கு உவமை, 74.
 இயல் - இயற்பாட்டு, 136; சாயல், இயல்பு - இலக்கணம், 66. [133.
 இயல் - அசைய, 159.
 இயலணி, 148.
 இயலா - தோன்றாத, 22.
 இயவு - உழி, 24, 41.
 இயற்கையழகு, 97.
 இயற்பழித்தல், 104.
 இயற்பா, 16.

இயைந்து, 8.
 இரட்டைகள், 13. [தல், 106.
 இரண்டாவது விகாரத்தால்தொகு
 இரண்டு - ஒசையும் ஊறும், 106;
 இரண்டு தாக்கு, 128. [காற்று, 20.
 இரண்டேகால் நாள் ஓர் இராசிக்கு,
 இரணியன், 24. [84.
 இரத்தல் - வாயில்வேண்டல், 47, 66.
 இரதி, 140.
 இரவுக்குறி, 43.
 இரவுத்திரேஸலை - வைகறை, 137.
 இராகு கேதுக்கள் ஒன்றற்கொன்று
 ஏழில் சிற்றல், 85.
 இராகுகேதுக்கள் காணப்படுவன அல்
 லவென்பது, 12.
 இராசராசச்சோழனுலா, 13.
 இராசிமூவகை, 84.
 இராசியொன்றுக்கு இரண்டேகால்
 நாளைப்பது, 84.
 இருக்கச் செய்தே, 109.
 இருக்கை - இராசி, 84.
 இருகைமாஅல், 17.
 இருக்கண் - கரியகண், 37.
 இருங்குன்றத்தான், 120.
 இருங்குன்றம் - திருமாலிருஞ்சோலை
 மலை, 116—118, 120, 121.
 இருசார் கரை, 102.
 இருசுடர், 140.
 இருசுடர்கள் சங்கசக்கரத்திற்கு,
 இருமுருமணி, 9. [105.
 இருண்மதி, 87.
 இருண்மையிருண்கணிலங்கிழை, 59.
 இருதலைப்புள்ளிநெருயிர், 60.
 இருதித்தார் - தேவரும் அசுரரும்,
 17.
 இருதீதவளமுடையார்கோயில், 165.
 இருந்தையூர், 165. [165.
 இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியார்,
 இருந்தையூர்க்கொற்றம்புலவன்,
 இருநிழல் படாமை, 20. [165.
 இருபத்தைந்துத்துவம், 21.
 இருபிறப்பு, 113.
 இருபெயரத்தனர், 113.
 இரும்பீர்வடி, 52.
 இருமுதுசூரவர், 119.
 இருமூங்கீர்வையம், 172.

இருமுரும் - பெரிய உருமேறு, 54.
 இருமை - கருமை, 9, 37.
 இருமைவினை - இருவினை, 108.
 இருவடமேகலை, 52.
 இருவர் - மாயோனும் பழதேவனும்,
 116, 120, 121.
 இருவர்தாதை - திருமால், 8.
 இருவிசம்பு - பெரியமேகம், 105.
 இருவேரி, 97.
 இருவேறுமண்டிலம், 105.
 இருள் - இருட்டு, 7, 108; மயக்கம்,
 இருள்போலுமுடுக்கை, 7. [23.
 இருளுவா, 87.
 இரை, 27.
 இல்பொருளுவமை, 80, 135.
 இல்லது - இன்மை, 79.
 இல்லவர் - இல்லின் முதபெண்டிர்,
 இல்லவாயில், 122. [47.
 இலக்கணக்கொத்து, 111.
 இலக்கண விளக்கம், 116.
 இலக்கம் - விளங்குதல், 105.
 இலகடம், 156.
 இலம் - இல்லாமை, 82.
 இலம்படுபுலவர், 82.
 இலவம், 143.
 இலிக்கபுராணம், 131.
 இலை - படலைமாலை; ஆகுபெயர், 40.
 இலையீட்டி, 37.
 இவ் - இவை, 26.
 இவ்வகுணம், 106.
 இவ்வும் - இவையும், 26.
 இவண், 4.
 இவரும் - பரந்துவரும், 124.
 இழித்தல், 165.
 இழிபு - இழிந்து, 8.
 இழை - பூண்வடம், 79, வடம், 100.
 இழைத்த - தொடுத்த, 21.
 இழைதுகள் - இழைபொடி, 79.
 இழைவினைக்கையாத்து, 100.
 இள நெல், 50.
 இளம்பூரணர், 1, 17, 83, 169.
 இளம்பெருவழுதியார், 123.
 இளமுகிழ் - இளையகொழுந்து, 142.
 இளவேனில், 45.
 இளி - இளிவாய்ப்பாலை, 140; குர
 வின்கிளை, 94.

இனிவரல், 87.
 இனிவரவு - ஈயென இரத்தல், 79.
 இனிவாய்ப்பாலை, 140. [87, 151.
 இனைய புலவர், 91.
 இனையமகளிருடைய அழகைதீர்த்த
 குத் தாயர் புலிபுலியென்று அச்
 சுறுத்தல், 112.
 இனையர் - மைந்தர், 41.
 இனையன், 7.
 இப்பரத்தை, 44, 48.
 இறப்ப - நீங்குவார், 129.
 இறலி, 133.
 இறவு - இறல் மீன், 79.
 இறகிறுக்கி - மிகஇறக்கி, 100.
 இறகிறுகயாத்தல், 68.
 இறகிறுகல், 72.
 இறபு - இற்று, 8; தொலைந்து, 9.
 இறம்பூது - ஆச்சரியம், 23.
 இறவரை - அடிப்பக்கமிற்றமலை,
 பெரியமலை, 51, 105.
 இறவரை வெள்ளத்தாற் குத்துண்டு
 நிற்கும் கரைக்கு உலமை, 51. [60.
 இறை - தமையன், 85; முருகவேள்,
 இறையமன் - சனி, 85. [67, 157,
 இறையனாகப்பொருள், 29, 42, 48,
 இறைவனுமது r தங்கிய இனைய
 மது, 89. [168.
 இறைவன் திரிபுரத்தைச் செறறது,
 இறைவன் திருவாதிரைக்குத் தெய்
 வமென்பது, 90.
 இன் ஒடுப்பொருளில் வருதல், 71.
 இன்பத்து - இன்பத்தையுடையது,
 இன்பதுன்பங்கள், 107. [134.
 இன்பவெள்ளம், 77.
 இன்றகாநின்றது, 129.
 இன்னசைத்தேன், 74.
 இன்னர் - உற்பாதம், 24.
 இன்னல் - துன்பம், 24.
 இன்னன் - இத்தன்மையன், 3.
 இன்னிலைத்து - இனியநிலைமையை
 உடையது, 13.
 இன்னினவேனில், 45.
 இன்னினியோர்-இப்பருவமகளிர், 73.
 இன்னுமின்னும் - மேன்மேலும், 110.
 இன்னுயிர், 9.
 இன்னோர், 38.

இன்னோரனையை, 4.
 இனம், 39.
 இனம்மீழ்தம்பி, 58.
 இனி - இப்பொழுது, 58.
 இனிமணல் - இனியமணல், 58.
 இனியர் - மகளிர், 41.
 இனைத்து - இவ்வளவினது, 17.
 இனைமை - இத்தன்மை 1, 9.
 இனையா - அஞ்சி, 59.
 இனையை, 4.
 ஈகை, 6.
 ஈங்கு, 23.
 ஈசனுக்கு வடிவு அட்டமுர்த்தம்,
 ஈட்டம், 7. [19.
 ஈட்டி - ஓராபுதம், 37.
 ஈத்த, 137, 151.
 ஈத்தான், 148.
 ஈதல் - வாயில் நோத்தல், 66
 ஈதா - இதனைப்பார்; மருஉமுடிபு,
 ஈப்பாய் அடுகறு, 171. [59.
 ஈயென்னுமுன் கொடுத்தல், 79.
 ஈர்ஞ்சாந்து, 40.
 ஈரணி - ஈரஅணி, புனலாட அணிந்த
 அணி, 41, 52, 90, 126, 161.
 ஈரணிபுலர்த்தும் புகை, 126.
 ஈரநெஞ்சம், 113.
 ஈரமை வெட்சி, 162.
 ஈர வணி, 90.
 ஈரெண் திங்கதிர், 18.
 ஈவார், 175.
 ஈற்றசை, 80.
 உககீதும், 82.
 உகந்த - ஓங்கிய, 156.
 உகர்ச்சுட்டு, 10.
 உகிரினை - நகத்தையுடையை, 24.
 உகிருண்ட செம்பஞ்சு, 40.
 உச்சமாதல், 84.
 உட்சி, 113.
 உட்பட, 101.
 உட்பொருள், 19.
 உடங்கு, 9, 145.
 உடம்பட, 65.
 உடம்படுவாரா, 11.
 உடம்பாடு, 77.
 உடம்புணர்காதலர் - தம்முட்பிரி
 யாத மகளிரும் மைத்தரும், 66.

உடல் சமம், 161.
 உடலுதல், 146.
 உடன் - எண்ணப்பொருளிலாவந்த
 ஒடுவிற்பொருளது, 10; எல்லாம்,
 உடன்று - வெகுண்டு, 7. [53.
 உடுக்கை - உடை, 7. [ய், 24
 உடுக்கையை - உடுக்கையையுடையா
 உடுப்பவை, 166.
 உடைகுளம், 49.
 உடைத்ததை - உடைத்தது, 41.
 உடைத்தன்று - உடைத்தது, 41.
 உடைத்து - துளைத்து, 106
 உடைபுலம், 52; [நிற்றல், 145.
 உடையதன்றொழில் உடையான் மேல்
 உடையவை - உடையாய், 4
 உண்கட் கொண்டை, 124, 125.
 உண்கண், 47, 63, 101, 124, 125,
 149.
 உண்கோ - உண்ணக்கடவேனோ, 67.
 உண்டி, 10, 18.
 உண்டிகை - திரள்; உண்டையென்
 உண்ணுந் தலு, 79. [பதன் கிரிபு, 41
 உண்ணுவ, 166.
 உண்ணுஉ, 86.
 உண்பது - உண்ணல், 43.
 உணர்த்த உணராமாதர், 51.
 உணர்த்தர - உணர்த்த, 47.
 உணர்த்தல் - ஊடல்தீர்த்தல், 101.
 உணர்ப்பித்தல், 133.
 உணர்ப்புவயின்வாராண்டல், 48.
 உணர்பு - உணர்ந்து, 47.
 உணரும், 106.
 உத்தி - படப்பொறி, 96.
 உத்தியணிந்த எருத்து, 167.
 உத்தேசத்தியாகம், 10.
 உதரபந்தம், 27.
 உதிரல் - உதிர்த்து, 49
 உத்தி - ஆறு, 22, 109, 122.
 உத்துதல் - சலிப்பித்தல், 86.
 உப்பால் - அப்பால், 85.
 உப்பாலை, 85.
 உபசரித்துக்கூறல், 14.
 உபசாரவழக்கு, 19, 136.
 உபநிடதம், 14.
 உபநிடபு பொருள், 29.
 உபநிடம், 19.

உம்மை, 37, 76, 82, 97, 106, 164.
 உம்மை இசைநிமை, 97;
 உம்மைத்தொகை, 93.
 உம்மை வருவித்தல், 81.
 உம்மை விகாரத்தால் தெரிஞதல், 71,
 உமை, 34. [87.
 உய்ப்ப - கொடுக்க, 69, 92.
 உய்யாது - செலுத்தாமல், 92.
 உயர்கொடிச் செவலோய், 15.
 உயர்த்துக்கூறல், 139.
 உயர்நினை, 26.
 உயர்ந்தவர் - தெய்வ முனிவர், 65.
 உயர்ந்துழி, 50.
 உயர்ந்தோர் - ஞானிகள், 7.
 உயர் நிற்றல் - உச்சமாதல், 85.
 உயர்பு - உயர்ந்து, 6, 128.
 உயரிய - தோற்றுவித்த, 3.
 உயிர்க்குணங்கள், 107. [7.
 உயிர்கள் திருமாலின் இடத்தவாதல்,
 உயிர்ப்பன்மை, 13, 120.
 உயிர்ப்பொருட்கு உணர்த்தப்பண்
 இயற்கை, 7.
 உயிர் முதல்வனை, (முன்னிலை), 4.
 உயிருள்வழி அடை, 8.
 உரம் - தின்மை, 100.
 உராய்-பரந்து, 39. [திரிசொல், 57.
 உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைத்
 உரிதமர்துறக்கம், 106.
 உரிதினின், 136.
 உரிமாண்புனைகலம்-ஏற்ற மாட்சினைய
 யுடைய அணிகலங்கள், 137.
 உரிமைநன்குடைத்து, 106.
 உரிமை மாக்கள் - மடையர், 63
 உரிமை மைந்தர், 170.
 உரு - வடிவு, 4, 12.
 உருகெழு - நிரத்தையுடைய, 15,
 உருங்குதல் - உண்ணுதல், 96. [88.
 உருட்டும் துடிச்சீர், 159.
 உருண்டு, 9.
 உருத்திரம், 73.
 உருத்திரர், 13, 55.
 உருத்திரர் பதினொருவர், 13.
 உருத்து - கோபித்து, 8. [13.
 உருப்பசி குதிரைப்பெட்டையானது,
 உருப்பசியின் முக்குத்துவைவழிடு-
 மருத்துவர் பிறத்தது, 13.

உருபு - சிறம், 10, 20.
 உரும, 57.
 உருமிடி, 54.
 உருமினம், 146.
 உருமு - யாணமுழக்கம், 76.
 உருமேற்றின் முழக்கு, 108.
 உருமேறு, 57, 108, 146.
 உருவம் - சிறம், 25, 143.
 உருவறிவாரா - உருவுகாணப்படாத,
 உருவின - ஒத்தன, 16. [8.
 உருவு, 34.
 உருளபு - உருண்டு, 9.
 உருளிணர்க்கடம்பு, 36, 155, 158.
 உரை - முழக்கம், 57.
 உரைஇ, 134.
 உரைதர - புகழ், 98.
 உரைப்போர், 8.
 உலகச்சொல், 10.
 உலகநடை, 12.
 உலகமொருநிறையா, 174.
 உலகவழக்கு, 56.
 உலகவழக்குச்சொல், 132.
 உலகிருள், 55.
 உலகேழு, 34.
 உல், 26.
 உலும் - பிற்பொருள்களும், 10 ;
 உலகை, 169. [உலையும், 26.
 உலணததுயர்கொடி-கருடகொடி,
 உலணம், 10, 26. [10.
 உலந்தவை காட்டல், 93, 100, 152.
 உலமப்பொருட்டு, 8.
 உலமைவின் அடையால் பொருளுக்
 கும் அடைகொள்ளல், 134.
 உலவுமதி, 78.
 உலன், 93.
 உலன், 100.
 உலை, 26.
 உழக்கல், 81.
 உழக்குநர், 38.
 உழக்கும் - சிதைக்கும், 17.
 உழத்த ஏதுண்ட, 49.
 உழந்து - வருந்தி, 47.
 உழப்பு, 80.
 உழவர், 50, 166.
 உழவர்க்கு வாண உலமை, 51.
 உழவர் மறுகு, 166.

உழவின் ஓதை, 165.
 உழவு - உழப்பு, 80.
 உழவை - புலி, 112.
 உழவை செப்ப, 112.
 உழை குரலாதல், 94.
 உழைச்சுரும்பு, 94.
 உள்படுவோர் - அறிவோர், 140.
 உள்ளம் - மனவெழுச்சி, 8.
 உள்ளீடு - உள்ளிடப்பட்டது, 6, 66.
 உள்ளுநர் உரைப்போர் - உட்கொ
 ண்டி உரைப்போர், 8.
 உளம், 41.
 உளர்தல் - அசைதல், 128.
 உளர்நர், 69.
 உளரிப - அசைத்த, 158.
 உளையெழு, 77.
 உறபாதம், 24.
 உற்றென - உற்றதென்ன, 50.
 உறழ்தல் - ஒத்தல், 108 ; மாறுபடல்,
 உறழ்ந்தோள், 149. [148.
 உறழ - மாறுபட, 118.
 உறுகால், 146.
 உறுத்தர - நெருக்க, 41.
 உறுதறு - வெம்மைமிக்கதறு, 78,
 உறுவரை, 24.
 உறை - கையறை ; பொன்மீன்முத
 லியன், 125, 161.
 உறைகழிவளளத்துக்கு முங்கழி
 மதி உலமை, 78.
 உறைததம் - மிக்கும், 101.
 உறைவது - உறையுமிடம், 19.
 உறைவு - உறைதல், 19.
 ஊக்கம், 77, 161.
 ஊக்கு ஓரிடைச்சொல், 23.
 ஊடல், 66, 151, 169.
 ஊடலறியா உலகையன், 50.
 ஊடலுணர்த்தல், 47.
 ஊடிப்புலகது, 101.
 ஊடினார் - உறுத்தார், 151.
 ஊததுடக்குகொசிறுசுப்பு, 88.
 ஊதல் - வண்டுதல், 82.
 ஊதலெய்தர், 129.
 ஊதுகுழல், 163.
 ஊதம், 111.
 ஊதை - குளிர்வாடை, 90 ; சிறு
 ஊர்களிறு, 166. [காத்து, 36.

ஊர்காப்பார், 48.
 ஊர்தர - வீசு, 90.
 ஊர்த்த - பரந்த, 105.
 ஊர்த்ததை - ஊர்த்தது, 155.
 ஊர்பு - ஊர்த்து, 41.
 ஊர்பூர்பு, 88.
 ஊரூர் - ஊர்தோறும், 147.
 ஊழ், 67.
 ஊழ்த்து - மலர்த்து, 65.
 ஊழ்ப்ப - மலர், 56.
 ஊழா - உதிராத, 55.
 ஊழி - கம்பங்கள், 5 - 7, யுகம், 21.
 ஊழிக்கண் நிலமறையும் வெள்ளம், ஊழிகள், 5. [89.
 ஊழிணர் - அலர்த்த இணர், 143.
 ஊழிமுடிவு, 15.
 ஊழியாழி, 15.
 ஊழிவெள்ளத்தை அன்னசசேவலாய் த திருமால் புலர்த்தியது, 16.
 ஊழும் - முறைமுறை, 5, 6, 73.
 ஊறுநீர், 46.
 ஊறு, 20.
 ஊன்கணர் - மனிதர், 11.
 என்னைவை - உலினையுடைபாய், என்ரு, 81, 161. [70.
 என்ருங் களிறும், 81.
 எங்கி - மேலே கிளர்ந்து, 125.
 எக்குதல், 72.
 எக்குவ - நீர்வீசங்கருவிகளுள் ஒரு எக்குவோர், 88. [வகைய, 161.
 எச்சத்திரிபு, 51, 96.
 எச்சத்திற்குமுடிபுவருவ்த்தல், 138.
 எச்சில் - புரோடாசம், 35.
 எட்டாம் பக்கம், 87.
 எட்டி - மான்; ஒருதத்துவம், 21.
 எண்கை, 17.
 எண்ணெய், 79.
 எணமதி - எட்டாம்பக்கத்துமதி, எணமதிநிறையுபவா, 87. [87.
 எணமர் - அட்டவசக்கள், 13, 55.
 எண்வடக்காஞ்சி, 52.
 எண்வரம்பதியாயாக்கையை, 17.
 எதிர்கழறும் - ஒக்கும்; உவமப்பொரு எதிர்குதிர் - மறுதலை, 56. [ட்டு, 8.
 எதிர்கொண்டோர் - ஏற்றுக்கொண்டோர், 37.

எதிர்கோடல் - ஏற்றுக்கொடல், 128.
 எதிர்ந்து - உடி, 132.
 எதிர்ந்தேற்ற - எதிர்ந்து, 132.
 எதிர்மாறாடல், 80.
 எதிர்முகமாக்கல், 64, 65, 70, 89, 130, 134, 142.
 எதிர்முகமாகி வாழ்த்தல், 57.
 எதிர்வரவு - பின்வருதல்; 85.
 எதிர்வருதயர்த்தல், 123.
 எதிரழிதல், 83.
 எதிரொலி, 56, 119.
 எய்யாமகளிர் - அறியாதகப்பட்ட மகளிர், 67.
 எரி - கார்த்திகை; இடபராசி, 34, எரிசினம், 16. [84.
 எரிதிரிந்தன்ன பொன்புனை உடுக்கையை, 2.
 எரிநகை - வெட்சி மலர், 109.
 எரிமலர் - தாமரை, 2.
 எரிமலர்த்தாமரை, 65.
 எரியுருகு அகிலோடு, 136.
 எரி வேங்கையினர்க்கு உவமை, 143.
 எருத்தம், 148.
 எருத்தின்வரைகெழுசெல்வன், 167.
 எருத்த-கழுத்தடி, 109; பிடரி, 41.
 எருது, பெயர் சொல்லி அழைக்கப் படுதல், 73.
 எருமை - கூற்றுவன்; யமன், 61.
 எருவை - எருவைப்பூ, 143; வேழம், எருவைப்பூ, 143. [136.
 எல்லா - ஏடா, 61.
 எல்லேம், 168.
 எலாஅ - ஏடா, 58.
 எவ்வம், 145.
 எவ்வயின் - எப்பொருளின், 10; எல் எவனெளிது, 3. [லாஇடம், 19.
 எழ - பாகக, 117; வர, 127.
 எழிலம்பலம், 134.
 எழிலி, 132, 165.
 எழீஇ - எழுவி, 113.
 எழுகை, 17.
 எழுததுநிலமண்டபம், 141.
 எழுதிய - புனைத்த, 50.
 எழுதும் - எழுவிப்பேம், 60.
 எழுதுவனவங்கியம், 56.
 எழுதெழிலம்பலம், 134.

- எழும் - எழுந்தான்; காலமயக்கம், எழுமகனார், 85. [46.
எழுமுனிவர், 84.
எள்ளியும் - இதழும், 61.
என்றோர், 4.
எறித்து - எதர், 32.
எறித்தல், 26.
எறிவன் - நீர்வீசும் கருவிகளுள் ஒரு
என்கோ, 86. [வகைய, 161.
என்ப - என்பார்கள், 35.
என்மரும் - என்பாரும், 100.
என்மார் - என்பார், 93.
என்வரப்புகுதல், 53.
என்றி - என்றாய், 60.
என்றாழ் - ஆதித்தன், 140.
என்னும் - சிறிதும், 46.
என்னை - என், 53; யாது, 47, 170.
என்னவருவது - என்வரப்புகுதல்
என்னோ, 44. [து, 53.
ஏ - இறுமாப்பு, 52. [19.
ஏ-கூப்பீடு, 141, 142; சாமவேதம்,
ஏக்கமுத்து - இறுமாந்தகமுத்து,
ஏகாரம் (சுற்றை), 30. [52.
ஏடா, 58, 59, 61.
ஏணிப்படுகால் - மேகலை, 72.
ஏத்துகம், 116.
ஏத்துமவை - ஏத்துமன்பர், 108.
ஏத்தொழில், 134.
ஏதம், 59.
ஏதிலர் காறுதி, 58.
ஏதிலானோக்குதி, 133.
ஏந்திலை - வேல், 127.
ஏந்தினவை - ஏந்தினை, 120.
ஏமஞ்செய்தத்தொழில், 28.
ஏமத்தை, 20.
ஏமநீர், 169. [51, 93.
ஏமம் - இன்பம், 20, 26, 28; காவல்,
ஏமமார்த்த - ஏமமுற்றம், 28.
ஏமவைகல், 131.
ஏமாக்க - ஏமாப்பேமாக, 54.
ஏமுறடுஞ்சுத்தேம், 5.
ஏயவண்டு - ஏவப்பட்டுமிண்ட
ஏர் - எழுச்சி, 14, 38. [வண்டு, 57.
ஏர்பு - எழுத்து, 9.
ஏரணியணி - அழகாக அணிந்த அணி,
ஏலா - ஏடா, 59. [41.
- ஏவல் - ஒதல், 108.
ஏவலினையர், 61.
ஏவலுள், 2.
ஏழ் - அகக்காரம், 21.
ஏழ்காரும், 93.
ஏழ்புழைவங்கியம், 56.
ஏழறுகுத்தொகுதல், 91.
ஏழாவது வினைசெயிடத்தின்கண்
ஏழிலப்பாலை, 155. [வருதல், 68.
ஏழிலப்பாலை மலைக்குரியது, 155.
ஏழுமொன்றாகிய ஆழி, 15.
ஏழுலகம், 15.
ஏழுலகமானி - முருகவேள், 59.
ஏழ்பார், 175.
ஏழ்பிக்க, 141.
ஏழ்பிக்கும், 153.
ஏழ்பின் - ஏழ்கின்ற அளவிலே, 68.
ஏற்றன்று - பெற்றது, 103.
ஏற்றார் - பகைவர், 132. [146.
ஏறு - இடபராசி, 84; இடி, 57, 101,
ஏறுமாறென்பது பகைத்தற்கு ஓ
ருலகவழக்கு, 132.
ஏறுமாறெற்கும் - ஏறுமாறாதையேற்
ஏன்றுகொண்டு, 151. [கும், 132.
ஏனம் - பன்றி, 150.
ஈ - வியப்பு, 62.
ஈகாரம் பகுதிப்பொருள்விசுதி, 111.
ஈக்குறுதுறு, 56, 95, 112.
ஈக்கை, 17.
ஈந்தலையரவம், 142.
ஈந்தலையுரிய அணங்குடையருந்தி
தன்மைத்துடையொருவன் - சிவ
பிரான், 3.
ஈந்தினைஈம்பது, 151.
ஈந்து - ஓசை, ஊறு, ஒளி, சிவை,
நாற்றம், 106; செவி முதலாகிய
இந்திரியம், 23; நிலம், 20.
ஈந்து கன்மேந்திரியங்கள், 20.
ஈந்துதுளைவங்கியம், 56.
ஈந்துதுழைதங்கள், 12, 21.
ஈம்பால், 97.
ஈம்புலம், 150.
ஈம்புலன்களானும் இன்பறுகர்தல்,
ஈம்புதுணுழி, 6. [89.
ஈயமர் - வியக்கத்தக்க அமர், 62.
ஈயர் - அத்தனர், 171.

ஐயிருக்குன்றம், 117.
 ஐயெனுமாவியர், 169.
 ஐவர் - செவ்வாய் புதன் வியாழன்
 வெள்ளி சனி, 12.
 ஐவளம் - மலையின் ஐந்துவளங்கள்,
 ஒக்கும், 45. [133.
 ஐயபண்பு - முறித்தபண்பு, 44.
 ஒட்டம் ஒட்ட - சபதஞ் செய்ய, 14.
 ஒடியா - கெடாத, 8.
 ஒடுக்கம் - மீண்டுசென்றடங்குதல்,
 ஒடுக்கார், 161. [25.
 ஒண்மை, 25.
 ஒத்தன்று - இயைந்தது, 70.
 ஒத்து - தாளம், 99.
 ஒதுங்கி, 24.
 ஒப்பனை, 79.
 ஒய்ய - தப்ப, 149.
 ஒய்யென, 169.
 ஒய்வார் - ஒழுக்குவார், 80.
 ஒர்இ - ஒழிந்தது, 130.
 ஒருக்க - எப்பொழுதும், 45.
 ஒருகுழையொருவனை, 1.
 ஒருகூறு, 32.
 ஒருங்கு, 8, 9, 21, 127.
 ஒருசார், 50.
 ஒருதலை, 124.
 ஒருதோழங்காலம், 168.
 ஒருநிலைப்பொய்கை - வறறுப்பொய்
 ஒருநிலை, 20. [கை, 55.
 ஒருபெயர், 113.
 ஒருபொருட்பன்மொழி, 15.
 ஒருபொருளை ஒர்செய்யுளில் முன்
 னிலையாகவும் படர்க்கையாகவும்
 கூறல், 139.
 ஒருமுறை - ஒருகாலம், 9.
 ஒருமைவினை - காதல், 109.
 ஒருவினை - ஒருவனாக உள்ளாய், 1,
 ஒருவின - ஒத்தன, 14. [36, 107.
 ஒராவொன்று எழுவுகைப்பட
 மூன்றுலகம், 13.
 ஒலலுவ - பொறுப்பான, 101.
 ஒலலை - விரைய, 45.
 ஒலி - சொல், 25.
 ஒலித்தல - தழைத்தல், 38, 163.
 ஒலித்தன்று-ஒலித்தது, 41.
 ஒலிதா-தழைத்தமலை, 38.

ஒலியல் - கட்டிப்பமாகு, 149.
 ஒவ்வா வாழ்த்து, 144.
 ஒழிதற்பாற்றன்று, 23.
 ஒள்ளொளி, 132.
 ஒளி - கல்விபால்வந்தரிதம், 9, 97.
 ஒளியுடை, 120.
 ஒளியிலகக் கொக்கு, 81.
 ஒன்றுவாள், 161.
 ஒன்பதிற்றுத்தடக்கை, 17.
 ஒன்றல ஒவ்வாதன, 99.
 ஒன்றனுழி - முதலுழி; ஆகாயஆழி,
 ஒன்றாதல் - முதலாதல், 26. [6.
 ஒன்றாற்றுப்படுத்த, 23.
 ஒன்று - ஆகாயம், 20; ஐசை, 106.
 ஒன்றுதல் - ஒத்தல், 126.
 ஒன்றுபு, 5, 138.
 ஒன்றார் - பகைவர், 9, 52.
 ஒன்றொருடைபுலம்புக்கற்று, 52.
 ஓடு, 18, 141, 142.
 ஓடுபெரிது, 170.
 ஒங்குயர்வான், 8.
 ஒங்குவிற்றச்சேய், 36.
 ஓசனை - யோசனையளவு, 98.
 ஒட்டைமனைவன் - இளநெஞ்சன்,
 ஓடவைத்த பொன், 166. [100.
 ஓடை - ஒருவகைநீர்நிலை, 14, 155.
 ஒதம் - கடல், 50, 165.
 ஒம்பு - ஒழி, 133.
 ஓய்கரை - மெலிந்தகரை, 67.
 ஓயற்க - மாறுதொழிக, 83.
 ஓர், அசைநிலை, 29.
 ஓர்த்தல் - கருதல், 60.
 ஓரன்றோர், 29.
 ஓரும், அசை, 138.
 ஓரோத்த - ஒருதலையாகுத்த, 123,
 ஓரோத்தது, 66. [151.
 ஓவம், 157.
 ஓவானோன்மை - ஒழியாவலி, 11.
 கச்சுணிந்த புரசைக்கயிறு, 139.
 கட்டுரைவகை, 1.
 கட்டுவடம் - காலணி, 92.
 கட்டுவிட்டமலர், 103.
 கடகரி, 167.
 கடந்தக்கால் - அளக்க, 18.
 கடந்தபு, 4. [லல், 119.
 கடந்ததல் - கோரோபொருதுதொல்

கடந்தன - ஒத்தன, 16; [2, 4.
 கடந்த - வஞ்சியாது எதிரின்று,
 கடம்படுவோர் - பொருள்களை நேர்
 கடம்பமர் செல்வன், 64. [வோர், 62.
 கடம்பமார்து, 137.
 கடம்பமரணிநிலை, 145.
 கடம்பு, 29, 38, 111, 137, 158.
 கடல்கடைத்தது, 168.
 கடல்குடைபடுத்தீர், 146.
 கடல், 166.
 கடலை - கடல், 108.
 கடலையோக்கி விரையும் யாறு, 124.
 கடலையும் கானலினையும் சொல்லு
 யும் பொருளினையும் போல வேறு
 படாத தொழிலையுடைய மாயோ
 ளும் பலதேவனும், 116.
 கடவரை சிறகுமோகாமம், 153.
 கடவுட்கொடி, 26.
 கடவுட்புதல்வ, 33.
 கடவுள்மீன் - அருந்ததி, 35.
 கடவுள்வாழ்த்து, 5, 11, 22, 30, 38,
 64, 71, 110, 121, 131, 136,
 145, 160.
 கடவுளவை - கடவுட்டன்மையை
 உடையாய், 29.
 கடற்கூங்கிலுறும்பாறு, 124.
 கடற்றலைவன், 87.
 கடற்றிரை கருகரைக்கு, 167.
 கடனமுகத்து, 39.
 கட - சிறப்பு 103; புதுமை, 102;
 கடப்பிடுகாது, 166. [பூசை, 127.
 கடப்பிடுகின்றது, 164.
 கடமரம் - கடம்பு, 127.
 கடமலர் - புதுமலர், 102.
 கடயநறு, 52.
 கடவிட்டன்று - சிறப்பொழிந்தது,
 கடுகின்ற, 169. [103.
 கடுகவை - கடயகுற்றம், 27.
 கடுப்பு - வெகுளி, 27.
 கடுப்பு - சூற்றம், 11.
 கடுப்புனல், 92.
 கடுமாளி, 154.
 கடுவனினவியினனார், 24, 30, 38.
 கடை - எல்லை 88; பின், 90.
 கடைமாரி, 90.
 கடைமுறை, 19.

கண் - உடம்பு, 9, 21.
 கண் கயிறாக உருவகம், 150.
 கண்டக்கரும்பு கவழம், 139.
 கண்டம் - துண்டு, 35, 139.
 கட்டற்றது, 80.
 கண்ட - மாராய், 44.
 கண்டமயரபுக்கும் காமக்கடவுள் -
 திருமால், (கண்டு - காண) 118.
 கண்ணடி, 97.
 கண்ணவர் - அமைச்சர், 138.
 கண்ணகனார், 160.
 கண்ணகனாகனார், 38.
 கண்ணகனாகனார், 38.
 கண்ணகனார், 38. [148, 162, 169.
 கண்ணி, 27, 51, 68, 92, 103, 125,
 கண்ணிதருத்தினுள், 103.
 கண்ணியர், 162, 169.
 கண்ணிமரு நெய்தம்பு உவமை, 52.
 கண்ணின்களி, 77.
 கண்ண - கண்ணையுடையாய், 2.
 கண் நாபிகமலத்தையொத்தல், 199.
 கணவிரி - செவ்வலரி, 11.
 கணிகை, 149.
 கணிச்சி - குந்தாலி, 37, 74.
 கத்துரு, 14.
 கத்தாரிக்குழம்பு, 79, 125.
 கதம்பு, 73.
 கதம்பெயல், 111.
 கதமுமருவி, 39.
 கதமுறை சித்திரை, 161.
 கதியிற்று - இப்பிணையுடைத்து,
 கதிர்முத்து - ஆணிமுத்து, 40. [56.
 கதுப்பகம், 158.
 கதுப்பத்துமி, 139.
 கதுப்பின்குரல் - மயிர்க்கற்றை, 82.
 கதுப்பு - குழல், 97, 124, 159.
 கதுவாய் - கதுவவாயாக, 152.
 கந்தபுராணம், 59.
 கந்தம் - கழுத்து, 24. [ரார், 13, 143.
 கபிலர் - செந்நிறமுடைய உருத்தி
 கபோலத்தினும் நகத்தினும் செம்
 பஞ்ச எழுதல், 40.
 கபோலம் - கன்னம், 40.
 கம்பராமாயணம், 51, 94, 119, 137,
 141, 156.
 கம்பலை - அரவம், 54, 62, 63.

கம்பலைத்தன்று - அரவமாக்கியது, கமஞ்சுலெழிலி, 132. [57.
கமலத்தையொக்குங்கண், 119.
கமலம் - ஒருபேரெண், 6, 7.
கமலவர்த்தனை, 123.
கமழ்தாது - பூந்துகள், 158.
கயத்தக்கூடு, 170.
கயந்தலை - மெல்லியதலை, மெல்லிய தலையினையுடையாய், 32, 33, 116, 122.
கயம் - ஓடை, 50; மென்மை, 69, 123, 165.
கயம்படு சென்னிக்கென்று, 69.
கயமலர், 63.
கயமா, 147.
கயமீன், 165.
கயமுகை - பெரியமுகை, 63.
கயவர், 169.
கயவாய நெய்தல், 60.
கயில் - மூட்டுவாய், 97.
கயிறு - பாசம், 62.
கரந்து - அடக்கி, 50.
கரு - கருப்பம், 34; பரமானு, 6.
கருங்கண்வெள்ளை - சங்கருடணன், கருடகருவபங்கக்கதை, 18, 19. [21.
கருடன், 108. [18.
கருடன் அரவை வாய்க்கொண்டது, கருடன் ஒலுவெண்முறையிட்டது, 18.
கருடன் வினதையின் சிறையையீக்கி கருனை, 23. [யது, 14.
கருத்தாகக்கொள்ளல், 14, 15.
கருநரைக்குக் கடற்றிரை, 167.
கரும்பிள்ளைப்பூதனார், 83.
கரும்பு, 52.
கருமூக்ககணம் - முசுத்திரள், 140.
கருவயிறுறுகென வேணும்தல், 62.
கருவல் கந்தம், 24.
கருவள்ளுவானம் - வளிமுதற்பூதங்கள்
களின் பரமானுக்கள்வளர்கின்ற ஆகாயம், 6.
கருவி - திரள், 106, 135; படைக் கலம், 41; பொறி, 106.
கருவிமின், 106.
கருவியர், 41. [மை, 98.
கரை காண்பவரீட்டத்திற்கு உவ
கரைகாப்பார், 40, 72.

கரைச்சிறை - கரையாகியகாவல், 41.
கரைபு - ஒலித்து, 123; கரைதல், கரைவாங்கும்-கரையறும், 77. [128.
கல்குறைப்ட, 146.
கல்லகாரப்பு - குளிரிப்பு, 92.
கல்லறைகடல் - கல்லெண் ஒலிக்கும் கடல், 115, 116. *
கல்லாடம், 31, 32, 35, 36.
கல்லினுண்மணி, 19.
கல்லுயர்சென்னியமயில், 168.
கலங்கலம்புனல், 122.
கலப்பு, 19.
கலவாது - அலங்காரமடையாது, கலவி - கலந்து, 63. [147.
கலவிகசையத் தேன்தரல், 74.
கலவியரல்வந்திரம், 97.
கலவைக்குழம்பு, 50, 78.
கலனை, 147.
கலாய்த்து, 164.
கலி - துளக்கம், 11.
கலித்தொகை, 16, 25, 27, 29, 34, 52, 60, 68, 77, 81, 92, 95-7, 99, 100, 111, 113, 116, 122, 123, 125, 131, 136, 142, 158, 162, 165.
கலிமடமா - குதிரை, 41.
கலிழ் - கலக்கம், 102; கலங்கனீர், 42.
கலிழ் கடல் - புடைபெயர்கடல், 57.
கலிழ்பு - கலங்கி, 40.
கலைஇ - கலாய்த்து, 164.
கவர்தொடை - பாலைக்கோவை, 22.
கவழம் - கவளம், 139.
கவழமிச்சில், 144. [யுள், 39.
கவிதை - கவியதுதன்மை; செய் கவிர் - முருக்கமரம், 162
கவிழ்த்தபுனல், 50.
கவின், 103, 135.
கவைஇய - அகத்திடப்பட்ட, 8.
கவைநா, 107.
கழங்கு, 82. * * * [108.
கழல் - கால் மோதிரம், 93; தாள், கழலின்ரிழல் - தாணிழல், 108.
கழறல் - உறுதிசொல்லல், 67. *
கழறுதல், 47, 152.
கழி - மூங்கிற்கழி, 88.
கழிந்தன - ஒத்தன, 16.

கழிப்பிய - கழிந்த, 7.
 கழியச்சிவத்தல், 80. [மோ, 100.
 கழியாமோ - கழிக்கக்கடவேமல்லே
 கழிஇயின்று - கழுவிற்று, 146.
 கழுத்தமைகை, 93.
 கழுத்து, 24.
 கழுநீர், 50, 102.
 கள், 154.
 கள்வன், 148.
 கள்வி, 152.
 கள்ளின் களிப்பைமறைத்தல் காமக்
 களிப்பைமறைத்தற்கு, 77.
 கள - களவொழுக்கம், 87.
 களமர், 166.
 களகிழ்புணர்ச்சி, 57, 66.
 களவுகொண்டோடல், 81.
 களவெண்ணி - களவுகொள்ளஎன்ன
 களிதூங்க, 50. [ணி, 133.
 களிப்பர், 47.
 களிமதர், 77.
 களித்தில் ஆடவர் ஏறுதல், 75, 98.
 களிற்றுநிரை மேகத்திற்கு, 161.
 களிற்றைக்கண்டு பிடிமாலுறல், 75.
 களிறு - ஆண்பன்றி, 8, 98, 107,
 108, 154.
 களிற்றுநிரைத்தலைபோற்கொணமு
 நெரிதர, 161.
 களிற்றுபோருற்றகளம் கலங்கிய நீர்க்
 கற்பங்கள், 7. [துறைக்கு, 81.
 கற்பு, 66.
 கற்பு களவின் இளிவந்தது, 87.
 கற்புடைமகளிர் தொழில், 74.
 கற்புப் புலத்தலாற் சிறந்தது, 66.
 கற்பொடி, 97.
 கறி, 122.
 கறை - குற்றம், 83.
 கறையில் மறை - வெண்மேகம், 113.
 கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, 20, 21.
 கன்றுதல் - மிகுதல், 47.
 கன்னிப் பருவத்துத் தைந்நீராடல்,
 கன்னிமை, 144. [95.
 கன்னிமை கனிந்த, 94.
 கன்னியர், 90.
 கனங்குழை, 166.
 கனல், 78, 107.
 கனல்பு, 170.

கனல்பொருத - கனல் சுட்ட, 78.
 கனலி - சூரியன், 3; நெருப்பு, 15,
 கனலிற்றோட்டது, 62. [37.
 கனவு, 60.
 கனற்றுப்பு - கனற்றுகின்று, 46
 கனன்று, 34.
 கனியின் நாற்றம், 146,
 கனைந்து - மிக்கு, 77.
 கனைவரல், 94.
 கா - சோலை, 78, 123.
 காஅய்கடவுள் - உருத்திரன், 33.
 காக்கை - காத்தல், 153.
 காசிகாண்டம், 40.
 காசிபர் - ஆதிப்பிரமருடைய நினை
 வற்றோன்றிய பிரமரபுதினமுள்ள
 காசிபன்மக்கள், 13. [ஒருவர், 13.
 காஞ்சி - எண்வடத்தாலாகிய ஓர்
 ஆபரணம்; இது துகிற்குப் புற
 ததே அணிவது, 51, 52.
 காஞ்சிப்புராணம், 147, 174.
 காட்சி, 4.
 காண்டை - காண், 61.
 காண்பவரிடத்திற்குக்கரை, 98.
 காண், முன்னிலையகை, 163.
 காண்பு - காண்டல், 107.
 காணுமரபு, 21.
 காணிய - கண்ட அளவிலே, 75.
 காணுநர், 87.
 காத்தி - ஒழி, 46.
 காதர் - காதல், 45.
 காதரங்காமம், 45.
 காதல், 98.
 காதலன் காமம், 45.
 காதலர், 40, 93. [ஒருதல், 170.
 காதலர்தோளைப் புணையாகக் கொள்
 காதலவர் - சுற்றத்தார், 119.
 காதலாய் - யாம் செய்யுங் காதலை
 யுடையாய், 133.
 காதலிக்கப்பாடு, 65.
 காதற்கணவர், 75.
 காதற் காமம், 66.
 காதற் பரத்தை, 44-8, 124, 126.
 காதன்மை, 52. [கல், 91.
 காதில் அசோகந்தளிரை மாதர்செரு
 காந்தட்டுலை, 153. [153.
 காந்தட் குலைக்கு அரவின் படம்,

காந்தட் குலைக்குக் கை, 143.

காந்தட்டி, 56.

காந்தண்மலர், 153.

காந்தன் முகை, 153.

காந்தன் முகைக்கு மகளிர்கை, 153.

காந்தள் - வெண்காந்தள், 56, 86,

112, 135. [153.

காந்தள் மலருக்கு விரிந்த குடை,

காந்தாரப்பன், 145, 154, 160.

காமக்கடவுள் - வழிபடுதெய்வம்,

காமக்கணிச்சி, 74. [118.

காமக்களிப்பை மறைத்தற்குக் கள்

ளின் களிப்பை மறைத்தல், 77.

காமக்கிழமை, 170.

காமக்களைந்து - காமமிக்கு, 77.

காமங்கொடிவிட, 47.

காமத்தை வித்திலினைக்கும் யாமம்,

காமபானம், 63. [117.

காமம் - ஆசைப்படுகின்றபொருள்,

காமமகிழ்ச்சி, 17. [66, 110, 154.

காமமிகுத்தற்கு யாழ்சையை ஆர்த்

காமர் - அழகு, 45. [தல், 150.

காமருசுற்றம், 5.

காமவதுவை, 34.

காமவேள், 134.

காமழைக்கு உழத்தல், 67.

காமன், 162.

காமன்படை, 93.

காமுக ஞனங்கள், 150.

காமுகர், 152.

காய், 43. [20.

காயாம்பூ, திருமாலின் நித்தத்திற்கு,

கார் - இருள், 102; கார்காலம், 45;

மழை, 50; மேகம், 108, 111; வெங்

கார்க்குரல், 56. [கார், 146.

கார்காலத்துமலர், 112.

கார்காலத்து மழைபெய்க வென்ற

கார்காலம், 45. [வித், 85.

கார்த்திகை, 84, 175. [தேர், 35.

கார்த்திகைமகளிர் - அருந்ததி ஒழிந்

கார்த்திகையாகிய அறுவர், 35.

கார்த்தோற்று காந்தள், 135.

காரநாற்றம் - வெண்காரநாற்றம், 146.

காரநீர், 92.

கார்ப்பருவம், 104, 154.

கார் மலர்ப்பூவை கடல் இருள் மணி

முதலியன திருமாலின் மேனிக்கு

காரணகாரியம், 130. [உவமை, 108.

காரணப்பெயர் இடுகுறிமாத்திரை

யாய்நிற்றல், 12.

காரி - வாசுதேவன், 21.

காரிகை, 173.

காரிகைநீர்நோக்கு, 53,

காரிகைநீர்மை, 150.

காரிகைமது - அழகாகியமது, 89.

காரிகையாக - அழகுடைத்தாக, 103.

காரின் கண் ஆடல், 88.

காருகப்புண்ணிய வணிகர், 166.

கால் - காற்று, 8, 20, 29.

கால்கோத்தல், 51, 76.

கால்நீத்தல், 81.

கால்மோதிரம், 98.

கால்வழக்கறுநிலைக்குன்றம், 29.

காலக்கூறுபாடுகள், 108.

காலங்கடந்தவை, 108.

காலசிலம்பு, 152.

காலம், 107.

சாலமயக்கம், 46.

காலவட்டம், 7.

காலவீட்டம், 7.

காலுறழ்பு - காற்றை யொத்து, 8.

காலொடு மயங்கியகூடல் - காற்றால்

ஒதுண்டகூடல், 57.

காவர் - தேவர்கள், 89.

காவல், 21.

காவு, 162.

காழ் - நூல்வட்டம், 40, 97, 122.

காழ்கொள் - நூல்தோன்ற, 40.

காண் - ஆற்றலையுடையன், 88.

காற்று, 6, 107.

காற்றுத்தோன்றியவழி, 6.

காற்று மணத்தொடுகூழ்த்திரிதல்,

காற்று வையைநீர் வரவிற்று, 96. [82.

கான்யாறு, 74.

கான்ல், 115, 116.

கான்லங்கா - மணத்தையுடைய

கான்வன், 133. [சோலை, 123.

கூடை - நெட்டி, 41. [41.

கூடைத்தேர் - நெட்டியாலானதேர்,

கூடையிதவை - கூடைத்தேர், 41.

கூடையால் வானும் குந்தமுஞ் செய்

கிணை-ஒரு பதை, 60. [தல், 88.

கிம்புரி, 108.

கில்லா - கூடா, 99.

கிழங்கு, 43.

கிழமை - நாலுதாக்குடையது, 128.

கிழமையின் நிறைகுறைகள் மயிலின்

அகிரகரத் தோற்றத்திற்கு உவமை,

கிழவர் - முதியர், 93. [128.

கிழவியர் - முதியமகளிர், 93.

கிளக்கும், 23.

கிளந்துள் - அலந்துற்றப்பட்டுள், 66.

கிளர்தல் - தோன்றுதல், 6.

கிளர்ந்த தலை, 18.

கிளர்ந்தது, 40.

கிளி, 68.

கிளை, 94.

கிணடு, 49.

கிரந்தையார், 11.

கிழேழுலகம், 14, 15.

கிழோர், 130.

கிழி - கடந்து, 85.

குங்குமக்கலங்கல், 172.

குங்குமக்குழம்பு, 40.

குங்குமச்சேறு, 78.

குங்குமம், 143.

குஞ்சி - கூந்தல், 129.

குட - குடக்கூத்துடையாய், 21.

குடக்கூத்து, 21.

குடவல் - குடத்தையும் அலத்தையு

குடவலவ, 21. [முடையோய், 21.

குடாரி - கணிச்சி, 37; மழுப்படை,

குடுமிய, 115. [34, 63.

குடை, 144, 153.

குடையர், 167.

குத்துணல், 51.

குதிரை, 139.

குதிரைப்பெட்டை, 13.

குதுகுதுப்ப - ஆசைப்பட, 147.

குந்தம் - ஒருவகைப்படைக்கலம், 88.

குந்தமும் வாளுந் கிடையாற்செய்

குமர, 70. [தல், 80.

குமுதிய - முழங்கிய, 57.

குயிலினம், 115.

குரங்குருந்து பண்ணியும், 140.

குரல் - குரல்வாய்ப்பாலை, 140;

பூக்கொத்து, 163; மயிர்க் கற்றை;

82; மிடற்றுப்பாடல், 128.

குரல்குவிந்தன - கதிர்வினைந்தன,

குரல்வாய்ப்பாலை, 140. [136.

குரலின் கிளை இளி, 94.

குரவை - ஒருவகைக்கூத்து, 21.

குரம்பொலிகூந்தல், 163.

குருக்கத்தி, 102.

குருக்கத்தியிலை, 119.

குருகிலை - குருக்கத்தியிலை, 119.

குருகு - கிரௌஞ்சகிரி, 139; குருக்

கத்தி, 119; குருத்து 9; பறவை,

குருகு இரைதேர, 45. [32, 45.

குருகு எறிவேலோய், 139.

குருகொடுபெயர்பெற்றமால்வரை -

குருசில், 9. [கிரௌஞ்சமலை, 32.

குருத்து, 9.

குருதிக்கோடு, 146.

குருதிபோலும்பூநீர், 124.

குரும்பை, 123.

குருவி, 136.

குல்லை - துளசி, வெட்சி, 102.

குலவரைகளைத் தெய்வங்கள் தாமாக

விரும்பல், 115.

குலை, 9. [91, 93.

குவளை - ஒருபேரெண், 6; ஒருவகைப்பூ,

குவளைத்தண்டாற் கையை யணிதல்,

குவளைத்தன்முற்குமரகதம், 92. [92.

குவளைத்தண்டு, 92.

குவளையை மகளிர் தமது செவியிற்

செருகல், 91. [163.

குழல் - வங்கியம், 54, 97, 99, 119,

குழலின் ஒலி தம்பியிசைக்கு, 128.

குழலைத் தகில்சுற்றிமுறுக்குதல், 78,

குழவி, 78.

குழவிப்பருவம், 32.

குழீஇயினர், 171.

குழை, 102, 127.

குழைக்காது, 91.

குழையவை, 120.

குளம் - மார்கழிமாதம், 90.

குளவாய், 167.

குளிப்பர், 47.

குளிர்வாடை, 90.

குளிரி - கல்லகாரப்பூ, 92.

குளிரிப்பூ, 92.

குறப்பிணைக் கொடி - வள்ளி, 144.

குறவன் மகளானை, 59.

குறி - குறிக்கப்பட்ட காலம், 7.
 குறிஞ்சி, 117.
 குறிஞ்சிக்குன்று, 70.
 குறிஞ்சி நிலத்து மக்கள், 71.
 குறிஞ்சிப்பாட்டு, 143, 152.
 குறிப்புத் தொழில், 103.
 குறிப்புப் பொருள், 44.
 குறிப்பு மொழி, 59, 61.
 குறிப்புவினே, 5. [116, 131, 145, 169.
 குறுந்தொகை, 56, 105, 111, 112,
 குறுந்தொடி மகளிர், 57.
 குறை - ஒருதாக்குதலையுடையது,
 குறைகிடந்த ஊடல், 53. [128.
 குறைந்து நிற்கல், 29.
 குறைபட - துணிபட, 146.
 குறைபடுத்தல் - முகத்தல், 146.
 குன்றத்தாணை, 45.
 குன்றத்தால் - குன்றத்தொடு, 56.
 குன்றத்தின் அடிதொடல், 59.
 குன்றத்துக் காய்கனி உழமுலர்ந்த
 வேங்கை திருமாலின் மணிமுடி
 குன்றம், 29, 175. [க்கு, 118.
 குன்றம்பூதனார், 71, 136.
 குன்றமுடைத்த வேலோய், 57.
 குன்றவர் - குறவர், 9.
 குன்றனையவை - மலைபோல்வாய்,
 குன்றின் எதிரொலி, 56. [120.
 குன்றின் தலையைத்தொட்டுச் சூளு
 குன்று, 132, 138. [மல், 47.
 குன்றுபயன் - களவொழக்கம், 66.
 குன்றெதிர் கூவல், 56.
 கூஉ - கூவுதல், 142.
 கூஉக்கூஉ, 142.
 கூஉம் - பிறிதுகின்ற, 76.
 கூங்கைமதமா, 76.
 கூட்டம் - கூடப்பண்ணும், 40.
 கூட - தம்முள் ஒக்க, 54.
 கூடல் - மதுரை, 56-7; 75, 81, 83,
 98, 128, 130, 137, 138, 148,
 154, 169, 170, 172.
 கூடலின் இடைவழி, 62.
 கூடற்கும் திருப்பரங்குன்றத்திற்
 கும் இடையேயுள்ளவழி, 56.
 கூடனகர்க்குத்திருமாலின் உந்தித்
 தாமரை உவமை, 174.
 கூடாநறவு - நறவம்பூ, 167.

கூடார் - செல்லாதார், 43.
 கூடி, 9.
 கூடுநறவு - காமபாணம், 167.
 கூந்தல் - கேசியென்னுமசுரன், 16;
 பெண்மயிர், 172.
 கூந்தற் கதுப்பு, 97.
 கூந்தன்மா, 16.
 கூம்பிய, 24.
 கூர்நறு, 53.
 கூரம்புராணம், 167.
 கூரம் - யாழ், 140.[மடங்கல், 13, 15.
 கூற்றம் - யமனுடைய ஓவலாளன், 9;
 கூற்றம் சக்கரத்திற்கு உவமை, 9.
 கூற்றம் வேறு யமன்வேறு, 9, 13.
 கூறு - கூறுபட்ட பொருள், 20.
 கூறுபாடு, 18.
 கூனி - கூனப்பட்டு, 136.
 கேடுவில் கேள்வி - வேதம், 7.
 கேடுஉம் - கெடும், 47.
 கெழீஇ - கூடி, 51, 113.
 கெழுவு - நட்டி, 59.
 கெழுவுதல் - பொருந்துதல், 39.
 கேசமென்னுமவடமொழிமுதனிலை,
 கேசவனார் - ஒரு புலவர், 114. [16.
 கேசி - ஓரசுரன், 16.
 கேட்டுதம் - தேடிற்றுவிப்பேம், 60.
 கேண்மை, 173.
 கேழ்த்தன்ன - நிறத்தாலொத்த,
 கேழல் - பன்றி, 7, 15. [56.
 கேழல் திகழ்வரக் கோலமொடு பெய
 ரிய ஊழி-வராக கற்பம், 7.
 கேழற்கோலம், 7.
 கேள் - சுற்றம், 93, 103.
 கேள் அணங்குற - பாங்காயினார் கே
 ட்டு வருத்தமுற, 66.[ஆடல், 159.
 கேள்வன் உருட்டுந்துடிக்கு இசைய
 கேள்வி - ஆகமம், 7; வேதம், 10,
 கேள்வி நுண்ணியை, 199. [166.
 கேளிர், 27.
 கேளிரையொத்தமணல், 89.
 கை - இழிவு, 68.
 கைக்கிணைக்காமம், 94, 98
 கைகோள், 87.
 கைகோள் இரண்டு, 65.
 கைசட்டி, 67.
 கைநீவி - கடந்து, 76.

- கைப்படுத்தேம், 133.
 கைப்பிணை, 52.
 கைம்மக - குழவிகள், 119.
 கைம்மா, 88.
 கைம்மாறு, 79.
 கைம்மாறுவார் - தம்பாற் கொள்வார்,
 கைம்மான் - யானை, 41. [69.
 கையதை - ஸநயது ; வேல், 155.
 கையரவு - ஊடல், 74.
 கையாத்து - இறுகிறுக்கி, 100.
 கையால் தலையெடுத்தேன், 47.
 கையாறு - ஒழுக்கநெறி, 60.
 கையில் ஏந்திய வள்ளத்துக்கு அரவு
 செறிமதி உவமை, 78.
 கையுறை, 126.
 கையுறை காட்டல், 44.
 கையூழ், 130.
 கைவண்டோன்றல் - கைவண்மை
 கையுடைய பாண்டியன், 122.
 கைவளை, 51.
 கைவாங்க - கையை வலிக்க, 92.
 கோகிறுகை - கொல்லப்படும் தகை
 மை, 32. [97.
 கொக்குவாய் - கொக்கி, (கோக்கி)
 கொச்சகம் - பரிடாட்டுறுப்புக்களில்
 ஒன்று, 2, 166, 167, 168.
 கொட்டை - தாமரைப்பூக்கொட்டை,
 கொடி - துவசம், 8, 26. [37.
 கொடிச்சியர், 70. [டக்கம், 128.
 கொடி துடக்கத்திற்கு விதலியர் து
 கொடியின், 134, 159.
 கொடியிணர் - தாராகிய பூங்கொ
 கொடியியலார், 153. [தூ, 56.
 கொடிவிடமிக, 47.
 கொடிற்றிலெழுதிய செம்பஞ்சு, 40.
 கொடுத்தோன் - தந்தான், 36.
 கொடும்பாடு - வழக்கழிவு, 11.
 கொடுமை - கோட்டம், 4. [வரல், 37.
 கொடைச்சொல் முன்னிலைக்கண்
 கொண்டன்று - கொண்டது, 147.
 கொண்டாடப்படும் நெடிய குன்றம்,
 கொண்டி - கொள்ளை, 82. [151.
 கொண்டுகூதல், 47, 59, 152.
 கொண்டுகிழை, 166.
 கொண்டை - கூந்தல்முடி, 170.
 கொண்டோற்பிழைத்ததண்டம், 141.
 கொண்டார் - கொள்ளவேண்டி, 19.
 கொண்டமூலிற்குக் களிது, 161.
 கொத்து, 9.
 கொப்பூழ் - உந்தி, 174.
 கொம்பார், 100, 159.
 கொம்பின் நீரால் எக்குவோர், 88.
 கொம்மென, 140.
 கொம்மை - இளநகில், 162.
 கொய்தல் பெற்று - பறிக்கப்பெற்று,
 கொழுந்து, 32, 142, 143. [9.
 கொள்கை - விரதம், 7.
 கொள்ளல் - மதித்தல், 155.
 கொள்ளாது - அடக்கமாட்டாது,
 கொள்குதையாமை, 61. [104.
 கொளுத்தல் - கற்பித்தல், 93.
 கொளுவ - பொருத்த, 34.
 கொளை - இசை, 127; இசைக்குரிய
 இயங்கள், 54 ; பாட்டு, 123.
 கொளைச்சீர், 94.
 கொளைப்பொருள், 93.
 கொற்றவைகோலக்கொள்ளல், 92.
 கொன்றையிணர்க்குப் பொன்மாலை,
 112, 156.
 கோகுலம் - கோகிலம், 69.
 கோங்கு காலம்குறியாமற்பூப்பது,
 கோட்கள், 140 [143.
 கோட்களேழு, 12.
 கோட்டம் - கொடுமை, 27.
 கோட்டி - சபை, 100.
 கோட்டினர் - கொம்பையுடையவர்,
 கோட்டை - கோடுதல், 77. [41.
 கோடாச் செல்வன், 108.
 கோடாமை - சலியாமை, 108.
 கோடு - கரை, 148 ; சங்கு, 221; நீர்
 வீசுங்கொம்பு, 41; யாழறுப்பு, 77.
 கோடேறெருத்தத்திரும்புநல், 148.
 கோத்தமாலை, 143.
 கோத்தவை - நிறம் மாறுபடக்
 கோத்தை, 175. [கோத்தமாலை, 143.
 கோதை - மகளிர் அணியுமாலை, 43,
 46, 53, 89, 148, 172. [100.
 கோதை கோலாகப்புடைத்தல், 68,
 கோதையர், 126.
 கோதைவரிப்பந்து, 68.
 கோயில், 174.
 கோல் - காம்பு, 20.

கோல்கொள்ளுதல் முட்கோல்
கொள்ளுதல், 88.
கோலம் - பன்றி, 7.
கோலிற்று - வளைத்தது, 135.
கோலெரி - கோலப்படும் எரி, 127.
கோவல, 21.
கோவை - கோத்தவடம், 40.
கோழி - உறையூர், 175; கோழிப்
கோழிக்கொடி, 130. [பறவை, 130.
கோள் - கொள்ளல், 28; பாட்டு, 93.
கோளிருள் - கண்ணைக் கொள்ளுதலை
யுடைய இருள், 28.
கோளஞ்சம் - அன்றில், 32.
கொளதன், 141.
சக்காத்திற்குக் கூற்றம், 9.
சக்கரவாளம், 115.
சகடம், 73.
சங்கசக்கரத்திற்கு இருசுடர் உவமை,
சங்கம் - ஒருபேரெண், 6. [105.
சங்கருடணன், 21.
சங்கு, 8.
சடங்கு, 90.
சடை - திருவாதிசைநாயர், மிதுன
சடைப்பாரம், 65. [ராசி, 48.
சடைப்பொறை, 65.
சண்பகம், 102.
சந்தனச்சேறு, 53. [தல், 67.
சந்தன்புகையைத் தாருக்குண்டு
சந்தனமுதலியவற்றை குழம்பு, 42.
சந்திரக்கிரகணம், 85.
சந்திரன் தாரகைகளோடு மேருவைச்
சூழ்தல் பாண்டியன் தேவிமார்
முதலியவர்களோடு பரங்குன்றை
சூழ்தலுக்கு உவமை, 138.
சம்புத்தீவுமுதலியதீவுவு, 15.
சமம், 161.
சமழ்ப்புமுகம், 148.
சமனாகத்தாக்கல், 140.
சமாதி, 23.
சமைப்பின், 35.
சயிமினி முனிவர், 10.
சயிலம், 49.
சரவணமென்னும் சுனை, 35
சருமம், 155. [புடையவன், 65.
சலதாரி - கங்கையைத்தரிக்குமியல்
சலப்படையான் - மன்மதன், 43.

சலம் - கோபம், 120; நீர், 79; வஞ்
சனம், 32, 72, 77, 124. [சுனை, 43.
சனி, 85.
சனிக்கு இல்லம் இரண்டு, 85.
சாங்கியர், 20.
சாடி - சால்; உழுபடைச்சால், 150.
சாந்தம் - சந்தனச்சாந்து, 62, 97,
161.
சாந்தம்மிக்கலவைக்குழம்பிற்கு யாக
குண்டத்தழல் உவமை, 78.
சாந்தாற்றி, 157.
சாந்தாற்றியிலின் விரித்தசிறைக்கு,
சாந்தி செய்தல், 61. [157.
சாந்திக்கு அழல், 79.
சாந்து, 24, 122, 172.
சாடம் - வில், 37.
சாம்ப - கெட, 24. [மை, 25.
சாயல்-அருள், 10; அழகு, 88; மென்
சார்ச்சார் - இடந்தோறும் இடந்தோ
சார்த்தா - சார்த்தி, 144. [தும், 124.
சாரல், 39.
சாரலாணை, 58.
சாரிகை - கதி, 41.
சாரியை, 123.
சால்புடை மங்கையர், 153.
சால்வ - சால்பினைபுடையாய், 33.
சாலார் - கிரம்பார், 35.
சாலினி - அருந்ததி, 35.
சாலும் - மிகும், 40. [11
சாவாமரபு - இவ்வாத முறைமை,
சாற்றுமின் - எல்லார்க்கும் அறிவிம்
மின், 60. [137; பூசை, 62.
சாறு - ஊறினநீர், 42; கலியாணம்,
சாறுகொள் ஓதம், 165.
சான்மென் - சாலுமென், 162.
சான்மறை - அமைந்தனை, 70.
சான்ருண்மைசான்ருர், 153.
சான்ருள் - அமைதியுடையோர், 58.
சான்று - அமைந்து, 128.
சுகம், 49.
சுகை - குறை, 53.
சுகையில, 69.
சித்தபரிசுமம்-சித்தத்தைச் சத்தி
செய்யும்கருவி, 23.
சித்தம் திகைத்து, 149.
சித்திரமண்டபம், 141.

சிதறி, 9.

சிதறுபு - சிதறி, 9.

சிதறுஉ, 161.

சிதைபு, 171.

சிதைபுங்கலம், 76. [யவன், 151.

சிந்திக்கத்தீரும்பிணிபாள் - கற்புடை

சுமை - மலை, 65; மலையுச்சி, 49, 61.

சுமையம், 65.

சுமையமலை, 165. [134

சுரமச்சாலை - ஆயுதப் பயிலுமிடம்,

சுலப்பதிகாரம், 21, 42, 51, 79, 94,

105, 107, 111, 113, 115-117, 123,

127, 136, 140, 143, 147, 152,

154, 156, 165

சுலம்ப - எல்லாரும் கேட்க, 116.

சுலம்பாறு, 117.

சுலம்பு - மலைச்சாரல், 86; முழை,

சுலம்புதல், 119. [119, 152, 156.

சுவப்பு, 66.

சுவிகை, 73.

சுவிதி - நீர்வீசுந்துருத்தி, 41.

சுற்றடிசில், 80.

சுற்றில், 148.

சுற்றெண் - பரிபாடலுறுப்புக்களுள்

சுறகர், 16. [ஒன்று, 5.

சுறகு, 40.

சுறந்தன்று - சுறந்தன்று; செய்

யுள் விகாரம், 8.

சுறந்தவரோள், 141.

சுறந்தவரோடு, 141.

சுறந்தோர் - தேவர், 113, 137.

சுறப்பிலக்கணம், 107.

சுறப்பு, 9.

சுறப்புடைக்குணம், 107.

சுறப்புணை, 144.

சுறப்புமமை, 106.

சுறப்புமுறை, 7, 21.

சுறப்புவகை, 115.

சுறா - பிள்ளைகள், 13, 142.

சுறுசோறு, 80.

சுறுவஞ்சமுலம், 11, 126.

சுறுபாஞ்றுறுப்படை, 131.

சுறுபொழுது, 117. [41.

சுறை - கரை, 90, 102; சுறகு, 27,

சுறைபிடித்தாள், 52.

சுனம், 37.

சுனவல் - கோடியாதே, 47

சுனன், 141.

சுனை - கருப்பம், 51.

சுனை இய - ஒத்த, 2.

சுனைப்பூ, 154.

சுனைபோழ் பல்லவம், 142.

சுனைவளர் வானை, 51.

சுனைவினை முதன்மேனிற்றல், 9,

சீத்தடித்தல், 58. [109, 145.

சீப்பு - சீத்தடித்தல், 58.

சீயம் - சிக்கராசி, 85.

சீர் - அழகு, 117; ஒருவகைத்தாளம்,

62, 81, 99, 128; புகழ், 132.

சீர்கெழு - அழகு பொருந்திய, 117.

சீர்தூக்கி - தாளத்தைத்தூக்கி, 99.

சீரில்லோர் - புகழில்லோர், 37.

சீருடன் கூடிய பாணியென்னுந் தா

ளம், 81.

சீவக சிந்தாமணி, 19, 23, 42, 56,

59, 76, 78, 96-98, 100, 120,

122, 123, 128, 129, 132, 144,

147, 148, 150, 156,

சுட்ட - கையாற் சுட்டிக்கேட்க, 141.

சுட்டறிவுறுத்த - கேட்டவற்றை

சுட்டுப் பெயர், 26. [அறிவிக்க, 141.

சுட்டுப் பெயர் செய்யுளில் முற்கூ

றப்படுதல், 26.

சுடர் - கோட்கள், 140; சந்திரன்,

சுடர்ச்சக்கரம், 140. [138.

சுடர்நிலை, 140

சுடர்நேமி - சுடர்ச் சக்கரம், 140.

சுடர்மணி ஆயிரம் விரித்த கைவநா

அருந்தலை, 107.

சுடரிய - தோன்றிய, 6.

சுடுகின்ற பொன், 9.

சுடுநீர்வினை, 102.

சுடுபொன் - ஓடவைத்த பொன்,

சுண்ணம், 172. [156.

சுணங்குறை - புணர்ச்சி, 66.

சுரத்தல் - கொடுக்கக்கொடுக்கப்

பொருள் வளர்த்தல், 25.

சுரபுண்ணை, 85, 102.

சுரிதகம் - பரிபாட்டுறுப்பிலு

ளொன்று, 4, 5, 168.

சுருங்கை, 123, 147, 154.

சுருங்கைவழி, 154.

சுருங்கையினின்றும் அகழியில்
விழும் நீர் வீழ்ச்சிக்கு எடுத்த
யானைத்துதிக்கையின் நீர்வீழ்ச்சி
உவமை, 154.
சுருதி-(இசை) 54, 56; வேதவொலி,
சுரும்பு, 75, 94, 123. [136.
சுவன்யிசைத்தானை, 139.
சுவைமை, 106.
சுற்றம், 168.
சுற்றமொடுபிரியாதிருக்க, 136.
சுனை, 56, 63, 69, 70, 134.
சுனைக்குத் தடாகம், 70.
சுனைநீலம், 86.
சூட்ட, 27, 111, 148.
சூடாத நறவு, 164.
சூடிக்கழித்தமலர், 43.
சூடு - நெற்கூடு, 50.
சூதுப்போர், 135.
சூர் - கடுமை, 52, 132.
சூர் ததும்பு வரைய கா, 134.
சூர்நறு, 52. [லோய், 132.
சூர்நிரந்து சுற்றிய மா தடித்த வே
சூர்மருங்குத்து, 112.
சூர்மா, 32, 70. [வர், 55.
சூரியர் பிரமணிடத்துத் தோன்றிய
சூரியன் திருமாலின் பீதாம்பரத்திற்
கும் அவர் முடிக்கும், 105
சூரியனிற்ம் முருகக் கடவுளினிற்
சூருமை சூன்று, 138. [தற்கு, 33.
சூலினர் - சூற்கொண்டனர், 35.
சூழ்ப்ப - சுற்ற, 78.
சூழி - பாடம், 156.
சூள் - ஆணை, சபதம், 58, 59, 101.
சூள்பொய்த்தலார் ஏதம்வருதல், 69.
சூளாமணி, 112, 113, 128, 143, 157.
சூளின் - சூளுதல்வேண்டின், 60;
சூளுற்றான், 47. [சூளுயின், 59.
சூளுற்று - சபதம் செய்து, 45.
சூளுதல் - சூளுறுதே, 45.
சூளேல் - சூளுற்தல், 59.
சூன்முதிர்முகில், 146.
சூன்மேகம், 23.
சேகுக்கும், 9.
செங்கட்காரி - வாசுதேவர், 21.
செங்கண் - சிவந்தகண், 24.
செஞ்சாந்து, 124.

செண்ணிகைக்கோதை, 159.
செத்து - கருதி, 76.
செந்தித்தோன்றிய ஊழிகள், 6.
செப்பம் - செம்மை, 27.
செப்பு - சொல்லு, 44; விடை, 60.
செம்பஞ்சைக் கன்னத்தில் எழுது
செம்புனல், 53. [தல், 40.
செம்பூங்கண்ணி, 162.
செம்பூம்புனல், 50.
செம்மலோர், 166.
செம்மற்று - தலைமையையுடையது,
செம்மை - செப்பம், 27. [56.
செய் - வயல், 83.
செய்கின்ற - செய்யாநின்றது, 50.
செய்குறியீட்டம், 7.
செய்தெனெச்சமுடிபு, 18.
செய்தொருள், 30, 62.
செய்யான், 175. [21.
செய்யுள்விகாரத்தால் ஈறுகுறைதல்,
செய்யுள்விகாரத்தால் உம்மைதொகு
தல், 16, 23. [87.
செய்யுள்விகாரம், 8, 16, 21, 23, 37,
செய்யுளிற் சுட்டுப்பெயர் முற்கூறப்
பெய்யை, 145. [படுதல், 26.
செய்யோன், 8.
செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போ
லக் கூறப்படல், 32.
செயலை - அசோகு, 118.
செயவெனெச்சம் பிறவினைகொள்ள
செயற்கையழகு, 97. [ல், 119.
செயிர்நீர்செங்கண் - கோபத்தா
லன்றி இயல்பாகவே சிவந்தகண்,
செயிர்நீர்ண்ணல், 2. [24.
செரீஇ - செருகி, 51, 91.
செரு - ஊடல், 53; போர், 2.
செருப்பு, 155.
செருவஞ்செயல் - மாறுபடல், 61.
செருவுற்றான் - ஊழினர், 53.
செருவேற்றனைச்செல்வ, 136.
செல் - உருமேறு, 108.
செல்குவன் - செல்லுகின்ற அவன், 142.
செல்கென்றாய் - செல்கின்றாய், 61.
செல்லல், 63.
செல் - சென்று, 72.
செவ்வணி, 66.
செவ்வாயுவனம், 10,

செவ்விதா - நேராக, 33, 127, 175.
 செவ்விதா, 49.
 செவ்வேள், 31, 55, 65, 111, 127,
 செவி, 8. [132, 137, 155.
 செவிக்கவழி, 144.
 செவிசார்த்துவோர், 62,
 செவிடுபடுதல், 8.
 செவித்தார், 91.
 செவிமுதலாயஇந்திரியம் ஐந்து, 23.
 செந்நிலையின்மொழிக்கு வாண் முழக்
 கும் உருமேந்தன் முழக்கும், 13.
 செறுஅச்செங்கண், 109.
 செறுதிருக்கச் செய்தே சிவந்தகண்,
 செறிக்குந்தோள்வளை, 98. [109.
 செறிதவம் - புலன்களை அடக்கிச்செ
 ய்யும் தவம், 91.
 செறியிலை யீட்டி, 37.
 செறிவினைக்கண்ணி, 162.
 செறு - உழுநிலம், 122.
 செறுத்தும் - வெகுண்டும், 101.
 செறுநீ நெஞ்சம் - செறுகின்ற தீய
 செறுநர், 173. [நெஞ்சம், 37.
 செறுப்ப - வெல்ல, 70.
 செறுவுழக்கும், 130.
 செறுவெயில், 146.
 செந்நெக்க - செறுதொழிக, 151.
 சென்மரம் - புனை, 45.
 சென்னி - யானைக்கும்பம், 144.
 சென்னியர் - பாணர், 54.
 சென்னீர் - நீங்கும் நீர்மை, 125.
 சென்னீர்த்தாமரை - இயங்கும் நீர்
 மையையுடைய அவயவத்தாமரை,
 சேஎப்ப - எய்த, 62. [63.
 சேஎய், 33, 36, 45. [தம், 45.
 சேஎய்குன்றம், - திருப்பரங்குன்
 சேஎய்ச் சேஎய்த்து - மிகச்சேய்
 த்து, 128.
 சேக்கை - படுக்கை, 107; புணர்
 சேட்சிமை, 65. [ச்சி, 153.
 சேண்-நெடுந்தாரம், 87.
 சேண் - உயர், 100.
 சேப்பு - சிவப்பு, 53.
 சேமத்திறை, 74.
 சேமீம், 75.
 சேமப்பாட்டியர்-காவலாகிய பாட்டி
 சேய்தா - சிவக்க, 125. [யர், 75.

சேய்மை, 92.
 சேயுயர் பிணிமுகம், 31.
 சேயுற்ற - சிவப்புற்ற, 92.
 சேர்பு, 165.
 சேரற்பாலையல்லை, 87.
 சேரார், 9.
 சேரி, 42, 51.
 சேரியினையர், 42.
 சேவல் - கருடன், 14, 18, 26, 108.
 சேவலன் கொடியோய், 2.
 சேவலூர்தி, 18.
 சேவலோங்குயர்கொடி, 26.
 சேவலோய், 14.
 சேறு-சந்தனச்சேறு, 42, 53.
 சையமலை, 85, 96.
 சொரிபு - சொரிந்து, 9.
 சொல் - புகழ், 70.
 சொல்லின் திரிபு, 42.
 சொல்லிலுள் வாய்மை நீ, 19.
 சொல்லெச்சம், 145.
 சொல்லேற்று, 149.
 சொல்லைக் கூட்டல், 56. [144.
 சொல்வருவித்தல், 10, 40, 138, 139,
 சொல்வேறு - அதுசொல்லாகக்
 இயைவதன்று, 58
 சொறிந்தது, 100. .
 சோபனநிலை, 142.
 சோமன் - சந்திரன், 85.
 சோலையும் சுனையும் மன்மதனது
 னுணிபோல்வன, 134.
 சோலைமலை, கண்ணபிரானுக்கும்
 பஸ்தேவர்க்கும் உரியது, 120.
 சூமன், 15, 36.
 சூபகவேது, 14. [134.
 சூயிறு, 5, 12, 14, 15, 25, 33, 90,
 சூயிறுபன்னிரண்டும் ஊழியற்குடு
 ஞால் - நால், 102. [தல், 15.
 சூலத்துடைபுட்டேவர் - முனிவர்,
 ஞாழல் - ஒருவகை மரம், 96. [16.
 சூறிய - தோன்றிய, 168.
 சூறறு - நான், 113.
 சூரணக்கண், 25.
 சூரணிகர், 7, 11.
 சூரணந்திரியங்கள் ஐந்து, 21.
 சூகழ்பு, 167.
 சூகழம், 156.

ஞெமர்தல் - பரத்தல், 2, 53, 62, 82.
 ஞெமர்மாற்பு, 2.
 ஞெமர - நிறைய, 82.
 ஞெமலுதல் - திரிதல், 57.
 ஞெமை - ஒருவகை மரம், 96.
 தக்கயாகப்பரணி, 15.
 தகாச்சாந்து, 103. [சாந்து, 103.
 தகரம் - ஒருவகைமரம், 96; தகரச்
 தகவுடைமங்கையர் - கற்பினர், 153.
 தகாஅத்தகாஅ - மிகத்தகுதியில்
 லாத, 58. [23.
 தகுதி - ஒழிதற்பாலது அல்லாதது,
 தகை - அழகு, 33; கட்டு, 150; சுத்
 நியமாலை, 162; தகுதி, 41.
 தகைத்து - கட்டி, 150, 172.
 தகைதல், 148.
 தகைந்த - கட்டிய, 50.
 தகைமார்பினர், 162.
 தகைமை, 156.
 தகையியலார், 129. [வன், 52.
 தகையினன் - தகைமையை யுடைய
 தகைவகை - கட்டுதல், மரகைகள்,
 தகைவகைத்து, 158. [89, 159.
 தங்குபு, 82.
 தட்ப, 159.
 தடங்கள், 115.
 தடவு - ஓம்குண்டம், 35.
 தடவுநிமிர்முத்தி, 35.
 தடாகம், 70, 115.
 தடாரி - ஒருவகைப்பறை, 99.
 தடி - பிளப்பு, 24.
 தடித்தடி - தடியப்பட்ட ஊன் தடி,
 தடிந்தறுத்த, 70. [24.
 தடிந்து - அறுத்து, 32, 155.
 தடுகாற்றம், 130.
 தடுமாறிவருதல், 130.
 தடை - அணை, 50; தடுத்தல், 75.
 தண்டம் - சென்னை, 77, 151.
 தண்டமிழ் வேலி, 174, 175.
 தண்டா - தவிராத, 11.
 தண்டார் சிவிகை, 73.
 தண்டி - விரும்பி, 80.
 தண்டு - சிலிகைத்தண்டு 73; வா
 ழைத்தண்டு, 80, 92.
 தண்டேந்திலையை - தண்டை வந்த
 தண்ணம்புளன், 39, 44, [தினே, 120.

தண்ணுமை, *99.
 தன்பாங்குன்று, 47.
 தண்ணை - அருளுதல், 25; அறம், 27.
 தண்பு-பிரிதல், 154.
 தணி - தன்மை, 41, 65.
 தணிபுளல், 41.
 தணியல்பு, 65.
 தணியின்று, 170.
 தணிவுற - தனிய, 65.
 தத்தரிக்கண்ணூர், 122.
 தத்தி - தத்துதலார், 72.
 தத்துவம், 20.
 தத்துவம் இருபத்தைந்து, 21.
 ததாமலர் - உதிர்த்தமலர், 96.
 ததும்பல் - ஒலித்தல், துரும்பல்,
 தந்தார் - தாய்தந்தை, 119. [134-5.
 தந்து - கொண்டு, 137.
 தப - கெட, 132.
 தபுத்த - கொன்ற, 32.
 தம்கேளர் உறுதற்கு மகளிர் முருக
 வேளைப் பரவல், 113.
 தம்பொருட்டு ஏற்றஅடை, 102.
 தம்முள்ளேன், 116.
 தமிழ், 66-67
 தமிழ்க்குழிகள், 174.
 தமிழ் நாட்டகம், 175.
 தமிழ்வேலி, 174, 175.
 தமிழ்வையை, 43, 44
 தமிழ்து சிறப்பு, 66. [1, 165.
 தரவு - பரிபாட்டுறுப்பினொன்று,
 தருக்கு - மேம்பாடு, 152.
 தருதல் - ஒத்தல், 98.
 தருமன் - ய.வன், 13.
 தரை, 161.
 தரைவிசம்புகந்த, 156.
 தலை - தலைவன், 65.
 தலைஇ - கண்ணுற்று, கூடி, 39, 77;
 பெய்தலால், 111; பெய்து, 146, 169.
 தலைஇயின்று - பெய்தது, 65.
 தலைஇயென, 65.
 தலைக்கூடல் - சேர்தல், 72.
 தலைக்கூடி, 169.
 தலைக்கொள்ள - மேற்கொள்ள, 68.
 தலைக் கொல் மகளிர், 54.
 தலைக்கொல்லம், 52, 72.
 தலைக்கொல்லுதது, 122.

தலைத்தலை - இடந்தோறும் இடம்
தோறும், 98, 122, 123, 161.
தலைத்தலைஇ - பரக்க, 39,
தலைத்தலைமிகுஉம் - மேன்மேலும்
நெருங்கும், 125.
தலைதொட்டேன், 47.
தலைபிரிந்த, 107.
தலைபிரி யொருவனை, 108.
தலைமக்கள் - தலைவர், 57.
தலைமகள், 126.
தலைமகள் கூற்று, 57.
தலைமலை அடிதோயவணங்கல், 67.
தலைமிகை அணவர, 1.
தலைமேலது - குட்டு, 27.
தலையின்று - பெய்தது, 65.
தலைவரிரைக்கு மாலை உவமை, 138.
தலைவன் பரத்தைமையைத் தலைவி
பாணலுக்குக்கூறல், 134.
தலைவனை எருதாக உருவகஞ் செய்
தலைவி கூற்று, 57, 134. [தல், 150.
தவப்பயத்தால்தொழிப்பெய்தல்
தவப்பயன், 162. [110.
தவம், 166.
தவமாகிய தைநீராடல், 91.
தவிப்பு - தீர்ந்து, 39. [யாது, 77.
தழுவெதிராது - தழுவதலைச் செய்
தள்ளாமை - வேண்டுதல், 66.
தளி - துளி, 96; மழை, 61.
தளிபெருகு - (பொழில்) மழையால்
தளிர், 51. [வளர்ந்த, 61.
தளிரியலார், 169.
தன்பொருட்கேற்ற அடையடுத்து
நின்ற ஆடுபெயர், 113.
தன்மை - இயல்பு, 117.
தனிச்சேலல், 92.
தனிச்சொல் - பரிபாட்டு முப்பினுள்
தனிப்பாடல், 132. [ஒன்று, 4, 5.
தாஅய் - பார்த்து, 49, 96.
தாக்கணங்கு, 93.
தாக்கிலிந்தவை, 77.
தாக்கிரை - எய்த்தெடுக்குமினா, 27.
தாங்கிற்று, 92.
தாங்குதலை, 50
தாங்குதல் - தடுத்தல், 50.
தாது, 174.
தாதுண்பதவை - வண்டு, 174.

தாதுது தும்பி, 168. -
தாதுதும் வண்டு, 111.
தாம்வீழ்காடம், 117.
தாம்வீழ்வார், 74.
தாமம், 54.
தாமமர் காதல், 154.
தாமரை, 63, 109.
தாமரைப்பு, 9, 165. [பது, 14.
தாமரைப்புப்படைப்பிற்குமுதலென்
தாமரைப்பூவாகியபாயல், 35.
தாமரைப் பொகுட்டு - பொகுட்டுத்
தாமரை, 22, 23.
தாமரையிலே திருமால் மேனிக்கு,
தாமரையிதை - பிரமன், 65. [109.
தாமரையொடு வேறுபடாத அவய
வத்தார், 63.
தாமாலிருவர் - மருத்துவர், 13.
தாய் - பரக்கப்பட்டு, 91, 124.
தாயிற்று - பார்த்து, 39.
தாயின - பரத்தன, 112, 135.
தார் - மார்பின் மாலை, 9, 18; எம்
தரணியும் மாலை, 43, 67, 105,
109, 125, 148, 172.
தார் கொன்றையினர் போல்வது
தார்தார் பிணக்குதல், 68. [112.
தார்முடியர், 162.
தாரகை, 138.
தாரம் - தேவதாரம், 96.
தாரர் - தாசித்தன்மையர், 41, 125.
தாராகிய இணர், 56.
தாரினர், 169. [116, 117.
தாருக்கு அருவி உவமை, 68, 105,
தாருக்குச்சந்தனப்புகையூட்டல், 67.
தாலாட்ட, 43. [45.
தாழ்த்ததை - காலம் நீட்டித்தது,
தாழ்த்தல் - தங்கல், 56. [யும், 45.
தாழ்ப்பிக்கும் - தாமதிக்கச்செய்
தாழ்வனா - மலைச்சாரல், 39.
தாழ்வுழி, 92.
தாழக் கொண்டமெய், 19.
தான் - மேகலையின் ஒருதப்பு, 72.
தான் நிழல், 5, 108.
தாளவிதி, 74. [கனையுடையாய், 29.
தாளிணையவை - இரண்டு திருவடி
தாளிதனுண்ணால், 72.
தாளிதம், 27.

தானம், 126.
தானை, 52, 107, 123, 161.
தீகமோளி, 9.
திசிரிச் செல்வ, 109.
திங்கள், 3, 12, 25, 90.
திங்களும் ஞாயிறும் மாறிவருதல்,
திசைகாப்போர், 55. [5.
திசைதிசை - திசை தோறும், 123.
திசைநாறிய குன்று, 129.
திசை நோக்கித் தொழுதல், 119.
திசையநிரீகார், 74. [129.
திசையெங்கும்புகழாற்பார்த்தகுன்று,
திணிலிலம் - அணுத்திணிந்தநில
உலகம், 18. [மல், 122.
திணைபிரிதல் - இல்லினின்றும் சே
திணைமாலையூற்றைம்பது, 112, 116,
139, 142.
திணைவிராய் எண்ணப்படுதல், 14.
திதியின்சிறார் - அசுரர், 13.
திமில் - ஓடம், 80; புனை, 78.
திரித்திட்டோர் - சிதைத்தான்
திர்த்து - திரிய, 32. [34.
திரிதர்வாய் - மீளும் எல்லைக்கண்,
திரிந்தயாந்து, 18. [82.
திரிநர், 166.
திரிபு, 41, 42. [168.
திரிபுரத்தை இறைவன் செறந்து,
திரியவிட்டு - திரித்துவிட்டு, 32.
திரீஇ - திரிந்து, திரியவென்பதன்
திரு, 3. [திரிபு, 42.
திருக்குமர், 11, 12, 14, 20,
28, 41, 47, 74, 77, 79, 95, 137,
138, 146, 153, 154, 156, 170.
திருக்குமர் துண்பொருண்மலை, 15,
25, 31, 33, 83, 163.
திருக்கோவை - மேகலை, 40.
திருச்சந்தலிருத்தம், 21, 30, 147.
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், 76,
112.
திருஞெமர்ந்தமர்த்தமார்பு, 2. [133.
திருத்தனாள், 103.
திருத்தடி, 165.
திருந்துகோல், 36.
திருப்பாங்குள் மச்சனை, 95.
திருப்பாங்குள் மத்திற்கும் கூடலு
க்குமுள்ள இடைவழி, 56,

திருமகள், 3, 28.
திருமணி, 23.
திருமருத்துறை, 86. [171.
திருமருதமுன்றுறை, 54, 86, 163.
திருமருதமுன்றுறை முற்றம், 171.
திருமறுமார்பு - திருவாகிய மறுவை
யணிந்தமார்பு, 3.
திருமால், 5, 21, 23, 105, 115, 165.
திருமால் அன்னமாய் மழை நீரைப்
புலர்த்தியது, 15.
திருமால் ஆல், கடம்பு, யாழ்விடைக்
குறை, குன்ற முதலிய இடங்க
ளில் வேறு வேறு பெயரைப்
பெற்று இருத்தல், 29. [கதை, 19.
திருமால் கருடன் செருக்கை நீக்கிய
திருமால் அழாயையும் வெட்சி மல
ரையும் அணிதல், 109.
திருமால் நாஞ்சிற் படையினர், 108.
திருமால் நீ மத்திற்கு மணி உவமை,
9, 28.
திருமால் முக்குண வேறுபாட்டால்
மும்மூர்த்திகளானமை, 107.
திருமால் மேனிக்கு உவம்ப்பொருள்
கள், 108. [109.
திருமால் மேனிக்குத் தாமரையிலை,
திருமால் வராகமாயது, 108.
திருமாலிருஞ்சோலைமலை, 117. [105.
திருமாலின் அகலத்தைத் தொழுதல்,
திருமாலின் உந்தித்தாமரை கூடல்
நகர்க்கு உவமை, 174.
திருமாலின் கண்களுக்கு அவாது
உந்தித்தாமரை உவமை, 28, 119.
திருமாலின் கொடிகள், கருடன்,
நாஞ்சில், பனை, யானை, 26. [105.
திருமாலின் தாருக்கு மலையருவி,
திருமாலின் திருவடிகள் பிறப்ப
றுக்கு மென்பது, 12. [20.
திருமாலின் மித்திற்குக் காயாம்பூ,
திருமாலின் பொறைக்கு நிலம், 9.
திருமாலின் மணிமுடிக்குக் குன்றத்
துக்காய்கனி உழைமீலர்ந்த
வேங்கை, 118.
திருமாலின் மாப்பிலுள்ள மறு திரு
வென்பது, 3, 28.
திருமான்மேனிக்கு மணி முந்தீர்
குன்மேகமுவமை, 23.

திருமாவின் வாய்மைக்கு வைகல், 9.
திருமாவையேத்துமன்பர் இருவினை
யையுமுடையரல்லர், 108.

திருமுகப்பாசரம், 148.

திருமுருகாம்புபடை, 16, 29,
31, 33, 35, 36, 38, 78, 102,
113, 122, 129, 131, 132, 143,
145, 148. [தொழுதல், 106.

திருவரை (அழகர்மலை) அகலந்
திருவாதிரைக்குத் தெய்வம் சிவபி
திருவாதிரைநான், 90. [ரான், 90.
திருவாதிரைவிழவு, 90.

திருவாப்பனூர்ப்புராணம், 175.

திருவாய்மொழி, 116, 118.

திருவாலவாயுடையார் திருவினையா
டப்புராணம், 26, 120, 134,
145, 147, 165, 174, 175.

திருவாவடு துறையாதினம், 3.

திருவில் - வானவில், 136. [147, 174.

திருவினையாடல், 73, 96, 140, 142,

திருவிற்சோலையொடுதொடர்மொழி

மாலிருங்குந்தம் - திருமாலிருஞ்

திருவிள்கணவ, 22. [சோலையிலை, 117.

திருவேங்கடத்தந்தாதி, 81.

திருவேங்கடமாலை, 119.

திரைச்சிறை - அலையாகிய சிறகு, 41.

திரைபாடலிந்த முந்நீர், 23.

திலகத்திற்கு நெற்றிவிழி, 91.

திலகம், 175.

தில்யப்பிரபந்தம், 9, 22, 28.

திமன் - ஒழுக்க முடைமை, 1, 94.

திமனிலோர், 3.

தின்னும் - வருத்தும், 59,

தினை, 136.

தி, 106.

திங்குழல், 163.

திச்சுடரிய - தீத்தோன் திய, 6.

திசெங்கனலி, 15.

திஞ்சுனை, 142.

திதுதீர் சிறப்பு, 3.

தீநீர், 81, 96, 165.

திம்புனல், 45, 163.

திம்புனல் வைவைய, 163.

தியனல் - தியின் கொழுந்து, 32.

தியினுட் டெறல் நீ, 19.

திடும் - கரை, 163.

துகள் - தாது, 31, 79, 97, 158.

துகில், 52, 105, 123, 127, 162.

துகில் சுற்றிக் குழலை முறுக்கல், 78.

துகில்சோமலர் - துகிலின் கட்சோந்த

பூத்தொழில், 103. [103,

துகிலின் கட்சோந்த பூத்தொழில்.

துகிலின் தானை, 123.

துகிற்கு உள்ளணியுமேகலை, 52.

துஞ்சாக்கம்பலை, 63.

துடி, 50, 164.

துடிக்கு இசைய ஆடல், 159.

துடிச்சீர், 163. [160.

துடிச்சீர்க்குத்தோள்பெயர்த்தல்,

துடியின் அடிபெயர்த்து, 156, 159.

துடைத்து - மாசுறுத்து, 23.

துணிதல் - தோல், 141.

துணிபுளல், 41.

துனை - இரண்டு, 85.

துதிக்கைநீர்வீழ்ச்சி மதிவினிளறும்

அகழியில் வீழும் சுருக்கை நீர்வீ

துப்பு-பவழம், 155. [முச்சிக்கு, 154.

தும்பி - ஒருவகைவண்டு, 56, 128,

157, 163, 167; யானை, 139.

தும்பிகட்டலிழக்கும் காந்தள்முகை

க்கு யாழின் புரிநெகிழ்ப்பார்கை,

தும்பி மிஞிறு வண்டு, 56. [135.

தும்பியிசைக்குக் குழலின் ஒலி 128.

தும்பியினம், 94.

தும்பை - போர், 70.

துய்ப்பார், 54.

துரந்து, 52.

துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை, 74.

123; நீர்வீசுகருவிகளுள் ஒன்று,

துவர் - பாக்கு, 98, 161. [41.

துவரநீர்த்துறை, 155.

துவர்பத்து, 42, 79.

துவருநினை, 42.

துவள் - துவருதல், 44.

துவைப்ப - ஒலிப்ப, 32.

துழாயும் - துளசி, 28, 109.

துழாயுக்கண்ணி, 28.

துழாய்த்தார், 103.

துழாய் மாலை, 55.

துழாயும் வெட்சியும் விரலித்தொ

முத்தமாலையைத் திருமாலணிதல்,

துழாயோன், 116. [109.

துள்ளலோசை, 1.
துளவம், 107.
துளவினவை, 120.
துளி - மழை, 49.
துளும்பும், 39.
துளும்புவன, 134.
துளை - துவாரம், 13.
துறையுதல் - உண்ணுதல், 150.
துறக்கத்தவன் - தெய்வயானை, 137.
துறக்கத்தெழில், 102.
துறக்கம், 37, 102, 106, 116.
துறை, 41. [137, 167.
துறைப்பொதுவி, 150.
துன்னித்துன்னி - அடுத்தடுத்து,
துனி, 47, 60, 101, 153. [114.
துனிக்கும், 66.
துனிநனிகள் நிறுத்தாமம்கெடும், 47.
துனிப்ப - புலப்பார், 47, 48.
துனிப்பவன், 156.
துனியல் - வெறுதே, 58.
துளக்க, 174.
துளக்கம் - துளக்கக்கட்டியுமாயிடு,
துளக்குநர், 129. [143.
துளக்குமணி - அசையுமணி, 61.
துளத்தன்மை - முன்செல்லுதல்,
துளியர், 74. [41, 42.
துளட்டி - துணியின் பிளப்பு, 24.
துணி, 134.
துளரைக்கு மதிக்கதிருவமை, 167.
துளம்பற்றது, 50.
துளம்பு, 50; வந்தியம், 157.
துளய - துளிய, 82.
துளர், 9, 43.
துளர்த்தா - சொரிய, 86.
துளவு, 52.
துளவார் - துளவுவார், 80.
துளவிறு, 171.
துளய அசை, 149. [வரை, 115.
தெய்வங்கள் தாமாக்கவிரும்பும் குல
தெய்வச்சாதி, 65.
தெய்வப்பிரமம், 140.
தெய்வம், 119. [தல், 60.
தெய்வம் பொறைகொளச் செல்லு
தெய்வமகள் மதியின் அமிழதை
யுண்ணல் மகளிர் வள்ளத்து
, மதுவை யுண்ணற்கு உவமை, 78.

தெய்வ முனிகள், 29, 35, 55, 65.
தெய்வமுனிகள் அறுவர், 65.
தெய்வமுனிகளெழுவர், 35.
தெய்வயானை, 137.
தெரிபு - தெரிந்துகொண்டு, 99.
தெரிபொருள் - உயிர், 7.
தெரிய உணர் - தெளிவாறு, 46.
தெரு - வீதி, 84.
தெருவம், 174.
தெவவுக்குன்றம், 145.
தெவி - நிறைத்து, 89.
தெனீர் - ஒளிபெற, 80.
தெமல் - வெம்மை, 19.
தெமுகதிர்க்கனவி, 3.
தென்மல், 56. [153, 174.
தென்னவர் (தென்னவன்), 49, 51,
தென்னவர்களைச் செலவு வையை
நீர்ச் செலவிற்கு உவமை, 49.
தேக - செயற்கையழகு, 97.
தேயாமண்டிலம் - ஆதித்தமண்டி
தேர், 98, 137, 169. [லம், 129.
தேர்ச்சி, 3.
தேரின் - தெரிந்துணரின், 7.
தேருநர், 162.
தேவசேனை, 65, 67.
தேவதாரம், 96.
தேவமருத்துவரின் பிறப்புவரலாறு,
தேவர் மதியையுண்ணல், 18. [13.
தேவாரம், 11, 12, 13, 120, 168.
தேமல், 124.
தேறித்தெளிந்து, 102.
தேன் - தேனீ, மது, 93, 123.
தேன் கலவீரசையைத்தருவது, 74.
தேன் தேமல், 124.
தேனளிவழக்கம், 82.
தேனுகர்வோர், 74.
தைடிய, 158.
தைஇயினர் - அணிந்தார், 148.
தைஇயினர், 91.
தைநீர், 93.
தைநீராடல், 89, 90, 91, 93, 94.
தையல் - ஒப்பனை, 90.
தையலவர் - மனைவியர், 119.
தையன்மகளிர், 90.
தொக்கை, 164.
தொகுத்தல் விகாரம், 37.

தொகுப்பு, 161.
 தொகூடம் - கூடும், 15.
 தொகை - தோகை, 69.
 தொங்கல், 164.
 தொட்டை - தொட்டது; செருப்பு,
 தொட்டி - பத்தர், 150. [156.
 தொட்டு - தொடங்கி, 86.
 தொடர்ந்து - நெருங்கி, 143; மிக்கு,
 தொடர்பு, 149. [53.
 தொடராட்டி, 139.
 தொடருட - தொடர்ந்து, 92.
 தொடராது - தொட்டு, 166.
 தொடி - தோள்வளை, 27, 40, 109.
 தொடுதல் - செறித்தல், 98.
 தொடுதோள்வளைவர், 98.
 தொடுநர், 62.
 தொடை - வடம், 40. [21.
 தெருண்டு - ஒன்பது, மூலப்பகுதி,
 தொய்யகம் - தலைப்பாளையென்னும்
 தொய்யா - கெடாத, 130 [அணி, 51.
 தொய்யிற் கரும்பு, 52.
 தொய்யிற் கொடிகள், 40.
 தொல்காப்பியம், 1, 2, 4, 5, 12, 14,
 17, 26, 35, 63, 73, 76, 82, 106,
 117, 165, 168, 169, 173.
 தொல்சீர், 167.
 தொல்லிசைப்புலவர், 115.
 தொல்லியற்புலவர், 22.
 தொல்லையணி, 173.
 தொலைப்பு - தொலைந்து, 9.
 தொலையாநெமி - கெடாதசக்கரவா
 தொழாது, 67. [ளம், 115.
 தொழில்பற்றிவந்த இல்பொருளுவ
 [மை, 80.
 தொழின்மாறுகொள்ளல், 163.
 தொழுதல்லீர் - தொழுமாட்டாதீர்,
 தொழுதனென், 110. [118.
 தொழுதி, 57.
 தொழுதேத்தி, 23.
 தொழுவம், 150.
 தொன்முதிர்முரபின்புலம், 114.
 தொன்றியல் புகழது, 118.
 தொன்னிலைச்சிறப்பு, 8.
 தோக்கை, 164.
 தோகை - மயில், 111.
 தோட்டமனியக்கயம், 63.

தோட்டி - ஆணை, 61; யானையை அட
 க்கும் கருவி, 76, 166.
 தோணலமுண்ணல், 99.
 தோய்ந்தது - நீராட்டியது, 46.
 தோயுலர், 171.
 தோலா, 22.
 தோழி, 125, 126.
 தோழிசூற்று, 57.
 தோள்புதிதுண்ணல், 66.
 தோள்வளை, 40, 98. [சுழற்றல், 69.
 தோள்வளையை ஆழியாகக் கொண்டு
 தோளணி - மகளிர் தொடி, 81.
 தோளணி வலயம், 109.
 தோளாகிய தறி, 150.
 தோற்றம் - வெளிப்படல், 25. [69.
 தோற்றவர் வேறுவடிவம்கொள்ளல்.
 தோற்றுதல் - தோன்றச் செய்தல்,
 தோன்றி, 86, 112, 143. [185.
 தோன்றிக் கொடியின் செம்பூ, 112.
 தோன்றி தீப்போல மலர்தல், 86.
 தோன்றிப்பூவிற்குப் பவளம், 112.
 நக்து - பிணிவிட்டு, 28.
 நகத்திலும் கன்னத்திலும் செம்
 பஞ்சு எழுதுதல், 40.
 நகுவார், 169. [109.
 நகை - ஒளி, 58; மலர், 109; வெட்சி,
 நகைமலர், 58. [புடையது, 81.
 நகைமலைப்பூ - மலைக்கண் நகுதலை
 நங்கை - குலமகள், 100.
 நச்சினர், 152.
 நச்சினர்க்கினியர், 1, 2, 4, 5, 12,
 17, 31, 33, 35, 76, 83, 165,
 நட்டவவன், 24. [168, 173.
 நட்பு - புணர்தல், 154.
 நடன், 163.
 நடு - அந்தரியாமி, 7.
 நடுக்கு - நடுக்கம், 53.
 நடுநர், 166.
 நடுவனோக்கிய குன்று - மேரு, 24.
 நட்டமரம், 167.
 நணித்து - அணித்து, 128.
 நணிநணித்து - மகஅணித்து, 128.
 நத்து - நந்து, 79.
 நந்த - பெருக, 39, 49.
 நந்நாகனார், 11, 104.
 நப்பண்ணனார், 145.

நம்பிமூத்தபிரான்பெருமை, 168.
 நயத்தக்க, 166. [170.
 நயத்தகு - நயக்கத்தக்க, 70, 95,
 நயத்தகு மாபு, 70.
 நயத்தல் - அன்பாம் சிறத்தல், 71.
 நயந்து - விரும்பி, 16.
 நயம் - நலம், 16.
 நயவரு - நயக்கப்படுகின்ற, 142.
 நயனில் பரத்தை, 99.
 நரந்தப்புல், 49.
 நரந்தம் - நரந்தப்புல், 49, 123.
 நரம்புளர்நர், 69. [116.
 நல்கல் - வெளிப்பட்டுக்கொடுத்தல்,
 நல்லச்சுதனார், 126, 131, 136, 154,
 நல்லடி, 168. [160.
 நல்லது - அறம், 79.
 நல்லவர் - மகளிர், 53.
 நல்லமுசியார், 126, 131.
 நல்லாள, 170.
 நல்லியாழப்பாண, 22
 நல்லெழுதியார், 110.
 நல்வழுதியார், 104.
 நலத்தோடாவின நான், 166.
 நலம் - அழகு, 4, 123.
 நலிந்துதல் - ஆராய்தல், 21.
 நலிந்தும் - தலைப்படும், 21.
 நலின் மதை - நலின் மது, 60.
 நலிந்து - மிக்கு, 104; விரும்பி, 41.
 நலிந்தோர் - பயிந்தோர், 70.
 நன்றி - நண்டு, 79
 நளவெண்பா, 100, 167.
 நளி - குளிர்ச்சி, 90; செறிவு, 49,
 நளிகடல், 96. [62.
 நளிப்புலர்மார் - இறுகப்படுணாதற்கு,
 நளிப்புளல், 62. [89.
 நளிமாரி - கடைமாரி, 90.
 நளியிருஞ் சோலை, 49.
 நளிவழக்கம், 82.
 நளினத்துப் பிறவியை, 33.
 நற்கு - நன்கு, 3, 19, 23. [132.
 நற்றிணை, 29, 75, 94, 111, 118,
 நறவணி, 162.
 நறவம், 43, 102, 143.
 நறவம்பூ, 164.
 நறவம்பூ மகளிர்கண் ணிதற்கு, 53.
 நறவிதழ்மகளிர்கண் ணிதற்கு, 60.

நறவுவள்ளத்துத்ததாங்கியகைக்கு
 மதியைத்தெண்டிய அரவு, 78.
 நற - நறவும்பூ, 52, 53.
 நறவேந்தினுள், 52.
 நறும்புகை, 113.
 நறுமலர் வள்ளிப்பூநயந்தோய், 113.
 நறை - சந்தனம், 127; நறியஅகில்,
 நறையெனப்படுதன் துளிப்ப, 56. [113.
 நன்கனம் - நன்றாக, 117.
 நன்கு - மிக, 123.
 நன்பல, 104, 162.
 நன்றிசை - நல்லதிக்கு, 55.
 நன்னர்ப்புணர்ச்சி, 57.
 நன்குகனார், 11, 104.
 நன்னூல், 114.
 நன்னூல் மயிலேநாதருரை, 76.
 நன்னூல் விருத்தியுரை, 76.
 நனவு, 60, 62.
 நனை, 118, 142.
 நாகம்-ஒருவகைமரம், 96, 102, 169,
 நாகம் நான், 34. [பாம்பு, 34.
 நாகர், 89, 167.
 நாகனார், 95. [13.
 நாகிகைத்துளை - மூக்கின் துவாரம்,
 நாகுசில் - கலப்பை, 26, 150.
 நாகுசிலையை - நாகுசிலையுடைய,
 நாகுசிலோய், 107, 108. [120.
 நாகுசிக்கொடி, 26.
 நாட்டம் - கண், 28.
 நாடு - மென்புலம், 49. [140.
 நான், 34, 166, 167; யாழ்நரம்பு,
 நான்மீன்மேலும் மதிக்கும் நித்தல்,
 நான்மீனும் தாரகையும், 140. [84.
 நாணன் - நான்தோறும், 125.
 நாணன், 173.
 நாப்பண், 8, 158.
 நாமம் - அச்சம், 121; நிறைவு, 22.
 நாமமருடல், 154. [22.
 நாமவள்ளம் - நிறைந்த வெள்ளம்,
 நாய்ச்சியார் திருமொழி, 112, 137.
 நார், 43.
 நாரரிநறவம், 43.
 நாராயணன், 25.
 நாரிகை - பெண், 100.
 நால்வகையுதல், 21.
 நால்வகையுழி - நான்குயுகம், 21. .

நால்வகைவியூகம், 21.
 நாலடியார், 47, 68, 150, 166.
 நாலுதாக்கு, 128.
 நாலெண்டேவர் - நால்வகைப்பட்ட
 எண்ணியுடையதேவர்; முப்பத்
 நாவல், 10. [துழுவர், 16.
 நாவலந்தன்மொழில்-நாவலந்திவு, 32.
 நாவலந்தனாருமதைப்பொருள், 210.
 நாவலந்திவு, 32-
 நாவாய், 75.
 நாழி - அம்பரமுத்துணி, 134.
 நாள, 9.
 நாள வாய்மைக்கு, 9.
 நாளணி 66, 81.
 நாளணிக்கூட்டும், 40.
 நாளினுள்ளி - நாடோறும், 86.
 நாட்கவிராயநம்பியகப்பொருள், 173.
 நாற்கை, 17.
 நாற்றங்கால், 51.
 நாற்றம், 4, 19, 20, 25.
 நாற்றிய - கவித்த, 108.
 நாறிய - பரந்த, 129.
 நாறுகமழவீ, 62.
 நாறுதல் - தோன்றாதல், 146.
 நாறுபு - நாறி, 42.
 நான்கு - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும்
 சுவையும், 106; சித்தபரிசுறும்,
 23; நீர், 20. [நிலம், 6.
 நான்குபூதங்கட்கும் உளரீடாகிய
 நான்மணிக்கடிகை, 19, 27, 170.
 நான்மறை, 174.
 நான்மறைப்புலவர், 66.
 நான்மாடக் கூடல், 165, 174.
 நானிலம், 107.
 நிகர்மலர், 65.
 நிகழ்ச்சி - ஒழுக்கம், 77.
 நினைந்தமாலே - தெற்றினமாலே, 143.
 நித்தம் - நிருத்தம், 99.
 நித்தில அரிச்சிலம்பு, 164.
 நித்திலம், 8, 81, 164.
 நித்திலமநாணிக்கு மதிவமை, 8.
 நிமிர்ந்து - இடையிட்டும், 143.
 நிரந்து - பரந்துநின்ற, 132.
 நிரைமாடமூரகுவோர், 74.
 நிரையிதழ்த்தாமரை, 28.
 நிலல்கா - நந்த, 92.

நிலத்தினாழிகள், 6.
 நிலம் திருமாவின் பொறைக்கு, 9.
 நிலமகள், 15, 86.
 நிலமகள் ஆழிக்கண் அழுந்தல், 15.
 நிலமறையும்வெள்ளம், 39.
 நிலவர் - நிலத்தவர், 115.
 நிலவரைபடிவம், 115.
 நிலவரையாற்றி, 115.
 நிலவு - சந்திரிகை, 86.
 நிலவு நீர்ப்பெருக்கிற்கு, 86.
 நிலன், 106.
 நிலை - இடம், 8.
 நிலைஇ, 175.
 நிலைதளர், 8.
 நிவந்தது - ஏறிற்று, 98, 165.
 நிவந்தோங்குதல், 14, 35, 65.
 நிவந்தோங்குயர்கொடி, 14.
 நிவப்பு - நிமிர்ச்சி, 49.
 நிழத்த - சுருக்க, 40; சுருங்க, 72.
 நிழல் - தாணிழல், 38.
 நிழல்காண் மண்டிலம், 156.
 நிழலவை - நிழலையுடைய, 108.
 நிதம் - (மருமத்தானம்), 143.
 நிறைமுதல், 107.
 நிறை - இரண்டுதாக்குடையது, கற்பு,
 திரள், 35, 41, 95, 128, 174.
 நிறைஅஞ்சி-நிறையழிவிற்று அஞ்சி,
 நிறையயன், 115. [100.
 நிறைபெய்து - நிறையவைத்துக்
 நிறைமதி, 18. [கட்டி, 138.
 நிறையணி, 99, 169. [ளம், 40.
 நிறைவெள்ளம் - நிறையாகிய வெள்
 லின் ஓரன்றோர் - நின்றேனொத்ததெய்வ
 முனிகள், 29.
 நின்வலத்தினதே - நின் ஆணைக்கண்
 நின்மலை, 9. [ணது, 33.
 நின்றனது - நின்றது, 70.
 நின்றா - எப்பொழுதும், 115.
 நின்றா நிலைஇ, 175.
 நின்றாழி, 92.
 நின்னிலை - நின்னிடம், 8.
 நின்னிலை - நின் தாணிழல், 38.
 நின்னிற்சிந்தக்கின்றான், 29.
 நின்னின்ற தாமரைப்பொய்கை, 55.
 நின்னோரணைய, 4.
 நினக்கெனவடிவவேறில், 23.

நிலை இ - நிலைத்து, 110.
நீ - விடு, 58.
நீகாள்செயல் - மாலுமிசெயல், 76.
நீடாம்பிள், 111.
நீணிலமளந்தோள், 21.
நீத்தம் - ஆழம், 88; வெள்ளம்,
நீதிநெறிவிளக்கம், 45. [98, 162.
நீயல் - நீங்கற்பாலையால், 47.
நீயன்பன், 152.
நீயா - விடாத, 22.
நீயேவரம்பிந்து இவ்வுலகம், 33.
நீர், 106.
நீர்க்கோடு - நீர்க்கொம்பு, 41.
நீர்த் துறைகளிற் போருந்தகனத்திற்
நீர்நிழல், 102. [கு. 81.
நீர்ப்பூ, 154.
நீர்ப்பெருக்கிற்கு நிலவு, 86.
நீர் பூரித்தவட்டு, 101.
நீர்விழவணி, 83.
நீர்விழவு, 152.
நீர்விளையாட்டு, 88.
நீர்விசுகருவிகம் : கொம்பு சிலிற்
துருத்தி வட்டு முதலியன, 88.
நீரணி - நீராடுதற்குரிய அலங்காரம்,
நீரணி காணல், 74. [41, 89, 169.
நீரணியணி - நீராடாணிந்த அணி,
நீரயற்கலித்த காந்தன், 112. [41.
நீரருவி, 64.
நீராடற்குரிய புடைவை, 97.
நீருக்கு நிலவு உலமை, 86. [98.
நீலநெய் - நீலநிறம் பொருந்தியதென்,
நீலம் - சுணைநீலம், 86, 91, 118.
நீலமணி, 9.
நீலமணி திருமாவின் ஒளிக்கு, 9.
நீலமணி திருமாவின் மேனிக்கு, 29.
நீலமணி போன்ற மயிர், 79.
நீலமலரைச் சூழ்ந்த செயலை மலர்
திருமாவின் பொன்புளையுடுக்
கைக்கு, 118.
நீலவரையை ஊர்ந்த இளஞாயிறு
திருமாலணிந்த முடிக்கு, 105.
நீலிய, 158.
நீளிரும்பனை, 9.
நூகப்பு - நூகர்த்து, 89.
நுடக்கம் - அசைவு, 9.
நுடக்கு - நுடக்கம், 9.

நுடக்கழல், 90.
நுடங்கி, 103.
நுதலிய - குறித்த, 7.
நுரை, 171.
நுரைக்கு மலை உலமை, 51.
நுனை, 156.
நூக்க - முத்தது, 67.
நூக்குயர்பு - மிடைச்செய்து, 125.
நூழில் - மிடைந்தபோர், 68.
நூற்றுச்சுக்கு, 17.
நூறுயிரக்கை, 17.
நூறு, 65.
நெத்திப்பு, 18.
நெட்டியாத் சமைத்த தோர், 41.
நெட்டினை வஞ்சி, 96.
நெட்டுருட்டு, 135.
நெடியாய், 139, 143.
நெடுங்குன்றம், 115.
நெடுங்கவாடை, 113.
நெடுவரையடுக்கத்து, 11.
நெடுவோர், 17.
நெய் - தேய், 93; புழுக்குநெய், 41, 42.
நெய்நுடையதின் நுரையுப்பிறவும்
உலையப்படுநீரெய்த்து, 122.
நெய்ச்சிலிற், 41.
நெய்தமலை - தொடுத்தமலை, 141.
நெய்தல் - ஒருபுடைய, 6, 52, 60,
நெய்தலை 143. [92.
நெய்தற்பூவுப் - நெய்தற்பூவும் கண்ணுக்கு,
நெய்ம்மாண்சிலிதயர், 41.
நெய்யணி கூந்தலர், 169.
நெரிதல், 161.
நெரிதருஉம், 85.
நெரித்து, 9.
நெரிபு, 162. [112.
நெரிமுகை - நெருங்கிய அருமபு,
நெருப்பு ஆலந்தளிற்றுக்கு, 29.
நெற்றிவிழ் - திலகத்திற்கு, 91.
நெறி - வழி, 90.
நெறித்த மயிர்க்கந்தை, 79.
நெறிநீரருவி, 64.
நெறிமணல், 149.
நேமி - சக்கரப்படை, 4, 105; சக்
நேமிநிழல், 22. [கரவாளம், 116.
நேமிமால், 105.

நேயியவை - சக்தரப்படைவையுடை
 நோர்ந்து, 132. [பாய், 4, 24, 120.
 நோபு - ஒத்து, 122.
 நோபு - ஒத்து, 138.
 நோவரை - செவ்விய முறையில், 141.
 நோகக்குறை படுதல், 87.
 நேரிதழுங்கண், 149.
 நேரிழை - ஏற்ற ஆபரணம், 89.
 நேரிழை முன்கை, 99, 103.
 நோட்டம், 102, 161 [பண், 133.
 நைவனம் - நட்டப்பாண்ட யென்னும்.
 நோசிப்பு - சமாதி, 34; மனத்தினே
 ஒருவழிச் செலித்துத், 36, 68.
 நொய்ந்துத் சரணத்தார், 72.
 நோக்க - நினைக்க, 133.
 நோக்கம், 100.
 நோக்கு - கருதாதின்றாய், 133.
 நோதிரம், 110, 114, 121, 126,
 நோம் - ஆச்சம், 24, 32. [131.
 நோய்மருந்து, 105.
 நோய்மை - பொறை, 9, 25. [வி,
 நோனார் - பலகவர், 24. [11.
 பக்கம் - இறகு, 157; கூறு, 77.
 பங்குமல் - சுருதியை யுணர்த்து
 பகர், 87. [கிள் மருதல், 119.
 பகல் - இல்லெயி, 91.
 பகழி, 135.
 பகுதிப்பொருள்விஞ்சு, 5, 111.
 பகைமலரிலைம், 143. [து, 101.
 பகையின்று - பகைத்தலைக்கெடுத்த
 பகைவரைப்பகைவர்தொழுதல் இனி
 பங்கம் - சேறு, 78. [வரவு, 151.
 பங்கு - சனி, 85.
 பச்சிலைக் கொழுந்து, 143.
 பச்சை - காமன், பிரத்தியும்கண்
 என்னும் வடமொழித் திரிபு, 21.
 பச்சைக்குவளை, 92.
 பசும்பிடி - பச்சிலை, 142.
 பசும்பூட்சேய், 159.
 பசும்பூண்வை - பொன்னிறத்தை
 பசும்பொதுலகு, 5, யுடைவாய், 127.
 பஞ்சவன், 170. [பாக்கு, 98.
 பஞ்சவாசத்தினோடுகூட்டியிடித்த
 பட்டினப்பாலை, 43, 148.
 பட்டினமுற்ற நாவாய், 75.
 பட - அகப்பட, 18.

படர்க்கையாக்கல், 70, 89, 132.
 படருநர், 137.
 படலைமலை - இலைமலை, 40.
 படாகை - கொடி, 70.
 படாம், 156. [விதம், 141.
 படி - பகை, பிரதி, 24; பூமி, 8;
 படிக்கால்முறை, 10,
 படிந்து - முகந்து, 146.
 படிநிலை - படிமுறை, 10.
 படிநிலைவேள்வி, 10.
 படிமகள், 86.
 படிமகள் - செவ்வாய், 84.
 படிமதம் - பகையின்வலி, 27.
 படிமம் - வடிவம்; பிரதிமை, 11.
 படியெழு - பூமியின்கட்பரக்க, 117.
 படியென்பது பாகதச்சிதைவு, 24.
 படிவம் - விரதம், 37.
 படுகண் இழிழ் - படுகின்ற இயங்க
 படுகால், 72. [எரிவ ஒலி, 123.
 படுத்ததை - படுத்தது; வினைத்திரி
 படுதல் - வினாதல், 127. [சொல், 24.
 படுபு - பட்டு, 8.
 படுமணியாணை, 139.
 படை, 9.
 படைக்கலம் - ஆயுதம், 41.
 பண், 5, 94.
 பண்டாரம் - நிதியறை, 93.
 பண்ணியம் - பலபண்டம், 140, 166.
 பண்ணியவிதை, 127. [111.
 பண்ணிற்று வண்டின்குரல் உவமை,
 பண்ணு, 147.
 பண்ணை - பண், 111. [மல், 125, 145.
 பண்பின் தொழில் பொருள்மேல் நித
 பண்பு - அறம், 20, 67.
 பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த
 அன்மொழித்தொகை, 33.
 பண்புறுகழறல் - அறத்தொடுபொ
 ருந்திய உறுதிச்சொல், 66.
 பண்ணோதிரம், 110, 114, 121, 126,
 பணிபு - பணிதல், 44. [131.
 பணியின்மே - பணியின், 118.
 பணியில்உயர்ச்சிதப்பிற் பஞ்சவன், 170.
 பணை - பெரும்பறை, 59; மூங்கில், 1.
 பத்துத்துவர், 42, 79. [141, 157.
 பதசாரம், 79, 109, 135, 138, 139,
 பதம் - அளவு, (சமயம்), 76.

பதி - ஊர், 45.
 பதிவதமாதர் - கற்புடைமுகளிர், 73.
 பதிற்றுக்கை, 17.
 பதிற்றுப்பத்து, 16, 28, 49, 76, 113, 128, 131, 132, 141, 146, பதினயிரங்கை, 17. [166.
 பதுமத்துப்பாயல், 35.
 பதைபதைப்பு - மெலிதல், 77.
 பந்து, 81.
 பயத்தலின் - பயன் தருதலொடும், 71.
 பயந்தோள் - பெற்றோள், 14, 35.
 பயம் - இன்பம், 89.
 பயம் பகர - பயன்பட, 87.
 பயம்பாடி - பயனைப்பாராட்டி, 54.
 பயம்பு - பள்ளம், 50.
 பயன் - இன்பம், 66.
 பயிற்றி, 161. [செய்வது, 76.
 பயின் - சிதைந்தகப்பலுத்திருத்தல்
 பரங்குள் மச்சுனைக்கு இமயக்குன்றப்
 பொய்கை உவமை, 55
 பரங்குள் மத்தின் அடிதொடுதல், 59.
 பரங்குள் மத்து எழுதெழிலம்பலம், 134.
 பரங்குள் மம், 64, 137, 141, 156.
 பரங்குள்தில் எல்லாத் தேவர்களும்
 வந்திருத்தல், 55.
 பரங்குள் நிற்று இமயக்குன்று, 55, 138. [குளுமல், 47.
 பரங்குள்தின் தலையைத் தொட்டுச்
 பரங்குன்று, 43, 47, 58, 65, 70, 125, 129, 130, 138, 158, 175.
 பரங்குன்று இமயக்குன்றுபோலப்
 புகழ்பெற்றது, 132.
 பரத்தத்து - பரக்க, 51.
 பரத்தை, 66, 99, 151.
 பரத்தமை, 134.
 பரத்தமையான், 133
 பரத்தையர், 73, 124.
 பரத்தையர் மாவும்பிடியும் ஊர்தல்,
 பரத்தையிற்பிரிதல், 51. [74.
 பரத்தையுள்ளது - பரத்தமை
 யான் வருவது, 74.
 பரந்து - மிக்கு, 47, 89.
 பரம்பொருள், 6.
 பரம்பொருளிலிருந்து ஆகாயம்முத
 லிய சூதங்கள் தோன்றுமென மல, 6.

பரமானுக்கூர் வளர்நின் மவானம், 6
 பர்வல் - பல்லாண்டுகூறல், 81.
 பரவுதம் - வேண்டுகூறல், 121.
 பரி - செலவு, 34.
 பரிசில் வாழ்நர், 174.
 பரித்து, 52.
 பரிதல் - வருந்தல், 64.
 பரிந்து - ஏற்றுக்கொண்டு, 52.
 பரிப்புரவி, 69.
 பரிபாட்டாவது இசைப்பா, 5.
 பரிபாட்டு, 15, 17, 23, 24, 26, 29, 31, 33, 38, 39, 61, 73, 76, 77, 85, 87, 88, 91, 95, 100, 102, 105, 106, 107, 111-4, 116, 118, 119, 125 - 8, 131, 132, 134, 136, 137, 139, 141, 145, 146, 148, 149, 155, 156, 158, 159, 161, 163, 164, 167-9, 171, 173.
 பரிபாட்டகாமங்கல் வரிவருதல், 5.
 பரிமேலழகருமர், 82.
 பரிமேலழகரையன், 38.
 பரிப - வருந்த, 64, 82.
 பரிபூஉ - பரிந்து, 53.
 பருக்கோட்டியாய், 77.
 பருதிவலவ - ஆழியை வலப்பக்கத்
 பருவம், 105. [துடையாய், 22.
 பருவவரவு, 83, 154.
 பருஉக்கரை - உயர்ந்தகரை, 74.
 பல்லவம் - தளிர், 142.
 பல்லாண்டு முதலாய் பரவுதல், 81.
 பல்லாழ் - பல்லுறை, 157.
 பல்லாரிவண்டு, 125.
 பல்வேறுவகைப்பட்ட இன்பம், 104.
 பல்வேறுவகைப்பட்ட மராமலர்த்
 தாருக்கு அருவி, 116, 117.
 பல்லின்பாலுக்குப் பலர்பாலாகப்
 பொருள் கூறல், 108.
 பல்புக்காமப்புக்குடை, 144.
 பவழம் - தான் நிப்பூவுற்று உவமை.
 பவாவன், 92. [112.
 பழத்தினுற் செய்த தேறல், 124.
 பழமுது - பழையவரிசை, 139.
 பழம், 51.
 பழச்சுகுதல்-புகழ்தல், 81.
 பழிப்பது போலப் புகழ்தல், 89.

பள்ளியோட வையம், 147.
 பளிதம்பல, 78.
 பற்றல் - அடுத்தடுத்துச் செய்தல்,
 பற்றல் - அறியாள், 100. [91].
 பற்று - இடம், 55.
 பறவாப்பூவை - காயாமரம்; வெளிப்
 பறியா, 9. [படைநிலை, 20].
 பறியாப்பனை, 9.
 பறை, 50, 72, 147.
 பறையறைய, 72.
 பறையொலி, 147.
 பன்மாண் - பலகாலும், 11, 61, 110.
 பன்மாண் அடுக்கஇறைஞ்சினேம்,
 104, 110.
 பன்முகுறித்துவரும் அடுக்கு, 11.
 பன்ஞெருவர் - உருத்திரர், 55.
 பனங்குழை அவுணர்தலைக்குவமை, 9.
 பனிக்கடல் - குளிர்ச்சியையுடைய
 கடல், 31.
 பனிச்சை, 166.
 பனித்து - பிச்சி, 46.
 பனிநீர்க்கொம்பு, 41.
 பனிநீர்மனம், 82.
 பனிநீருக்கு முத்துஉவமை, 73.
 பனிப்ப - துளிப்ப, 56.
 பனிப்புலர்பு, 90.
 பனிபொதிகாரல், 58.
 பனிமருத், 90.
 பனியாய் - அஞ்சாய், 46.
 பனியாவி, 82.
 பனியும் மலையும்பெய்த ஊழிகள், 6.
 பனிவளரவி, 82.
 பனுவல் - தூல், 39.
 பனை, 9.
 பனைக்கொடியோய் - பலந்தெயன், 7.
 பனை நானூசில் யானை முதலியவை
 எழுதப் பெற்றகொடி நிறுமாறு
 க்கு உண்டென்பது, 26.
 பனாமிகை மேழி, 1.
 பாஅய, 53.
 பாக்கம் - பக்கத்துள்ள ஊர், 50.
 பாக்கு, 90. [டி இடித்தல், 98].
 பாக்கைப்பஞ்சுவாசத்தினோடுக்கூட
 பாக்கதச் சிதைவு, 24, 120.
 பாக்கர் - பாக்கு, 89.
 பாக்குநீர், 20.

பாகுபாடு - பகுப்பு, 15.
 பாங்கர் - இருபாலார்க்கும்பாங்காய்
 பாங்காய்பிடி, 75. [ஞர், 70, 74].
 பாங்காயினர், 66.
 பாசறை, 139.
 பாஞ்ச்சன்னிய ஒலிக்கு இடியொலி,
 பாட்டியார், 75. [8].
 பாட்டும் இசையும் மனத்தை நெகிழ்
 பாடல், 128. [வித்தல், 77].
 பாடவிந்த முநீர், 28.
 பாடற்பயம் - பாடலின்பம், 89.
 பாடி - பாசாட்டி, 54.
 பாடினி, 128.
 பாடு - ஓசை, 23.
 பாடுவலந்திரிப்பன், 139.
 பாடுவார், 50.
 பாடுவார் பாடும்மகை, 16.
 பாண் - பாணசாதி, 53.
 பரண்சாதி, 53.
 பாண்டி - எருது, 147; எருது முன்
 டவையம்; ஆகுபெயர், 73.
 பாண்டியன், 122.
 பாண்டியன் அரண்மனை, 174. [122].
 பாண்டியன் சகைடையநீர்வரவுக்கு
 பாண்டியன் எல்கிழை - மின்னலு
 க்கு, 161. [இதற்கு, 52].
 பாண்டியன்சேனை வாய்ப்பெருக்
 பாண்டியன் தேவிமார் முதலியவர்க
 ளோடு பரங்குள்வரைச் சூழ்தலுக்
 குச் சந்திரன் தாரவககலோடு
 மேருவைச் சூழ்தல், 138.
 பாண்டியன் பாசறைச் சிறப்பு, 139.
 பாண்டியன் வண்மை மேகம்பொழி
 பாண்டில் - தாளம், 119. [தற்கு, 161].
 பாணர், 54, 171.
 பாணன், 99, 133, 152, 154.
 பாணன் கூற்று, 83.
 பாணனுக்குத் தலைவன்பரத்தைமை
 யைத் தலைவிகுறல், 134.
 பாணி - ஒருவகைத்தாளம், 81, 158;
 காலதாரமதஞ்செய், 58, 150; பா
 ணித்தாராததையுடையபாட்டு, 60.
 பாணிச்சீர்-பாணியாகிய தாளம், 62.
 பாணித்தாளத்தை யுடைய பாட்டு,
 பாணிமுழவின், 154. [61].
 பாணியாகிய தாளம், 62.

பானியென்னுள் தாளம், 81.
பாதிரி, 102.
பாப்புத்தோல், 155. [க்கு, 155.
பாப்புத்தோலின்வார் பிலிப்போழு
பாப்புப்பகை - கருடன், 108.
பாம்பு, 12; இராகு, 85.
பாய்க்குநர் - பாயந்துசெலுத்து
பாய்தல் - பரத்தல், 31. [வோர், 93.
பாய்த்தல், 68.
பாய்பு - பாயந்து, 129.
பாயல், 38, 57.
பாயிருந் பனிக்கடல் - பரந்தகரிய
குளிர்த்தெய்யுடைய கடல், 31.
பார் - பாதை, 31.
டார்ப்பார், 171.
பார்ப்பாராணை, 58.
பார்ப்பார் - ஈசன், 34.
பார்ப்பு - பாம்பின் குட்டி, 143.
பாராட்ட, 43.
பாலைக் கோவை, 163.
பாலைப்பன், 128.
பாலையங்குரல், 128.
பாலையாழ், 11, 22, 30, 38, 48, 54,
64, 71, 83, 95, 104.
பாலையிசை, 94.
பாலையேழு, 54.
பாவ சனம், 82.
பாவை, 50.
பாழ் - புருடர், 20.
பாழ்பட, 5.
பாலை, 51.
பாற்கடல், 107.
பாதை, 31.
பாதைப்பரப்பு அணைக்கு, 102.
பான்மை - விதி, 66.
பிங்கலம், 84, 94, 120.
பிசுர் - ஊற்றூர், 46.
பிடி, 41, 73, 98, 99.
பிடியூர்தல் குதிலையூர்தல் பாத
தையர்க்கெய்யியன், 74.
பிடியைக்கண்டு களிமாமாலுதல், 75.
பிடியைமகளிர் ஊர்தல், 75, 98.
பிண்டி - அசோகு, 91, 165. [கல், 91.
பிண்டித்தனிரைமகளிர் காதிற்செரு
பிண்டிமலரைமகளிர்காதிற்செருகல்,
பிணக்குவார், 68. [102.

பிணர் - சூரகேசர, 88.
பிணிகொளையாழ், 171.
பிணித்தல் - தொடுத்தல், 97.
பிணிபட, 24.
பிணியன்மலர், 97.
பிணிமுகம் - மயிற்சொடி, 62; முரு
கற்குரியயானை, 31, 130, 131.
பிணிமுகமுந் து அமருழக்கியது, 31.
பிணை - மரக்கூட்டம், 76.
பிணைத்தல், 9.
பிணையல் - பிணைத்தமாலு, 9.
பிணையிலி, 150.
பித்தாமத்தர், 54.
பித்தை - ஆன்மயிர், 172.
பிதிர்ந்து, 31.
பிரத்தியுந்நன், 21.
பிரமம் - பிரமவிணை, 140.
பிரமர் பதிலுமர், 13.
பிரமவிணை, 140.
பிரமன், 22. [தது, 65.
பிரமன் கங்கையையுட் சூழிக்கு அளித்
பிரமோகவினோகம், 167.
பிரம்கலாதன் - பிரகலாதன், 24.
பிழையினை - பிழையையுடையாய்,
பிளந்து, 9. [100.
பிளிறுதல், 56, 73. [மாதம், 90.
பிற்றூன் - திருவாதிரை: மார்கழி
பித்பக்கம் - தேய்ப்பிடை, 86.
பிதக்க, 157.
பிதங்கல் - பிதங்குல், 141, 158.
பிதந்துவைத்தும் - பிதந்தும், 20.
பிதந்தை - பிதப்பிடம், 87.
பிதப்பித்தோர், 20.
பிதப்பித்தோரிலை - பிதப்பித்தோரில்
பிதவாப்பிதப்பிலை, 19. [லாய், 19.
பிதவாப்பிதப்பிடைய, 20.
பிதவியை, 33.
பிதவினை, 119.
பிதழந்து - பிதகைத்து, 141.
பிதழ, 23.
பிதன், 8.
பிதை, 18.
பிதையேறுதலையிர், 170.
பிதப்பின், 162.
பிடு, 6. [யன் உலமை, 105.
பிதாம்பரத்திற்கும் முடிக்கும் சூரி

பீலிப்போழ் புணையுடையல், 155.
 பீலிப்போழக்குப் பாப்புத்தோலின்
 வார், 155.
 புகீகற்று - புகைத்தன்மைத்து, 52.
 புகர் - குத்தம், 4.
 புகர்முகம் - யானை, 41.
 புகர்வரிவண்டினம், 163.
 புகர்வாளவை, 1:0.
 புகரிணர் - புகரொழுங்கு, 120.
 புகல் - விருப்பம், 137.
 புகழ், 115, 166. [டையாய், 4.
 புகழ்நிழலவை - புகழாகியநிழலையு
 புகழ்பூத்தகடம்பு, 137.
 புகழ்பூத்தல், 175.
 புகழ்வரம்பிகந்தோய், 37.
 புகழவை - புகழையுடையாய், 5, 108.
 புகழால்திசையெங்கும்பார்த்தகுன்று,
 129.
 புகழந்து - விருப்பங்கொண்டும், 137.
 புகாஅ, 168.
 புகுதல் - மேற்கொள்ளல், 73.
 புகை - அகிற்புகை, 127; புகைக்கப்
 படும் பொருள், 40, 62, 161.
 புகைக்கு வெண்மழை, 113.
 புகைகெழுசாந்தம், 97.
 புகைசுற்றியதார், 67.
 புகைத்தெஞ்சு, 24.
 புகையார், 167.
 புகைவகை, 148.
 புகைவம் - ஏறு, 55, 164.
 புகைமுதலிய மேகங்கள், 15.
 புகொடி, 130.
 புகட்டம் - நீராடற்குரிய புடைவை,
 புடை - பக்கம், 21. [97.
 புடைகூட்டி, 169.
 புடைவை, 97.
 புண்ணிய சனம், 32.
 புண்ணியநதியில்நீராடுவோர் பொன்
 முதலியவற்றைச் செய்வித்த மீன்
 முதலியவற்றை அறிந்த செலவின
 புண்ணிய வணிகர், 166. [தல், 126.
 புண்மிசைக்கொடியோன் - திரு
 புணர்ப்ப, 84. [மால், 55.
 புணர்மார் - புணர்த்தற்கு, 89.
 புணர்வனை, 98.
 புணர்வித்தல், 154.

புணை - திமிர், 78; தெப்பம், 45, 46,
 புணைமார்பினை, 46. [92.
 புதற்பூ, 154.
 புதுநாற்றம், 50.
 புதுப்புனை, 52.
 புதைஇ, 52. [உரியது, 7.
 புதையிருளுங்குண்டி படைதலர்க்கு
 புந்தி - புதல், 84.
 புரகைக்கயிற்று, 139. [ள், 20, 21.
 புரணப்பொருள் - தோள் உள்பொரு
 புரத்தல் - தாங்குதல், 25.
 புரத்தரன், 33.
 புரவிப்புடைப்போலோர், 169.
 புரளிய, 171.
 புரி - விருப்பம், 137.
 புரிந்த - மிக்க, 52.
 புரிநரம்பு, 54.
 புரிதூல் - பூணூல், 90.
 புரிமாண் புரவி, 137.
 புரியுதுநரம்பு - புரிதலுற்ற நரம்பு,
 புரிவனையினவை, 4. [136.
 புரிவான், 72.
 புரிவுண்டபால், 167.
 புரிஇ - விரும்பி, 121.
 புருடன், 20, 21.
 புருவம் - முன்பு, 22.
 புரை - உயர்ச்சி, 17. [மலை, 85.
 புரைகெழுசையம் - உயர்த்தலையு
 புரைபடல் - வருந்துதல், 8.
 புரைய - ஒப்ப, 11.
 புரையறுகுழவி, 178.
 புரையின்றி - பெருமையின்றி, 151.
 புரையும் - ஒக்கும், 8.
 புரையோய் - பெரியோய், 151.
 புரைவது - பொருந்துவது, 43.
 புரோடாசம், 35.
 புல்லிய - பிரிவில்லாத, 116.
 புல்லிலை வஞ்சி, 96.
 புலக்கோல், 174.
 புலத்தல், 48, 66.
 புலத்தோடளவியபுகழ், 166.
 புலந்து, 101.
 புலந்து கூதல், 44.
 புலப்பட - விளங்க, 44.
 புலப்பார்கள், 47.
 புலம் - அறிவு, 39; வேதம் 4, 42.

- புலம்புரி யாதணர், 42.
 புலபாண்ட டுதி, 138.
 புலந்தா, 90.
 புலர்த்தியோய், 16.
 புலர்ந்த சாந்து, 24.
 புலர்விடியல், 84.
 புலராமை, 125.
 புலரி - விடியற்காலம், 44.
 புலவ, 22.
 புலவர், 39, 82, 174.
 புலவரைய நியாதபுகழ், 115, 137.
 புலவி, 124, 153. [வேதம், 4.
 புலர் - பொற், 106; வர்புலம், 49.
 புலனைந்து, 21.
 புலிக்கு லேங்கைமலர், 112.
 புலிப்பொய்ம்மைபை மெய்வேங்கை
 யென்றுபிடி வெறுத்தல், 75.
 புலிபுலி பெய்தல், 112.
 புலிபோழ்த யாழை, 146.
 புலிமுகமாடத்து லேங்கை, 75.
 புல்வத்தாமரை, 119.
 புல்வமெப்பது பாகத்தச்சிதைவு, 120.
 புழுக்குநெய்த்துருத்தி, 41.
 புழுதி, 107.
 புழை - துளை, 56.
 புள் - மதுபானம், 124.
 புள்ளியிலுள் - புள்ளியளவாகிப் பல்லம்,
 புள்ளியன்மா, 73. [8.
 புள்ளின் கொடியவை, 4.
 புள்ளினை - புள்ளையுடையாப், 14.
 புள்ளுப்பொறிபுனைகொடி, 105.
 புள்ளோர்புரவி, 88.
 புள்ளொடுபெயரியபொருப்பு, 155.
 புறச்சேரி, 42.
 புறத்திரட்டு, 174.
 புறநானூறு, 14, 25, 29, 31, 79,
 96, 105, 109, 112, 115, 121,
 129 - 31, 135 - 8, 148, 166.
 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, 26,
 36, 39, 66, 81, 148, 166, 166.
 புள்ளம்புலரி, 44.
 புள்ளுகம், 85.
 புனல் - குளிர்ச்சி, 117. [தல, 78.
 புனல்பொருதல் - புனலொடு பொரு
 புனல் போர்க்களமாதல, 41.
 புனல்விழவு, 103.
 புனலணியின்மம், 52.
 புனலாட்டணியையுடையமெய், 52.
 புனலாட்டு, 124.
 புனலிற்செல்லமரம், 45.
 புனை - கூ, 97, 115.
 புனை புனை - புனைந்த தெப்பம், 45.
 பு - நயம், 40, 113.
 பூசல் - தூசிப்படை, 72.
 பூசுதல், 171, 172.
 பூசுவ, 166.
 பூசுச - பூனை, 141.
 பூஞ்சினை, 163. [106.
 பூன் - கழுத்திற் பூண்டது, 27, 34,
 பூண்டதை - பூண்டது; தார், 155.
 பூண்ட, 166.
 பூணணி, 8.
 பூணமரம், 18.
 பூணுக்கு வானவர, 8.
 பூத்த - து - பொலிந்தது, 123.
 பூத்தொழில், 103.
 பூதங்கள் ஐந்து, 12, 21.
 பூதங்களின் குணங்கள், 106.
 பூத - ருச்சனைப்பூ, 123.
 பூந்தடம், 90.
 பூந்தாரா - முருகர், 43.
 பூந்துகில் - பிதாம்பரம், 105; பூத்
 தொழில்களையுடையதுகில், 127,
 பூநீர் - அரக்குநீர், 122-4, 158. [162.
 பூதுதல - புகரப்பட்டதுதல், 146.
 பூவறித்தல், 94.
 பூப்பறிவித்தல், 66.
 பூப்பாலவெண்டுகில் - பூத்தொழிலை
 ததன்பாலுடைபவ்வள்ளியதுகில்,
 பூப்பு, 124. [78.
 பூபரங்கர், 143.
 பூமுடிநாகர், 167.
 பூரத்த - நிலத்த, 101.
 பூரியமாக்கள் - கீழமாக்கள், 43
 பூருவமீமாஞ்சை, 10.
 பூவன் - பிரமன், 4.
 பூவினுட்பிறழ்தோன் - பிரமன், 174.
 பூதுமவண்டு, 93.
 பூவை - காயாமரம், 25, 108.
 பூவைமலர்மேனி, 2.
 பெட்டகனூர், 30.
 பெட்டகனூர், 22, 30.

பெட்டி, 115.

பெடையள்ளம், 98. -

பெண்சாதி, 149.

பெண்மைப்பொதுமை, 150.

பெய்யுமேகத்திற்கு உடைகுளம், 49.

பெயர் - புலம், 113; பெயரையுடைய
வடிவம், 16.

பெயர்த்தத்து - ஒழியு மாற்ற, 76.

பெயர்த்து - மாற்றி, 133.

பெயர்ப்பவை, 160.

பெயரிய, 7.

பெயரெச்சம், 6, 107.

பெயரெச்சம் செயப்படுபொருட் பெ
யர் கொள்ளல், 6.

பெயரொப்புமைபற்றியவினையுடைய,
பெயல், 111, 169. [32.

பெரியதிருமொழி, 117.

பெரியாழ்வார் திருமொழி, 117, 120.

பெருங்கதை, 41, 73, 141.

பெருங்கலிஞரால், 118.

பெருங்குறிஞ்சி, 143.

பெருந்தகைமீள், 123.

பெரும்பகைகள், 50. [145, 153, 174.

பெரும்பாணத்துப்படை, 28, 113.

பெரும்பூசல் - (அசிப்போர்), 74.

பெரும்பெயர் - பெருந் புகழ் 36, 121.

பெருவழி, 62.

பெருவாரி - ஆகாயக்கை, 65.

பெருவிதல், 22.

பெற்றார், 170.

பெற்றாற்பிழையாதபெண்டிர் - கற்
புடைமகளிர், 170.

பெற்றேம் - அறிந்தேம், 61.

பேள - அச்சம், 33.

பேளீர் - அச்சத்தைத்தரும் நீர், 54.

பேண - வழிபட, 64.

பேணல் - உவமச் சொல், 53.

பேணுது - அறியாது, 53.

பேணி - மடுத்தது, 119, 147.

பேணிய - ஒத்தன, 53.

பேணுதல், 7.

பேதிலம் - வருத்தமுதல், 53, 133.

பேதைப் பருவத்தான், 141.

பேதைமடநோக்கம், 68.

பேதையர் வினையாட்டு, 80.

பேர்மகிழ் - மிக்கமகிழ்ச்சி, 53.

பேணி-கிம்புரி, 74, 108. [168, 173.

பேராசிரியர், 1, 2, 4, 5, 106, 165,

பேரெண் - பரிபாட்டிற்றுப்பினுள்
ஒன்று, 3 - 5. [34.

பைங்கண் - கோபத்தாற்பசியகண்,

பைந்தண்மாதல் - பசிய உடம்பினை
யுடைய அகிருத்தனே, 21.

பைதல் - குளிர், 90.

பொகுட்டு - குமிழி, 86, 174.

பொகுட்டித் தாமரை, 22.

பொங்குதல் - இளர்தல், 113.

பொசிதல் - வார்தல், 103.

பொதியின்மூனியன் - அகத்திய
னென்னுமின், 85.

பொதிர்த்த - பொங்கின, 157.

பொதுநிறம், 50.

பொதுவகை, 115. [150.

பொதுவி - பொதுவாயிருப்பவனே,
பொய்கை, 61.

பொய்ச்சுள, 101. [வருத்துதல், 60.

பொய்ச்சுளப் புகன்றோரைத் தெய்வம்

பொய்தல் - சித்தல், 148; வினையா

பொய்தன்மகளிர், 150. [ட்டு, 150.

பொய்யாடல் - காமக்குறிப்பில்லா
வினையாட்டு, 91.

பொருகனம் வையைத்துறைக்கு, 88.

பொருட்டு - பொருளையுடையது, 8.

பொருட் பெயர், 6.

பொருண்மை, 16.

பொருந்துங்கூற்று, 14.

பொருதல், 171.

பொருதை - ஆள்பொருந்தஆறு,

பொருப்பன், 161. [96.

பொருள் - துகரப்படுபொருள், 38.

பொருளியல்பு, 66.

பொருளிலக்கணத்தையுடையதமிழ்,

பொருளோன, 166. [67.

பொலங்கலம், 90.

பொலங்கொடியவை, 120.

பொலங்கோதை - பொன்னரிமாலை,

பொலந்தார், 112. [89.

பொலம் - பொன், 7, 83.

பொலம்படை - யானைக்கருவி, 88.

பொலம்பனைக்கொடியோன் - பலதே
வன், 7.

பொலம்புரிசைக் கூடல், 170.

பொலம்புரியாடை - பீதாம்பரத்தை
பொலம்புனை, 108. [புடையாய், 22.
பொலம்புனையவிரிழை - பொன்
பொலம்புண், 106. [னணி, 122.
பொலிபு - பொலிந்து, 107.
பொழிலாணை, 58.
பொழிற்பாயல், 57.
பொற்பு - அழகுபெற, 67.
பொற்பு, 97.
பெற்றோரான், 107.
பொறி - புகர், 8; மூட்டுவாய், 89,
பொறித்தல் - எழுதல், 105. [106.
பொறிப்பீலி, 36.
பொறை, 39.
பொறைக்கு நிலம், 9.
பொன், 38. [புடைய காமனை, 21.
பொன்கப்பச்சைசிவந்த உடம்பினை
பொன் திருமால்மறுவுக்கு, 28.
பொன்புனையுடுக்கையோன், 117.
பொன்மணியருவி, 105. [112.
பொன்மரலை கொன்றைப்பூவிற்று,
பொன்மீன் முதலானவை, 40, 126.
பொன்னங்கொம்பு, 52.
பொன்னடர், 97.
பொன்னணி, 122.
பொன்னணிகேமி - சக்கரப்படை,
பொன்னரிமாலை, 89. [4.
பொன்னாண், 52.
பொன்னாற்செய்தசங்குநண்டு இறவு
வானைகோ ஆற்றில்விடுதல், 79.
பொன்னிறேன்றிய புனைமறு, 28.
பொன்னுடுக்கை, 7.
பொன்னுடை, 4.
போக்கமை தேர், 137.
போத்தி - கட்டி, 52.
போகம், 38, 126.
போத்தந்து - போந்து, 124.
போர், 36, 132 ; - நெற்போர், 161 ;
வீரம்; ஆகுபெயர், 138.
போர்க்கண் - போர்க்களம், 41.
போர்க்குநர், 78.
போர்தோற்றுக்கட்டுண்டார்கை, 135.
போரணி - யுத்தத்திற்குரிய அலங்
காரம், 41. [கொண்டது, 103.
போரேற்றன்று - மாறுபாட்டினைக்
போற்புனையடையல், 155.

போற்றாய் - ஆறிந்திலை, 151.
போற்றார் - பகைவர், 27.
போத்தி, 124.
போத்துநர் - கேளிர், 27, 28. [159.
போன்ம் - போலும், 76, 77, 82, 122,
போன்ம் போன்ம், 80.
போன்மென் - போலுமென்று, 122.
பௌராணிகர், 35.
பௌவம் - கடல், 49.
மக - குரக்குக்குட்டி, 118.
மகரகுண்டலம், 175.
மகரமறிகடல், 168.
மகரவலயம் - தலைக்கோலம், 78.
மகளிர்கண்ணிற்கு நறவம்பூ, 53, 60.
மகளிர் கணவன் இல்லத்துக்குத் த
னியேசெல்லுதல் இளவரவு, 87.
மகளிர் காதில் தளிர்செருகல், 91.
மகளிர்கோதையைமைத்தர்புனைதல்,
148. [வேளைப் பரவுதல், 113.
மகளிர் தம்கேளிர்வருதற்கு முருக
மகளிர் தமது அழகாம் பிறமகளிரை
வெல்லுதல், 113. [செருகல், 91.
மகளிர் தமது செவியிற் குவளையைச்
மகளிர் தேரை மகளிர் ஓட்டுதல், 88.
மகளிர் தோள்களுக்கு வேய், 111.
மகளிர் பிடியை பூர்த்தல், 75, 98.
மகளிர் பிண்டத்தனிரைக் காதிற்
செருகல், 91. [கல், 102.
மகளிர் பிண்டமலரைக் காதிற்செரு
மகளிர் வள்ளத்துறவை உண்ணுதற்
குத் தெய்வமகள் மதியின் அமிழ்
தையுண்ணுதல், 78.
மகளிர் - மகளிருடையார், 98.
மகளிருமைத்தரும் துனிதிர்த்தும்
முற்பேச நானுதல், 77.
மகன் நில பூவிற்றிரிதல், 57.
மகன் திற்புணர்ச்சி, 57.
மகாஅன் - மகனோ, 58.
மகிழ்பு, 171.
மகிழ்மிகுதேன்கோதையார், 129.
மகிழம் - மகிழ்மாரம், 165.
மகுளி - தாளம், 99. [குளியன், 105.
மங்குல்ஞாயிறு - இருளைக்கெடுக்குஞ்
மங்குன்மழை, 134.
மஞ்சனம், 172. [157.
மஞ்ஞை - மயில், 37, 128, 130, 132,

மட்டு - தேன், 98.
 மடக்கல் - ஒடுக்கம், 3; யமனுக்கு
 ஏவல் செய்யுங் கூற்றம், 13.
 மடநடைப்பாட்டியர், 75.
 மடநோக்கம், 68.
 மடம் - மென்மை, 98.
 மடமா - மெல்லிய நடையை யுடைய
 மடமைத்து, 142. [குதிரை, 98.
 மடல், 9, 108-
 மடங்கும்புரி, 108.
 மடி - வயிறு, 26, 27.
 மடுப்ப - உண்ண, 78.
 மடை, 46, 90.
 மடையர், 63, 167.
 மண் - மண்ணுலகு, 5.
 மண்கணைமுழவு, 163.
 மண்டி - மிக்கு, 43.
 மண்டிலம், 105, 156.
 மண்ணாந்திசைக்குமுழவு, 173.
 மண்ணாம்பணி - மண்ணுதலுற்ற நீல
 மணி, 79.
 மண்ணிய - மூழ்கியெடுத்த, 8.
 மண்ணுவ, 166.
 மண்ணுறுமணி, 4.
 மண்துயின்ற கங்கு, 146.
 மணமுரசு, 161.
 மணல் அளறுபட்டது, 103.
 மணலிலெழுதிய பாவை, 50.
 மண் - கலியாணம், 8.
 மன்னயர்பு - மன்னயர்தலால், 8.
 மணி - நீலமணி, 4, 37, 62, 79, 108,
 119; மணியாந்தன்மை, 19; மா
 ணிக்கம், 159.
 மணிதிகழருபு - நீலநிறம்போல விள
 மணிநா, 61. [ந்காநின்ற நிறம், 4, 12.
 மணிநிறங்கொண்டமலை, 165.
 மணிநிரமுரசு, 57.
 மணிகீர், 103.
 மணிப்பொறி மஞ்சை, 132.
 மணிபுரைமலை, 168.
 மணிமடங்கும்புரி, 108.
 மணிமடம்போணி, 108.
 மணிமயிற்சொழில், 167.
 மணிமருடேன் - மாணிக்கத்தையொக்
 கச் சிவந்ததேன், 159.
 மணிமருள் மயில், 119.

மணிமிடம்மண்ணல், 65.
 மணிமுரசு - மணிநிரமுரசு, 57.
 மணிமேகலை, 115, 128, 136, 141.
 மணியணிவேசரி, 162.
 மணியும் மூநீரும் சூன்மேகமும்
 திருமாவின் மேனிக்கு, 23.
 மணியெழின்மேனி, 170.
 மணிவரை - நீலவரை, 105, 169. [122.
 மத்தகரித்திலம் - தலைக்கோலமுத்து,
 மத்தரி - ஒருவகைவாத்தியம், 99.
 மத்திகை, 150.
 மதகு, 171.
 மதநனிவாரணம், 56.
 மதம் - கத்தரி, 79; கொள்கை, 20;
 பெருமிதம், 132; வலி, 24, 27.
 மதர்நடுக்கி, 77.
 மதவலி, 17.
 மதானி, 8.
 மதி - வரிசை, 81, 139.
 மதி அமரர்க்கு உணவாதல், 87.
 மதிக்கதிர் தூநரைக்கு, 167.
 மதி சீழும் நான்மீன் மேலும் நிற்
 மதிசெத்து, 76. [மல், 84.
 மதிமறு, 8.
 மதியம், 5.
 மதியை உணவாகவுடைய அமரர், 18.
 மதியையுண் அரமகள், 78.
 மதிலில்நின்றும் அகழில்வீழும்சுருங்
 கைநீர்வீழ்ச்சிக்குத் துதிக்கைநீர்
 மதிவிற்குருங்கை, 147. [வீழ்ச்சி, 154.
 மது, 89.
 மதுகைமதம், 132.
 மதுபானம், 124.
 மதுரை, 43, 88, 174, 175.
 மதுரைக்காஞ்சி, 43, 87, 94, 109,
 128, 129, 146, 161, 168, 175.
 மதுரைமதில், 96. [ணர்தல், 175.
 மதுரையார் மறையொலியால் துயிலு
 மந்தாமலை, 168.
 மந்தி, 118.
 மந்திரங்கள், 10.
 மயக்கம், 23.
 மயக்கி, 72.
 மயங்கிய - ஏறுண்ட, 57.
 மயங்குதல் - நெருங்குதல், 118.
 மயரறுக்குங்காமக்கடவுள் - மயரை

அறுப்பதொருவழிபடுதெய்வம்,
மயிர்க்கந்தை, 79. [118.
மயிர் நீலமணியை ஒத்தல், 79.
மயில், 39, 62, 68, 111, 119, 128.
மயிலிளஞரல் கூடிப்பிரிந்தவரை நீட
ன் மின்வாருமென் றசொற்போறல்,
111. [தி, 157.
மயிலின் விரித்தசிறைக்குச்சாந்தாற்
மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 31, 32,
35, 36.
மயிலேநாதர், 76. [ருதல், 59.
மயிலையும் வேனிழலையும் நோக்கிச் சூ
மயிற்கொடி - வள்ளிநாயகி, 137.
மயிற்கொடிப்பிணிமுகஜூர்தி, 130.
மயிற்சூட்டிற்கு வாகைப்பூ, 111.
மயிற்பொறிக்கு(நீல)மணியுயமை,
மயின்மேன்ஞாயிது, 134. [132.
மரகதம் குவளைத்தன் டிற்கு, 92.
மரங்கள், 96.
மரப - மரபினோய், 22.
மரபினின்புகழ், 114.
மரபு - இயல்பு, 18.
மரம்சொரியும்மலருக்குவானவில்
சொரியும்களை, 135.
மரவிசேடம், 96.
மரன், 37.
மராம் - வெண்கடம்பு, 116.
மராமலர்த்தார், 116.
மருங்கத - கிளையற, 32, 112.
மருங்கின்று - இடத்தவாயின, 106.
மருத்தில் திருமாலது வருதலும்
ஒடுக்கமும் உளவாதல், 25.
மருத்து - காற்று, 25.
மருத்துவரின் பிறப்பு வரலாறு, 13.
மருத்துவனல்லச் சதனார், 48, 64,
மருதப்பண், 94. [71, 83, 121, 145.
மருதம், 62.
மருதம்பாடும்பாணர், 171.
மருந்தாகுந்திரீர், 165.
மருந்து, 105.
மருந்துரையிருவர் - மருத்துவர், 55.
மருப்பு - கொம்பு, 8.
மருவினியர், 124.
மருள - வியக்க, 34.
மருளறு தோச்சி, 3.
மருஉழுடிபு, 59.

மல்ல, 22.
மல்லல் - செல்வம், 93.
மல்லாரகலம், 101.
மல்லிகாமாலை - மல்லிகைமாலை, 92.
மல்லிகை, 102.
மல்லிகைமாலையில் நெய்தன் மலரை
யும் வைத்துத் தொடுத்தல், 92.
மல்லிகையும் மெளவலும் வேறு
மலர் ஏற்றுதும், 60. [வேறு, 102.
மலர்த்துறை - மலர்மண்டபம், 86.
மலர்த்துதல் - அளவறுதல், 55.
மலர்த்த - மிக்க, 24.
மலர்த்தன்று - பரந்தது, 44.
மலர்ப்பூவை - பூவையது மலர், 108.
மலர்ப்பூவை கடல் இருள் கார் மணி
முதலியன திருமாலின்கரிய மே
மலர்மது, 127. [னிக்கு, 108.
மலர்வாயலிழந்தன் னார், 73.
மலரம்பினோன், 162.
மலருண்கண், 58.
மலரையடுத்த தளிர்க்கு அரவு, 142.
மலி - திரள், 74.
மலிதந்து - பெருகி, 126.
மலிதல் - மிகுதல், 111.
மலித்தன்று - மலித்தது, 103.
மலிற்கால் - பயிற் றகாற்று, 58.
மலிப்புனல் - வெள்ளம், 39.
மலிரும் - ஒழுகும், 46.
மலிவு - உவகை, 144. [135.
மலைக்கு அருவி முத்தனிடோல்வது,
மலைச்சிறப்பு, 140, 144, 160.
மலைச்சிறப்புக்கூறல், 132, 136.
மலைஞாநியஞாலம், 168.
மலை துரைக்கு, 51.
மலைபடுகடாம், 36, 82, 138.
மலைமுழுக்கு - மலைக்கண் எதிரொலி,
மலைய 39, 166. [62.
மலையருவி திருமாலின் தாருக்கு, 105.
மலைவளம் ஐந்து, 133.
மலைவில், 34.
மழபுலவர், 91.
மழலை, 68.
மழவு, 93.
மழக - மழுங்க, 40.
மழுபு, 171.
மழைத்துளிக்குக் கணை, 161.

மழைதாழ - மழைபெய்ய, 85.
 மழைபொங்கியனன், 113.
 மழையிருஞ்சூல், 23.
 மழையும் பனியும் பெய்த ஊழிகள்,
 மழைவளம், 165. [6.
 மள்ள - இளையனே, 17; வீர, 22.
 மற்று, 100.
 மறங்கெழு வள்ளிதமர் - கொடிச்சியர்,
 மறத்தினுள்மைந்துநீ, 19. [70.
 மறம், 107.
 மறல் - மறுத்தல், 152.
 மறலிய, 168.
 மறலுதல் - எதிர்தல், 149.
 மறலுவார், 69.
 மறவி - மறதி, 19.
 மறன், 3.
 மறாஅக்க - மறதொழிக, 126.
 மறி - வெள்ளாட்டுமறி, 36, 37.
 மறு, 3, 28, 90.
 மறுக்கத்துன்பம் - மறுக்கத்தைச்
 செய்யுந்துன்பம், 119.
 மறுக்கம், 120.
 மறுக, 78.
 மறுகு, 166.
 மறுகுபட - மறுக, 78.
 மறுத்த - ஒழிந்து, 41.
 மறுதலை, 56.
 மறுபிறப்பு இல்லெனுமடவோர், 38.
 மறுமார்பு - மறுவையணிந்த மார்
 பினையுடையோய், 3, 28.
 மறுமிடத்தண்ணல், 64.
 மறுமுறை - மறுபிறப்பு, 95, 173.
 மறுமையின்பம், 91.
 மறுவறுகற்பு, 35.
 மறை - உபநிடதம், 19; களவொழுக்க
 மறைப்பொருள், 2. [கம், 87.
 மறையாடுவார், 170.
 மறையிற்புணர்ந்தமைந்தர், 87.
 மறையொலியாலேமதுரையார் துயிலு
 மன், 137. [ணர்தல், 175.
 மன்குணம் - வீடுபெறுங்குணம், 37.
 மன்பது - உயிர்ப்பன்மை, 12, 119.
 மன்புண், 117.
 மன்பேராள, 17.
 மன்மகளிர் - தலைக்கோல்மகளிர், 54.
 மன்மல்கலந்தமணமுரசு, 57.

மன்ன - நிலையையுடையவனே, 21;
 மன்னும்நிலையையுடையாய், 3.
 மன்னும் - மிகவும், 58, 77.
 மன்னுயிர், 4.
 மனக்கோட்டை - துனி, 77. [28.
 மனக்கோள் - மனத்திற்கொண்டது,
 மனத்தைப் பாட்டும் இசையும் நெ
 றிழ்வித்தல், 77. [17, 21.
 மனம் - இந்நிரியங்கள் ஆறனுள்ளும்,
 மனமுதலிய அந்தக்கரணமூன்று, 21.
 மனவெழுச்சி, 8. [க்கு மாலை, 138.
 மனிதர்களுடைய தலைகளின் வரிசை
 மனைமரம் - இல்லம்; தேற்றமரம்,
 மா, வியங்கோளசை, 64. [85.
 மாஅமெய் - கரியஉடம்பு, 23.
 மாஅல், 3, 21, 141.
 மாக்கள் - கீழ்மக்கள், 43.
 மாகவிசம்பு, 4.
 மாசில் பனுவற்புலவர், 39.
 மாசிலோன், 64.
 மாசு - குந்தம், 23, 39.
 மாடக்கூடல், 164, 175.
 மாடம், 82.
 மாடமறுகு, 148.
 மாணலம், 67.
 மாணிக்கம் கள்ளின்றித்திற்கு, 159.
 மாணெச்சில் - புரோடாசம், 5.
 மா தடிந்திட்டோய், 157.
 மா தடித்தவேலோய், 133.
 மாதர், 50.
 மாதவர், 35, 37.
 மாதிரம் - திசை, 34.
 மாதோ, அசை, 20. [மென்னடை, 74.
 மாந்தர் மென்னடைக்கு இயத்தின்
 மாந்தீந்தவர், 72.
 மாந்தீர், 117.
 மாநிலமியலா - மாநிலம்தோன்றாத
 மாமரம், 49. [22.
 மாமுதல், 32, 70, 155.
 மாமுதல்தடிந்து, 155.
 மாமுள், 98.
 மாமெய் - கரியமேனி, 28.
 மாய - கருநிறமுடையாய், 17.
 மாயக்களவு, 152.
 மாயப்பொய், 149.
 மாயம் - பொய், 19.

- மாயா, 22, 67.
 மாயிதழ், 91.
 மாயிரு, 90.
 மாயுடை - கரியுடை, 1.
 மாயோய், 12.
 மாயோன் - கரியோன், 118, 174.
 மாயோனும் முன்னோனும், 116.
 மார்க்கம் - கதி, 69.
 மார்கழிமாதம், 90.
 மாற்பளித்தல், 68.
 மாற்பிற்றூர் - மாற்பிலணித்தமாலே, மாற்பின்வடம், 101. [44.
 மாற்பு - தடம், 2, 115; நெஞ்சு, 24, மாற்பைத்தொழுதல், 106. [101.
 மாற்பவம் - மாற்பு, 63.
 மாரனெப்பார், 63.
 மாரி, 25.
 மால், 105.
 மால்கடல் - மயங்குகடல், 57.
 மாலிருங்குன்றம், 115, [81, 98, 146.
 மாலே - இயல்பு, ஒழுங்கு, பாசம், 37, மாலேக்கண்மாலிருள், 81.
 மாலேக்காலமழை, 72.
 மாலேக்குமாலே - மாலேதோறும், 58.
 மாலேச்சுனை - ஒழுங்குபட்டசுனை, 56.
 மாலேச்செல்வ - வனமாலேயையணிந்தசெல்வனோ, 22.
 மாலேயணியவிலைதருதல், 152.
 மாலேயைச்சுழற்றியெறிதல், 88.
 மாலேவகைகள், 143.
 மாவேனில், 65.
 மாற்றல் - நீக்கல், 97.
 மாற்றலர் - பகைவர், 3.
 மாற்றாள், 148, 151.
 மாற்றாளமகள், 149.
 மாற்று - மாற்றுதல், 27.
 மாற்றோர் - பகைவர், 27.
 மாறட்டதானே, 52.
 மாறன், 172.
 மாறனலங்காரவுரையாசிரியர், 80.
 மாறியணிதல், 148.
 மாறுகொள்வது, 137. [தல், 47.
 மாறுதல் - கழித்தல், 43; மாறுபடு மாறுந்தொழில் - மீளுந்தொழில், மாறுமாறதிர்த்தல், 56, 57. [81,
 மாறுமழக்கல் - மாறுபட்டுமழக்கல், 81.
 மாறெழுந்து - மாறையெழுந்து, 91.
 மான் - புத்தித்தத்துவம், 21.
 மான்மதச்சார்து - கத்தாரிக்குழம்பு, மான்மருகன், 141. [125.
 மான்மதி - வன்னிராயகி, 65.
 மான்மலை, 102.
 மிகாது, 168.
 மிகைமிகை, 98,
 மிச்சில், 172.
 மிகை, 125.
 மிஞிறு, 56.
 மிடற்றுப்பாடல், 54.
 மிடறு, 86.
 மிடைந்தபோர், 68.
 மிதவை - தெப்பம், 41.
 மிதுனவீதி, 84.
 மிளிர்மின், 166.
 மின் இடந்து இருள்போழ்தல், 134.
 மின் கண்பொருபு சுடர்தல், 134.
 மின்னலுக்குப் பாண்டியனது எஃ மின்னு, 159. [கின் ஒளி, 161.
 மீகான், 74.
 மீட்சி - மீளுமிடம், 142.
 மீண்டும், 6.
 மீநீர், 158.
 மீப்போர்வை - படாம், 11.
 மீமாஞ்சை, 10.
 மீளி, 123.
 மீனாகியமுத்து, 124.
 மீனாரம் - மீனாகியமுத்து, 124.
 முக்கட்பாரீப்பான் - ஈசன், 34.
 முக்குணங்கள், 107.
 முக்குணவேறுபாட்டால் திருமால் மும்மூர்த்திகளாவரென்பது, 107.
 முக்கைமுனிவ, 17.
 முகம்புகுதல், 12, 144.
 முகில், 146. [கு, 78
 முகில்குழிமதி உறைகழிவள்ளத்துக் முகில் காலையிற் கடல்படிந்து மாலே யிற்பெய்து மலையடைதல், 146.
 முகில்கு, 78. [கு, 142.
 முகிழ் - விரியாததளிர், 72; கொழு முகிழ்ப்பது - தோன்றலின் தது, 108.
 முகிழ்மயங்குதல் - முகிழ்நெருங்கு முகை, 63, 112. [தல், 118.

- முகைப்பருவத்தர், 73.
 முகைமுல்லை - முல்லையதுமுகை, 60.
 முச்சிய - சூட்டினவாகிய, 111, 122.
 முசுக்களுக்குக்கரும்பளித்தல், 140.
 முஞ்சமென்னும்தலையணி, 122.
 முட்கோல் - குதிரையோட்டிம்தா
 முடி, 105. [அ, 98.
 முடிகள், 8. ~
 முடிந்தது - தோன்றியது, 108.
 முடிப்பது - தோன்றுகின்றது, 108.
 முடிபொருளன்று - முடிவுபோவ
 தன்று, 153.
 முடிமேலன் - கண்ணிகள், 27.
 முடியாதுகர்ச்சி, 57.
 முடிவது - தோன்றுவது, 108.
 முடுகியல் - பரிபாட்டுறுப்பினுள்
 முத்தரி, 156. [ஒன்று, 153.
 முத்தி, 35.
 முத்து, 40, 122.
 முத்துநீர் - பனிநீர், 72.
 முத்து பனிநீருக்குவமை, 73.
 முதல் - ஆகாயம், 19.
 முதல்வனை - முதல்வனாகவுள்ளாய்,
 முதற்புணர்ச்சி, 173. [18.
 முதற்பூதம், 6.
 முதன்முறை, 19. [திகாலம், 106.
 முதன்னமையின் இகந்தகாலம் - அநா
 முதிதை - மகிழ்ச்சி, 23.
 முதியை, 7.
 முதிர்பெண்டிர், 47.
 முதபார்ப்பனிமார், 90.
 முதமகளிர், 151.
 முதமை, 7.
 முதமொழி - வேதம், 17, 55, 108.
 முதமொழிமுதல்வ, 17.
 முந்து, 106.
 முந்துதல் விருப்பு, 148.
 முக்நீர் - கடல், 23, 168,
 முப்பத்துமூவர், 13, 55.
 முப்புரங்களைவென்றமை, 34.
 மும்மூர்த்திகள், 107.
 முயங்குதல் - அனைவித்தல், 76, 170.
 முரசுமதிர்ந்தல் இடிமுழக்கத்திற்கு,
 முரசு, 24, 49, 57, 161. [161.
 முரணிய - மாறுபட்ட, 24.
 முரல்வனை, 8.
 முரல்வு - முரற்சி, 57.
 முரல் - ஒலிக்க, 50.
 முரற்சி - ஒலித்தல், 57.
 முரதல் - (சங்கு) ஒலித்தல், 8.
 முருக்கு, 162.
 முருகவேள், 57, 129, 130, 139, 162.
 முருகவேள் அகிம்புகைகொள்ளல், 129.
 முருகவேள் தமிழாராய்ந்தது, 87. [55.
 முருகவேள் தாமரையில் அவதரித்தது,
 முருகவேள் தோளில் வாட்டமுமி
 னொருக்கம், 69. [145.
 முருகவேள் முகத்திற்குச் சூரியன்,
 முருகவேளின் உற்பத்தி, 35. [37.
 முருகவேளின் திருக்கையிலுள்ளவை,
 முருகவேளின் நிந்தத்திற்குச்சூரியனி
 தம், 33.
 முருகவேளின் பரங்குன்று, 43.
 முருகவேளின் புகழ்மிகுதி, 114.
 முருகவேளின் முதற்போர்க்குஇந்திர
 னுடைந்தது, 36.
 முருகவேளின் யானை, 56.
 முருகவேளுக்கு வாரணமுதலியன
 கொடுத்தோர், 36.
 முருகவேளுருவுக்குத் தீ, 145.
 முருகவேளைச்சூளின் அணங்கும்
 வேலும்வருத்துதல், 59.
 முல்லை, 118.
 முல்லைப்பாட்டு, 143, 152.
 முழுகுங்கின் தசங்கு, 8.
 முழுவிசை அருவியொலிக்கு, 128.
 முழவு - முழா, 50, 54, 99, 119,
 151, 158, 163, 167, 173.
 முழாக்கள், 50.
 முழுகிழல், 20.
 முழை - குகை, 56, 119.
 முழைகள் விளியையேலாமல் இசை
 யை ஏற்றல், 142.
 முள் - முட்கோல், 98.
 முளிய - வேவ, 34.
 முற்பக்கம் - வளர்ப்பிறை, 86.
 முற்பிறப்பில் தானஞ்செய்தோர்
 இப்பிறப்பில் போகம் நுகர்தல்,
 முறதம், 171. [125.
 முற்றக்காதல், 57.
 முற்றின்று, 170.
 முற்றடி - குழந்து, 146.

முற்றும்மை செய்யுள் விகாரத்தால்
தொகுதல், 23, 37.
முறிந்தபண்பு, 44.
முறுக்குநர் - முறுக்குவார், 78.
முறுகிள்வெயில், 85.
முறுவற்றலையளி, 144.
முறை - கம்பு, 118; மறுபிறப்பு, 173.
முறைபிறழக்கூறல், 13.
முறை மறந்தணிதல், 148.
முறைமை, 90.
முன்பனிப்பருவம், 90.
முன்பு - வலி, 162.
முன்முறை - முற்பிறப்பு, 95.
முன்மொழியின்மொழியாகத்தொக்க
இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை,
முன்றுறை - துறைமுன், 98, [22.
முன்னியது - கிளர்ந்துவருகின்றது,
96.
முன்னிலைக்கண்கொடைச்சொல் வரு
வமைதியாய் வருதல், 37.
முன்னிலைப்பெயர், 158.
முன்னிலையசை, 163.
முன்னிலையும் படர்க்கையும் மாறி
வருதல், 70.
முன்னேமாபு, 17.
முனித்துறை - சடங்கு, 90.
முனித்துறைமுதல்வியர்-முதுபார்
பணிமார், 90.
முனிமாபு - இறைமை, 137.
முனியற்பாலையல்லை, 153.
முனிவர், 16.
முனிவரெழுவார், 34.
முனை, 94.
முனைவர், 3.
முடிய - பூப்பெட்டி, மூடி, 73.
மூங்கிப்புனை, 158.
மூட்டி, 10.
மூட்டுவாய், 89.
மூதூர், 104.
மூரிபோதல், 150.
மூலப்பகுதி, 21, 106; - சாத்துவிகம்
இராசதம் தாமதமென்னும் குண
ங்கள் மூன்றும் தம்முள் ஒத்த
நிலைமையது, 107.
மூலம் - மூலப்பகுதி, 106.
மூவகை இராசி, 84.

மூவகையிலே இறைவன் அம்பாலெ
மூவகைவீதி, 84. [ய்துளரித்தது, 34.
மூவாமாபு, 11. [நையுடையாய், 32, 33.
மூவிரகயந்தலை - ஆறமென்றலையி
மூவேழலகம், 13, 20, 106.
மூழ்கி - அழுந்தி, 46.
மூழ்த்து - மொய்த்து, 73.
மூன்று - உருபு, 20; ஓசையும்
ஊறும் ஒளியும், 106; தி, 20.
மேய்க்கலவை, 50.
மெய்ச்சூள், 101.
மெய்யாப்பு - சட்டை, 169.
மெய்யுணர்வு, 11.
மெய்யுறுபுணர்ச்சி, 56.
மெய்வளம்பூத்தஇழை - மெய் அழகு
பூத்தற்குறுதுவாகியஇழை, 133.
மெல்லிய, 3.
மெலியத்தாக்கல், 140.
மெலியரல்லோர், 42.
மென்புலம், 49, 166.
மேளய் - மேலி, 120.
மேகக்குரல், 57.
மேகத்தின் இருபாலுமுள்ள இரு
சடர்கள் திருமாலின் சங்குசக்கர
மேகம், 23, 167. [த்திற்கு, 105.
மேகம்பொழித்தநீடு பாண்டியன்
வண்மை, 161.
மேகம் வானவிலே வளைத்தல், 135.
மேகமுழக்கத்துக்கு யானைமுழக்கம்,
56. [சுவல், 56.
மேகமுழக்கத்தைக்கேட்டுக்கோழி
மேகலை, 40, 51, 52, 72, 73, 162.
மேகலை துதிக்குள் அணிவது, 52.
மேகலைவகை, 73.
மேகலைவடங்களின் தூல், 40.
மேடவீதி, 84.
மேம்பட்ட, 2.
மேம்பாடுற்ற - மேம்பாட்டைநாடி
வந்துற்ற, 75.
மேரு, 24, 138. [தல், 127.
மேலோருநையுள்-தேவருலகத்துறை
மேவரு - அதிகரித்தற்கரிய, 55.
மேவல் - அதிகரித்தல், 55; சொல்
லல், 108; பொருந்துதல், 109.
மேழி, 1.
மேன்மலை - சையமலை, 96.

மைத்திரி - சித்தபரிகருமகாண்டனாள்
மைந்தர் - கணவர், 57. [ஒன்று, 23.
மைந்தர - மைந்தருடையன, 98.
மைந்தன், பாம்பின்குருளை, 142.
மைந்து - அறியாமை, 151; ஆசை,
41; வலி, 3, 19, 41, 109.
மைந்துறு - விரும்பி, 153, 161.
மைபடிசுருமிய, 115.
மைபடுசிலம்பு, 122.
மைபுரைபிடி, 76.
மையாகியகரியதூறு, 65.
மையாடல் - மையோலைபிடித்தல், 91.
மையிருதூறு - மையாகியகரியதூறு,
மையிருண்கண், 59, [65.
மையோடக்கோவனார், 54.
மையோலை, 91.
மொய் - இறுக்கம், 133. [99.
மொழிமொழி - மொழிகின்றமொழி,
மொழிவருவித்தல், 17, 43, 93, 101.
மோகி, 16.
மொவல், 102.
மசோதாக்காவியம், 120.
மயன்வேறு கூற்றம்வேறு, 13.
யாகுதுண்டத்தழல் சாந்தம்மித் கல
யாட்டுமதி, 36. [வெக்குழம்பிற்கு, 78.
யாணர், 87, 99, 157.
யாத், 159.
யாத்திரை, 138.
யாப்பருங்கலக்காரிகை, 120.
யாப்பருங்கலவிருத்தி, 26, 52, 116,
யாமலீழ்வார், 93. [120.
யாமத்தன்மை - யாமத்தியல்பு, 117.
யாமம், 74, 117.
யாமயாழ், 94,
யாவர்க்கும், 10.
யாழ், 11, 22, 30, 38, 46, 54, 56,
64, 71, 77, 83, 95, 163, 171.
யாழப்பாண, 22.
யாழப்பாணர், 171. [தல், 150.
யாழிசையைக் காமயிருத்தற்கு ஆர்த்
யாழின் குரல் வண்டிசைக்கு, 125.
யாழின் தாளத்திற்கேற்ப முரசொலி
யை எழுப்பல், 140.
யாழின்புரிநெகிழ்ப்பார்கை தும் பி
கட்டவிழ்க்கும்கார்தன்முனைக்கு,
யாமெழுவல், 113. [135.

யாற்றாநடு, 29. [171; வழி, 138.
யாறு - ஆறு, 42, 52, 53, 124,
யானை, 26, 139, 146.
யானைக்கு மரக்கலம் உவமை, 76.
யானைக்குமலையும் அதன் முழக்கிற்கு
மழைமுழக்கும் அதன் ஒடைக்கு
மின்னும், 134. [பது, 26.
யானைக்கொடி திருமாலுக்குண்டென்
யானைகொழிக்குளதிராகப்பின்றுதல்,
யானைச்செவிக்கவரி, 144. [56.
யானைச்சென்னிவைக் குங்குமத்தால்
மெழுகல், 143. [யுறுதல், 69.
யானைத்தலை தோட்டியால் மென்மை
யானைத்திரள், 42.
யானைப்பாகர், 76
யானைமதம் கமழ்தல், 69.
யானைமுழக்கத்திற்குஉருமின் முழக்
கம், 76. [56.
யானை முழக்கத்திற்கு மேகமுழக்கம்,
யானையூர்வோர்க்கு மாலுமிகள், 76.
யூபம் மாயனுருவென்பது, 10.
யோக உறக்கம், 108.
யோகிகள், 11.
யுகீவாய்த்த - வகிர்வாய்த்த, 24.
வகுளம், 102. [வேறுபாடு, 142.
வகை - கூறுபாடு, 18; வகுப்பு, 53,
வகையமைமேகலை, 162. [யம், 147
வங்கப்பாண்டி - பள்ளியோடவை
வங்கியம் - வேயங்குழல், 54, 56, 99
வச்சியம் - வசிகரித்தல், 152. [157
வச்சிரத்தான், 135.
வச்சிராயுதம், 36.
வசித்தல் - கண்டமாக்கல், 85.
வசுக்களெண்மர் 13, 55.
வஞ்சி - சேரனகர், 96, 175.
வஞ்சித்தாக்கு - பரிபாட்டுறுப்பித
ளொன்று, 4. [யை, 120
வட்டத்தவை - பாராவளைவினையுடை
வட்டம் - வட்டு, 158.
வட்டாலெறித், 88. [88
வட்டித்து - சுழற்றியெறிந்து, 74
வட்டிப்போர் - சுழற்றியெறிவோர், 88
வட்டு - நீர்விசுகருவிகளுள் ஒன்று
88, 101, 158.
வட்டுருட்டு வல்லாய், 135.
வடகூறு, 32.

வடநூலார், 23.
வடமொழி - வடகூறு, 32.
வடம், 97, 101.
வடமொழித்திரிபு, 21.
வடவயின், 35.
வடி, 52.
வடிக்கயிறு, 69, 99.
வடித்து, 150.
வடிமணி - வடித்தமணி, 98, 127.
வடு - தவறு, 7, 101, 133.
வடுவில்கொள்கை, 7.
வண்டல், 40, 51.
வண்டலிடல், 51.
வண்டிசைக்கு யாழின் குரல், 128.
வண்டிசை குரல் பண்ணித்கு, 111.
வண்டினம், 157.
வண்டு, 56, 125, 167.
வண்டைத் தூதுவிடல், 57.
வண்டொடையாழ், 167.
வண்ணநீர் - அரக்குநீர், 88.
வண்ணம் - இயற்கையழகு, 97.
வண்ணவண்டியிருரல்பண்ணைபோ
யண்மை - கொடை, 25, 111.
வணக்கமாறியதிதை, 67.
வணங்கியோர், 37.
வணங்கிதையார், 129.
வணர் - நெறிப்பு, 79, 116. [79.
வணர்குரல் - நெறித்தமயிர்க்கந்தை,
வணர்தலை - கிளர்ந்ததலை, 18.
வணிகர், 166.
வணிகர்மதுகு, 166.
வதம் - விரதம், 73.
வதுவை, 137.
வந்தன்று - வந்தது, 49, 98.
வம்பணியூங்கயிறு - புரோசைக் கயி
வம்பிலர் - புதியஅலர், 73, 139.
வய - மிகுதி, 87.
வயகேமி, 120.
வயப்பிடி, 74.
வயம் - வெந்தி, 120. [லவு, 69.
வயம்படுபரி - வெந்திப்பட்டசெ
வயமா, 147.
வயமாகவை - வழியாகக்கருது, 45.
வயல், 122, 161, 166.
வயவர் - வலியகுழிகள், 86.
வயவு - இச்சை, 89.

வயிர்த்த சந்தனம், 67.
வயிரியர் - பரணரும் கூத்தரும், 83.
வரலாறு - வருகின்றமலிதம், 42.
வரவு - ஸ்ரீமங்கல், 151; வழி, 56.
வராககற்பம், 7.
வராகம் - பன்றி, 15, 108.
வரி - வண்டு, 136.
வரிசிலை, 120.
வரிப்பந்து, 68.
வரியுண்டகண்ணார், 167.
வரிவண்முனம், 163.
வருடை - மேடராசி, 84. [கல், 64.
வருணித்தமுகத்தால்எதிர்முகமாக்
வருதல் - அவதரித்தல், 25. [118.
வரை - இடம், 72, 115; சிகரம்;
வரைச்சிலம்பு - மலைச்சாரல், 86.
வரைச்சிதை - மலைபோன்றஅணை,
வரைமலை, 143. [41.
வரையகத்தால் - வரையோடு, 61.
வரையகலந்தொழுதல், 106.
வரையடுக்கம், 111.
வரையதை, 22.
வரையாறுகாச்சி, 57.
வரைவரை - சிகரந்தோறும், 49.
வரைவுமலிந்ததோழி, 95.
வல்லா - வல்லையில்லாத, 3.
வல்லார் - வல்லுப்போரில்வல்லவர்,
வல்லுப்போர், 135. [70.
வல்லுமழ்பு, 149.
வல்லோர், 157.
வலத்தினது - ஆணைக்கண்ணது, 33.
வலத்தது - கட்டியது, 26, 27.
வலத்து - தொடுத்தது, 13.
வலத்துழி - பிணித்தவிடத்து, 21.
வலம் - ஆணை, 33.
வலம்புரி, 108, 120.
வலம்புரிமுழக்கும் வேதமுழக்கும்
திருமாவின் அருள்வயின்மொழிக்
வலம்புரிவண்ண, 22. [கு, 108.
வலயம் (வலையம்), 109, 148.
வலவ, 22.
வலவயின் - ஆணையின்னண், 2.
வலனிரங்கு முரசு, 49.
வலனுயரெழிலி, 4.
வலி - அகங்காரம், 17.
வலியத்தாக்கல், 140.

- வலியார், 42.
வல்லுவல்லார், 46.
வடக்கம், 82.
வழக்கற்று - வழங்குதலற்ற; 29.
வழக்கற்று, 89.
வழிப்படுத்தின, 32.
வழிபடுதெய்வம், 118.
வழிபாடுமிகுகவனல், 114.
வழிமுறை, 7.
வழியதுபக்கம் - விதப்பக்கம், 87.
வழுதி - பாண்டியன், 83, 138.
வழுமதை, 37.
வழை - சுரபுண்ணை, 96.
வழைமது - இளமது, 89.
வள் - கூர்மை, 120.
வளப்பு, 155. [கூ, 155.
வள்ளி - வள்ளிநாயகி, 137; வள்ளிப்
வள்ளி களவுப்புணர்ச்சியையுடை
மையாற் சிறந்தமை, 67.
வள்ளிதழ்த்தாமரை, 109.
வள்ளிப்பூநயந்தோய் - வள்ளியது
நலத்தை விரும்பியோய், 113.
வள்ளியது சிறப்பு, 65.
வளப்பாடு - பெருக்கம், 10.
வளம் - அழகு, மிகுதி, 133.
வளாய் - விரலி, 14.
வளாவ - சூழ, 117.
வளி - காற்று, 6, 96, 106.
வளிகளிரந்த - காற்றுத்தோன்றிய,
வளிநடை, 163. [6.
வளிபொருசேட்சிமைவரை, 61.
வளிமுதற்பூதங்கள், 6. [வரவு, 96.
வளிவரல் - வளிபோலும் விரைந்த
வளை - சங்கு, 7, 8, 92, 105.
வளைந்தவில், 8.
வளைமேனி, 1.
வற்றுப்பொய்கை, 56.
வற - வற்ற, 49.
வறள - வற்ற, 15.
வறுஅற்க - வற்றுதொழிக, 126.
வறுவழை, 36.
வன்புலம், 49, 166.
வன்புதை, 83.
வனமாலை - துறாய்மாலை, 22.
வாகுவலயம், 51, 52.
வாகைப்பூ மயிலின் சூட்டிற்று, 111.
வாங்கல், 92.
வாங்கும் - அலையும், 49; ஆறும், 77.
வாங்குவில் - வளைந்தவில், 8.
வாச எண்ணெய், 42, 97.
வாசநறுநெய், 97.
வாசம் - பஞ்சவாசம், 98.
வாசகி, 34.
வாசுதேவன் முதலியோர் நிறம், 7.
வாடல், 174.
வாடற்க - குறையாதொழிக, 48.
வாணமிகுவயமொய்ப்பு, 69.
வாய் - இடம், 56; மெய், 33.
வாய்க்கண் அடுப்போர், 98.
வாய்க்கென - வாய்க்கவென, 62.
வாய்த்தன்று - வாய்த்தது, 90, 124.
வாய்நாத - இடமெல்லாம் நாத, 56.
வாய்ப்ப - சேர, 84.
வாய்ப்புசல், 42, 171, 172.
வாய்ப்புசுறார், 171.
வாய்மைக்கு நாள், 9. [22, 108, 121.
வாய்மொழி - வேதம், 5, 13, 14.
வாய்மொழிப்புலவ, 5.
வாய்மொழிமகன் - பிரமன், 22.
வாய்வாய் - இடந்தோறும், 129.
வாய்வாளா - சொல்லவேண்டா, 151.
வாய்வாளாநிற்றல், 149.
வாயடை - உணவு, 11.
வாயாளோ - நேர்த்திலனோ, 44.
வாயில், 47, 126.
வாயில்குள் - பொய்ச்சுள், 61.
வாயிலாகப்புக்கவிதலி, 48.
வாயின்மறுத்தல், 48, 125, 136.
வாரணச்சேவல், 37.
வாரணம் - கோழி, 36, 56, 144.
வாரென் - வாவென், 151.
வாரை மத்திகையாகக்கொள்ளல், 68.
வாலிய, 97.
வாலியோன் - பலதேவன், 7.
வாழத்திமுடித்தல், 136.
வாழ்த்துவப்பாஷா - முருகன், 142.
வாழி, 7, 36.
வாழிய, 67, 175.
வாழைத்தண்டைத்தழுவிநீந்தல், 92.
வாள், 37, 38.
வாள்விதிர்ந்தல், 88.
வாள்வீரம் - கூவிளமரம், 85.

வாளி, 149.

வாளிகள் - வாளை யுடையவர்கள், 69.

வாளும் குந்தமும் கிடைபாற்செய்
வாளை, 51, 79. [தல், 88.

வாளை பாளையையுண்ணல், 51.

வான், 50, 108.

வான்குளம் ஒலி, 6.

வான் துகள் - வாலியகற்பொடி, 97.

வான் முழக்கும் உருமேற்றின்முழக்
கும் திருமாலின்செறலையின்மொ

வான்யாது, 172. [ழிக்கு, 108.

வான்வளர் ஊழி, 6.

வானம், 6, 162.

வானம்வறப்பினும், 64.

வானவில், 8, 135.

வானவில்சொரியுங்களை மரம்சொரி
யும் மலருக்கு, 135.

வானவில் பூணுக்கு, 8.

வானிதை - நீர்நிதைத்தமேகம், 10.

வாணுதைபுகல், 137.

விகாரத்தால் ஒற்றுக்குதைதல், 27.

விகாரம், 7, 27, 37.

விகிருதிவேள்வி, 10.

விசும்பிலாழி, 5.

விசம்பு - ஆகாயம் 5; மேகம், 105,

விசம்புகத்த, 156. [106, 107.

விசம்புகெட்ட ஊழி, 5.

விசம்பொழுகுபுனல், 15.

விடம், 26.

விடியல், 84.

விடியல்வானம் பலவகை மாலைக்கு,
143.

விடிவுறல் - துன்பநீங்கி இன்பமா
தல், 54.

விடுமூலர் - கட்டுவிட்டார், 103, 122.

விடைநடை, 167.

விடைப்பாகன், 168.

விடையரையசைத்தகடிமரம், 127.

வித்தகம் - திருத்தம், 70.

வித்தகர், 74.

வித்தி, 79.

வித்திடுபுலம் - நாற்றங்கால், 51.

வித்திவிளைகபொலிகவென்பார், 79

வித்துபு - விதைத்து, 117.

விதலை - நடுக்கம், 90.

விதி - காசியர், 13; தூல், 50.

விதியின்மக்கள் - ஆதித்தரீபன்லிரு

விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 76. [வர், 13.

வியங்கோள்வேண்டிக்கோடற்பொரு

வியத்தகுமுர, 70. [ளில்வருதல், 54.

வியல் - அகத்தி, 141.

வியல்வானம் - பலநிதமேகமாந்த

வியலதை, 112. [வானம், 143.

வியன், 124.

வியன்மதி - நிதைமதி, 105.

வியாழம், 85.

வியூகம் நான்கு, 21.

விரகியர், 141.

விரதம், 7.

விரவுநரையோர், 73.

விரிகிதிர் வேனில் - முறுகினவையிடு
யுடைய வேனில், 85.

விரிந்தகன்ம கேள்வி - ஆகமங்கள்,

விருந்து - புதுமை, 44. [17.

விருந்துபுல்லயர், 42.

விரிதூல் - ஆகமங்கள், 90.

விருப்பொன்றுபட்டவருள்ள நிதைபு
டைத்தல், 41.

விருப்போரோத்து, 66.

விரைஇ - தெளித்து, 127, 169.

விரைபு - விரைந்து, 98.

விரைவு, 24.

விரோதத்தின்கண்ணேயுள்ளது, 7.

வில்லிபுத்தூரார்பாரதம், 18, 134,

வில்லுக்கு - ஒழிவாய், 34. [151.

வில்லுக்கும் ஒத்த அன்பினவாதல், 76.

வில்லாப்புடை மருங்குல் விசிப்ப மாந்

வில்லைக்கணிகை, 149. [தல், 51.

விழவணி, 83, 99.

விழவணியின்பம், 99.

விழவு, 90, 152.

விழுச்சீர், 3.

விழுத்தகை - வீறு, 93, 172.

விழுத்தகை நல்லார், 172.

விழுத்தவழுதல்வர் - தெய்வமுணி
விளக்கம், 24. [கள், 55.

விளம்பிதநடை, 74.

விளரிப்பாலையிதழுன்றறுமயாமயாழ்
விளியாமை, 44. [94.

விளியாவிருந்து, 44.

விளிலின்று - இடைவீடாமல், 96.

விளைகபொலிகவெனல், 79.

வினையாட்டிகல், 41.
 வினையாடம்போர், 74.
 வினாவதை, 166.
 விதல்சான் தவை, 70.
 விதல்வரை, 134.
 விதல்வெய்யோன், 59.
 விதல், 47, 48, 128.
 விதலிபர் துட்கம் கொடி துட்க்கத் திற்கு, 128.
 விதலிவாயில், 48.
 விதற்புகழ், 166.
 விதன் மிகுவிழுச்சீர், 3.
 வினாதை - கருடன் தாய், 14.
 வினாவிற்றுப்போர், 141.
 வினை - தானம், 79.
 வினைச்சொல், 40.
 வினைத்திரிசொல், 57.
 வினைத்தொகை, 7.
 வினைத்தொகையுக்கு, 18, 89, 159.
 வினைமுடித்தல், 130.
 வினைமுதல்முடிபு, 6.
 வினைமுதல்வினை, 18. [நித்தல், 128.
 வினையதுநன்மைவினைமுதன்மேல் வினையின் விழுப்பயன், 167.
 வினையெச்சத்திரிபு, 63, 72, 87.
 வினையெச்சம், 6.
 வினையெச்சம் - பெயரெச்சப்பகுதி யோடுமுடிதல், 107.
 வினையெச்சமுடிபு, 162.
 வினோதம், 140.
 வி - நறுநாற்றத்தையுடையது, 74.
 வீரசோழியம், 23.
 வீழ்தல் - விரும்பல், 56.
 வீழ்தம்பி - இனம்விரும்பும் உண்டு, வீழ்வார் - விரும்புபவர், 44. [56.
 வீற்றிருத்த - நிலைபெற்ற, 134.
 வீது, 93, 116.
 வீதுபடுபுகை, 62.
 வேகிக் - விரும்பி, 79.
 வெங்கார்நாற்றம், 147.
 வெஞ்சுடர் - ஆதித்தன், 19.
 வெட்சிமலர், 109. [துழாய்த்தார், 109.
 வெட்சிமலரை இடையிட்டுக்கட்டின வெட்சிமலரைத்திருமாலணிதல், 109.
 வெட்சியிதழ்க்கோதையர், 162.
 வெடிப்பா - வெடித்து, 24.

வெண்கிடை மிதவையர், 41.
 வெண்ணெய், 78.
 வெண்மேகம் அகிற்புகைக்கு, 113.
 வெம்நோக்கம் - வெகுளியிக்கநோக் வெம்பாதாக - குளிர, 90. [கம், 67.
 வெம்மை - மதம், 25; வெகுட்சி, 27.
 வெய்யதிமில் - விசையையுடைய ஓடம், 80.
 வெய்யை - வெவ்வியை, 109.
 வெளிந், 100.
 வெளிநத்தோல், 155.
 வெளியாட்டுமறி, 36.
 வெள்ளக்கால், 51.
 வெள்ளத்தாற்குத்துண்டுந்ரும் கரைக்கு இறுவரை, 51.
 வெள்ளத்தின் தொழில், 51.
 வெள்ளநீர் நீத்தம், 88. [171.
 வெள்ளம் - ஓரளவு, 6, 7, 22, 40,
 வெள்ளி, 84. [மூவகை மதில்கள், 34.
 வெள்ளி பொன் இரும்பென்னும் வெள்ளை - சங்கருடணன், 21. [41.
 வெள்ளைநெட்டியாற்செய்ததெப்பம், வெள்ப்படை - ஓரணி, 40, 164.
 வெறுஅது, 3. [33.
 வெறி - வெறிப்பாட்டு; ஆகுபெயர், வெறிகொண்டான் - வெறியாட்டை வெறிப்பாட்டு, 33. [விரும்பினான், 68.
 வெறுத்த - மிக்க, 91.
 வெறுநரையோர், 73.
 வெள்ளிக்கொடியணிசெல்வ, 156.
 வெள்ளையர்த்தகொடி, 70.
 வேங்கை - ஒருமரம், 49, 86, 112, 118, 143, 165.
 வேங்கைமலரைப் புலிபுலியென்றல், வேங்கையினர், 49. [112.
 வேங்கையினர்க்கு எரி, 143.
 வேசரி, 162.
 வேசனைநாற்றம், 149.
 வேட்கின் தவடிவு தருமம், 12.
 வேட்டு - யாகஞ்செய்து, 35.
 வேண்டிக்கோடற்பொருளில்வரும்வி வேதக்குறரை, 34. [யங்கோள், 54.
 வேதத்துமறை நீ, 19.
 வேதப்பொருள், 8.
 வேதம், 6, 7, 121, 166.
 வேதம்அநாதி, 13, 17,

- வேதமுழக்கு, 108.
 வேதியர், 90.
 வேய், 111, 123, 125, 158.
 வேய்த்தோள், 91, 111.
 வேய்த்தத்து, 170.
 வேய்த்து - மூடப்பட்டு, 51.
 வேயுமோர் - அணிவோர், 97.
 வேர் - இருவேரி, 9, 43, 97.
 வேர்வேறு தார்வேறு, 9.
 வேரி, 166.
 வேல், 32, 70, 132, 162.
 வேல்தின்னும், 59.
 வேலன் - முருகனைப் பூசிப்பவன், 33.
 வேலாற்றுமொய்ம்பன், 162.
 வேலேறு, 101.
 வேலை - கடக்கரை, 38. [145.
 வேலையழுத்தி வரையையுடைத்தது,
 வேழத்தைமுட்டுமலரை யுடையசுளை
 க்குத் திருவில்லவனைத்தவான்,
 வேழப்பிணவு, 73. [136.
 வேழம் - கொறுக்கைச்சி; பரணி; மே
 டராசி, 84, 136, 155.
 வேள்வி - பூசை, 10, 140, ; யாகம்,
 வேள்விக்கிறவன், 10. [109.
 வேள்வித்தி, 11.
 வேள்விமுதல்வன்-இந்திரன், 12, 34.
 வேளாளர், 150.
 வேற்படைக்குப் பவழம், 145.
 வேற்றார், 151.
 வேற்றுமைத்தொகை, 18.
 வேற்றுமையின்றி, 28.
 வேறுகின்று - வேறுகாநின்றது, 43.
 வேறுபகைப்பட்ட பலஇன்பம், 104.
 வேறுவினையொடு, 113.
 வேணிழல், 59.
 வேணிழலையும் மயிலையும் நோக்கிச்
 வைகல், 9. [குருதல், 59.
 வைகலும்பொலிக், 5.
 வைகறை, 137.
 வைகுண்டம், 105.
 வைத்து, 20, 23, 124.
 வைத்திகதூல், 10.
 வைதுசெரூல்லல், 151.
 வைமானிகர் - விமானமுடையவர், 89.
 வையத்தோர் - பூமியாகியதோர், 34.
 வையம் - ஒருவகை ஊர்தி, 73, 169.
 வையாய் - வையையே, 125.
 வையை (நதி) 39, 40, 43 - 9, 52,
 54, 58, 62, 72, 75, 84 - 7, 89,
 90 - 92, 95, 96, 104, 122 - 6,
 130, 146, 148 - 51, 154, 161,
 வையையக்கரை, 98[163, 169, 171-5.
 வையையக்கரையை அடைத்தற்குப்
 பறையதைல், 40.
 வையைத்துறை, 170.
 வையைத்துறைக்குப் பொருகளம்,
 வையைநீத்தம், 162. [88.
 வையைநீர்வரவிற்குக் காற்று, 96.
 வையைநீர்வரவிற்குப் பாண்டியன்
 ஈகை, 122. [104, 152, 154.
 வையைநீர்வழிவணி, 44, 48, 76, 83,
 வையைநீர்வினையாட்டிக்குஇந்திரன்
 நீர்வினையாட்டு, 172.
 வையைப்புதுநீர்வரவிற்கு நெய்குடை
 தயிரின் துரையும்பிறவும், 122.
 வையைப்புனல், 170. [சேனை, 49, 52.
 வையைப்பெருக்கிற்குப் பாண்டியன்
 வையைப் பெருக்கு, 45, 52, 72.
 வையையமடை, 46. [59.
 வையையமணலைத் தொட்டுச்சுருதல்,
 வையையாகிய ஆரிலையின் அணிகள்,
 வையையையநோக்கிக்கூதல், 94. [94.
 வையையையவாழ்த்தல், 103. [கம், 8.
 வைவான்மருப்பிற்குளிறு - ஆதிவரா
 வேளவல் - எடுத்தாக்கொண்டுபோ
 தல், 14, 61, 119.
 வெளவற்கார் - நீரவெளவுதலை
 யுடையமேகம், 119.

பரிபாடற்செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

			பக்கம்.
அறவோருள்ளாரருமறை	...	...	173
ஆயிரம்விரித்தவணங்குடை	...	...	1
இருசிலந்துளங்காமை	...	...	65
ஊர்ந்ததை, எரிபுரை	...	...	155
ஐந்திருளறநீக்கிநான்கினுட்	...	...	28
ஒளிமுவாட்பொருப்பன்	...	...	161
கடல்குறைபடுத்தீர்	...	...	146
கனரையே, கைவண்டோன்றல்	...	...	122
கார்மலிகதம்பெயல்	...	...	111
திரையிரும்பனிப்பெளவம்	...	...	19
தேம்படுமலர்குழை	...	...	127
தொன்முறையுற்றகையின்	...	...	5
நிலவரையமுவத்தான்	...	...	137
நிறைகடன்முகந்தூராய்	...	...	39
பாயிரும்பனிக்கடல்	...	...	31
புலவரையறியாப்புகழொடு	...	...	115
போரெதிர்ந்தேற்றார்	...	...	132
மன்மிசையனிழ்துழாய்	...	...	55
மணிவரையூர்ந்தமங்குன்	...	...	105
மலைனரைமலை	...	...	72
மாஅயோயே	...	...	112
மாரிலந்தோன்றாமை	...	...	169
வனிபொருமின்னொடு	...	...	96
வானொழிவி	...	...	165
விரிகதிர்மதியமொடு	...	...	84

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பேயர்களின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு.

அறநெறி - அறநெற்சாரம்.

இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.

இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.

இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.

இள, இளம் - இளம்பூரணருரை.

இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.

ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.

கந்த - கந்தபுராணம்.

கம்ப - கம்பராமாயணம்.

கலி, கலித் - கலித்தொகை.

காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.

குறள் - திருக்குறள்.

குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.

குறும் - குறந்தொகை.

கூர்ம் - கூர்ம்புராணம்.

சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.

சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.

சிறுபாண் - சிறுபாணத்துப்படை.

சீவக - சீவகசிந்தாமணி.

சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஞளா - ஞானமணி. [நாயனார்.

ஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி

திணைமா - திணைமாட்டு நூற்றைம்பது.

திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோ

வையார்.

திருவால, திருவாலவாய் - திருவால

வாயுடையார் திருவினையாடம்புரா

ணம்.

திருவினே - திருவினையாடம்புராணம்.

திவ் - திவ்யப்பரபந்தம்.

தே - தேவாரம்.

தொல் - தொல்காப்பியம்.

ந - நச்சினூர்க்கிலியருரை.

நளவெண் - நளவெண்பா.

நற் - நற்றிணை.

நன் - நன்னூல்.

நன் - விருத்தி - நன்னூல்விருத்திய

நாலடி - நாலடியார்.

நாற்கவி - நாற்கவிராயம்பியகப்

பொருள்.

நான்மணி - நான்மணிக்கழகை.

நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.

நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.

பட் - பட்டினப்பாலை.

பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.

பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.

பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.

புதநா - புதநானூறு. [மாலே

பு. வெ - புதப்பொருள்வெண்பா

பெரிய - பெரிய திருமொழி.

பெரும்பாண் - பெரும்பாணத்துப்

பேர் - பேராசிரியருரை. [புடை.

மணி - மணிமேகலை.

மது, மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.

மயிலேறும் - மயிலேறும்பெருமாள்

மயிலே-மயிலேநாதருரை. [பிள்ளையுரை.

மலைபடு - மலைபடுகடாம்.

முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.

முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.

யசோதர - யசோதரகாவியம்.

யா, கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.

யா, வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.

ய், வில்லி - வில்லிபுத்தூரார்.

பரிபாடற்செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.
அறவோருள்ளாரருமறை	173
ஆயிரம்விரித்தவணங்குடை	1
இருசிலந்துளங்காமை	65
ஊர்ந்ததை, எரிபுரை	155
ஐந்திருள்றக்கிளங்கினுட்	28
ஒன்றுவாட்பொருப்பன்	161
கடல்குறைபடுத்தீர்	146
கரையே, கைவண்டோன்றல்	122
கார்மலிகதழ்பெயல்	111
திரையிரும்பனிப்பெளவம்	49
தேம்படிமலர்குழை	127
தொன்முறையுழற்கையின்	5
நிலவரையழுவத்தான்	137
நிறைகடன்முகத்தூராய்	39
பாயிரும்பனிக்கடல்	31
புலவரையறியாப்புகழொடு	115
பூரொதிர்ந்தேற்றூர்	132
மண்மிசையவிழ்துழாய்	55
மணிவரையூர்த்தமங்குன்	105
மலைவரைமலை	72
மாஅயோயே	12
மாநிலந்தோன்றமை	169
வளிபொருமின்னொடு	96
வானுரெழிலி	165
விரிகதிர்மதியுமொடு	84

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பேயர்களின் முதற்குறிப்புகராதி.

அகநா - அகநானூறு.
அறநெறி - அறநெற்ச்சாரம்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இள, இளம் - இளம்பூரணருரை.
இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கலி, கலித் - கலித்தொகை.
காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.
குறள் - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறம் - குறந்தொகை.
கூடம் - கூடம்புராணம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.
ஞான - ஞானாமணி. [நாயனார்.
ஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
திணைமா - திணைமாலை நூற்றைம்பது.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோ
வையார்.
திருவால, திருவாலவாய் - திருவால
வாயுடையார் திருவினையாடம்புரா
ணம்.
திருவினே - திருவினையாடம்புராணம்.
திவ - திவ்யப்பாந்தம்.
தே - தேவாரம்.

தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சிஞார்க்கினியருரை.
நளவெண் - நளவெண்பா.
நற் - நற்றிணை.
நன் - நன்னூல். [ரை.
நன் - விருத்தி - நன்னூல்விருத்திய
நாலடி - நாலடியார்.
நாற்கவி - நாற்கவிராயநம்பியகப்
பொருள்.
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
பட் - பட்டினப்பாலை.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.
பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
புதநா - புதநானூறு. [மலை
பு. வெ - புதப்பொருள்வெண்பா
பெரிய - பெரியதிருமொழி.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.
மணி - மணிமேகலை.
மது, மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மயிலேறும் - மயிலேறும்பெருமாள்
மயிலை-மயிலைநாதருரை. [பிள்ளையுரை.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
யசோதர - யசோதரகாவியம்.
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
வி, வில்லி - வில்லிபுத்தூரார்.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

* கண்ணுதற் கடவு ளண்ணலங் குறுமுனி
முனைவேன் முருக னெனவிவர் முதலிய
திருந்துமொழிப் புலவ ரருந்தமி ழாய்ந்த
சங்க மென்னுந் துங்கமலி கடலு

௫ ளரிதி னெழுந்த பரிபாட் டமுத
மரசநிலை திரீஇய வளப்பருங் காலங்
கோதில் சொன்மக ணோதகக் கிடத்தலிற்
பாடிய சான்றவர் பீடுநன் குணம
மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொலிற்

௧௦ றந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பு
மெழுதினர் பிழைப்பு மெழுத்துரு வொக்கும்
பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பு
மொருங்குடன் கிடந்த வெவ்வாப் பாடந்
திருந்திய காட்சியோர் செவிமுதல் வெதுப்பலிற்

௧௫ சிற்றறி வினர்க்குந் தெற்றெனத் தோன்ற
மதியின் றகைப்பு விதியுளி யகற்றி
யெல்லையில் சிறப்பிற் ரொல்லோர் பாடிய
வணிதிகழ் பாடத்துத் துணிதரு பொருளைச்
சுருங்கிய வுரையின் விளங்கக் காட்டின்
௨௦ னீணிலங் கடந்தோன் றுடொழு மரபிற்
பரிமே லழக னுரிமையி னுணர்ந்தே.

நேரிசைவேண்பா.

விரும்பி யருணீல வெற்பிமயக் குன்றின்
வருமபரிசு புள்ளொரு மாலே—சுரும்பு
வரிபாட லின்சீர் வளர்துளவத் தோளாய்
பரிபாட லின்சீர்ப் பயன்.

